

INLEIDING

Het is de bedoeling dat u zelf die punten aangeeft waarop u wilt doorgaan. Dat is in afwijking van het normale en daar zijn drie redenen voor:

- a. op deze manier wordt u meer actief betrokken bij het geheel,
- b. wij weten niet met zekerheid of we het gehele curriculum kunnen afwerken en dat betekent, dat wij dan gemakkelijker een afsluiting kunnen maken na elk onderwerp,
- c. wij hopen dat u dit zult billijken. Wij willen proberen om niet alleen de hoge filosofie aan het woord te laten komen, maar ook de meer praktische trekken zo hier en daar te laten zien. Uw belangstelling zal dan mede aanduiden waar uw gevoeligheden en uw mogelijkheden liggen. Het is dan wat gemakkelijker op het geheel in te haken.

Als wij zeggen dat er kosmische krachten aan het werk zijn, dan doelen wij op het geheel van de macro- en microkosmische processen die zich rond, in en door de mens kunnen afspelen. Dat betekent, dat alle levende waarden en levende krachten in het geding zijn. Elke mens is voortdurend het brandpunt waarin kosmische invloeden samenkomen. Als wij proberen om die invloeden weer tot hun bronnen terug te leiden, dan komen wij aan een paar hoofdlijnen.

1. De meest bekende daarvan is wat men noemt de Christusgeest. We zouden het ook het voortdurende meesterschap in de tijd kunnen noemen.
2. Dan hebben wij het scheppende of kosmische licht; iets wat filosofisch wel ontleedbaar is, maar voor ons toch altijd de werking heeft van een direct bestaan en bestaansuitdrukking.
3. Vervolgens hebben we de z.g. deelinvloeden. Daaronder vallen heel veel invloeden. We kunnen er alle Heren van Stralen e.d. bij halen zonder dat we ook maar één jota van het onderwerp afwijken. We zullen echter proberen om niet zozeer in te gaan op de filosofische achtergronden van dit alles dan wel op de directe betekenis der dingen.

In een inleidend onderwerp als dit moet ik trachten een kader neer te zetten waaruit u later kunt bepalen welke punten voor u de meest interessante zijn. En omdat er zoveel over is gesproken, wil ik hier allereerst wijzen op wat men noemt: de Christusgeest. Dit wordt door de mensen vaak kerkelijk gezien. Het wordt gezien als een soort verlossing. In wezen is het iets anders. De Christusgeest is namelijk in de eerste plaats de uitdrukking van verbondenheid. In de gehele kosmos is alles onderling verbonden. Wanneer deze verbondenheid wordt gerealiseerd, dan worden wij ons van de Christus bewust. Wanneer wij echter op ons eigen niveau uitdrukking geven aan die verbondenheid op een wijze waar het hogere bij betrokken is, dan spreken we over een manifestatie van de Christusgeest. Dit houdt in, dat gewone daden op aarde deel kunnen zijn van de Christusgeest. Het betekent anderszins ook dat werkingen, die helemaal buiten het menselijk begrip om gaan, er deel van kunnen zijn. Voor ons is natuurlijk het meest belangrijke wat direct daarbij betrokken is. Ik wil proberen om daarvan kort en summier een overzicht te geven.

Christusgeest is verbondenheid. Waar één punt - onverschillig waar en in welke wereld - de harmonie uitdrukt, die in het geheel op grond van verbondenheid bestaat, zal op dat punt de kracht van het geheel eveneens manifest worden. Het is een situatie die misschien het best kan worden samengevat in Jezus' woorden "Waar drie of meer van U in mijn naam tezamen zijn, daar ben ik in uw midden." Dat is een typische Christusuitspraak, omdat de actie van de mens op zich de Christus manifest maakt en de kracht van de Christus a.h.w. verbreid zonder dat er verder iets gebeurt. Er hoeft dus niet iets spectaculairs te gebeuren.

Dan hebben we in de Christusgeest nog een ander aspect. Als wij werken met krachten om een medemens te helpen hier op aarde of als wij proberen een medegeest licht te geven of een weg te wijzen, dan doen wij dit gedreven door het begrip van verbondenheid, van eenheid of van liefde. Als wij dit doen, dan zijn wij niet alleen in harmonie met de Christus, maar dan zijn wij gelijktijdig daardoor ook verbonden met de krachtbronnen van het Al. De hoogste krachtbron daarvan is het z.g. kosmische licht.

Nu zullen er mensen zijn, die denken; kosmische licht is identiek met goddelijk licht. Dat is niet helemaal waar. Het goddelijk licht omvaamt alles. Het omvaamt elke denkbare mogelijkheid in elke denkbare vorm en elke denkbare gedachte. Het kosmisch licht is daarvan de uiting.

Het goddelijk licht wordt a.h.w. weerkaatst in een wereld van beperkingen en werkt in die beperkingen door ze te voorzien van meer kracht. Het kosmisch licht is dus voor de mens vooral een verbreking van beperking, maar het is gelijktijdig ook een bepaling van harmonie. Het zal u duidelijk zijn dat het kosmische licht het tweede punt is waar wij een ogenblik de aandacht op zullen richten.

Wanneer u, om welke reden dan ook, in strijd komt met anderen, dan is het kosmische licht wel werkzaam, maar het wordt a.h.w. opgeheven; het wordt een botsing van krachten. Op het ogenblik, dat er een begrip is - op welke wijze dit ook wordt uitgedrukt - is er een versterking van de factor kosmisch licht. Het wonderlijke is dus, dat wij de Christus en het kosmisch licht zeer verbonden zien.

Nu werkt het kosmisch licht ook in de stoffelijke kosmos. Dat wil zeggen dat elke ster, elke planeet, maar ook elk ion, elk atoom, elk elektron door diezelfde kracht wordt beroerd en vervuld. De aard van de materie bepaalt de manifestatie van de kracht. Zo is het kosmisch licht iets wat zich in een veelheid manifesteert, terwijl de Christusgeest zich allen manifesteert op grond van een instelling.

We kunnen met de Christusgeest en de Christuskracht nooit magisch werken. Het kosmisch licht op zich is de krachtbron van waaruit alle magisch gebeuren mogelijk wordt. Dat is een heel groot onderscheid.

Als wij dan verder rekening houden met alle deelinvloeden, die uit dit kosmisch licht voortkomen, dan worden wij o.m. geconfronteerd met onze eigen ontwikkeling.

Elke mens heeft een bepaalde ontwikkeling die hij doormaakt. Dat bestaat dan uit een aantal problemen en een aantal antwoorden. Wanneer problemen en antwoorden juist zijn en in overeenstemming met de persoonlijkheid, dan is er niets aan de hand. Dan beleven wij op onze beperkte weg volledig het kosmische licht, we worden erdoor gesterkt en kunnen ook gemakkelijker denken en een harmonie met anderen bereiken. Wanneer echter de tegenstellingen erg groot zijn en het antwoord dat wij op de vragen vinden niet juist is, dan zullen wij daardoor juist sterker worden beperkt in onze gerichtheid en onze geneigdheid. Bijvoorbeeld: Als u uw problemen harmonisch oplost, dan zult u niet zeggen: astronomie en niet astrologie of omgekeerd. Dan zult u zeggen: beide hebben hun betekenis. U zult niet alleen spreken over wetenschap maar evenzeer over godsdienst. U zult de mystiek niet verwerpen, maar de redelijkheid ook niet uitschakelen. Dat gebeurt bij een harmonische weg. Is er nu in de mens of in de geest een onvermogen om een probleem op te lossen (je komt steeds met foute antwoorden aandragen), dan blijkt dat je wordt beperkt. In plaats van alle zaken te zien, kies je. Bij die keuze ga je niet uit van hetgeen alleen met jou harmonisch is, maar vooral van een uitschakeling van het andere. Die uitschakeling betekent tevens weer dat je steeds meer wordt beperkt in je mogelijkheden. Misschien kun u het zo het best begrijpen:

Wanneer je op een weg rijdt en je hebt een goed uitzicht, dan kun je overal elk kruispunt overzien. Niets aan de hand, geen gevaar. Voorzichtigheid is niet nodig. Stel nu, dat je op een weg tussen hagen rijdt. Je kunt dus niet zien wat daarbuiten is. Elke kruising, elke verandering op de weg komt onverwacht en dat betekent dat je meestal niet tijdig daarop kunt reageren of je moet voorzichtiger zijn dan een ander, anders maak je meer brokken. Zo eenvoudig is het eigenlijk.

Nu zijn kosmische krachten dingen die erg mooi zijn, als ze ver weg zijn. Wij bewonderen God waarschijnlijk vooral omdat Hij zo weinig van zich laat horen. Op dezelfde manier kunnen we zeggen: Deugden bewonderen wij vooral omdat we weten dat ze in werkelijkheid niet eens bestaan. Het is meer wat voor rol speelt dit alles in ons bestaan? Hoe werken die kosmische krachten voor ons. Want het is erg leuk om te zeggen: er zijn kosmische krachten aan het werk, maar als je een straat met gaten voor de deur hebt, dan is het geen troost te weten dat de wegwerkers ergens in Maastricht bezig zijn. Dan wil je ze dichtbij weten. Dichtbij zijn de werkingen voor ons het meest belangrijk. En dan moeten wij als vanzelf overschakelen naar een meer persoonlijk vlak.

Nu kan ik in een inleiding bij de behandeling van een onderwerp niet al die vlakken precies voor elke persoon apart bespreken. Dat zou - ook al omdat dit gepubliceerd wordt - eenvoudig onmogelijk zijn. Maar er zijn hoofdlijnen te geven. Enkele daarvan wil ik in deze inleiding betrekken.

Wanneer u op welke wijze dan ook harmonie tot stand brengt, beschikt u daardoor over extra kracht. Er is in u dan meer kosmische kracht. Indien die verbondenheid bovendien nog wordt beleefd in de vorm van een aanvaarding daarvan, dan hebben wij ook de Christusgeest geactiveerd. Op het ogenblik dat ik een brandpunt van deze kracht ben, zullen alle invloeden - ook mijn persoonlijke lijn van ontwikkeling - daardoor tijdelijk wegvallen. Ik krijg dus een veel grotere vrijheid dan zonder dat denkbaar is. Die vrijheid bestaat zolang de toestand bestaat. Een mens, die op deze manier in zich de volledige vrijheid en het volledig inzicht weet te vinden, kan met betrekkelijk weinig moeite een medemens genezen b.v. Maar hij kan nog meer doen; hij kan zijn wereldbeeld veranderen. Het veranderen van een wereldbeeld hangt samen met die kosmische kracht.

Bij een magneet stoten gelijke polen elkaar af en anders gerichte polen trekken elkaar aan. Een bekend gegeven. Als ik nu die kosmische kracht in mij heb en ik ken mijn doel, dan kan ik daarmee ook iets veranderen in de materie. U heeft dat op Steravonden wel eens gezien aan de manier van instraling. Die berust ook op een dergelijk verschijnsel. Daardoor kun je de geaardheid maar ook de mogelijkheid van de materie veranderen. Ook hier gaat een voorbeeld bij:

Een mens houdt van zijn auto. Dat wil zeggen: hij bereikt daarmee een gevoel van verbondenheid en eenheid. Dat is voor die mens een afstemming waarbij de Christusgeest wel degelijk een rol speelt. Nu is die man ook nog zo ingesteld dat daardoor geen andere automobilisten of andere verkeersgebruikers zijn tegenstanders worden. Hij beschouwt het eigenlijk als een soort ritmische dans van het verkeer. Op dat ogenblik zal die invloed de auto doortrekken. Wat gebeurt er? Die auto zal minder gebreken vertonen dan normaal is. Het materiaal houdt zich net iets beter dan men zou kunnen verwachten. Schade komt minder voor dan men zou denken. Anders gezegd: door de mentaliteit en instelling van de berijder gaat de auto beter functioneren. Iets wat technisch gezien onzin is, maar wat in de praktijk wel constateerbaar is.

Dit houdt in dat je je omgeving heel sterk kunt beïnvloeden, indien je weet te werken met de krachten die in je optreden. Juist het gevoel dat iets belangrijk is, kun je op twee manieren beïnvloeden. De eerste is, het is belangrijk. Ik moet het dus afschermen. Vergrote kwetsbaarheid. Iets waar u heel voorzichtig mee bent, loopt eerder kans om kapot te gaan dan iets waarmee u minder zorgvuldig bent, maar waarin u wel voortdurend een zekere vreugde schept. In het eerste geval heeft u het andere afgewezen; de eenheid verbroken. En alles wat optreedt is eigenlijk uw eigen invloed. Maar ze is zo druk bezig met af te wijzen, dat die afwijzende invloed - en die is dan niet georiënteerd op één persoon maar op alles - in het voorwerp wordt vastgelegd. Het gevolg is, dat het voorwerp in zich elke benadering eigenlijk probeert af te wijzen. Is de invloed sterk genoeg en kom je er dichterbij, dan valt het stuk als het een schaal of een vaas is. Zo sterk kan het zijn.

Het weten dat je zo de materie kunt beïnvloeden is op zichzelf natuurlijk erg aardig, maar wat betekent het voor jezelf? Het betekent allereerst dat je iets bewuster en zorgvuldiger te werk moet gaan met de materialen, die je gebruikt en met de voorwerpen in de omgeving. Dat betekent ook, dat je je eigen houding t.a.v. mensen zorgvuldiger moet bepalen. Want op deze

manier kunnen wij zowel het kosmisch licht als de kracht activeren als ook in andere gevallen eventueel de Christusgeest en zo de algehele verbondenheid verkrijgen. Als er een algehele verbondenheid is, dan ontstaat ook als vanzelf een aanvulling van je besef. Je weet een paar dingen, maar daartussen ligt een niemandsland.

Stel, dat je nu in die verbondenheid leeft, dan is het net alsof de hiaten van buitenaf tijdelijk worden aangevuld. Je ziet opeens allerlei nieuwe mogelijkheden, nieuwe facetten die je normaal ontgaan. Daardoor reageer je juister en als je dan de kracht gebruikt die uit de kosmos komt, dan is het ook duidelijk dat je veel meer effect zult bereiken. Daar waar strijd is, wordt kracht misbruikt, gaat kracht teloor voor de mens en zullen voortdurend weer defecten en schade zijn.

Als ik u uit allemaal vertel, dan moet u wel begrijpen dat niemand een kracht kan gebruiken die te groot voor hem is. De kracht kan in u evenmin een grotere omvang aannemen als u meer water in een glas kunt krijgen dan de inhoud daarvan toestaat. Dat wat ik ben, bepaalt dus wel de mogelijkheden waarmee ik kosmische kracht kan gebruiken. Maar het bepaalt niet - en dat is een ander punt - de wijze waarop ik mij kan afstemmen. Die afstemming is van groot belang, omdat ik dan wordt geconfronteerd met mijn eigen wezen.

Iedereen heeft zo zijn eigen straal. De meeste mensen die daarover nadenken vragen zich af: wat voor straal heb ik? Dat is niet belangrijk, Het wonderlijke is namelijk dat die straal gewoon de grondeigenschap van uw bestaan is. Het is de tendens van uw ontwikkeling. Het is de basis van uw reactie op alle dingen. Daar hangt het mee samen. Elke straal heeft haar eigen harmonische. U weet dat ook uit de astrologie. Men zegt: dit teken past wel bij dat teken, maar minder goed bij dit teken en helemaal niet bij dat andere teken. Stel u dat ongeveer als volgt voor:

U heeft een eigen inhoud. Die inhoud bepaalt de hoofdontwikkeling die u doormaakt, tot u bewust wordt, daarna is ze niet meer van belang. In die hoofdontwikkeling zijn een aantal factoren in de kosmos waarop u beter kunt reageren dan op andere, die u beter aanvoelt en waarmee u wat meer resultaten kunt verkrijgen. Het is voor u erg belangrijk in uw leven te leren welke dingen voor u wel en welke niet harmonisch zijn. Er zijn dingen die u honderd keer kunt proberen en het loopt altijd mis. Er zijn dingen waar u eigenlijk per ongeluk inblundert en die gaan wel goed. Dat laatste is de moeite waard te noteren.

Wat voor dingen zijn het waarmee het spontaan, als vanzelf, tamelijk goed gaat? Dat zijn dan de dingen waarmee u door uw geaardheid en straal harmonisch bent. Het betekent ook, dat u bij elk ervaren van kosmische krachten in uzelf, bij elk manipuleren van bepaalde krachten uit de kosmos daarmee de beste resultaten en ook het meest juiste antwoord kunt krijgen. Hier is het dus een analyse van de eigen persoonlijkheid. Maar niet op grond van, wat ben ik? maar op grond van: wat gaat bij mij vlot en wat gaat niet vlot. Heb je dat bekeken, dan zul je ook een ander punt ontdekken.

Elk mens en vele geesten hebben een zekere behoudzucht. Dat wil zeggen, dat zij alleen reageren in een bepaalde richting en dan nog volgens een bepaalde norm. Nu zijn er dingen waarbij je gewoon weet: dit is niet juist. Dat moet je dan ook niet doen. Maar wij kennen ook de fase van de z.g. verlegenheid. Een geremdheid zegt men dan. Dergelijke gevoelens zeggen ook iets. Indien ze alle op hetzelfde terrein liggen, dan geven ze aan welke factor in u sterk is, want de angst voor iets wat heel sterk in u is, brengt die verlegenheden tot stand. Ook hier kan men dus weer zeggen. Dit is voor mij een mogelijkheid om te bepalen waar ik harmonisch kan werken, waar ik mij harmonisch kan uitdrukken. En dan heb ik hiermee voor de inleiding al het meeste gezegd.

Ik weet, dat er veel mensen zeggen, Het is eigenlijk allemaal erg eenvoudig, maar we kunnen het beter zo doen. Er zijn op aarde, als ze precies worden uitgerekend, 12 hoofdstralen. Dat zijn de kleuren, de Heren van de Stralen, de Heren van Wijsheid en nog twee factoren. Deze 12 kunnen we dan weer in 12 verschillende facetten zien. Er zijn dus 144 typen. Dat is heel eigenaardig. Het klinkt een beetje apocalyptisch (het getal 144.000), maar het is toch werkelijk waar. De normale harmonie reikt niet verder dan ongeveer 12 tot 24 van die factoren. Op het ogenblik echter dat de harmonie met alle 144 aanvaardbaar en bereikbaar is,

dan is er tevens een totaal contact met kosmos ontstaan. Dit noemt men de volledige geestelijke inwijding of het volledige bewustzijn. Met de indelingen behoeft u zich niet te vermoeien. Het is een zeer ingewikkeld systeem en je kunt er als mens moeilijk mee werken, omdat je nooit alle factoren kunt overzien, noch van jezelf, noch van anderen: Ik noem dit dus meer als een wetenswaardigheid en ook om aan te geven in welke verhoudingen het ligt.

Een mens zal tenminste 6 harmonische factoren hebben; dus met 6 van hem verschillende typen persoonlijkheden een goed rapport hebben. Dat is het minimum voor het mens zijn. Het gemiddelde ligt tussen de 24 en 36. Alles wat daarboven komt, geeft een verhoogde harmonie aan, een verhoogd begripsvermogen en gelijktijdig een grotere ontvankelijkheid voor alle kosmische krachten. Wij noemen daarom zoiets een inwijding. Wij zullen de verschillende harmonieën en de aantallen waardoor die harmonieën ontstaan nog in graden onderscheiden. Het is helemaal niet belangrijk in welke graad u ingewijd bent. Net zo min als belangrijk is welk nummer er op een klas staat. Het is alleen belangrijk wat u er leert.

U zult in de loop van deze lezingen, mits u dat zelf wenst, geconfronteerd kunnen worden met de betekenissen van die harmonieën, de waarden die eraan verbonden zijn. Daarnaast zullen wij ongetwijfeld ook moeten ingaan op de wijze waarop de planeten en ook zon en maan invloed hebben op de aarde en hoe de verschillende typen weer daarop reageren. Ook dat kan belangrijk zijn. Want per slot van rekening, als u weet dat de meeste mensen in deze periode voortdurend stimulansen krijgen die tot ongedurigheid en soms twistziekte aanleiding geven, dan hebben wij geconstateerd, die invloed is er. Wat voor type ben ik? Dat bepaalt de manier waarop ik die kracht verwerk. Wanneer ik echter de kracht ken, kan ik mijn eigen wezen daar harmonisch bij aanpassen. Mijn mogelijkheden worden vergroot. Als ik er niets van afweet, ga ik er recht tegenin en dan worden mijn mogelijkheden kleiner.

Bewust leven wil zeggen, dat je ook in zekere mate de kans krijgt om je eigen leven en je eigen ontwikkeling bewust te helpen bepalen. Het is niet een draaimolen waar je instapt en door moet blijven draaien, totdat er iemand zegt, het is tijd om uit te stappen. Het leven is wel degelijk een weg die je kunt afleggen. Hoe je die weg aflegt en op welke manier je dat doet, hangt samen met de manier waarop je de invloeden, die rond je optreden, leert beseffen en gelijktijdig je eigen persoonlijkheid en de hoofdlijn van ontwikkeling weet te hanteren.

Wij zullen zeker ook niet geheel kunnen ontkomen aan de persoonlijke facetten als geesten, engelen, demonen, duivels en wat dies meer zij. zijn namelijk wezens die een verschillende richting van ontwikkeling hebben. Nu zullen heel veel mensen zeggen: Een demon daar wil ik niets mee te maken hebben, die deugt niet. Dan zegt u eigenlijk: Ik ga van A naar B en wie van B naar A gaat, deugt niet; zij hebben een andere weg. Wanneer ik erken wat de weg van een dergelijk wezen is, dan weet ik ook hoe hij functioneert t.a.v. mij en de wereld. Als ik dat weet en ik kan dat aanvaarden (dat is weer de verbondenheid die een grote rol speelt, dan zal hij ook krachten kunnen richten volgens zijn wezen en niet alleen volgens mijn wezen. Dit is een van de hoofdbeginselen van de witte magie. Op die manier kom je tot een zeer omvattend beeld van alles wat de kosmische krachten doen, wanneer ze aan het werk zijn.

De hoofdkrachten werken altijd. Maar daarnaast zijn er heel veel krachten die periodiek optreden. Er zijn krachten die optreden met tussenruimten van bijna 24.000 jaar, een heel lange fase. Er zijn ook krachten die optreden in fasen van 7 dagen.

Die fasen op zich zijn weer niet zo belangrijk. U kunt ze in enkele gevallen voor uzelf berekenen. U komt vanzelf achter die periodiciteit. Belangrijk is te weten dat die periodiciteiten bestaan en dat zij het gehele "ik" beïnvloeden. Wij hebben een zich voortdurend aanpassende instelling nodig om een zo groot mogelijke harmonie met anderen te bereiken, een verbondenheid te blijven voelen met de wereld waarin wij vertoeven en als zodanig de Christusgeest in ons te activeren.

Er zijn zeer veel doelinvloeden. Het is niet genoeg te zeggen dat er Eén God is. Er is Eén God; maar wij spreken ook over een duivel. En of we die nu letterlijk bedoelen of als een persoonlijk bestaand wezen of eerder als een invloed doet niet veel ter zake. Maar als er één God is en niet twee, dan is de duivel deel van God. Wanneer er vele krachten werkzaam zijn en ze hebben één en dezelfde bron, dan moeten ze verbonden zijn. De erkenning van verbondenheid

is belangrijk. Het gaat er bij wijze van spreken niet om dat u weet waar het station is en van welk perron u moet vertrekken, dat doet niet ter zake. Maar als u weet wat het net van een spoorwegmaatschappij is, dan weet u welke punten voor u bereikbaar zijn en op welke manier. Het is die bereikbaarheid die het meest belangrijk is, wanneer wij de kosmische krachten aan het werk zien. Want ze zijn in ons. Maar wij hebben een bewustzijn en door (dat bewustzijn zijn wij wel degelijk instaat de werking van die krachten voor ons mede te bepalen. Wat meer is, wij kunnen in zeer vele gevallen de effecten welke die krachten hebben in de wereld rond ons ten dele bepalen.

Wij zijn niet machteloos. Daar waar bewustzijn is in staat een begrip als God te aanvaarden, een bewustzijn van "ik" als factor in een leven, daar is ook de mogelijkheid om zelf te richten en zelf te beslissen. Het zijn deze aspecten die volgens ons de belangrijkste mogelijkheid vormen van deze cursus.

LES 1 - DE CHRISTUSGEEST

U heeft dit onderwerp nu zelf gekozen. Als wij beginnen, dan moeten we eerst begrijpen dat de Christusgeest geen mannetje is, eigenlijk niet eens een invloed, die je kunt definiëren. Maar er zitten heel veel aardige dingen aan vast. Op het ogenblik, dat je iets volledig aanvaardt, blijkt opeens dat het door die aanvaarding alle weerstand heeft verloren. Er zijn heel vreemde dingen te zien.

Iemand is ziek. Hij aanvaardt het feit van zijn ziek zijn; hij geneest beter. Iemand is voortdurend in conflict met zijn omgeving. Hij aanvaardt op een gegeven moment het bestaan van het conflict; het conflict ebt af. Het is er niet meer. Het verdwijnt. Dit is heel eigenaardig en heel veel mensen zullen daar vreemd tegenover staan.

De Christusgeest is de kracht van de grote verbondenheid. Dat wil zeggen dat hij overal kan opduiken, net zo goed in een tweepersonsbed als in een kathedraal. Net zo goed op een voetbalveld als midden in het stadsverkeer. Op het ogenblik, dat ik aanvaard wat ik zelf ben en wat de wereld is en mij toch ermee verbonden kan voelen, werkt die kracht.

Je vraagt je af: Wat kunnen wij daarmee doen? Daarom zullen wij beginnen om de Christusgeest te analyseren en tevens eraan toe te voegen: kijk, op die manier zou het kunnen. Of U het kunt, dat ligt aan uzelf.

De Christusgeest, de Christuskracht is verbondenheid. Wat is verbondenheid? Verbondenheid is elke wederkerige erkenning, onverschillig op welk niveau en op welk terrein. Als u een vlieg of een wesp ziet en u denkt "ik vind je eigenlijk wel mooi," dan kijkt de wesp naar u en denkt "daar is toch geen nectar te puren" en u heeft geen last van elkaar. Sla naar de wesp en zij steekt u.

Verbondenheid kan beperkt zijn. Dat wil zeggen: ze kan tussen mensen bestaan, maar ze kan ook kosmisch zijn. Verbondenheid kan dus het gehele bestaan omvatten. Dat impliceert, dat alle denkbare sterren, volkeren, invloeden in het bekende heelal, alle geestelijke sferen en alles wat je verder kunt voorstellen daarbij betrokken is. Het wonderlijke is n.l. dat al datgene wat ik niet afwijs, desnoods omdat ik het niet ken, met mij harmonisch is. Alleen dat wat ik wel afwijs daardoor ontstaat het conflict. Als je daarmee rekening houdt, kun je zeggen: Er zijn zeer veel onbekende krachten waarmee ik voortdurend verbonden ben. Ik kan echter, omdat ik die krachten niet ken, ze ook niet gebruiken. Ik kan er niets van beleven, ik kan er niets mee doen. Op het ogenblik echter, dat ik - al is het maar op één enkel punt - in mijn eigen wereld die volledige aanvaarding van het bestaan, van alle waarden, van alle krachten voor mij waarmaak, zijn al die onbekende krachten ineens op dit punt voor mij kenbaar geworden.

Een mens denkt misschien dat hij nogal zwak is. De één is het moreel, de ander lichamelijk en zo heeft een ieder zijn eigen moeilijkheden. Maar er komt een ogenblik: dat die mensen op een punt tot een volledige aanvaarding komen. Misschien van een enkel denkbeeld, van een enkele mens, van een landschap of wat anders. En wat gebeurt er? Opeens is hij geladen. Ineens is de wereld even veranderd en nu is het de grote kunst om dat te continueren. Het is niet zo moeilijk om die eenheid voor een ogenblik waar te maken. Dat gebeurt elk ogenblik weer in elk mensenleven, maar het is heel moeilijk om ze zo lang in stand te houden dat daardoor je beleving verandert. Dit is nu het aardige.

Wanneer ik een harmonie heb die beperkt is, maar ik kan die beperkte harmonie blijven aanvaarden, ook als ze niet meer feitelijk is uitgedrukt, maar ze blijft voor mij bestaan, dan zal op grond daarvan een nieuwe harmonische mogelijkheid zich aandienen. Het is dus een uitbreiding. De boom wordt hoe langer hoe dikker.

Elke mens die denkt: ik ben eenzaam, ik ben verlaten, ik heb niets, zal alleen al door die houding voor zich een hoop contacten onmogelijk maken. Elke mens die denkt: ik aanvaard alles zoals het is, ik doe er niets aan, die blijft zitten waar hij zit en verroert zich niet. Er gebeurt niets. Nu komt er iemand die het aanvaardt en die probeert de aanvaarding van het bestaan uit te drukken tegenover zijn medemensen, onverschillig hoe, al is het alleen maar door een beetje vriendelijker te kijken. Dan is er een werking ontstaan. Op het ogenblik, dat wij beginnen aan datgene wat wij in ons aanvaarden uitdrukking te geven als een aanvaarding, op ons eigen vlak van bewustzijn, dan ontstaat er kracht, er ontstaat werking. Het blijkt dan dat iemand die zo eenzaam, zo verlaten is vaak door op één enkel punt even die aanvaarding te vinden en te continueren, ineens ziet dat ze moet worden uitgedrukt met een gebaar, misschien met een daad. En dan gaat het er niet om of anderen het merken. Het gaat er alleen om dat je vanuit jezelf tot actie overgaat. Op dat ogenblik wordt de zaak kenbaar.

In Goethes Faust staat het zo leuk. Als de duivel begint te spreken, zegt hij: "Ze zeggen, in het begin was het Woord. Dat is niet waar. Het begin was de daad." Ja, maar het Woord was er eerst, want het Woord was de gedachte. Maar op het ogenblik, dat het daad werd werd het schepping. Hij had dus volkomen gelijk. Op die manier moet u het ook zien.

Als ik begin iets waar te maken, dan ontstaat er een proces dat groeit. Naarmate het groeit, wordt mijn eigen kracht groter. Ze zal tot uiting komen op het punt waarop ik ben begonnen, dat is duidelijk. Als u bent begonnen met kool te planten bij wijze van spreken, dan kunt u een schitterende kooloogst krijgen als daar uw genegenheid naar uitgaat. Maar het zal u waarschijnlijk niet meevallen om asters te telen, want die vragen weer een andere instelling. Dan moet u eerst weer harmonisch daarmee zijn.

Wat is de kracht die op deze manier ontstaat? Dat is ook erg belangrijk. Als ik iets aanvaard, dan breek ik een grens af tussen mij en de kosmos. Soms een heel klein grensje, soms een grotere. Maar wanneer ik dat doe, zal ik niet alleen het gevoel van verbondenheid in mij tussen mijzelf en het andere a.h.w. gaan omzetten in iets wat gebeurt, maar ik ga gelijktijdig ook die kracht omzetten in iets wat mij kan bereiken. De Christusgeest is de sleutel waardoor wij de kosmische krachten kunnen bereiken. Maar als wij de kosmische krachten kunnen bereiken, dan zijn wij ook veel minder beperkt.

Als u hier zo zit, dan zegt u; Ik heb voortdurend dit en ik heb dat. Vult u zelf maar in: Maar als u al die klachten heeft, is dat nu werkelijk zo erg? Is het de moeite wel waard om u daartegen te verzetten zoals u doet? Wat zijn er voor punten in die misschien toch wel aanvaardbaar zijn? Concentreer u daarop. Wanneer u dat doet, is de tegenstelling al aan het veranderen en wanneer u dat omzet in de daad, krijgt u bovendien de energie die niet alleen in u maar ook in de ander ontstaat. Het is dus niet zo, dat u alleen de energie krijgt. Het ontstaat ook in de ander. Dat is heel eigenaardig U kunt zich dat op een bepaald niveau waarschijnlijk wel voorstellen, op een ander niveau niet:

Stel nu, dat iemand ziek is. Dan moet u eerst aanvaarden dat die ander ziek is. Als u zegt: Jij bent niet ziek, dan kunt u hem niet genezen, ook als u denkt: zou het geen aanstellerij zijn, of zoals dat tegenwoordig heet: zou het geen psychologische kwestie zijn. U moet toch eerst aanvaarden wat die ander denkt te zijn in zijn ziekte. Op het ogenblik dat u dat aanvaardt, is

het een benaderbare werkelijkheid geworden. Nu gaat u zeggen: Ik wil al die onaangename facetten daaruit verwijderen. Ik wil dat er harmonie komt, dat die mens gezonder wordt, zich prettiger voelt, dat hij opgewekter wordt. Op het moment dat u dat denkt, heeft u grenzen afgebroken. U wordt zelf sterker. Maar de ander ervaart dit ook, want de kracht ontstaat ook in de ander. Als u zegt: ik ga mijn kracht uitzenden, dan zegt u in feite: ik ga mijn intenties nog eens een keer verankeren in de kracht die in de ander is ontstaan. Het is duidelijk, dat je daar helemaal geen ingewikkelde procedures voor nodig hebt. Er zijn mensen die denken dat je de Christusgeest alleen kunt krijgen, als je eerst eelt op de knieën hebt van het bidden, na het zeggen van bepaalde gebeden of het uitvoeren van bepaalde rituelen. Voor jezelf kan het misschien nodig zijn, omdat je zonder dat die vooroordelen of tegenstellingen niet kunt overwinnen of voor een ogenblik vergeten. Maar is dat nodig? Helemaal niet. Dat is nu het typische van de Christusgeest. De Christusgeest is een kracht die ontstaat op het ogenblik van de aanvaarding, zonder meer.

Nu zeggen de mensen: het is zo moeilijk het hele leven te aanvaarden. Dat is het, natuurlijk, want wij zijn bezig dat leven steeds onze maatstaven op te leggen. Als de hele wereld roept: je moet hard lopen, dan kun je het eens bekijken en denken: voor mij hoeft het niet en dan kuier je langzaam verder. Je kunt ook zeggen: nu doe ik helemaal niets meer, nijdig worden en tegen de wereld gaan schelden. Dan ben je veel vermoeider dan als je hard was gaan lopen. Wat de wereld van u wil, is helemaal niet zo belangrijk. Het is wat u zelf wilt. Maar dat kunt u alleen werkelijk waarmaken, indien u die anderen accepteert zoals ze zijn. Als u zich a.h.w. laat dragen door wat er in die anderen leeft.

Verbondenheid is één van die dingen die ook wel vaak wordt uitgebeeld met het bekende beeld van het rijshout. Eén rijtje breek je. Twee, drie rijtjes breek je nog, maar als je zo'n 50 bij elkaar hebt, dan kom je er niet doorheen. Zo is het ook bij aanvaarding. Als ik iets aanvaard, dan ontstaat er een band. Dat betekent, dat het veel moeilijker wordt om hier iets kapot te maken. Hoe groter het aantal aanvaarde waarden in mijn bestaan, hoe moeilijker het zal worden om mijn relatie met die kracht, met de kosmos te verbreken:

Ik heb, al ging u uit van aanvaarding, er als kop boven gezet Christusgeest. Mijn lieve mensen, dat is toch heel begrijpelijk. Want wat is het opvallende van de Christus? De voortdurende aanvaarding. Lees er het Evangelie op na en u zult het ontdekken.

Jezus kan wel boos zijn over omstandigheden, maar niet tegen mensen. Jezus kan bepaalde dingen niet goed vinden, maar hij is niet vertoornd om de dingen, alleen om de verhoudingen. De Christusgeest berust op precies datgene wat daarin wordt gedemonstreerd. Je kunt heus wel de wisselaars uit de tempel jagen, dat is helemaal niet erg, als je hen maar aanvaardt en alleen de manier van wisselen onjuist vindt.

U kunt de hele wereld met alles wat er op gebeurt onjuist vinden. Een revolutie willen. Best, mogelijk, maar dan moet u de wereld eerst aanvaarden zoals ze is. Als u dat niet doet, dan krijgt u alleen maar toenemende conflicten, een toenemend isolement en steeds minder kracht, mindere mogelijkheden hebben om iets te doen. Het is de verbondenheid waaruit de kracht voortkomt. Verbondenheid kan echter alleen bestaan, indien er aanvaarding is. De aanvaarding is de basis van de Christus. Het is de essentie misschien ook wel van de Christusgeest.

Er zijn mensen die zeggen: Dat moet je niet zo letterlijk nemen. Er zijn ook mensen die zeggen: Jezus zegt wel: hebt uw naasten lief, maar daarom moet je toch wel fatsoenlijk blijven, ja, dan zeg ik tegen diezelfde christenen: waarom maakt u die beperking, als uw Meester ze niet heeft gemaakt? Want als u uw naaste werkelijk lief heeft, zult u die naaste niets aandoen wat voor hem geen vreugde is. Met andere woorden: de naaste bepaalt mede wat er gebeurt. Het is nooit een wil opleggen.

Wanneer ik bezig ben in de kosmos, in bepaalde sferen, dan zit ik met precies hetzelfde probleem. Ik kan mijzelf niet aan u opleggen. Ik kan niet zeggen: zo is het. Ik kan alleen maar zeggen: zo ben ik. Ik kan u aanvaarden zoals u bent en dan zal daaruit het resultaat komen. Want wanneer ik u aanvaard, komt er een ogenblik dat u ook iets van mij aanvaardt. Het is die wederkerigheid van de aanvaarding waarop de rest is gebaseerd.

Wat kun je ermee doen? Als u iets krampachtig gaat zitten aanvaarden in de hoop dat u daaruit kracht krijgt, dan aanvaardt u het niet werkelijk.

Wanneer u probeert een medemens krampachtig te aanvaarden (het is een rotzak, maar ik aanvaard hem) dan is die rotzak datgene wat telt en het "ik aanvaard hem" is gewoon een kwestie van zelfsuggestie. Dan helpt het niet. Het is niet: het is een rotzak, maar ik aanvaard hem. Het is doodgewoon: daar zit wel iets in. Wat zit er in die mens of in de wereld waarvoor ik toch wel waardering heb. Laat mij daarvan uitgaan. Op dat ogenblik is er aanvaarding. En waar aanvaarding is, daar wordt de verbondenheid weer kenbaar. Daar wordt de mogelijkheid van krachtuitwisseling kenbaar. Er ontstaan allerlei brandpunten waarmee men heel veel kan doen.

Dus nooit denken: ik ga iets klakkeloos zitten aanvaarden ondanks alles. U kunt wel zeggen: ik aanvaard Van Agt. Sommige mensen hebben er geen moeite mee, anderen vinden hem een griezel. Nu ja, je moet hem toch wel aanvaarden. Neen. Denk: wat waardeer ik in die man het meest. Dat punt dat je waardeert is ook deel van zijn wezen. Ga daarvan uit bij je aanvaarding. Probeer de kritiek op de rest dan maar een beetje op de achtergrond te schuiven. Het is een verschuiving van waardering.

Wanneer u hier zo bij elkaar zit, dan krijg je zo de indruk: die zullen met elkaar niet zoveel kunnen doen. Maar op het ogenblik dat u vergeet: wij zijn maar met zo weinigen en die is dit en die is dat, dan is de kracht kosmisch. De aanvaarding is het wegvallen van een grens. Het is het ontstaan van een verbondenheid waarbij onnoemelijk veel sferen, krachten, entiteiten en personen betrokken kunnen zijn, die u hier niet ziet en die u niet kent. Wat meer is, wanneer u bewust in uw aanvaarding de kracht niet alleen voor uzelf absorbeert, maar probeert haar uit te sturen, dan bereikt u wat. Het is n.l. ook zo, dat je kunt zeggen: ik ga kracht zitten oppotten. Waar is de kosmische kracht? Ik wil kosmische kracht. Erg mooi, maar je hebt er niets aan. Want je kunt die kracht alleen maar in zoverre krijgen als je haar kunt verdragen. Maar als ik zeg: ik aanvaard, dan heb ik niet alleen met mijzelf te maken. Dan is het een kwestie van communicerende vaten. Dan is elk wezen, elke toestand, elke sfeer, elke wereld waarin die kracht aanwezig is met mij verbonden. Dan kan voortdurend kracht van daaruit naar mij toevloeien. Mijn kracht is niet meer beperkt, terwijl ze dat wel is, als ik probeer dat alleen voor mijzelf te krijgen.

Hier heb je weer de noodzaak tot aanvaarden van het andere. Er zijn tegenstellingen, altijd. Maar tegenstellingen dragen bij tot de kenbaarheid. Als wij in de tegenstelling datgene weten te vinden wat aanvaardbaar is, dan is er een band mogelijk. Waar een bandmogelijkheid is, daar is als vanzelf ook een eenheid van kracht, een eenheid van werking mogelijk. Dat is het belangrijkste dat er bestaat.

Ik heb zo even de nadruk gelegd op de daad. Er zijn heel veel mensen die denken: wat moet je dan niet allemaal gaan doen? Dat is eenvoudig: als er een disharmonie is en u zegt, ik aanvaard datgene waaruit het is voortgekomen, dan is dat het enig belangrijke. U knipt met de vingers en het andere verdwijnt. Wat overblijft is een contactmogelijkheid, een relatie waarin beide waarden, ongeacht het geschil op dat ogenblik, een eenheid vormen. Een eenheid van kracht, een eenheid van vermogen en zeer waarschijnlijk zelfs t.a.v. een enkel punt een eenheid van streven.

Eenheid van streven is ook heel belangrijk. Er bestaat een bekend verhaal over Abraham Lincoln. Lincoln zag een keer een stel mensen die bezig waren een paar zware balken te versjouwen. Daarbij stonden een paar opzichters die aan het schreeuwen waren en aanwijzingen gaven. Abraham bekeek het eens en zei toen: Nu deze kant uit, en hijzelf gaf een duwtje. En vreemd, toen ging het ineens wel.

Als je kijkt naar de wereld en je ziet de mensen daar zo bezig, dan kun je zeggen dat deugt niet. Je moet zus en de moet zo doen. Maar dat helpt niet. Op het ogenblik dat wij onze eigen kracht voegen bij die van de anderen, ontstaat er een veel grotere mogelijkheid. We moeten niet de mogelijkheden van anderen uitbuiten. We moeten onze eigen mogelijkheden voegen bij de mogelijkheden van anderen. Dat wil zeggen: dat je moet aanvaarden dat je zelf geheel en al betrokken bent bij alles waarmee je je bezighoudt. Je kunt nooit zeggen; een ander moet

het doen. Je kunt alleen zeggen: wij moeten het doen. "wij" is een heel belangrijk begrip in elke relatie met kosmische krachten.

Al die krachten zijn aan het werk, maar al die krachten worden verschillend gebruikt en gericht en daaraan gaat heel veel te gronde. Op het ogenblik dat wij die krachten gelijk kunnen richten, omdat wij niet meer denken over degene die dit moet doen of degene die dat moet doen, maar wij moeten dat tot stand brengen, dan verandert de situatie. Dan houdt de verdeeldheid op en uit de eenheid, die zo ontstaat, komt ook de energie voort die nodig is.

In deze eerste les moeten wij een paar regels geven waarmee u werkelijk iets kunt doen.

1. Het besef van verbondenheid is gebaseerd op de aanvaarding van het andere.
2. In besef van verbonden kan door een daad worden omgezet in een werking.
3. Hoe meer ik aanvaard wat is zoals het is, hoe meer ik door die aanvaarding kan werken met de kracht die in mij en in al het andere bestaat. Mijn kracht neemt toe naarmate ik meer aanvaard wat is.
4. Ik maak fouten en een ander maakt fouten. Ik wil geen fouten maken en de ander wil geen fouten maken. Wanneer wij tezamen aanvaarden dat wil fouten maken en ons willen bijvoegen, zullen de fouten veranderen in positieve resultaten.
5. Wat ik doe, doe ik vanuit mijn wezen, niet met mijn woorden, niet door mijn rituelen of gebaren. Daarom beroep ik mij steeds op de erkenning in mij. Daar waar ik niet in staat ben een werkelijke verbondenheid te voelen - op welke wijze dan ook - met datgene wat ik tot stand wil brengen, zal ik niets blijvends en werkelijks bereiken. Op het ogenblik, dat dit voorbehoud niet bestaat, kan ik alles bereiken.

Dan is het voor u ook nog interessant, als u een kleine samenhang leert.

Elk mij beroepen op hogere krachten en hogere wezens is mede gebaseerd op mijn voorstellingsvermogen. Wanneer ik bid tot God, spreek ik in negen van de tien gevallen met mijzelf. Daarom moet ik in een streven naar aanvaarding en verbondenheid mij niet bezighouden met het ongeziene, maar wel met het gekende.

Als ik een eenheid krijg in de wereld die ik ken, zal daardoor als vanzelf een eenheid ontstaan met de door mij nog niet gekende wereld. De hoogste kracht die alle vermogen bezit, zelfs de scheppende, openbaart zich slechts, indien ik eerst het zijnde aanvaard en in een harmonie met het zijnde actief ben. Dat is misschien wel de verklaring van het bekende boek Thoth waarin wordt gezegd: "Wie deze geheimen kent, hij kan de zon uitblussen en de aarde doen verdwijnen. Hij kan een nieuw heelal scheppen, alleen door zijn woord." Dat is de eenheid. Dat is de Christusgeest. Dat is de verbondenheid.

Als u denkt dat Jezus alleen maar een weg is die u moet volgen of erger nog: een voorganger die als een super-kosmische kruier de lasten van uw zonden voor u vooruit sjouwt, zodat u gemakkelijker in de hemel kunt komen, dan heeft u het mis. Als u denkt aan de werkelijkheid, dan moet u zeggen Er is licht, maar dat licht is in mij. Niet de Jezus buiten mij, maar de Christus in mij is belangrijk. Alleen waar dit bestaat, kan ik wat doen.

Dus als u een geloof heeft - en u moogt van mij geloven wat u wilt - houdt u er dan rekening mee dat het in uzelf moet zijn. Het is niet hoe het buiten u bestaat of hoe anderen denken of hoe anderen het doen. Het is wat in u bestaat. En dat betekent ook, dat u moet aanvaarden wat anderen zijn denken en geloven, zelfs wanneer ze het helemaal niet met u eens zijn, om die kracht die in u is tot uiting te brengen.

De werkelijke levende kracht bewijst zichzelf voortdurend, maar alleen daar waar de tegenstellingen worden uitgewist door de aanvaarding van het bestaande erkenning van de verbondenheid in alle dingen en zo metterdaad de uiting van het eigen wezen in het geheel.

Het is misschien wel aardig te weten dat we hier bezig zijn met de oude geheimen van de Griekse inwijdingen en in bepaalde priestergeheimen zit de cultus van Isis en Osiris. Daar bestonden ze ook. Anders en veel mooier uitgedrukt in symbolen, maar het komt op hetzelfde

neer. De geheimen van de christelijke kerk en de christelijke mystiek vindt u ook in de voorgaande regels terug. Denk a.u.b. niet dat het allemaal zo ingewikkeld is.

De kosmos is voortdurend werkzaam. Kosmische krachten zijn op dit moment bezig de aarde te beroeren om bepaalde dingen te veranderen, om invloeden te scheppen die uw reacties kunnen bepalen. Maar indien u één bent met die krachten, dan zult u bewust veranderen. Dan zult u bewust de verandering beleven. Dan zult u meer één worden, niet alleen met de wereld waarin die krachten uitwerken, maar met de kracht zelf en al wat erin bestaat. Het is verbonden met de kracht die u kan helpen. Denk niet, dat u dat alleen t.a.v. een ander kant doen. Ik zal u nog één voorbeeld geven:

Als u aanvaardt dat u bent zoals u bent - eventueel met de gebreken van de ouderdom, met een geheugen dat het niet helemaal meer doet of met een verstand dat sommige dingen niet zo gemakkelijk kan begrijpen, diep in u weet u dat wel - dan kunt u zeggen Ik wil harmonie hebben. Ik accepteer mijzelf zoals ik ben. Ik accepteer de wereld zoals ze is en daardoor kan ik rustig en vredig zijn. En nu aanvaard ik de kracht van het geheel in mijzelf.

Er zijn mensen die zeggen: Stel je maar voor dat er een zoeklicht op je kruin staat en de kracht door je heentintelt. Dat moogt u doen. Het is helemaal niet belangrijk, of het het wel doet of niet. Belangrijk is, dat u in die eenheid zegt: Nu is die kracht in mij werkzaam, dat u constateert dat door de aanvaarding van het geheel de kracht uit het geheel in u werkzaam wordt.

Wanneer u een harmonie aanvaardt in uzelf en niet de tegenstelling, dan zal die harmonie zich uitdrukken. Dan wordt uw geheugen beter, dan worden uw kwalen minder, dan heeft u meer energie, meer mogelijkheden. Dus denk niet: het is zo ingewikkeld, ik kan het niet. U moet echter wel uw voorbehoud afschaffen t.a.v. uw fouten, uw feilen, van: het is niet zo erg, het is de schuld van een ander. U zult uw afkeuring van de wereld moeten afschaffen. U zult eerst moeten aanvaarden wat u zelf bent, wat uw wereld is. In die aanvaarding bereikt u dan een eenheid in Christus.

De eenheid in Christus is de totale aanvaarding waardoor in een besef van volledige eenheid het "ik" zich met zijn hoogste kracht en waarde voortdurend in die eenheid manifesteert en in de uitdrukking van zichzelf gelijktijdig uit die eenheid de kracht en het vermogen verkrijgt om steeds beter te beseffen wat er is, wat er moet gebeuren en hoe het zichzelf tot een hogere harmonie kan verheffen.

Ik hoop, dat wij reeds in de eerste les hebben aangetoond dat er voor u praktische mogelijkheden en waarden in zijn gelegen; dat kosmische krachten niet alleen iets zijn om over te denken, maar dat het wel degelijk zaken zijn waar u voortdurend bij betrokken bent, die voortdurend in u werken en die u ook altijd zelf kunt activeren in en rond u.

LES 2 - MENSELIJKE VERHOUDINGEN

Als je spreekt van de juiste menselijke verhoudingen, dan ga je ervan uit dat die bestaan. Maar bestaan ze wel? De situatie is namelijk als volgt:

Elke mens is een complex wezen. Er zijn een groot aantal stralen waarop de mensen zijn afgestemd. Dat wil zeggen dat die wensen niet allemaal gelijk zijn wat hun geestelijke reacties betreft. Het wil gelijktijdig zeggen, dat ze stoffelijk niet gelijk kunnen reageren op vergelijkbare omstandigheden. En dan wordt het heel moeilijk om te zeggen wat menselijke verhoudingen nu eigenlijk zijn. Je kunt van elkaar houden. Maar het wonderlijke is, dat naarmate je meer van elkaar houdt er een ogenblik komt dat je elkaar eveneens meer haat. Komt dat geheel tot uiting dan betekent dat meestal een scheiding. Blijft het sub rosa, dan komt er een volgende invloed en alles sukkel verder en je zegt tegen elkaar: wat zijn we toch gelukkig. Dat is gewoon de situatie en daaraan kun je niets doen.

In deze tijd worden er ontzettend veel tegenstellingen geschapen en niet als zodanig beleefd. Dat zijn factoren die je in de politiek kunt zien en in de economie, maar net zo goed ook in de onderlinge menselijke verhoudingen, in de reacties van mensen op elkaar. En dan vraag je je toch wel af hoe komt het dat de één zus reageert en de ander zo?

Wel, een straal wil zeggen een hoofdlijn van ontwikkeling die tot in het hoogste vlak loopt. Ze bepaalt je hele geestelijke ontwikkeling en daarmee ook je mogelijkheden van harmonische reacties op aarde. Nu is er een mens, die b.v. op de blauwe straal is ingesteld. Deze redeneert verstandelijk en zal eigenlijk met de hele toestand niet goed raad weten, want er is zo weinig rationeels in. Hij zal zoeken naar een systeem waardoor fouten worden opgevangen zonder te beseffen dat daarmee de oorzaak (de rationaliteit van de ander zoals hij het tenminste beschouwt) blijft bestaan.

Dan hebben we iemand, die is afgestemd op rood. Hij loopt onmiddellijk rood aan en begint hartstochtelijk de een te verdedigen en de ander te kraken. Hij maakt de gekste capriolen.

Dan is er een persoon die zit op de groene straal. Deze voelt dat meer als een kosmische harmonie. Hij gaat er eens over mediteren en intussen kwaken de anderen wel door. Dit zijn drie voorbeelden. Dus kun je zeggen: De mensen reageren anders. Hun achtergrond is anders en wat meer is, de energie die zij op een bepaald ogenblik bezitten is een andere.

Er zijn mensen, die uit rood licht energie putten. Er zijn anderen, die meer aan geel licht hebben. Er zijn zelfs mensen, die ontzettend energiek worden van blauw licht. Maar als je de golf van energie nader beschouwt, dan zie je dat er ook anderen zijn die juist negatief reageren. Je kunt dus nooit menselijke verhoudingen opbouwen op een gelijkwaardigheid.

We kunnen ook niet zeggen, dat hangt samen met de kosmos. Wanneer wij opstijgen tot het kosmische licht, dan is de zaak voor elkaar. Het is een misvatting die veelal bestaat, namelijk dat u op een gegeven ogenblik geestelijk hoog genoeg kunt stijgen om niet iedereen gelijktijdig harmonisch te kunnen zijn.

Zolang u een bestemming in de kosmos heeft, kunt u het niet met een ieder eens zijn. Dan kunt u ook niet iedereen domineren, want dat ligt misschien helemaal niet in uw taak al zoudt u het nog zo graag doen. Wat is dan het resultaat? Het resultaat is, dat zelfs de hoogste geest maar een beperkt aantal harmonieën kan vormen met anderen. En dat impliceert weer wat u wel zult begrijpen dat ook de verhoudingen in de stof onder dergelijke dingen kunnen lijden.

Als we de menselijke verhoudingen op een rijtje willen zetten, dan is daar in de eerste plaats onderlinge afhankelijkheid. Dit wordt vaak niet beseft. Er zijn mensen, die zich aanstellen als de baas, terwijl ze eigenlijk wel weten dat ze zonder de ander niets waard zijn. Dat soort mensen hebben nu eenmaal dat dominante nodig. Als die op een gegeven ogenblik een conflictsituatie ontmoeten waarin de ander door welke invloed dan ook dominant wordt, dan

zullen ze nooit harmonisch kunnen zijn. Deze mensen kunnen zich opofferen, mits ze meester kunnen zijn. Ze kunnen echter nooit, zelfs al zou het profiteren betekenen, de mindere zijn.

De hele wereld zit vol van dergelijke mensen. Mensen, die alles zetten in de richting van een bepaald idee, een bepaald ideaal en daar inderdaad wel erg veel voor over hebben. Maar als je goed kijkt wat ze zoeken, dan zoeken ze zichzelf. En dat begrijpen ze dan helemaal niet. Zij zijn ervan overtuigd dat zij de waarheid kennen, dat is allemaal in orde en zij zullen het voor iedereen mogelijk maken die waarheid te volgen, maar die waarheid is de enige.

Heeft u zich wel eens afgevraagd hoe het komt dat er zoveel domineesdochteren van die eigenaardige beroepen kiezen? Ze gaan zingen of ze gaan in een meer horizontale vorm van de vermaaksindustrie werken. Hoe komt dat? Dat komt gewoon door het contrast. Er is een disharmonie ontstaan door de rechtlijnigheid en de goed bedoelde en vaak zeer opofferende heerszucht die er in het gezin is geweest. Ga ook eens kijken naar de meeste priesters. Ofwel ze zijn werkelijk de slaven van hun gelovigen, maar dan deugen ze niet veel voor de kerk, ofwel ze brengen het ver in de kerk en komen ze in het Moderamen(?), worden hoogleraar of kardinaal. Bekijken we hen nader, dan zijn het mensen, die het misschien wel heel goed bedoelen, maar die met niemand rekening houden behalve met zichzelf.

Dat zie je ook bij grote zakenlieden. Je kunt nooit een groot zakenman worden, als je denkt aan reële menselijke verhoudingen. Je kunt alleen uitgaan van het standpunt, dat jij alleen kunt bepalen wat goed is voor anderen. Wat voor mij goed is, is ook voor een ander goed, zeg je dan. Wie daaruit een maatschappelijk beeld wil opbouwen, zal tot de ontdekking komen dat het verkeerd gaat.

Als je begint met een revolutie, zoals b.v. Rusland, dan word je geconfronteerd met een kaste die ook zegt: wij weten het. Wij weten wat goed voor u is. Wij zullen alles voor u doen. Die mensen hebben er zelfs nog veel voor over ook. Maar het is zo dat als u één afwijkende gedachte uitsprekt, dan zeggen zeg: Ach, die arme man, die is gek geworden. En daar zit je dan. Menselijke verhoudingen kunnen nooit op gelijkheid, op gelijke basis worden afgestemd.

Het wordt nog duidelijker, als u gaat begrijpen dat de hele mensheid en de hele wereld voortdurend aan allerhande invloeden onderworpen zijn. Op dit ogenblik is er een invloed waardoor de zaak iets aan het vertragen is, het remt een beetje af. Over ongeveer 5 dagen ($\pm$ 5 okt. 77) loopt alles weer in een hoog tempo. Dan gaat het weer zo vlug, dat u het haast niet kunt volgen. Dat komt uit de kosmos. Het is een invloed van buitenaf. Maar niet iedere mens wordt even traag. Dat wil zeggen, er is een verschil in reactie, in denksnelheid en wat dies meer zij. Het gevolg is, dat de waarde van de mensen ten opzichte van elkaar verandert, dat vaste verhoudingen niet mogelijk zijn. De enige relatie, die tussen mensen mogelijk is, kan gebaseerd zijn op een absolute aanvaarding en verdraagzaamheid waarbij men toch zichzelf blijft en zijn eigen tempo volgt. Het is krankzinnig, als je iemand die astma heeft vraagt om een alp te beklimmen. Maar mensen vragen van hun medemensen vaak iets dergelijks. Ze vragen van iemand, die daartoe eigenlijk niet in staat is om meer abstracte geestelijke zaken te volgen en dat hij met zijn stoffelijke astma zal overgaan tot de hoogste vormen van meditatie en contemplatie. En dan vinden ze het vreemd, als daarvan ongelukken komen. Je kunt begrip voor elkaar hebben, maar dan moet je dat begrip baseren op een totaliteit. Die totaliteit blijkt ook in te houden dat stoffelijke verhoudingen alleen periodiek kunnen optreden, terwijl geestelijke verhoudingen juist stabiel zijn. Er is geen vaste lijn in te trekken.

Hoe moeten wij dat menselijk precies regelen? Heeft u wel eens opgemerkt, dat naarmate meer voor de mensen wordt geregeld en ze zich zekerder gevoelen, ze minder besef hebben van de onzekerheden waaronder anderen gebukt gaan? Het is gewoon een mentale omschakeling. Maar dat betekent ook een verandering van emotie.

Vroeger, wanneer er ruzie op straat was, waren er mensen die ertussen wilden komen. Tegenwoordig zegt men: Ik zal de politie even bellen. Of ze zeggen. Het is mijn zaak niet. Hoe komt dat? Omdat de relaties zijn veranderd, omdat men het milieu van de mens eigenlijk heeft gewijzigd.

Vroeger was de mens betrekkelijk vrij, ondanks alles. Zelfs in de tijd dat er slaven waren. De slaaf besliste, als je het goed bekeek, door zijn gedrag over leven en dood: Honger lijden of

overvloed hebben werd mede bepaald door de manier waarop hij zelf reageerde. Nu wordt het voor je gedaan, je hoeft zelf niet te reageren. Dat betekent, dat er een reactiearmoede ontstaat. En naarmate de materiële drijfveren van een maatschappelijk geheel terugvallen, is het wel heel duidelijk dat kosmische impulsen zich veel scherper laten gelden dan voordien. Er is nu niet meer de dwang tot gelijkmatigheid die door een gemeenschap toch wel wordt opgelegd. Er is eerder de neiging de gehele gemeenschap te zien als iets wat tegenover jou alleen maar verplichtingen heeft, terwijl jij volgens je eigen luimen te werk gaat. Zo bezien zouden we het volgende kunnen stellen:

Er is een innerlijk licht. Dat is voor elke mens hetzelfde. Maar al is de krachtbron dezelfde, als de carrosserie anders is, zal het voertuig zich op de weg anders gedragen. Anders gezegd: het grote licht, dat voor allen hetzelfde is, betekent voor elk van ons toch ook heel verschillende reactie mogelijkheden. Het betekent een ander gedrag. Het betekent dat we een ander levenstempo kunnen hebben.

Dan zijn er de Heren van de Stralen.

Een Heer van een Straal heeft in zich karakteristieken. Die karakteristieken maken de ontwikkelingsweg uit van een ieder, die daartoe op dat ogenblik behoort, maar ze monden steeds uit in hetzelfde licht waaruit alle leven voortkomt. Alleen de uiting ervan is eenzijdiger. Waar geen kosmisch bewustzijn aanwezig is, moet er een selectie van bewuste reacties plaatsvinden. Deze selectie zal zijn gebaseerd op de totale ontwikkeling die u doormaakt en op de kosmische harmonie die u daardoor voor uzelf heeft opgebouwd. Dat betekent, dat een ieder van u op een andere manier leeft en denkt, ook al meent u dat u het eens bent. Dat betekent ook, dat velen van u uiterlijk, in een eenheid bestaan, terwijl ze eigenlijk de wereld zo verschillend zien dat ze niet in staat zijn te begrijpen wie en wat de ander eigenlijk is.

Maar we zijn er nog niet, want we hebben niet alleen de Heren van de Stralen, we hebben ook nog de Heren van Licht.

De Heren van Licht regeren allerlei ontwikkelingsimpulsen een soort polsslag van het totale bestaan. De Heren van Licht zijn mede aansprakelijk voor invloeden die zuiver stoffelijk ontstaan in het Melkwegstelsel, maar ze zijn ook aansprakelijk voor harmonische mogelijkheden met bepaalde sferen.

Als u toevallig bent afgestemd op rood en er komt een rood-golf aan, dan bent u best in orde, dan gaat het u goed. Als u niet op rood bent afgestemd, dan wordt u het slachtoffer. U kunt er niet tegenop. Dan wordt u door allerlei vreemds overspoeld en kunt u niet meer zinnig reageren.

Als u tot de rode straal behoort en de invloed rood van de Heer van Licht ontwikkelt zich, dan heeft u opeens contact met een hogere wereld. U ziet ineens verschijnselen en u zegt; ik word mij bewust. Neen, u wordt niet bewuster, alleen de omstandigheden zijn zodanig dat u kunt resoneren, dat u harmonisch bent met zeer veel invloeden die op dat ogenblik zich precies volgens de inhoud van uw wezen manifesteren. Als twee mensen kijken en ze zien iets op een verschillende manier, dan kan de een uitroepen: "O, wat mooi" en de ander: "Bah, wat vies." Zo is het nu eenmaal. Nu is de ellende, dat mensen denken: we moeten onze houding baseren op iets wat wij aannemen. Dan zegt mens: Ik zal niet zeggen; O, wat mooi, als jij niet zegt: Bah, wat vies. We zeggen allebei alleen maar: Hé. Maar verandert daarmee iets? Neen.

Als wij bovendien te maken hebben met een Heer van Wijsheid, dan krijgen we impulsen die door de mensen hoofdzakelijk op mentaal gebied ontvangen kunnen worden en die - als we helemaal eerlijk zijn - voornamelijk geestelijke gebieden en sferen betreffen. Op aarde, zuiver stoffelijk, is de weerkaatsing ervan geringer. Een invloed van een Heer van Wijsheid betekent dat degene die harmonisch is op dat ogenblik een inzicht krijgt in samenhangen die hem anders zouden ontgaan. De Heer van Wijsheid brengt namelijk geen nieuwe gegevens - dat denken de mensen wel eens - hij brengt een inzicht in bepaalde verbanden. Hij maakt b.v. duidelijk waarom, als je zo handelt, er dat gebeurt. Er is een andere Heer van Wijsheid die zegt: Ik laat niet zien waarom het gebeurt, als je zo handelt. Neen, waarom voel je het zo, als je zo handelt. Deze Heer van Wijsheid geeft weer een ander inzicht. En zo zijn er nog een paar.

Mensen onderling zullen die Heren van Wisheid over het algemeen wel ontvangen, maar ze blijven de invloed vertalen volgens hun eigen gerichtheid. Daar komt bovendien nog bij dat zij hun eigen ik-waardering hebben. Je kunt zeggen: Ik ben een stommeling, en dan toch kritiek hebben op de hele wereld. En dan ben je waarschijnlijk iemand die betrekkelijk eerlijk is. Maar je kunt ook zeggen; Ik ben zo wijs. Ik begrijp al deze dingen, en je doet er niets mee, dan ben je nog veel minder, want dan ben je niet meer in staat de gevolgtrekkingen om te zetten in iets waaraan je praktisch wat hebt.

Dus, als wij alleen die krachten nemen,- de Heren van de Stralen, de Heren van Licht en de Heren van Wijsheid, dan zien wij dat er zoveel invloeden zijn die de ontwikkeling van de mens maar ook zijn ogenblikkelijk gevoel en zijn reactie t.a.v. anderen kunnen wijzigen, dat er geen vaste lijn te trekken is.

Dan blijft de mens ook weer zitten met de idee: nu kunnen wij idealen mooi gebruiken. Maar wat is eigenlijk een ideaal? Een droombeeld. Een ideaal is een illusie, zodanig geënt op de werkelijkheid dat je de verwachting koestert dat ze eens waar zal kunnen worden. Maar idealen vluchten voor je weg. Ze zijn de fata-morganas van de geest. De idealen die je hebt kun je gebruiken om een soort richtlijn te geven aan alle mensen. Maar iedereen vertaalt het ideaal weer in zijn eigen termen. De verwarring blijft bestaan.

Geen mooier beeld daarvan is de P.v.d.A. op dit moment. Die mensen hebben allemaal eenzelfde denkwijze, eenzelfde bestreven, eenzelfde achtergrond en eenzelfde programma. Als er ooit verdeeldheid is geweest, dan is het daar wel. O, natuurlijk, de stem van de rede zal wel ingrijpen. Men zal de mensen overdonderen en degenen die op dat ogenblik de energie hebben om het hardst te schreeuwen, die winnen het wel. Ik wil alleen maar zeggen: idealen zijn ook weer niet de mogelijkheid om mensen bij elkaar te brengen.

Wat is dan de enige manier waarop een menselijke verhouding eigenlijk gebaseerd kan zijn? Dat is in de eerste plaats wat ik zou willen noemen een collectieve communicatie. Je moet voortdurend met elkaar in contact zijn, maar je moet ook weten hoe de ander over je denkt. Je moet a.h.w. kritiek op elkaar kunnen hebben en daardoor samen een uiterlijk opbouwen dat een beetje beter is dan je zonder dat misschien zoudt bereiken. Dat betekent niet eenvormigheid scheppen. Het betekent wel voortdurend proberen elkaar duidelijk te maken hoe je de ander ziet en daardoor te komen tot een onderlinge aanvaarding die niet meer gebaseerd is alleen op ijle theorie, maar op de feiten. De persoon met z'n gaven, zijn capaciteiten aan de ene kant en aan de andere kant met zijn geestelijke voor- en nadelen. Dat zou een ideaalbeeld zijn. Maar zoals ik al heb gezegd, idealen zijn droombeelden. Want de meeste mensen zijn alleen bereid iets te aanvaarden van een ander, als ze denken dat zij de meerdere zijn.

Men heeft wel eens gezegd: De Duitse mentaliteit is likken naar boven en trappen naar beneden. Maar zit dat eigenlijk niet overal een beetje in? Het is een keten van gezag. Maar een keten van gezag kan wel menselijk bestaan maar niet kosmisch.

De mensen denken ook dat de kosmos hiërarchisch is opgebouwd in de zin van gezag. Bovenaan zit God, daaronder krijgen we dan klassen als Tronen, Heerschappijen, de Seraphim, de Aartsengelen enz, ieder met de eigen taak als een soort indeling van een hemels parlement met zeer strikte taakverdeling. Dat bestaat niet. Als je van de delen van een geheel één deel wegneemt, dan is het geheel zichzelf niet meer. Je kunt ook niet zeggen welk deel nu het belangrijkste is. Als u een heel duur en ingewikkeld horloge heeft en er zit één klein schroefje los of het gaat verloren, dan loopt uw horloge niet. Zo is het ook in de kosmos.

Alle krachten; de Tronen, de Heerschappijen of wat dat betreft alle Heren van dit of van dat zijn delen van een geheel. Ze hebben niet een rangorde ten opzichte van elkaar, neen, ze hebben een functie. En die functie wordt bepaald door het geheel waarvan ze deel uitmaken. Dat wil zeggen, dat de krachten die ze voortbrengen ook niet willekeurig worden voortgebracht.

Wanneer u hier hoort vertellen dat we binnenkort weer een wit-invloed krijgen, dan denkt u; daar zit iemand die een witte schijnwerper erop zet. Helemaal niet. Het lijkt misschien een beetje willekeurig, maar er is een complete volgorde.

Wanneer wit licht optreedt, dan vloeit dit voort uit geestelijke en stoffelijke condities, anders is het niet mogelijk. En als iemand zegt. Nu komt er een tijd van rampen (niet dat ik zeg dat het komt, dit mag ik nadrukkelijk even opmerken), dan kunt u wel zeggen dat ligt aan de aarde of aan de mensen.

Neen, het is geen kracht die de rampen veroorzaakt. Die rampen zijn ingebouwd; ze zijn een deel van een kosmische functie. De reactie van de mens daarop is er echter één van; waarom moet dat mij overkomen? Waarom heeft de goede God dit of dat niet? Die eigenaardigheid maakt reeds duidelijk hoe moeilijk het is te spreken van menselijke verhoudingen in de zin van vaste waarden of vaste mogelijkheden tot contact en samenwerking. U kunt dat eenvoudig niet doen, tenzij u eerst dat ingewikkelde geheel beseft. Maar beseft u dat, dan is het niet meer nodig om over menselijke verhoudingen te spreken, want dan weet u dat uw kosmisch functioneren voortdurend waarmaakt wat noodzakelijk is, ook al is de uitdrukking, die u daaraan geeft tegenover anderen, misschien voor u niet aanvaardbaar of omgekeerd zijn die anderen voor u niet aanvaardbaar. Het belangrijke is, dat u blijft functioneren als dat wat u bent.

Ik meen, dat ik hiermede het eerste deel kan afsluiten. Het tweede deel is wat ingewikkelder.

In de astrologie worden we geconfronteerd met de inwerking van allerlei planeten. Wat blijkt nu? Er zijn enkele planeten, die voor een mensenleven bijzonder veel betekenis hebben.

Er zijn mensen die een maantype zijn. Een maantype zal door de maanfasen en door alle constellaties van de maan veel meer worden gedictieerd dan alle regelrechte onderlinge constellaties van de verdere planeten. Maar nu kan het ook zijn dat zo iemand in een bepaalde tendens geboren is, b.v. in wat men een zonnejaar noemt. En dan gebeurt er iets eigenaardigs.

Die mens is stoffelijk zon-georiënteerd. Hij is emotioneel, mentaal maan-georiënteerd. Nu komt de vraag; welke planeten zijn sterk? Als nu blijkt dat b.v. Jupiter een grote rol speelt, dan kun je zeggen dat die mens een geluksfase doormaakt die per 3 maanmaanden ongeveer 7 dagen aanhoudt. In die zeven dagen loopt alles mee. Je kunt ook zeggen; waar blijft dan die geestelijke kracht? Waar blijft het karma e.d. Die zijn er wel degelijk. Maar wat u bent, wordt allemaal mede bepaald door de plaats die u inneemt in een geheel. Astrologie is niet de kunst van het voorspellen, maar het is aan de hand van een vergelijking - meer is het niet - met een toestand aan de hemel bepalen waar uw grootste harmonische en uw grootste disharmonische mogelijkheden zitten. Als we op die manier bezig zijn, kunnen we nog verdergaan.

Een topastroloog kan een progressieve horoscoop maken; een horoscoop die een beetje voorspellend is. Hij kan nauwkeuriger worden naarmate hij meer vaste sterren erbij gaat betrekken. Dat is eigenaardig. Kennelijk is er in de kosmos nog veel meer dat als aanduiding kan dienen. Dan kunt u zeggen, op dat ogenblik zal ik in gevaar verkeren. Maar u kunt niet zeggen waar het vandaan komt. Dat is nu weer vreemd. U kunt misschien aan de hand van een zuiver berekende horoscoop zeggen: het ligt in het huis van vrienden, verwanten e.d, maar u kunt niet precies zeggen waar het vandaan komt. Hoogstens kunt u zeggen: uit die richting kan ik het waarschijnlijk verwachten. En daaruit blijkt dat er eigenlijk geen lot is vastgelegd.

Wij kunnen zeggen dat wij een karma hebben. Maar dat karma heeft mede bepaald dat wij met deze opdracht - geestelijk gezien - incarneerden. Het heeft bepaald, dat wij onder deze omstandigheden incarneerden. Het heeft bepaald, dat wij op dit moment en op deze plaats incarneerden. Het is wel een vrijwillige keuze geweest, maar onze hele voorgeschiedenis heeft daartoe bijgedragen. Dat betekent dat die incarnatie eigenlijk niet alleen maar dat gewichtige geboortepunt heeft. Het is veel meer een aanduiding van onze hele voorgeschiedenis, de geestelijke voorgeschiedenis met alle incarnaties die daarin eventueel een rol hebben gespeeld.

Nu wordt het interessant, want de harmonische en disharmonische aspecten die ik op dit ogenblik bereken zijn dus het uitvloeisel van een gehele ontwikkeling. Het betekent dat al mijn harmonieën terugslaan op bereikingen die geestelijk in mij bestaan. Al mijn disharmonieën

slaan op die punten waarin ik geestelijk nog niet volledig ben. En dat maakt het nog weer wat ingewikkelder, want nu moeten we zeggen:

Menselijke verhoudingen kunnen mede bepaald worden door de totale inwerking van de sterren, van de kosmische invloeden en al wat erbij komt, maar ze zijn eigenlijk al gepreconditioneerd door de keuzen van het geboortemoment, de geboorteplaats en het geboortemilieu; dus in feite het lichaam dat je in bezit neemt. Indien deze voldoende sterk zijn uitgedrukt, wordt ook duidelijk waar je mogelijkheden liggen. De mogelijkheden die harmonisch zijn, zijn voor mij een bevestiging van wat ik reeds ben. Datgene wat voor mij disharmonisch is, zijn de krachten die ik ofwel nog niet kan begrijpen, dan wel niet kan benaderen of hanteren. Het zijn de dingen, die ik nog niet voldoende ken om ze in mij op de juiste manier harmonisch te integreren.

Als we het zo zeggen, zien we dat er weer iets vreemds gebeurt. Disharmonieën zijn op zichzelf vaak bijzonder nuttig, als we daardoor leren om bepaalde aspecten van het bestaan toch nog als harmonisch te aanvaarden. Ons streven naar harmonie is het meest belangrijke onder die omstandigheden.

Als ik die harmonie nastreef, dan betekent het dat mijn aanvaarden van grotere harmonische mogelijkheden, zelfs in een eenvoudig stoffelijk bestaan, tevens betekent een vergroting van geestelijke en andere harmonische mogelijkheden t.a.v. elke kosmische invloed die optreedt. Het betekent dat je de kracht van het licht op een zeer bepaalde manier kunt interpreteren. En naarmate je harmonische mogelijkheden groter zijn, zul je meer algemeen beleven en meer algemeen interpreteren.

Het houdt verder in dat - al behoor je tot een bepaalde ontwikkelingsketen - je niet daaraan gebonden bent voor zover je harmonische mogelijkheden zijn te bepalen. Want naarmate ik - ongeacht mijn voorontwikkeling - meer kan absorberen, meer kan zien als passend bij mij, als iets waarin ik in de juiste samenhang kan reageren én samenwerken, zal ik ook steeds meer krachten van andere stralen als deel van mijn leven kunnen aanvaarden. Ik zal altijd op mijn hoofdstraal, mijn eigen ontwikkeling, het felst blijven reageren. Maar nu kan ik ook gaan reageren op die andere stralen; en dat is iets wat erg belangrijk kan zijn, als het gaat om bewustwording.

De Heren van wijsheid kennen drie afzonderlijke trappen van invloeden. Maar iemand, die zo harmonisch is dat hij in plaats van alleen met zijn eigen straal een harmonie met twee tot drie stralen bereikt, zal met tenminste twee Heren van Wijsheid harmonisch zijn en de derde niet als geheel disharmonisch ervaren. Hij kan dus veel meer wijsheid, veel meer inzicht opnemen. Maar dat betekent ook dat hij alle golven van licht gemakkelijker erkent. Hij kan er zich niet aan onttrekken, want dat kan niemand, of ze nu van de hoogste, geestelijke kracht zijn of het gevolg van een explosie in de ruimte bij wijze van spreken. Wat hij echter wel zal kunnen doen, is in het aanvoelen van die krachten zijn eigen harmonie t.a.v. die krachten met nadruk beleven en waarmaken. wat gebeurt er dan? Dan blijkt plotseling dat de eigen reactie en de eigen beleving steeds positiever worden. Hij gaat dus juist reageren. Hij gaat beter begrijpen, maar hij gaat ook sterker worden.

De geestelijke kracht waarover je beschikt wordt steeds sterker, steeds bewuster gebruikt. De franje die mensen zo vaak nodig hebben valt weg.

Als je gelooft, dan is dit geloof een innerlijke zaak. Daar zijn helemaal geen geloofsartikelen bij nodig, er is geen kerk bij nodig. Het geloof is een zekerheid. Maar een zekerheid die nu, omdat ze deel van je is, gelijktijdig betekent een beroep op alle mogelijkheden en krachten die in je bestaan. Wat dat met menselijke verhoudingen te maken heeft? Nou, reken maar:

Wanneer wij kijken naar het gedrag van de doorsnee-mens, dan zien we een enorme nadruk op datgene wat de mensen scheidt. Anders gezegd; de disharmonie overheerst. Nu kunnen we wel een eigen begrip van juistheid hebben, maar dat heeft alleen zin, indien het harmonisch kan worden waargemaakt. Als we dat alleen in een botsing met anderen kunnen waarmaken, dan heeft het zijn betekenis verloren. Dan zal de negatieve beleving ongetwijfeld bewustwordingswaarden bezitten, een aanvulling van het geheel van de inhoud van het "ik" in de geest, maar dat hebben we ook als er een harmonische reactie is. Alleen de harmonische

reactie maakt je duidelijk wie je zelf bent en daardoor ook hoezeer je past bij al het andere. Daarin zit een groot verschil.

In de menselijke reactie ligt de nadruk heel vaak ook op bepaalde zuiver mentale waarden. Dit is een knappe jongen, want hij kan goed leren. Zij is zeker niet dom, want ze spreekt zeven talen. Die is dom en die is duf, die is lui en die is suf. Zo gaat dat. Een ieder heeft zijn eigen mogelijkheden. Iemand, die suf is op één gebied kan op een ander gebied wel degelijk, schijnbaar instinctief maar onverwacht, juist en direct reageren.

Er zijn mensen die men op aarde idioten noemt en die misschien wat mentale prestaties betreft weinig hebben in te brengen, maar die wel grote mensenkenners zijn. Zij geven vaak blijk gedachten te kunnen lezen, ook al zullen ze het misschien niet op een redelijke manier geheel kunnen uitdrukken. Zij hebben een andere kwaliteit. Als een mens, die volledig bewust is, die kwaliteit zou kunnen erkennen en daarop zou kunnen inspelen, dan zou plotseling blijken dat die idioot alleen maar een andere gerichtheid heeft, maar daarom niet minder- of meerwaardig is. Door die gerichtheid kan hij aanvullen wat er tekort is aan een dergelijke gevoeligheid bij die wetenschappelijke en begaafde mensen.

Zolang je deze maatschappij op zuiver wetenschappelijke basis opbouwt, kom je nergens. Maar als je die zuiver emotioneel opbouwt, dan blijkt dat de meeste mensen nog niet zo ver zijn dat ze voldoende harmonie kunnen vinden. Daardoor zijn de kosmische invloeden vaak zo ontstellend fel en brengen ze strijdigheden tot stand. Daarom zijn er constellaties denkbaar waarvan je zegt: wordt dat dan een wereldoorlog? Daardoor zijn er bepaalde stralen die altijd andere stralen schijnen te willen aanvallen alleen maar door hun verschil van levensbenadering. Maar als je begrijpt waar je elkaar aanvult, dan kom je verder.

Als je iets wilt zeggen over menselijke verhoudingen, dan geloof ik dat het enige wat je daarover kunt zeggen is: Besef, dat je allemaal blootstaat aan voortdurende beïnvloeding waardoor niet het gehele gedrag kan worden gezien als bewust, rationeel en helemaal zelf gewild.

Besef verder dat door het positieve in je medemensen te erkennen en gelijktijdig de tegenstrijdigheden zover mogelijk terzijde te schuiven, je komt tot een harmonie waardoor een ideale samenleving op aarde dichterbij komt, maar daarnaast een enorme geestelijke verrijking kan ontstaan.

Wanneer vele verschillend gerichte en ingestelde mensen tezamen in harmonie komen, dan beschikken ze over een enorm vermogen aan geestelijke kracht. En als ze het dan toevallig eens kunnen worden over één punt van projectie, dan kunnen ze wonderen, verrichten, dus kunnen ze dingen waarmaken die rationeel gezien niet mogelijk zouden moeten zijn.

Menselijke verhoudingen zijn eigenlijk kosmische verhoudingen. En kosmische verhoudingen zijn eigenlijk niets anders dan fasen van harmonie tussen verschillend georiënteerde waarden, die door een wederkerige aanvaarding het geheel kunnen uitdrukken.

Aanvulling

De Heren van Licht en de Heren van de Stralen zijn niet dezelfde. Als wij spreken over de verschillende Heren, dan is er vaak een misverstand. Men denkt, dat de Heren van Licht identiek zijn met de Heren van de Stralen. Dit is niet juist.

De Heren van Licht geven elk varianten die invloed betekenen. Een Heer van een Straal geeft een ontwikkeling. Dus een straal geeft een preferente ontwikkeling waardoor de karakteristiek van het bewustzijn mede wordt bepaald voor een ieder die tot die straal behoort. Een Heer van Licht daarentegen geeft vooral harmonische mogelijkheden. Deze harmonische mogelijkheden zullen dan inzichten kunnen veranderen, maar ze betekenen daarnaast energieën. De Heer van een Straal regeert in feite alleen bewustzijn. Een Heer van Licht kan met zijn werking alles beroeren tot de kern van een atoom toe. Er is dus een groot verschil tussen dezen.

Als wij spreken over de Heren van Wijsheid, dan denken ook veel mensen dat die weer te vergelijken zijn met de Heren van Kracht; die bestaan ook. De Heren van Wijsheid zijn in feite een kracht van synthese. Die synthese kan worden uitgedrukt in bewustzijn of bewustwording,

maar ze kan ook worden uitgedrukt in mutaties, een aanpassing van een organisme aan omstandigheden op een manier die anders ondenkbaar zou zijn. Elke Heer van Wijsheid doet dat op zijn eigen wijze. Er zijn drie Heren van Wijsheid.

Als wij kijken naar de Heren van Kracht, dan denken veel mensen dat ze gelijk zijn aan het licht. Dat is niet helemaal waar. De Heren van Kracht zou je het best kunnen omschrijven als degenen die de intensiteit van bepaalde kosmische velden bepalen. Die velden hebben toevallig ook iets te maken met enkele van onze geestelijke voertuigen. Een Heer van Kracht bepaalt dus op een gegeven ogenblik mede de lading, die de daarop afgestemde geestelijke voertuigen hebben en daardoor indirect de geestelijke verschijnselen en belevingsmogelijkheden die er voor de mens in de stof bestaan. De Heren van Klacht worden over het algemeen drie genoemd. Er is echter ook een klasse waarbij men spreekt over zeven. Dit is volgens mij niet helemaal juist, tenzij wij de wisselwerking tussen deze Heren bij gelijktijdig actief zijn afzonderlijk gaan benoemen als Heer.

Het kosmisch licht is het verschijnsel van de algemene kosmische kracht. Maar een Heer van Licht is een deelverschijnsel daarvan. U moet goed begrijpen: er is een alomvattend iets. Maar de kenbaarheid ervan wordt groter naarmate die ene kracht in verschillende krachten wordt gebroken, zoals het, witte licht veel flamboyanter optreedt, als het gebroken wordt en een regenboog vormt. Dan wordt het het verschijnsel dat de aandacht trekt en dát is hier ook het geval. Theoretisch kun je zeggen dat al deze Heren te herleiden zijn tot de oerkracht. Maar het betekent gelijktijdig wel dat zij als verschijnsel gepersonifieerd (dus afzonderlijk) moeten worden aangesproken en een voldoende differentiatie tussen werkingen mogelijk maken.

Als iemand behoort tot de rode straal en het rode licht optreedt dan is dit een factor welke voor de persoon van de rode straal praktisch harmonisch is. Dat betekent dat al zijn eigenschappen scherper tot uiting komen, dat zijn mogelijkheden veel groter worden omdat alles op dezelfde manier wordt beïnvloed of gaat reageren. Maar stel nu eens, dat iemand van de blauwe straal zover is gekomen dat hij twee andere stralen a.h.w. mede kan omvatten (het minimum dat nodig is) en dus ook harmonie kent met de rode straal, dan zal hij niet de mogelijkheid hebben van degene die tot de rode straal behoort, maar hij zal wel in staat zijn het geheel van de werkingen, die in de rode straal en het rode licht aanwezig zijn, te begrijpen. Hij kan dus zijn persoonlijke inhoud en zijn streven daaraan aanpassen. Door die aanpassing krijgen we een harmonische wisselwerking waardoor een deel van de effecten voor degene die behoort tot de blauwe straal wordt versterkt - maar wel selectief - door de harmonie die hij met de rode invloed, heeft. Daar hebben wij geen andere Heren bij nodig.

Indien er een juist gebruik van wordt gemaakt doordat men ook nog harmonisch is met één van de Heren van Wijsheid, des te mooier. Maar dat is op zichzelf niet noodzakelijk, omdat de Heer van Wijsheid weer op een ander niveau werkt dan de Heer van de Straal en de Heer van Licht.

MENSELIJK VOORSTELLINGSVERMOGEN IN HET GELOOF

Bij geloven is het ongeveer als volgt: Een mens stelt zich alles voor wat hij zelf denkt niet te zijn en hij noemt dit God. Vervolgens probeert hij aan zichzelf te verklaren op welke wijze hij desondanks niet die God in contact kan treden. Dan begint hij zijn eigen gedrag, maar helaas niet zijn eigen wezen te herzien. Zo komt hij tot een discipline die naar hij denkt die God aangenaam is. Op grond hiervan meent hij dan recht te hebben op allerlei gunsten, eventueel zelfs op het eeuwige leven.

Nu is het duidelijk, dat mensen dat op heel verschillende manieren doen. Er zijn mensen die houden zich voornamelijk bezig met demonen. Die mensen leven in een wereld waarin de dreigingen veel zwaarder tellen dan al het andere. Om dan een tegeninvloed te scheppen zullen ze waarschijnlijk ook wel een beeld van een God maken. Maar die God ziet er meestal dan toch weer uit als een soort demon, want hun angsten zijn daarin mede vertegenwoordigd. En dan komen ze tot een gedrag waarmee ze niet de God proberen tevreden te stellen maar de demon. Ik vind dat op zichzelf nog niet z'n gekke redenering. Als je vrede kunt sluiten met degenen die je bedreigen, zullen de goede jongens je toch wel geen kwaad doen. Dit is opvallend voor veel z.g. magisch geloof.

In het magisch geloof namelijk houd je vooral rekening niet de gevaarlijke entiteiten, de goden of demonen die rond je zijn en die stel je tevreden. En dan reken je er maar op dat de goede goden daarover niet zo boos worden dat zij op hun beurt in demonen veranderen.

Interessanter wordt het, wanneer wij te maken krijgen met animisme. Dat klinkt zeer geanimeerd, maar het wil alleen zeggen: alles is beziel. Een geloof overigens dat heel wat ouder is dan u zoudt veronderstellen. Het gaat zelfs terug tot de pre-Atlantische periode.

Als alles beziel is, dan heeft alles ook een persoonlijkheid. Wanneer ik nu mijn persoonlijkheid in overeenstemming weet te brengen met alle andere persoonlijkheden rond mij, dan zullen ze goed en vriendelijk voor mij zijn. Het is alweer een kwestie van een zoeken naar een harmonie, als je die harmonie niet gewoon kunt krijgen, dan breng je een cadeautje mee.

Het is bekend, dat er een tijd is geweest dat men bepaalde stromen niet durfde over te steken en men daarom een offer bracht. Vaak was het een plengoffer in het water van de een of andere gegiste drank waarbij men zei: Nu hebben wij de nimf van deze beek tevreden gesteld en kunnen wij gevaarlos oversteken. Als je dat niet deed, dan was je bang dat je werd meegesleurd. Je was dus te voorzichtig en je werd meegesleurd.

Zo is er ook een geloof gekomen waarin de bomen, de aarde én later ook de primitieve elementen als water, vuur, aarde en lucht een grote rol zijn gaan spelen. Er zijn rijken, zegt men dan.

Mensen delen alles in, dus moet de kosmos ook ingedeeld zijn. En als je dan zo bezig bent, zul je de verschijnselen gaan toeschrijven aan allerlei zaken, die overeenkomen met de gemaakte indeling. Daarom is het helemaal niet vreemd meer dat een geneesheer zei: "Je hebt koorts, dat is het vuur. Als ik vuur wil blussen, dan heb ik water nodig. Dus, in het water met de patiënt!" Niet dat het altijd slaagde, maar men had toen dergelijke opvattingen.

Zo zal men ook zeggen; als ik bepaalde krachten nodig heb die tot het vuur behoren, dan moet ik het vuur aanbidden, want dat is de uiting van dat rijk en alle krachten, die daarin wonen, zullen mij dan helpen.

Hebben we daarentegen iets nodig van de aarde, laat ons dan de aarde vereren. Verlang ik iets van de lucht, laat mij de lucht vereren, de wind aanroepen. Op deze manier heeft de mens zijn geloof eigenlijk gemaakt tot een voorstelling waarbij een uitwisseling van waarden mogelijk is tussen hem en die onbekende wereld. Hij beseft helemaal niet, dat die onbekende wereld niets anders is dan een voorstelling van zijn eigen persoonlijkheid, die vaak in het tegendeel is verkeerd. Maar ja, hoeveel lafaards denken niet dat ze helden zijn?

Als je het zo beschouwt, is het geloof in de mens een interessante kwestie. Want als iets mij beroert, dan moet dat ook die hogere krachten beroeren. Als ik blij ben met iets, dan zullen hogere krachten daar ook blij mee zijn, want het is een vergelijking tussen mij en een ander.

Wij moeten een offer brengen, hoor je dan. Zelfs in de christelijke lering waar het offertje op zich misschien zinloos is, maar toch is te vergelijken met de kleine, misschien niet eens zo gewenste dienst die kinderen hun ouders willen bewijzen en waardoor ze a.h.w. de ouderliefde versterken en er vaak iets voor terugkrijgen.

Als we het iets verder gaan uitbreiden, dan krijgen we de kwestie van de stoffelijke overdracht. Ik kwel mijzelf en daardoor zal God mij niet kwellen. Een van de punten die bij de Flagellanten een rol speelden; mensen die overigens heel vaak masochisten waren. Bovendien zeiden ze: God beloont mij door een innerlijk gevoel voor mijn zelfkwellen, wat op zijn minst genomen overdreven was.

Wanneer wij verder teruggaan - ofschoon ze ook in deze tijd nog wel voorkomen - vinden wij de orgiastische erediensten waarbij de tegenstelling tussen de sexen langzaam maar zeker wordt tot een versmelting daarvan, wat dan een eenwording van hemel en aarde kan symboliseren of een versmelting van de goddelijke krachten met de materie. Het is een "zo boven zo beneden" denkbeeld, maar ondertussen betekent het toch wel dat de mens door deze voorstelling zich eigenlijk openstelt voor waarden, die voor een groot gedeelte in hemzelf wonen.

De man, die het plengoffer brengt, wanneer hij door een rivier moet gaan, vindt daarin een groter zelfvertrouwen. Daardoor kan hij dus zekerder en beter optreden dan zonder dat.

De mens, die op welke wijze dan ook, zichzelf duidelijk heeft gemaakt dat hij één is geworden met goddelijke krachten, voelt zich sterker en doet dus gemakkelijker een beroep op zijn reserves en op zijn geestelijke innerlijke krachten. Het geloven van de mens is een poging om de grenzen te overbruggen die liggen tussen het werkelijke "ik" en het stoffelijk aanvaardbare "ik".

Als wij proberen leven en dood samen te smelten, dan gaat het ons niet alleen maar om het overwinnen van de dood, ook al doen wij alsof. Dan gaat het ons in de eerste plaats erom het leven intenser te ervaren. Maar die ervaring van het leven op zich betekent ook weer, dat wij daardoor intenser en bewuster zullen leven. En als wij - hetzij door offers of op een andere wijze - onze angst voor de dood uit de weg hebben geruimd, dan is het heel duidelijk dat wij daardoor veel gemakkelijker bewust zullen worden na de overgang.

Alles heeft wel degelijk zin en betekenis. Toch vraag je je af in hoeverre al die geloofsvormen aanspraak kunnen maken op juistheid. En dan moet ik tot mijn spijt zeggen: ik ken er geen. Elke geloofsvorm, die door mensen wordt beleden, is een poging om een contact of een mogelijkheid tot contact met het hogere vast te stellen. Maar laten we eerlijk zijn, wanneer wij leven, dan kunnen wij niet leven zonder die hogere krachten. Anders gezegd; of je naar de kerk gaat of niet, het is de goddelijke adem die je in leven houdt. Wees je daarvan bewust en je kunt God op een voetbalveld ook vinden en vaak veel interessanter en aangenamer dan in de kerk. Daarmee zal niet iedereen het eens zijn, dat begrijp ik wel, naar het is de essentie waar het om gaat, niet de aankleding.

Het geloof van de mensen is een poging om de essentie, die niet helemaal verwoord of misschien aanvaard kan worden, zo aan te kleden dat ze aanvaardbaar wordt. Maar als je naar de werkelijkheid kijkt, dan kun je zeggen: De hogere kracht is spreken in elke mens, leven in elke mens. Ze is rond elke mens aanwezig. De liefde van God, die je probeert te verdienen, is een feit alleen al door je bestaan, door je leven, door je verbondenheid met de gehele kosmos. Geen Schepper kan zijn schepping ontkennen zonder zichzelf gelijktijdig te verloochenen.

Wanneer wij bang zijn en wij geven onze angsten gestalte - of dat nu een duivel is of dat we er iets anders van maken - in feite doen we niets anders dan onze angsten aankleden en ze daardoor een beetje buiten onszelf zetten. Dan kunnen we denken, dat de strijd buiten ons plaatsvindt, maar waar is dat niet. De strijd tussen goed en kwaad speelt zich in onszelf af. De strijd, van Armageddon, de veldslag tussen Gog en Magog speelt zich voortdurend in elke mens af. Het Laatste Oordeel wordt elk ogenblik gesproken.

Wij kunnen de dingen wegschuiven. Wij kunnen ze buiten ons zetten dank zij het menselijk geloof dat ook in bepaalde geestelijke sferen nog lange tijd behouden kan blijven. Maar de werkelijkheid zijn wij zelf en de enige werkelijkheid die onveranderlijk blijkt te bestaan - of wij geloven of niet - is onze verbondenheid met de bron waaruit wij voortkomen.

VERTROUWEN

Vertrouwen is een aanvaarden dat niet vraagt. Vertrouwen is niet, zoals men vaak denkt; aannemen dat een ander zich aan voorwaarden houdt. Vertrouwen is een aanvaarden van het wezen van de ander in de overtuiging dat daardoor geen verkeerde dingen kunnen gebeuren.

Wanneer wij op God vertrouwen, dan moeten we ook vertrouwen dat, wanneer wij in de moeilijkheden zitten, wij eruit komen. Wanneer wij op een medemens vertrouwen, dan moeten wij vertrouwen dat die mens volgens zijn aard zal handelen, niet dat hij bepaalde dingen zal doen, want dan hebben wij het mis.

Vertrouwen is onze eigen benadering van het leven, van de wereld, van de kosmos. Daarom is vertrouwen belangrijk. Niet omdat een ander te vertrouwen is, want dat weet u niet, maar omdat het vertrouwen dat u heeft op zichzelf een beleving en een aanvaarding mogelijk maakt van de kosmos waardoor zin volle betekenis voor u steeds weer op een positieve manier tot uiting komt.

Houdt u niet bezig met een beschaamd vertrouwen, want uw vertrouwen kan niet werkelijk beschaamd worden. Slechts uw dromen kunnen beschaamd worden, niet uw vertrouwen.

Vertrouw op uzelf, want u bent deel van een goddelijk geheel. U kunt daaraan niet ontkomen. Waarom zoudt u zich dan druk bezighouden met anderen?

Vertrouw op uzelf en vertrouw op uw God. Als u het leven lief kunt hebben, dan kun u ook aannemen dat de kracht waaruit u voortkomt u en het leven zal liefhebben. Want de grootste krachten kunnen niet minder zijn dan de kleine. Daarom zou ik zeggen.

Vertrouw op uzelf. Vertrouw op de kracht die in u leeft. Vertrouw, dat de wereld zinvol is. Vertrouw, dat het leven meer is dan wat u toevallig weet.

Als u dit vertrouwen gebruikt om de volheid van een bestaan beter te ervaren, dan zult u weten dat vertrouwen de eerste stap is naar beseffen.

Het vertrouwen, dat wordt beschaamd, komt voort uit een vertrouwen dat volgens het eigen besef ten onrechte is gegeven. Dus, begin bij uzelf, dan komt de rest vanzelf.

LES 3 - HET STRALENDE LICHT

Zoals u uit de vorige lessen en de andere lezingen van de Orde hebt kunnen vernemen zijn er invloeden, die wij wit licht noemen. Invloeden, die scherpe tegenstellingen kenbaar maken, maar die daarnaast toch wel een reinigende en verhelderende werking hebben.

Nu zijn er allerlei legenden in omloop over het witte licht dat in de kerstnacht geschieden zou hebben die overigens niet in december viel en over het witte licht dat pleegt te heersen rond de winterzonnewende. Dat is wel een overlevering uit deze streken.

Als wij kijken naar het gewone witte licht, dan kan dat bijzonder fel en helder zijn. Het is een soort magnetische flits. Ze komt uit de kosmos, stormt op je af, onthult alles in verstarde houdingen en als je net de inventaris hebt opgemaakt van alles wat je hebt gezien, is alles weer verdwenen, want het duurt maar een paar dagen. Maar eens in de zoveel tijd komt er wat wij noemen het stralende licht. En dan gaat het anders.

Het begint met een toenemende onrust. Eigenlijk een beetje een chaos, want de normale tendensen en kleuren die de periode beheersen verliezen iets van hun eigen karakter. Het is alsof ze wat verbleken. Er gaat een vibratie door een wereld die door dit licht wordt getroffen. En dan ontstaat uit deze vibratie langzaam maar zeker een toenemende helderheid. Niet de magnesiumflits, maar het opkomen van een felle witte zon die wel degelijk ook verterend licht zal uitstralen, maar die toch anders - verhelderend en tevens leven gevend - optreedt. Wanneer het stralende licht aan de beurt komt, kunnen we zeker zijn dat er grote verrassingen zullen komen. Een paar voorbeelden wil ik u wel geven.

De geboorte van alle bekende grote stichters van godsdiensten valt onder het stralende licht. Een groot aantal bekende figuren en filosofen en zelfs magiërs zijn geboren in een periode van stralend licht. Het is alsof er dan een brug wordt geslagen niet alleen tussen de werkelijkheid en de menselijke illusie, maar ook tussen hogere werelden en menselijk bestaan.

Als je zo rond kerstmis filosofeert en "de herdertjes lagen bij nachte", dan is er altijd die legende van het kindje dat licht uitstraalt en dan denk je het is mooi, het is roerend en eigenlijk toch een beetje flauwe kul.

Als er werkelijk een stralend licht is, dan kan dit in de mensen doordringen. Het kan door die personen heen schijnen zoals een fel licht door een reliëf van albast kan schijnen. En dan is het ook helemaal niet zo vreemd, te zeggen dat iemand straalt van een innerlijk licht. Dat komt echter niet zo vaak voor.

Wij bevinden ons nu in een periode waarin ook het stralende licht zich enkele malen gaat manifesteren. Wij nemen zelfs aan dat er in de komende paar weken één periode is (ze zal niet lang duren, 2½ á 3) uur waarin de aarde in dat stralende licht wordt gebaad. Dat is bovendien voor het westen een gunstige tijd, want voor het westelijk deel van de wereld zal dat in de ochtenduren vallen, zo ongeveer tussen 3.30 en 8 uur 's morgens. Dus dan hebben we niet alleen het verblindende, het stralende, het kosmische licht maar bovendien ook nog de rijzende zon aan de horizon en dat betekent, dat er toch wel iets gaat gebeuren. Wat? Dat weet ik niet. Dat weet u ook niet, want dit is het werk van hoge geesten én hoge krachten, die - gedragen op de een of andere wonderbaarlijke wijze - met dit licht een mogelijkheid vinden tot menswording, tot inspiratie van mensen, tot het herscheppen misschien van de werkelijkheid. Daarmee heb ik het stralende licht wel enigszins bij u geïntroduceerd.

Het wordt tijd om ons nu te gaan afvragen:

- a. of het lang duurt,
- b. wat het eigenlijk is,
- c. wat het eigenlijk doet.

Met poëtische vaagheden kan je natuurlijk alles blijven versluieren, maar ik meen, dat dit een tijd is die in toenemende mate om helderheid vraagt en misschien ook daarom een antwoord op de vraag geeft: wat is het stralende licht?

In de kern van het Melkwegstelsel bevindt zich een groot aantal zonnen. Zonnen, onmetelijk veel groter dan uw eigen zon. Ze exploderen soms, alsof er een mijneveld de lucht in gaat. Op andere ogenblikken is er via die gloeiende werveling een versmelting van zonnen. Er komen explosies voor zo onvoorstelbaar, dat u ze zich werkelijk niet kunt voorstellen al probeert u dat te doen. Daarbij komen er enorme energieën vrij. Als het nu alleen die energieën waren, dan zou er niet veel aan de hand zijn. Ja, misschien een kleine verandering van stralingsverhoudingen. Maar zoals in de tors van een mens een hart klopt en zoals het geheel van die hartenklop en al het andere mede wordt gereguleerd door een brein, zo is er een belichaming van onmetelijk grote krachten, van bewustzijnsvormen (personen durf je hen haast niet meer te noemen) die leiding geven aan een gehele Melkweg. En als er dan dergelijke dingen gebeuren, dan is dit alsof er zenuwsignalen gaan van dat kosmische brein naar die exploderende sterren en zo naar het lichaam, de nevel. Dat gebeurt regelmatig.

Zo'n zenuwsignaal kan dan zo'n buitenarm van de Melkweg waarin de aarde zich bevindt treffen, waardoor we dan ineens worden geconfronteerd met wat eigenaardige kosmische omstandigheden. Het is fel, het is flitsend, het is verblindend, maar eigenlijk blijft het daarbij. Het is een soort zenuwtrekking.

Nu komt er wel. eens een ogenblik, dat het grote brein (ik vergelijk maar, want ik heb er geen andere woorden voor) gaat dichten, een lied zingt, een melodie neuriet misschien en dan komt datzelfde signaal terecht bij de exploderende sterren. Het is dan alsof de straal wordt gemoduleerd. Het is alsof het hele Al een ogenblik mee vibreert in de gedachte van die hoge entiteit. En alle entiteiten, die leven rond en in de sterren en planeten, zelfs de entiteiten die zweven door de ruimte en zich hechten aan de stofniveaus, worden beroerd en zingen mee. Het is harmonie, maar harmonie van een kosmische orde van grootte. Daardoor is het licht niet meer zo fel en verblindend. Het is alsof het zich overal verspreidt alsof het van alle kanten tegelijk op je komt afstormen. Wanneer dat gebeurt, dan is het niet een kwestie van alleen maar een klein deel van het Al, dan gebeurt er iets in het gehele Al. Dan wordt ons hele sterrennevelstelsel plotseling doordrongen van een verandering. Een verandering, die op elke bewoonde planeet haar weerklank vindt, die overal incarnatiemogelijkheden schept die er nog niet zijn geweest en die vooral - en dat is misschien wel het belangrijkste - geestelijke bruggen bouwt tussen de uiteinden van het Al en het centrum daarvan.

Dat is de oorsprong: een gedachte en één van de gebruikelijke explosies, maar meestal in grotere omvang dan normaal.

Wat doet het stralende licht? Het scheidt een harmonie, een samengaan, een samenklinken tussen alle bezielende krachten die in een nevel bestaan. Maar dat is voor ons van weinig belang. Wie zijn wij dat we kunnen zeggen: wij zingen mee met de zon, met de maan, met de sterren? Laat staan dat we meezingen met de kosmos. Wij ondergaan de vibraties, maar we kunnen ze zelf niet reproduceren. De vibraties treffen ons wel. Ze veranderen iets in ons Wezen. In de eerste plaats zal dat meestal op geestelijk, mentaal en soms astraal gebied gebeuren. Het zijn eigenlijk veranderingen waarvan je aan de buitenkant weinig merkt. Daarnaast is het ook een stoffelijke beïnvloeding, want het evenwicht wijzigt zich voor een korte tijd een heel klein beetje. Een kleine verandering in de magnetische stromingen rond de planeten, een kleine verandering in de spanning die er tussen de planeten onderling en de kern (de zon) bestaat, die betekenen alle een stoffelijke invloed, die je kunt omschrijven als een ongedurigheid waardoor voor de mens ineens succes en mislukking vlak naast elkaar liggen. Het is een toestand waarin je wordt geconfronteerd met de noodzaak te beslissen, om een keuze te doen.

Het is ook zo, dat je in deze periode a.h.w. innerlijke stemmen hoort. Als het ware, dus niet feitelijk alsof iemand in je oor staat te fluisteren. komen gedachten in u op, die kennelijk niet helemaal van uzelf zijn U weet niet waar ze vandaan komen. Ze fluisteren: denk hierom, pas daarvoor op. Het is alsof er plotseling duidelijk wordt gemaakt wat voor u harmonisch en wat disharmonisch is. Dit reflecteert meestal mede door de verandering van invloed in de

omgeving, ook ten aanzien van de hele wereld. De relatie met de wereld kan voor een tijdlang aan het veranderen zijn. Je weet zelf niet waarom.

Ik meen, dat ik daarnet een uitdrukking hoorde: hectisch. Onwillekeurig denk je dan: zou dat niet afgeleid zijn van Hecate, de vorstin van de heksen. Hier is iets voor te zeggen. Je zou de voorloper van het stralende licht en het afflauwen daarvan voor de meeste mensen als hectische dagen kunnen omschrijven. Er gebeurt veel, soms aangenaam soms onaangenaam, maar het gebeurt allemaal onverwacht. Je kunt er geen pijn op trekken. Het is alsof je zelf geen invloed hebt, omdat je de juiste instelling niet hebt gevonden en niet in staat bezit om onmiddellijk harmonisch te functioneren. Het resultaat is dat u een zenuwspanning oploopt. Maar door die gespannenheid van het zenuwstelsel zult u op de invloeden, die en geestelijk-kosmisch en materieel-kosmisch op u afkomen, gemakkelijker reageren.

Dit houdt in dat u van uw normale gewoonten gaat afwijken. Meestal kort, maar vooral van grotere betekenis dan u nu beseft. Het houdt in dat u beelden van uw wereld krijgt die wat van het gebruikelijke patroon afwijken. U ziet de mensen een beetje anders. Zelfs uw geloof, uw pogingen om een innerlijk leven op te bouwen veranderen. U weet zelf niet waarom, maar het is opeens alsof het toch anders zou moeten zijn.

Het stralende licht geeft ons ten dele stoffelijk, ten dele geestelijk een beeld van een ideaalvorm waaraan we zouden kunnen beantwoorden, dat is op zichzelf al een groots gebeuren. Daarnaast heeft het, zoals alle Witte licht, ook de neiging om tegenstellingen duidelijker kenbaar te maken. En dat betekent ook, dat bestaande spanningen zich veel sneller ontwikkelen dan men anders zou verwachten. Dat betekent dat overeenkomsten die in de maak zijn, of plotseling aangegaan worden of toch nog opeens afspringen. Dat alles doet het stralende licht.

Wat betekent het stralende licht?

De betekenis ervan zou ik allereerst willen kenschetsen als een voortdurende poging om de kosmische eenheid van de schepping te hervinden. Misschien is dat niet zo, maar ik weet er geen ander woord voor. Het moment dat er in die grootse sterrennevel met zijn ongeteld aantal sterren, met alle planeten, met alle wonderlijke feiten en gebeurtenissen een ogenblik eenheid heerst, is op zichzelf al wonderlijk genoeg. Als die eenheid bovendien dan ook een uitwisseling van impulsen en gegevens schijnt te bevatten, dan mag je wel zeggen; het is ten terugkeer naar een eenheid die eens geestelijk moet hebben bestaan en waarvan we ons waarschijnlijk enigszins hebben verwijderd.

De betekenis van zonlicht voor de wereld is bovendien dat het harmonische principe wordt bevestigd. Er zullen dus ergens - hoe dat weet je niet - personen zijn, geboren worden, verlicht worden of geïnspireerd worden, die opeens die harmonie op een juistere manier gaan uitdragen.

Het is alsof de kosmos probeert om op die manier zichzelf te vertalen in menselijke begrippen. Dat houdt in dat je aanwijzingen krijgt om die kosmische harmonie voor jezelf te vinden. Het stralende licht is dus niet alleen maar een krachtbron, het is ook iets wat begin, oorsprong is.

Heel stoutmoedig heeft eens iemand gezegd: Wanneer het stralende licht de aarde beroert, dan is het de zaaier die voorbij gaat en het zaad in de voren achterlaat, zodat een nieuwe oogst kan rijpen.

Dat is allemaal wel mooi, maar we weten niet wat hij zaait en ook niet wat de oogst zal zijn. En wanneer ze zal rijpen, kunnen we niet eens beseffen, omdat we niet weten wat ze is. Dus we staan voor een zekere vaagheid.

Aan de andere kant, zoals de wereld tegenwoordig is, is ze nu niet bepaald mooi. Zoals het leven zich in allerlei verschijnselen openbaart, zitten er nogal wat haken en ogen aan, meen ik. Wanneer we nu het stralende licht krijgen, dan moeten we aannemen dat hierin verandering komt. Zal het een verandering ten goede zijn? Dat ligt geloof ik, heel veel aan jezelf, aan je denken en je instelling. Maar een verandering betekent het zeker. De betekenis is in feite vooruitgang.

Wanneer dat stralende licht ontstaat, weten we niet precies. We kunnen het wel ongeveer uitrekenen in periodiciteiten. We weten dat de grote golf van het stralende licht ongeveer eens per 21.000 á 22.000 jaar voorkomt, dus niet zo vaak. We weten dat er ook kortere perioden zijn, meestal van 10 tot 14 dagen, die zo eens in de 2000 á 2500 jaar voorkomen. Een typisch ding weten we in ieder geval zeker, dat het stralende licht steeds (dit is tot nu toe altijd zo geweest) drie- á viermaal voor korte perioden inwerkt voordat de grote uitbarsting komt. Het is net of er een oefening wordt gehouden om dan de hele kracht ineens te ontladen. Wat ons nu te wachten staat in het witte licht (die geschatte paar uur van het stralende licht dat zal wel een oefening zijn. Als wij het gemiddelde nemen, dan zal het zich met 7 á 8 jaar tussenpozen 3 á 4 maal herhalen; dat gebeurt meestal. Daarna zal er een pauze zijn van ongeveer 25 jaar. Na die 25 jaar barst de bom en is het gebeurd. Dan is de verandering plotseling zo sterk, dat je er niet meer aan kunt onttrekken.

Een verstandig mens echter houdt ervan om voorzorgsmaatregelen te treffen. Nu is het eigenaardige dat, als je tevoren weet, dat de rentevoet verandert, dan kun je je geld beter gaan beleggen. Als je tevoren weet, dat een politiek systeem verandert, dan kun je je daar vast op instellen en daardoor beter functioneren. Maar als je nu weet, dat het verblindende licht door het stralende licht wordt vergezeld, dan weet je ook dat er een grote kosmische verandering mogelijk gaat worden en dan kun je je daarop instellen. Dat betekent dat je, gewaarschuwd zijnde, daarvan misschien meer profijt kunt hebben. Maar het betekent vooral dat, wetend dat dit is gebeurd, je beseft dat de wereld een tikje veranderd moet zijn en dat je, zoekend naar die verandering, als vanzelf ook de mogelijkheid vindt om je aan te passen.

Het gaat er niet om volgens een systeem of volgens een geloof te veranderen. Er is een achtergrond. Iets wat in het denken, in het voelen van de mensen ergens in de lucht schijnt te zweven. Als je daar niet aan denkt, ga je eraan voorbij, totdat het je opeens overvalt en dan weet je niet wat je moet doen. Maar als je erop let, kun je je daarop voorbereiden. En dan kun je a.h.w. uit dit geheel van ontwikkelingen dat zich op aarde gaat manifesteren datgene puren wat je nodig hebt. En dan kun je erop vooruit gaan.

Daarom is het ook helemaal niet belangrijk dat een ieder wordt gewaarschuwd wanneer dat precies zal zijn. Het is belangrijk, dat men weet dat in deze periode het stralende licht zich gaat openbaren. Dat hierdoor verlichte personen op aarde geboren kunnen worden, dat merk je misschien pas over 17 á 20 jaar. Maar dat er een verandering komt, dat merk je waarschijnlijk al binnen een jaar en mogelijk eerder. U zult het aanvoelen. Die gevoeligheid op zich is zeer belangrijk.

De kosmos heeft ergens een raadsel. Wij kennen allen de raadsels van de bezieling, de grote en de kleine Arcana, maar daarachter ligt het eigenlijke raadsel. Het raadsel van een harmonie, van een kracht die wij niet kunnen overzien, waarvan we eigenlijk niet eens weten hoe we die moeten omschrijven, maar waarvan er steeds flitsen kenbaar worden. Misschien zegt u eenvoudigheidshalve: God. Als het voor u God is, geen bezwaar. Maar ik, meen, dat dat woord het nog teveel beperkt, nog teveel bindt man een menselijke voorstelling. Ik zeg u; deze inwerkingen en hun manifestaties zullen alle krachten en invloeden die optreden wijzigen.

Wij kunnen dat zelfs in de geest niet altijd lang van tevoren zien.

Wij weten betrekkelijk kort dat het stralende licht inderdaad zo sterk zal zijn, dat het de buitenkant van de sterrennevel bereikt en dat het dus ook op aarde zijn invloed zal doen gelden. Maar het geheim van die eenheid, die wij niet kunnen ontraadselen, geeft aan de andere kant ook een enorm gevoel van verbondenheid.

Misschien bent u nu teveel aan de radio gewend. Toen de eerste radio-uitzendingen begonnen, zaten er mensen in Nederland te luisteren naar het een of ander orkest dat speelde in een tearoom in Engeland. En dan zeiden ze tegen elkaar; Kun je je dat voorstellen? Wij zitten hier te luisteren naar wat er in Engeland gebeurt. Er zitten mensen in Duitsland, in Frankrijk en die horen het ook. Wij horen allemaal hetzelfde. Voor mij is dat het mirakel, het wonderbaarlijke hierin de harmonie, die overal- en gelijktijdig kenbaar wordt. Wat je er aan mee doet? In die oude tijd zullen er waarschijnlijk mensen zijn geweest, die er schande van spraken dat die

kostbare uitzendtijd in de ether werd gebruikt voor zoets frivools als het uitzenden van dansmuziek uit een tearoom. Ze hoorden het toch maar. Zo gaat het ook met de straling.

Elke kleur die er komt (dus elke normale invloed, de wisselwerking tussen de planeten en al die dingen meer, u heeft er een hele les over gehad) wordt beïnvloed door het stralende licht, ook wanneer het weg is. Het is alsof ze dan toch meer op elkaar zin afgestemd. Dan moeten we een keuze doen.

Het keuze-element is, geloof ik, in de kosmos altijd erg belangrijk geweest. U kunt gewoon verder leven en zeggen; ik vind het wel goed. U kunt ook zeggen als dit of dit eens mogelijk zou zijn, of; als ik dat nog eens zou beleven of zou begrijpen. Verder komt u niet. Maar nu is daar die verandering en dat wil zegen, dat we nu kunnen omschakelen van de droom naar de actie. Die actie zal op zich misschien niet goed zijn en weten wij dat zelf wel, maar ze wordt mogelijk. Want elke beïnvloeding die komt, brengt voor ons op grond van onze instelling een harmonisch moment mee.

Wanneer er nu rood licht komt dat normaal voor opwinding zorgt, dan zal het nu misschien zorgen voor een extra uitschieter van energie op een belangrijk punt. Het blauwe licht dat normaal bezinning en wat redelijkheid geeft, brengt nu wellicht een ogenblik van genialiteit waardoor we een synthese kunnen maken uit de vele gegevens die nog niet bij elkaar passen. De invloed, die wel tot een jaar kan uitlopen, betekent dus ook in het eigen leven veel verandering. En dan moeten we komen tot een aanpassing van elke interpretatie van wat verder geschiedt.

Wanneer u te maken krijgt met een astrologische interpretatie, dan moet u rekening houden met deze feiten. Wanneer u te maken krijgt met de aanduiding van verschillende lichtgolven (ze worden hier nog wel gegeven), dan gaat het niet alleen maar om de grondeigenschappen daarvan. De interpretatie komt er nu nog bij. Het harmonisch moment domineert. En omdat u zelf, al is het maar een paar uur, bent gebaad in dat stralende licht, zult u op grond van uw gedachtewereld, gevoelswereld en geestelijke bereikingswereld al datgene scherper, waarnemen, beleven, beseffen en uiten wat samenhangt met de beelden die in u leven. Het geeft een enorme versterkingsmogelijkheid voor uw persoon, indien u positief bent ingesteld.

De gedachte aan de geboorte van de Christus, het licht van een goddelijke harmonie, van een goddelijke liefde uitgedrukt middels een mens op aard is overweldigend. En alle kerstmisvroomheid, compleet met stalletjes al dan niet modieus en kunstzinnig uitgevoerd, kerstbomen e.d kan niet verbloemen dat het wonder juist ligt in de harmonie, die zich manifesteert.

Het wonder van kerstmis is helemaal niet het wonder van de kerstnacht, al maken de mensen dat ervan. Dat is de religieuze beleving ervan. Het wonder van de kersttijd is het herboren worden van het licht, de terugkeer van de zon, maar ook de terugkeer van een ander licht, het geestelijk licht.

Dat geestelijk licht is nu dat stralende licht dat in de diepste kern van onze eigen kosmos zijn begin heeft. De Christusgeest ligt dus heel dicht bij het stralende licht. Ze zijn echter niet identiek, vergis u niet. Als wij spreken over zie Christusgeest, dan spreken we over de kosmische liefde; deze harmonische eenheid waarin het "ik" factor wordt in al het andere en het geheel de vreugde betekent van elk die er deel van uitmaakt. Maar als wij spreken over dit stralende Licht, dan spreken wij over de mogelijkheid dat de Christusgeest ontstaat. Want waar geen harmonisch beginsel is, daar kan geen harmonische aanvaarding plaatsvinden, daar kan geen kosmische eenheid ontstaan, daar kan geen kracht alle krachten tijdelijk samenvoegen tot één geheel. In zoverre is dit stralende licht wel belangrijk.

Wanneer het deze keer dan valt in de kersttijd (helaas net iets na onze Steravond), dat zijn kalenderzaken waaraan wij ons moeten houden, dan kunnen wij wel met zekerheid zeggen. Deze krachten, vooral deze invloed van enkele uren, zullen het gehele jaar bepalen. Wij zullen in dit gehele jaar vollediger liefhebben, vollediger haten, vollediger begrijpen, vollediger afwijzen. Daarin zullen wij in ieder geval vollediger onszelf zijn. En als wij dan in dit vollediger onszelf zijn de afwijzing kunnen ombuigen tot een erkenning en ons vanuit dit onszelf oordelen kunnen laten opgaan in een begrip van eenheid in verscheidenheid binnen een totale kosmos,

wie zal zeggen waar dan de grenzen liggen? Die grenzen kun je niet trekken behalve in je eigen geest, want waar je eigen mogelijkheid tot harmonie ophoudt, daar houdt je weg op.

Wat we moeten doen met al de andere kosmische krachten die een rol spelen? Dat is nogal dubieus. De Christusgeest is heel mooi en goed. Ze is benaderbaar, ze is bereikbaar, maar kan er een Christusgeest bestaan, als mensen alleen mensen en God liefhebben en de aarde verwerpen? Of misschien de aarde liefhebben en de zon, de maan, de planeten afwijzen, of zeggen dat de sterren alleen een waanbeeld zijn in een verte? Ze horen bij elkaar. De kracht die Mars bezielt én Mercurius, Venus, Jupiter en noem ze maar op, is ook ingeschakeld. In dat ogenblik van harmonie. Die kracht kan op dat ogenblik veel beter worden beseft en aangevoeld dan tevoren. Er kunnen dan banden worden gelegd die boven alle astrologische waarden uitreikend de mens verbinden met de invloed van een bepaalde planeet. Dat ligt voor een groot gedeelte aan uw eigen instelling.

Misschien zegt u nu; Hoe moet ik mij dan instellen? Stel u in zoals u zelf belet. Per slot van rekening, als u een duwtje nodig heeft, dan moet u zich niet afvragen wie duwt, maar of het goed gaat. En als u in uw besef van harmonie zo juist mogelijk reageert, zult u tot uw verbazing merken dat bepaalde planeten opeens een bijzonder grote invloed krijgen op uw leven, veel sterker dan ooit verantwoord is volgens de horoscoop. Het is alsof u er als het ware een nieuwe ascendant bij heeft gekregen. Die ascendant kan niet door de tijd bepaald worden. Ze wordt door innerlijke, eigenlijk door geestelijke affiniteiten bepaald.

Zo zal de aarde op dat moment ook een nieuwe relatie kunnen aangaan met de entiteiten van sterren en planeten. Ze kan haar eigen relatie tot de zon veranderen; iets wat ongetwijfeld ook stoffelijk bepaalde gevolgen zou kunnen hebben. Maar het is harmonie. Het is het stralende licht. Het is geen duister. Het is niet het demonische. Het is het vormende, het scheppende. Daarom moeten wij aannemen, dat de relaties voor de aarde ook goed zullen zijn, dat daardoor veel van hetgeen misschien bevreesd doet worden toch beter verloopt dan men zou denken, dat veel van de mogelijkheden waarmee men nu worstelt opeens een oplossing vinden.

De sleutels van de natuur worden anders. Het zijn heel kleine veranderingen, maar ze zijn groot genoeg om voor de mensheid een totaal nieuwe benadering van haar bestaan en van de wereld waarin ze leeft mogelijk te maken.

Het enige wat ons rest is de vraag, of de mensen daarvan gebruik zullen maken. Daarop kan niemand een antwoord geven, omdat elke mens anders is, omdat elke mens een eigen harmonie heeft, een eigen doel, een eigen droom misschien. Het is de innerlijke achtergrond van droom en deel vooral welke bepalend is voor de affiniteiten die er dan ontstaan, voor de bindingen van kosmische geaardheid die kunnen optreden, voor de mogelijkheid van inwijding of van totale lotsverandering op korte termijn.

Hoe meer we gebonden zijn aan de wereld zoals ze nu is, hoe meer we zullen blijven leven in een wereld, die in onze ogen nog gelijk is gebleven.

Hoe meer we gebonden zijn aan de wereld die verandert maar die beter is, hoe meer we rond ons die veranderingen zullen zien, want die veranderingen zijn gelijk. Wanneer het lente gaat worden, weet u dan op welk ogenblik de zwellende knoppen zichtbaar worden? Neen. U ziet ze opeens. En meestal ziet u ze pas, wanneer de lentezon al schijnt, zo gaat het met deze feiten ook. Die veranderingen zijn er. Ze groeien geleidelijk en je weet niet waar ze vandaan komen. Maar op een gegeven ogenblik is er die innerlijke toestand waardoor je ze ziet. En als je ze ziet, weet je waar je je innerlijk op kunt afstemmen. Dan kun je misschien dingen vinden, die anderen misschien inwijding of verlichting noemen. Dan kun je misschien die visioenen hebben waarvan anderen dromen. Op zichzelf zullen ze niet erg belangrijk zijn, maar ze zullen wel - en laten we dat niet vergeten - voor u bepalend zijn, zowel voor uw verdere stoffelijke als voor uw geestelijke bestaan.

Daarom vond ik in dit beperkte en kleine gezelschap het prettig om, mede op uw instigatie, dit onderwerp bij de kop te nemen. Ik hoop dat u er over na zult denken en t.a.v. uw eigen weten en leven zowel als t.a.v. de kracht die gaat optreden uw conclusies zult willen trekken.

❖ *Is dit een kracht die om de 7 jaar optreedt?*

“Neen, dit is een kracht van het witte licht die rond de 7 jaar, met tussenpozen van 7 jaar, optreedt als stralend licht in een periode, dat de grote uitbarsting van stralend. licht wordt voorbereid.

Daarna, als het 3 soms 4 keer is gebeurd, is er een pauze van ca. 20 tot 25 jaar. Dan komt er een zeer felle uitbarsting van het stralende licht en dat betekent dan wel een kosmische verandering waaraan niemand zich kan onttrekken.

In mijn betoog heb ik aangegeven: nu komt er zo'n kleine uitbarsting van stralend licht. Daardoor weet je dat dit ritme zich ontwikkelt en kun je je dus instellen op de veranderingen, die nu onmerkbaar optreden,

Je kunt je dan geestelijk en vaak ook stoffelijk juister instellen op de verdere ontwikkeling; die met tussenruimten van 7 jaar wordt versterkt en dan eigenlijk een aankondiging wordt voor de grote verandering, die juist degenen die er niet op voorbereid zijn meestal erg onaangenaam treffen.

KUNNEN DEMONEN WORDEN TERUGGEDRONGEN EN ZICH LATER WEER MANIFESTEREN?

Tweede gedeelte

Demonen terugdringen is een erg menselijke voorstelling. Demonen dring je niet terug. Een demon heeft een ander harmonisch verband dan de mens. Als voor de mens een harmonie positief werkt, dan werkt ze voor de demon negatief.

Stel nu, dat een mens negatief reageert op zo'n positieve kracht, dan is hij toch vanzelf in harmonie met de demonen. Ze worden dus niet teruggedrongen, maar de mogelijkheid tot contact en verbinding wordt een andere. En dan - misschien ben ik wat dat betreft een beetje dwaas in uw ogen - waarom heeft u eigenlijk zo ontzette veel tegen demonen?

Vroeger heeft men daarover sprookjes verteld. De kerk is onmiddellijk begonnen met van elke sater een satan te maken en van elke nymf een succuba en wat ze verder nog voor fraaie dingen konden uitvinden. Dat gaat zelfs zover dat ze in de kerk (ik wil het christendom hier buiten beschouwing laten, want het is geen kwestie van christendom maar van politiek) op het laatst een indeling van de hel hadden dat gewoon fantastisch was. Ze wisten precies wie de vorst was, wie zijn ministers en welke posten ze allemaal hadden. Dus laten we zeggen b.v. de helse Van Agt, de helse Wiegel enz. met de generaals en veldmaarschalken niet daarnaast de verdeling in kleinere legers. Bij die kleinere legers komen wij ten slotte bij de gewone soldaten en dat zouden dan de demonen zijn. Dat is de indeling, die men ervan heeft gemaakt.

❖ *Mag ik nu een gekke vraag stellen? Vindt u nu werkelijk, dat een neger gelijk is aan een blanke?*

Het hangt er maar van af hoe men dat beschouwt. Een neger is ten slotte iemand van het negroïde ras. Hij heeft niet alleen een andere pigmentering, maar hij heeft ook een wat andere manier van leven, van denken. Zijn zenuwstelsel reageert enigszins ander; en zelfs de manier waarop zijn spieren zijn ontwikkeld, het type, evenals de schedelbouw en bepaalde delen van het skelet hebben eigen kwaliteiten. Hij is dus niet precies gelijk. Maar nu gaan we een stap verder, niet wat u zegt; hoe men het beschouwt.

Wij zeggen: die neger is een mens. Maar als we dit zo zeggen, is dan een demon niet een geest die evengoed uit God is geschapen als wij allemaal? Ik kan zeggen: ik vind bepaalde gebruiken van sommige negerstammen minder aanvaardbaar. Mensen die mensen eten, ofschoon zij het misschien doen met de beste bedoelingen. Weet u, dat er stammen zijn die de ouden van dagen slachten en delen van hen opeten uit louter vriendelijkheid? Ze zijn veel te taai om lekker te zijn, maar ze doen het omdat ze door het eten van een hart, een deel van de hersens en nog een paar dingen meer hun een voortbestaan bezorgen. Daardoor leven ze voort in degenen die hen gegeten hebben. Dus is het eigenlijk zo, dat je op die manier die oude mensen het eeuwige leven bezorgt. Als je de pest aan ze hebt, eet je ze niet op. Alleen als je ze liefhebt.

Dan kunt u zeggen : daar ben ik het niet mee eens. Dat is uw zaak. Maar is daarom de neger, die zo denkt en zo leeft minder mens dan u mens bent?

Het is ook niet redelijk te zeggen: wij moeten die demonen bekeren of terugdringen. Het enige dat wij kunnen zeggen is; wij moeten zorgen, dat wij verantwoord leven volgens ons aandeel in de schepping: datgene wat ons eigen is, datgene wat God ons heeft ingelegd. En als de demonen ons daarbij zouden storen, dan zullen wij moeten zorgen dat ze het niet doen. Maar we moeten de demonen niet verachten en niet haten. Wij moeten ze niet afwijzen. Dat hebben ze niet verdiend, want het zijn ook schepselen van God.

Wij moeten ook niet zeggen dat zij altijd slecht zijn. Wij moeten alleen zeggen dat wij anders zijn en dat wij in de eerste plaats onze eigen aansprakelijkheden moeten vervullen. En als wij dat zeggen, dan is het sprookje van de hel met zijn keizerlijke indeling inclusief ministers, grootviziers enz. ook vergeten. Zo min als we zeggen dat God er een eigen hofhouding op na houdt, zo moeten we dat ook niet zeggen van de duivel.

De duivel is gewoon een andere vorm van leven, van harmonie dan de onze. Waarom zouden wij die dingen verwerpen? Maar het betekent ook, dat wij aan onszelf verplicht zijn te leven zoals wij behoren te leven. Dus niet zeggen; ik wil toch wel eens weten hoe het smaakt, laat mij ook eens een menseneter worden. Neen, want dan ga je in tegen je besef van ethiek en van menselijkheid. Dat kun je niet doen. U kunt ook zeggen als ze een ander willen opeten, dan vind ik dat niet prettig, dus ik zal trachten die ander te redden. Dat is niet alleen uw recht, dat is uw plicht. Maar dat wil niet zeggen dat u daar dan onmiddellijk aan moet toevoegen: want, die zwarte duivels zijn te stom en te slecht. Dat moet u niet doen. Als u dat nu zegt over mensen en negers, dan kan ik daar wel inkomen.

Dan zegt men: Er zijn zoveel dingen waarin ze toch hetzelfde zijn dat je dat verschil over het hoofd moet zien tot het ogenblik, dat ons wezen erdoor dreigt te worden aangetast. Als u nu vanuit dat standpunt denkt aan kosmische golven, aan het verblindende of het stralende licht en alle andere Grootkrachten die zich kunnen manifesteren, dan zult u begrijpen dat een demon op zijn eigen manier net zo harmonisch kan zijn met dat licht als u. Ook als voor die delen de consequentie van die harmonie misschien een andere schijnt te zijn dan voor u, omdat hij vanuit een andere gezichtshoek diezelfde kracht benadert. Als u dan zegt: de demonen moeten worden teruggedrongen, dan maakt u echt van het stralende licht een soort strijdwapen der gerechtigheid. Maar wat is uw gerechtigheid anders dan dezelfde gerechtigheid van een mens?

Ik probeer u duidelijk te laten zien waar het belang ligt. We zijn tenslotte bezig met kosmische krachten en alles wat daarmee samenhangt. En als je dan ontdekt dat iemand - eigenlijk automatisch - die scheiding gaat maken van dat is goed en dat is kwaad, dan zeg ik: Mijn lieve mensen u heeft geen begrip voor de kosmos. Die kosmos vindt juist haar harmonische eenheid uit de veelheid. En in die veelheid bent u met uw benadering van leven maar een klein stukje. Er zullen andere schepselen zijn in de kosmos, die weer op een heel andere manier leven en denken dan u. U zult daarvoor misschien bewondering of afschuw hebben, maar zij zijn ook nodig. Zij behoren ook tot die veelheid. Zonder die veelheid is de volmaaktheid van de eenheid niet bereikbaar.

Er is een tijd geweest dat iedereen het had over de emancipatie van de vrouw. Er zijn er die het er nu nog over hebben. Dat zijn degenen die niet uitgepraat raken over iets wat er al is en wat ze nog niet willen beseffen waaruit het bestaat. Die mensen zeggen: de vrouw is gelijkwaardig aan de man. Jawel, maar ze zijn ook verschillend. Op het ogenblik, dat een vrouw tracht zich te gedragen als een man, wordt ze als vrouw onaanvaardbaar. En op het ogenblik, dat een man probeert zich te gedragen als een vrouw, wordt hij als mens onaanvaardbaar. Maar er is gelukkig iets waardoor ze aanvaardbaar blijven op een ander niveau. Ze zijn en blijven beiden mens.

Dan zeggen de mensen: De emancipatie moet alle onderscheid uitwissen. Maar dat kan niet. Je kunt niet naar willekeur van een meisje een jongen maken en omgekeerd. Die verschillen blijven bestaan. Accepteer ze, maar zie dat achter die verschillen wel degelijk ook een verbindende factor ligt. En dat betekent, dat er altijd wel een verschil zal blijven bestaan in

benadering al is het alleen maar door de psychische opmaak die ze hebben, ongeacht de conditionering.

De psychische opmaak tussen man en vrouw is anders. Laat dat verschil rustig bestaan. Erken het, maar richt u er niet speciaal op. Probeer eerst de mens te zien in uw medemens en kijk dan pas naar de verschillen.

Dat zeg ik ook ten aanzien van al die geesten die heel vaak gewone natuurgeesten zijn. De sater is een natuurgeest. De nymf is een natuurgeest.

Zelfs de goden van eens die rijden op de donder en de bliksem, wat zijn ze anders dan luchtgeesten. Wat zijn al die heidense goden die in de hemel wonen anders dan de maan of de zon? Bezielende krachten, maar wel degelijk entiteiten. Moeten we nu zeggen omdat wij één God vereren, bestaan ze niet of het zijn demonen. Of moeten wij zeggen; zij zijn een van de aspecten waarin die God zich openbaart? Kijk eerst naar hetgeen u verenigt en daarna pas naar hetgeen u scheidt, ook als het gaat om demonen. Ook als het gaat om andere mensen of (het zal voorlopig nog niet gebeuren) om wezens, die uit de ruimte komen en die anders denken, anders reageren en naar andere middelen grijpen dan u. Kijk eerst naar hetgeen u vereent en dan pas naar hetgeen u scheidt. En daarmee ben ik meteen aan een onderwerpje begonnen zoals u heeft bemerkt.

Als wij te maken hebben met een kosmische kracht, zal die kracht een verschillende betekenis kunnen hebben voor verschillende mensen maar zeken ook voor mens en geest. Kunnen, niet moeten. Het is bekend, dat er gerechten zijn waar bepaalde eskimo's dol op zijn, maar die vergif schijnen te zijn voor de inwoners van b.v. de Fidjis.

Hoe komt dat? Een ander spijsverteringssysteem, een andere levensgewoonte. Dat wil niet zeggen dat die spijs daardoor slecht is of goed. Het wil alleen zeggen, dat de reactie op de spijs bepaalt of je haar kunt consumeren. En dat is nu wat wij ontmoeten, als wij contact hebben met geesten van allerlei soorten. Wanneer wij met lichtende of duistere geesten contact hebben, dan gaat het eigenlijk er helemaal niet om of zij goed, of slecht zijn, het gaat erom of wij in onze eigen harmonie een plek voor hen kunnen vinden of niet. Als wij die harmonie met hen niet kunnen bereiken, dan betekent dat eenvoudig voor ons dat wij daarvan moeten afblijven. Wij behoeven niet elke geest en elke demon te accepteren in dier voege dat wij zeggen; kom maar binnen, vriend. Het is zo, dat wij moeten begrijpen dat die geest of die demon recht heeft op zijn eigen bestaan, want hij is geschapen zoals wij. Dat hij recht heeft op zijn eigen ontwikkeling zo goed als wij. Dat hij daardoor zijn eigen beleving; van harmonie zal hebben zoals wij en dat hij ook disharmonieën erkent die voor hem even storend zijn als voor ons, ook als de redenen voor harmonie en disharmonie misschien geheel verschillend zijn.

De basis van de kosmos is eenheid, niet verdeeldheid. Op het ogenblik, dat wij de kosmos meer verdelen dan hoogst noodzakelijk is, ontzegden wij onszelf eigenlijk het recht en de mogelijkheid om de harmonie met de totaliteit te beleven. Wanneer je als mens eenmaal doordringt tot God, tot de kern van alle dingen, dan zijn er geen demonen meer. En datgene wat je nu demonen noemt, vind je dan terug als een functie van de Godheid, ook als je de reden van die functie misschien niet hebt kunnen overzien en nog niet kunt begrijpen. Je ontdekt; het is dezelfde kracht die haar in stand. houdt. Het is dezelfde kracht die haar bezielt. Het is dezelfde kracht die er harmonisch mogelijkheden voor heeft geschapen. En dan zeg je, het is goed dat ze er zijn, want zonder hen zou het geheel niet bestaan, zouden de wegen tot God niet mogelijk zijn die nu mogelijk zijn.

Dat is met krachten evenzo. Natuurlijk, er zijn ook wolken van duistere kracht. Dat zijn krachten die voor de grens destructief zijn. Zoals er invloeden deze zijn (bepaalde vormen van rood) die de mens plotseling overspoelen met prikkelbaarheid, hartstocht en dergelijke emoties. Dan kunnen we zeggen; Dat is slecht. Het is slecht, opdat wij ons daardoor laten domineren. Maar op het ogenblik, dat wij ons erdoor laten stimuleren en meester blijver over onszelf, kan diezelfde kracht ons dragen naar nieuwe bereikingen, tot nieuw contact met de mensheid, tot nieuw begrip en een nieuw innerlijk begrijpen van het Goddelijke en de totaalharmonie.

Waarom zeggen we dan dat een invloed slecht is? Wij zeggen dat ze voor de mens negatief is, omdat dat de gemiddelde reactie is. Maar we zeggen niet dat de kracht slecht is. Zoals we ook nooit kunnen zeggen dat een kracht op zichzelf goed is. Een kracht is voor ons goed, omdat wij daarin het hogere licht zien, omdat wij daarin de manifestatie van oneindige goedheid misschien beleven, omdat wij even uit onze lotsverbondenheid loskomen tot een nieuwe vrijheid, een nieuw besef en nieuwe mogelijkheden. Maar het is niet de kracht die het doet. Het is ons wezen dat reageert op de kracht.

En achter dat alles zal de Godheid leven die alles in stand houdt.

Natuurlijk, hij zal wel bepaald hebben dat wij behoren tot een bepaalde reeks mogelijkheden. Maar voor onszelf zijn we toch zelfstandig denkende wezens, zelfstandig levende wezens. Dat betekent dus, dat wij in onze reactie op het bestaande, de harmonie en disharmonie bepalen. En als wij een kosmische harmonie zoeken, zoals die mogelijk wordt in een enkel moment van het stralende licht, dan moeten wij die niet zoeken op basis van verwerpen of op basis van een verdrongen worden. door demonen. Dat kunnen we misschien nog doen, als het gaat om het verblindende licht, maar nooit als het gaat om het stralende licht, dat de kosmische harmonie uitdrukt. Dan kunnen wij alleen maar zeggen: zij zullen op hun wijze kracht en licht vinden, zoals wij die op onze wijze zullen vinden. Laten we hen het beste wensen, opdat ze in zichzelf vrede, geluk en inzicht vinden en misschien een weg naar dat hogere. Laten wij hopen dat wij er ook één vinden.

Vindt u niet dat dat veel juister is dan het oude denkbeeld te hanteren over duivels, die geketend zijn in het diepst van de hel? Demonen, die uitgebannen zijn voor 700 jaar en daarna op aarde terugkeren? Dat is leuk, voor een spookverhaal, maar het heeft weinig met de werkelijkheid te maken.

Wat is de grootste demon die er bestaat? Dat is een mens, die door zijn verwerping van zijn mogelijkheden tot harmonie zichzelf wijdt aan de disharmonie, de chaos. En als hij dan harmonisch is met demonen en die in en rond die mens misschien tot verschijning komen, dan mogen wij dat niet aan die demonen wijten. Zij ageren vanuit hun harmonie Wij mogen het alleen aan die mens wijten, die - ondanks zijn ingebouwd besef van het juiste - gekozen heeft voor een verwerping van het menselijk harmonische en daarvoor het destructieve, het chaotische in de plaats heeft willen stellen. Niet omdat hij voelt dat het goed is, maar omdat het waarschijnlijk de enige manier voor hem is om zichzelf nog van enig begrip van waarde te voorzien.

Dan kunnen wij met zo'n mens medelijden hebben, maar we kunnen dan ook zeggen: Je hebt als mens gefaald. Hoe je verder gaat, dat moet de Schepper maar uitmaken. Als je demon zult worden, dan kan ik alleen maar hopen dat je dan als demon toch weer een harmonie zult vinden waardoor je de Godheid kunt vinden en kunt ingaan tot het licht.

❖ *Welke weg volgt een demon?*

De weg die een demon volgt is er één van verdeeldheid. Wij zoeken een weg waardoor alles in zijn perfecte vorming kenbaar wordt en zo eigenlijk het besef van eenheid mogelijk wordt. De demon zoekt de weg van de verdeeldheid, De terugval van alles tot oerstof, oerbeginsel, opdat in de emotie die over blijft, de eenheid beleefbaar wordt. Zo ziet u dus dat de wegen van elkaar plegen te verschillen.

Er zijn meer wegen te vinden. Ik zou er vele kunnen aanduiden, maar dit zijn de twee voornaamste onderscheiden: de vorming en het besef ,enerzijds en anderzijds de terugkeer tot het oerprincipe (wij noemen dat chaos vanuit ons standpunt) en het daarin beleven van de eenheid. U zou kunnen zeggen: Terwijl de mens de weg van bewustzijn gaat, gaat de demon de weg van emotie.

Dat is misschien de meest juiste omschrijving.

❖ *Zijn wij dan ook eens een demonische weg gegaan door ons te binden aan onze huidige vorm, om zo weer terug te gaan naar de eenheid?*

Die mogelijkheid is zeker niet uitgesloten. Maar dan zitten we wel met een moeilijkheid. Als je de weg van het demonische gaat, dan kom je op een gegeven ogenblik misschien zo ver dat je

in de emotie van eenheid het besef van jezelf niet kunt prijsgeven. Als dat gebeurt (dus niet zelf wordt tot emotie van eenheid, maar altijd nog wil denken aan "ik" in de eenheid), dan heb je voor het menselijke gekozen. En omdat alle ander besef en onderscheid weggevallen in de emotie, begin je automatisch weer de weg terug te gaan.

De weg van opbouw, van "ik"-vorming. Dan sla je weer de menselijke weg in of een vergelijkbare. Voor uzelf is het wel degelijk mogelijk. Maar indien dat het geval is, bent u er niet meer of niet minder mens om en niet beter of niet slechter. Het gaat er alleen om wat u dan aan harmonieën ervaart en hoe u die harmonieën gestalte geeft en voortdurend beter waarmaakt zonder daarbij het andere te verwerpen of te haten.

Als ik u zo bezig zie en ik de mensen steeds hoor praten over de duivel wat hij allemaal doet en hoe hij u alles staat in te fluisteren, dan vraag ik mij wel eens af, of zij beseffen wat hun eigen zendelingen doen: Die staan ook een heel andere manier van leven aan te prijzen. Men zegt dan dat de toverdokters en al die oude orthodoxe inboorlingen slecht zijn, als ze niet onmiddellijk bekeerd worden en zij zich daartegen verzetten. Maar is dat dan anders dan de duivel als hij u wat zou influisteren? Wat kan hij u influisteren? Alleen dat wat in uzelf leeft. Hij kan u alleen bereiken via de harmonische mogelijkheden die u in uzelf heeft geschapen. En daarom heeft u geen reden om de duivel te verwerpen. U heeft zelfs geen reden om de duivel te vrezen. U heeft ook geen reden tegen hen, te preken of hem als boeman te gebruiken. Het enige waarvoor u reden heeft, is uzelf te vrezen op het ogenblik, dat uw harmonie eerder ligt in de verwerping, de overwinning of de beheersing dan in erkenning, aanvaarding en streven in eenheid.

Als u zo probeert, te leven, dan zult u ontdekken dat er geen demonen zijn, omdat de demon die u kan bereiken alleen in uw harmonie kan meespreken. En omdat de demon, die u misschien zou moeten vrezen, u niet kan bereiken omdat er voor hem geen harmonie, geen angst en geen haat meer in uw wezen te vinden is.

Leef met God in uzelf. Al wat er rond u is, is uit God. Leef niet angst voor de duivel in uzelf en zelfs het Goddelijke krijgt een demonische gestalte. Leef daarom met het licht in uzelf, met het geloof in een eenheid die liefde is, rechtvaardigheid en al die dingen meer, zoals u als mens pleegt te denken en zeg tot uzelf, alleen daarin is de werkelijkheid.

UITVERKOREN

Hoe ben ik uitverkoren dat ik niet uitverkoren ben, maar slechts één van allen die dezelfde weg gaan tot hetzelfde doel; die gaan tot God. Want zou ik uitverkoren zijn, ik zou de mensheid achterlaten, gebannen, gedoemd te leven in pijn en strijd tot aan het einde van de tijd en zelfs verder.

En ik, verwaten, zou tronen boven het lijden van hen, die met mij zijn geweest eens mens en met mij hebben voortgeleefd.

Een mens, die daarnaast streeft of zelfs zich uitverkoren noemt en zich op uitverkiezing tegenover anderen beroemt, is een dwaas die God niet leert en niet beseft, dat de rechtvaardigheid juist ligt in één en hetzelfde zijn en doel in alle eeuwigheid. Omdat de liefde al omvaamt, gerechtigheid voor allen telt. Omdat de Schepper niet verdeelt in wat hij voor zich reeds heeft uitverkoren en hen, die door zijn wil en kracht voor eeuwig zijn verloren.

God is liefde en macht. Hij is rechtvaardigheid, maar ook begrip. Hij is het alpha et omega, het begin en het einde in één. En daarom is er slechts één doel waartoe wij allen uitverkoren zijn; opgaan in God en dat alleen.

Ik hoop niet dat u zich nu uitverkoren vindt, want dat zou een slecht teken zijn. Mag ik eindigen met de hoop uit te spreken dat - wanneer er in deze dagen misschien wat extra licht komt en wat extra beleving - u niet zult zeggen; mijn God, wat hebt Gij mij uitverkoren: Maar zult denken. Heer, wat hebt Gij mij geholpen om anderen te helpen, zodat wij tezamen kunnen komen daar waar Gij onze bestemming hebt gelegd.

LES 4 - HARMONISCHE FACTOREN

Elke mens heeft een aantal kwaliteiten en eigenschappen die ten dele stoffelijk zijn en zelfs astrologisch kunnen worden bepaald aan de hand van de geboortehoroscoop. Daarnaast heeft hij geestelijke factoren. Deze worden voornamelijk bepaald door de weg die hij volgt. Dan heeft hij nog de ervaringsfactoren die eveneens in de geest zetelen en samenhangen met voorgaande levens. Kortom, een hele reeks ervaringen waaruit het "ik" zijn besef heeft opgebouwd.

Als je de mens beschouwt, dan blijkt dat een aantal van deze factoren harmonisch is met andere waarden in de wereld. Er zijn daarentegen ook verschillende zaken in de wereld, geestelijke zowel als stoffelijke, waarmee je die eenheid niet of ternauwernood zult kunnen bereiken. Wij moeten voor dit onderwerp even afzien van de zuiver menselijke regels, want deze spelen althans in dit verband praktisch geen rol. Een harmonie wordt namelijk bepaald door het feit dat men voor zich - ongeacht of dit geestelijk is, uit ervaring of uit stoffelijke waarden voorkomt - een aanvulling ervaart bij het andere of de ander. Dit is de meest belangrijke factor.

Wanneer wij spreken over die harmonische factoren, dan denken de meeste mensen dat het gaat over vaagheden. Dat is helemaal niet waar. U kunt een mens ontmoeten en al kent u hem helemaal niet automatisch, toch harmonisch op die mens reageren. U zult in die persoon misschien zeer weinig vinden dat stoffelijk attractief is en u zult ook op zuiver geestelijk niveau misschien nog wel bepaalde verschillen bemerken, maar u reageert op de achtergronden die in het bewustzijn van die mens verborgen zijn. Dan kunt u bijna zeker zeggen, dat er in dit geval sprake is van een z.g. ervaringsharmonische.

Als we zouden nagaan hoe de mensen vroeger hun ontwikkelingsgangen hebben doorgemaakt, dan zouden we zeer waarschijnlijk komen tot een aantal gelijktijdige of bijna gelijktijdige incarnaties op aarde. Het is duidelijk, dat deze factor dan de harmonie is. Maar dan blijkt ook, dat zij door elkaar gevoelens en ervaringen toe te spelen elkanders leven kunnen verruimen en gelijktijdig de inhoud, die het leven voor elk van hen heeft, kunnen uitbreiden. In dit geval is de harmonische dus een versterking van het eigen bewustzijn en tevens een grotere mogelijkheid tot aanvoelen of emotioneel benaderen van de omwereld.

Hierbij zijn ook zuiver materiele factoren vaak betrokken. Er zijn mensen die zich zuiver stoffelijk tot elkaar voelen aangetrokken. Ook in dit geval is het helemaal niet noodzakelijk dat ze elkaar lang of kort kennen. Het is gewoon een kwestie die bestaat. Die aantrekking kan in een menselijke maatschappij natuurlijk onder druk komen te staan en in een bepaalde vorm worden omgebogen. Op zichzelf zegt dat alweer niets. Hier hebben we gewoon te maken met mensen, die stoffelijk elkaar aanvullen. Dat heeft te maken met onder andere hormonen en delen van de stoffelijke aura: de aura waarin de stoffelijke factoren spreken; de eerste laag rond het lichaam. Deze aanvulling kan alleen in stand worden gehouden zolang het functioneren van beiden op een gelijk niveau blijft. Begint één van hen anders uit te stralen of anders te functioneren, dan blijkt dat deze harmonie niet meer kan bestaan. Daarom stellen wij, dat dergelijke harmonieën tijdelijke harmonieën zijn, heel vaak zelfs zeer sterk in tijd bepaald zijn en dat zij als functie hebben het tijdelijk aanvullen van eigen stoffelijk levensbesef en eventueel van levensenergieën zonder dat daaraan enig verder bewustzijns- of geestelijke consequentie te verbinden is.

Dan blijft over de weg die men volgt: de eigenlijke tendens waardoor de geest langs een bepaalde ervaringsweg tot bewustzijn gaat komen. Indien deze bij beide personen overeenstemt - en dan behoeven ze elkaar nooit ontmoet te hebben - dan zullen zij door de gelijkheid van de weg elkaar automatisch krachten toesturen. In dergelijke gevallen is er sprake van wat men wel, overigens verkeerd, zielsverwantschap noemt. Want men vult elkaar aan op elk niveau, niet doordat men in feite aanvullende waarden bezit, maar omdat beiden de

ander stimuleert tot een juister ervaren van de eigen weg. En zo is zelfkennis het resultaat van een dergelijk contact. Dit voor zover het mensen betreft.

Hetzelfde kan gelden voor mens en omgeving. Als je met de omgeving te maken hebt, kun je zeggen: Lichamelijk voel ik mij prettig in een omgeving, die aan mijn lichamelijke behoeften zogoed mogelijk tegemoet komt. Dat is echter van weinig betekenis, want dat kun je overal wel vinden. Maar nu kan het zijn, dat er een bepaalde sfeer hangt in die omgeving waardoor je je aangetrokken of afgestoten gevoelt. Er zullen heel veel mensen zijn die dan onmiddellijk beginnen te zeggen dat daar geesten moeten zijn. Maar dat is helemaal niet nodig. In feite is er in die omgeving een bepaalde uitstraling. Die uitstraling herken je. Ze is heel vaak een herinnering aan een vroeger bestaan of aan geestelijke activiteiten, die met de omgeving in kwestie (b.v. een land) verbonden zijn. Het kan zo sterk zijn, dat er mensen zijn die op één plek in Frankrijk zich absoluut gelukkig gevoelen, terwijl ze zich op een andere plek, die geheel daarmee te vergelijken is en misschien 30 kilometer verder weg ligt, niet gelukkig kunnen gevoelen. Dit is natuurlijk een sterk voorbeeld. Dit zult u alleen aan de hand van eigen ervaringen kunnen toetsen.

De meeste van u weten wel dat men zich aangetrokken kan gevoelen tot bepaalde vormen van cultuur en beschavingen. Sommige mensen worden gebiologeerd door b.v. de Azteekse of Tolteekse beschavingen. Weer anderen voelen zich aangetrokken tot het oude Egypte. Er zijn mensen die a.h.w. opleven zodra ze iets proeven van de sfeer van het oude India. In al deze gevallen is het bijna zeker, dat in deze landen een vorige incarnatie heeft plaatsgehad of dat men geestelijk bij ontwikkelingen in die landen betrokken is geweest. De sfeer is dus ten dele een herinnering. Maar kom je ter plaatse en is die herinnering sterk genoeg, dan blijkt ze opeens naar boven te komen. Uit het onderbewustzijn van die mens schijnen plotseling nieuwe denkbeelden en nieuwe reacties op te rijzen.

De wijze van leven verandert, de wijze van denken verandert. De uitstraling van de aura, vooral van de twee buitenste lagen, begint eveneens verandering van kleur te vertonen. De mens wordt a.h.w. aangepast en brengt zijn vroeger bestaan als directe gevoelswaarden en vaak zelfs als redelijke waarden in zijn hedendaags stoffelijk zijn. Ook als dergelijke contacten zeer tijdelijk zijn, laten ze een blijvende indruk na. Maar als u die contacten helemaal niet heeft, dan kan het zelfs gebeuren dat u kijkt naar een afbeelding van zo'n land of landschap of naar een kunstvoorwerp en dat u ineens ergens vaag iets voelt van deze verwantschap. Ook hier is een harmonische waarde. Deze harmonische waarde helpt u wederom uw bewustzijn, zelfs tijdens het stoffelijk bestaan, beter te integreren en als zodanig is ze belangrijk.

Die erkenning kan ook bestaan tussen mensen en dieren, zelfs mensen en planten. Alle leven heeft vergelijkbare banden en mogelijkheden. Het kan zijn, dat een mens uit duizend verwilderde dieren zich plotseling aangetrokken gevoelt tot één enkel dier. En het wonderlijke is, dat het juist dit dier is dat ook op die mens positief en anders dan zijn geaardheid zou moeten zijn gaat reageren. Ook hier is sprake van een harmonie, van een verwantschap.

In deze gevallen zullen we zien dat emotionele ontladingen in de richting van het dier plaatsvinden en als een soort stabiliserende energie vanuit het dier terugkeren. Dit geldt in dezelfde mate voor de plant, althans bezien vanuit menselijk standpunt. Ik hoop, dat ik hiermede verschillende harmonische mogelijkheden voor de mens voldoende heb uiteengezet.

De vraag hoe men gebruik kan maken van dergelijke harmonischen is een geheel ander chapter.

Wanneer u als mens op aarde leeft, maakt u deel uit van een gemeenschap. Deze gemeenschap heeft haar eigen zeden, haar eigen voorstelling van leven en belangrijkheid van zaken in dat leven. Ze zullen altijd een zeer grote rol blijven spelen, ook in uw eigen besef. Als u nu een harmonische zoudt gaan exploiteren, terwijl u het gevoel heeft dat dit verkeerd is, dan zult u de positieve waarde daarvan zelf a.h.w. teniet doen.

Dus is het erg belangrijk, dat u bij elk gebruikmaken van harmonische mogelijkheden mede uitgaat van uw eigen persoonlijkheid. Hoe voel ik het? Hoe beleef ik het? Hoe denk ik dat? Dit is zelfs belangrijker dan de vraag wat de wereld ervan denkt of wat een ander daarvan zou zeggen. Want alleen daar waar uw innerlijke rust en harmonie niet werden beïnvloed of

verstoord, kunt u die harmonische op de juiste manier beleven en heeft ze volledig waarde voor u. Laat mij u een voorbeeld geven:

U woont in Spanje. U brengt vechstieren via training tot het peil waarop ze naar een arena kunnen gaan. Geen mooi beroep misschien, maar het bestaat. Dit is voor u heel normaal. De stier is bestemd voor deze trotse dood, anders ziet u het niet. Maar er is één stier waarmee u een binding heeft. Nu is uw eerbegrip (dat speelt in die kringen) een grote rol zodanig dat u juist deze stier die zo bijzonder mooi, trots, sterk en vindingrijk blijkt te zijn toch naar de arena zendt. Als u nu die binding met die stier heeft en u heeft de harmonische bewust beleefd en versterkt, dan zal de dood van die stier voor u een verlies betekenen en een zodanige schok dat alle positieve waarden die u misschien uit het contact heeft kunnen gewinnen daardoor niet alleen teniet worden gedaan, maar dat u zelfs belast bent met allerlei gevoelens en denkbeelden, die het u moeilijker maken om uzelf te zijn en u verder normaal te ontwikkelen. Ik kies juist een voorbeeld, dat in uw eigen land geen rol speelt in de hoop u hierdoor een objectiever vergelijkingsmogelijkheid te bieden. Dit is het eerste punt waarmee wij rekening moeten houden.

Een harmonische binding bestaat of ze bestaat niet. Je kunt haar niet kunstmatig tot stand brengen. Ook dit is iets wat men wel eens vergeet. Men denkt dat men bepaalde dingen kan forceren. Dit is niet waar, zeker als het geestelijke harmonischen betreft.

Een geestelijke harmonische stoelt in uw voorgeschiedenis, niet in het heden alleen. Het is daarom niet mogelijk haar in het heden bewust op te bouwen, aangezien dan de diepere achtergronden (de resonanties) op geestelijk terrein die erg belangrijk kunnen zijn daarin ontbreken. Indien u echter aan alle voorwaarden - voor zover ze nu gesteld zijn - redelijk kunt voldoen, dan geldt verder het volgende: Elke erkende harmonische tussen mensen of tussen mens en landschap, mens en dier, mens en plant gaat gepaard met een vergrote gevoeligheid voor de andere component in de harmonie. Een harmonie behoeft overigens niet twee personen of één mens en één dier te omvatten. Het kan een zeer complex geheel zijn dat zelfs vele honderden of duizenden verschillende vormen en entiteiten omvat. Daar waar een band bestaat en wordt erkend, drukt zij zichzelf uit in wat wij het best een telepatisch rapport kunnen noemen vanuit uw standpunt. Er is namelijk altijd een kanaal open tussen de persoonlijkheden. In het beste geval is het op aarde zelfs mogelijk dat hierdoor een voortdurende telepatische gedachtewisseling plaatsvindt. Zijn de geestelijke factoren erg sterk, dan zal het stoffelijk contact vaak wat verwarrend zijn, omdat het vaag of onvolledig lijkt. Maar desalniettemin blijft het aanwezig.

Is er een harmonische mogelijkheid ontstaan, dan is ook duidelijk dat in die harmonie de kracht, die voor elk van de delen van die harmonie bestaat, niet bestaat uit de eigen kracht alleen, maar wordt gevormd door het geheel der harmonische factoren. U kunt dus over krachten beschikken die aanmerkelijk groter zijn dan die van uzelf en wel specifiek op dat terrein waarop deze harmonische tot uiting komt. Hier hebben we de mogelijkheid voor de mens om zijn eigen krachten - geestelijke en andere - aanmerkelijk uit te breiden. Maar er is meer aan verbonden.

Als u een dergelijke harmonie eenmaal heeft aanvaard, dan betekent dat tevens dat u gebonden bent aan de activiteiten, de werkzaamheden, de belevingen van de ander. Of dat nu één mens is of dat het er velen zijn. De harmonie wordt onderbroken op het ogenblik, dat één van de factoren zich terugtrekt, al is het maar uit een zeer klein gedeelte van de totale band. Dan bestaat er namelijk geen volledige overeenstemming en openheid meer en op dat moment valt a.h.w. het geheel weg. Een dergelijk isolement kan dan verder tot gevolg hebben dat men zich verlaten voelt. Het is ook mogelijk, dat men zich niet verzet tegen de harmonie als zodanig, maar tegen de vorm waarin ze optreedt. In dat geval zal men een andere vorm moeten vinden voor die harmonie. Wanneer de juiste vorm is gevonden, blijkt het isolement niet op te treden en de harmonische factor behoudt verder zijn waarde en betekenis.

Het zal u uit het voorgaande duidelijk zijn dat de z.g. harmonische factor of werking voor een mens een zeer grote betekenis kan hebben. En het zal u eveneens duidelijk zijn geworden dat zij niet bewust kan worden gezocht. Een harmonische bestaat of bestaat niet. Zelfs als er geen erkenning op stoffelijk niveau is, bestaat de harmonische werking toch.

Een geestelijke harmonie op basis van b.v, gelijkgerichtheid van ontwikkeling blijft bestaan, maar wordt pas kenbaar op het ogenblik, dat wederkerig die gelijkheid wordt beseft en beleefd. Maar ze bestaat altijd. Dit houdt in dat u als mens in het leven (en dit lijkt mij voor u toch wel het belangrijkste) voortdurend geconfronteerd zult worden met personen waarmee een bepaalde harmonie mogelijk is, terwijl anderen - al bedoelt u het nog zo goed en bedoelen ook zij het nog zo goed - een zekere reserve bij u opwekken, om niet te zeggen een zekere afstoting tot gevolg heeft. Dit zijn dus niet-harmonische factoren.

Nu zult u geneigd zijn te zeggen; ik zoek naar die harmonie. Maar de erkenning van de harmonie op zichzelf als een voor u bestaande kracht en mogelijkheid is veel belangrijker dan het definiëren van alle factoren welke in die harmonie mede behouden zijn. En dat betekent, dat een mens die zijn eigen harmonie met de totaliteit probeert te beseffen daarmee tevens alle harmonische factoren, die voor het "ik" bestaan, wekt en tot uiting brengt. Hierdoor blijft natuurlijk heel wat bewust zoeken en zwoegen achterwege, als je tenminste verstandig bent. Maar aan de andere kant is het een groot voordeel te weten dat een eenmaal bestaande harmonie, zolang je bereid bent om daar volledig deel van uit te maken, op geen enkele manier kan worden verbroken.

Nu krijgen we als vanzelf de vraag in hoeverre ook hier harmonische factoren uit de kosmos een rol gaan spelen. Want ook dit zal uit de aard der zaak belangrijk zijn.

Zoals ik u reeds heb gezegd zijn daar de zuiver stoffelijke factoren, die een bepaalde harmonie doen ontstaan of eventueel teniet doen gaan. Het is inderdaad een vluchtige harmonie. Maar als u een stoffelijke basiswaarde heeft en de kosmische invloeden rond u (dat zijn zowel de astrologische als de geestelijke invloeden) die de aarde bereiken zijn daarmee in overeenstemming, dan blijkt opeens dat die harmonie een vollediger uiting vindt, dat u a.h.w. wordt gedreven tot het uiting geven aan wat voor u de harmonische factor is. Hierbij is het zeer van belang - voor het stoffelijke althans - de vergelijkbaarheid van de astrologische standen in de geboortehoroscoop en verder het harmonisch of aanvullend werken van belevingstendensen.

Gaat het om de geestelijke belevingstendens, dan zullen we voornamelijk zijn aangewezen op de z.g. lichtfactoren. Dat zijn krachten die ofwel direct uit de kern van het stoffelijke sterrenstelsel komen, dan wel een uitbreiding van vermogen is. Iemand zal dan plotseling mogelijkheden vinden die tot op dat ogenblik niet of niet meer aanwezig waren. Hij heeft meer energie, hij reageert juister. Maar als er een geestelijke invloed werkzaam is, dan is het niet een toenemen van krachten, een opheffen van belemmeringen misschien, dan gaat het juist weer om het vinden van een veel grotere innerlijke eenheid en spelen de geestelijke waarden de hoofdrol.

Is er sprake van gelijkheid of vergelijkbaarheid in de belevingen, dan kunnen we zeggen, dat dergelijke mensen worden getrokken naar dezelfde plaatsen. Die mensen hebben deel aan dromen die praktisch gelijk zijn.

Gaat het om de werkelijke basisharmonie (het streven van de oerkracht in het "ik") dan blijkt hieruit een aantal mystieke belevingen voort te komen die weer een weerslag kunnen vinden in dromen of stoffelijke belevingen, maar waarbij toch de innerlijke gevoelens de belangrijkste zijn.

Wat kun je ermee doen? Dat is menselijk gezien een heel moeilijke vraag. Laat mij het zo stellen:

In het oude christendom kende men de agape, de liefdesmaaltijd. Hierbij was het erg belangrijk dat men tezamen at, dat men tezamen was en dat men deel had aan iets waarin allen gelijkelijk zichzelf konden zijn. Dit betekende dat de Christusgeest, die als basis voor een ieder erg belangrijk was, zich sterker kon uiten dan normaal. Het ging niet om de maaltijd. Neen, het ging om de gelijkheid van beleving waaruit dan een sterke geestelijke kracht werd opgewekt. Dat zal voor de mensen nog steeds gelden.

Wanneer mensen tezamen zijn en zich verdiepen in hetzelfde, gelijksoortige emoties ondergaan, zelfs gelijksoortige doeleinden nastreven, dan kan juist hierdoor een harmonische band ontstaan en een kracht worden aangetrokken die zelfs van goddelijke aard kan zijn.

Wat doe je ermee? Niets. Je bent meer jezelf ermee. Je vindt nieuwe krachten in jezelf en je leert misschien ook je geestelijk bestaan en geestelijk doel beter te richten. Wel is opvallend dat mensen, die de harmonische factoren in zich steeds weer zien als deel van een geheel en daaraan zo mogelijk ook uiting geven, uitgezonderd de zuiver stoffelijke harmonieën die zeer tijdelijk zijn, hierdoor een blijvende verrijking van hun besef bereiken maar ook van hun denkvermogen. Ze komen tot een wijze van denken waardoor schijnbaar intuïtief waarden van anderen worden overgenomen. Dat kan ook gaan om waarden die niet in de stof maar in geestelijke persoonlijkheden berusten, zeker als het gaat om deze kernwaarde de straal of de wijze van streven naar bewustwording.

Gaat het om de vroegere belevingen, dan blijkt dat vaak factoren van belang zijn, zoals voorwerpen, bepaalde emoties of gevoelens. Deze zijn dan weer de belangrijkste factoren om die eenheid tot stand te brengen. Het resultaat is wederom een zekere overdracht van bewustzijn, een vergroting van contacten en in dit geval ook een daarmee gepaard gaande ontwikkeling van bepaalde paranormale vermogens. Naarmate u die meer realistisch kunt benaderen en aanvaarden, zult u daardoor niet alleen een uitbreiding van mogelijkheden krijgen, maar ook een uitbreiding van wereldbesef.

Dan wil ik ten laatste nog opmerken dat een mens, die in een bepaalde kosmische golf gevangen is hierdoor opeens komt tot een realisatie van harmonieën.

Nu is er kort geleden wit licht geweest. In dat witte licht hebben een groot aantal mensen - zij het gedurende een korte periode - plotseling een verbondenheid gevoeld, een verworvenheid in zichzelf erkend misschien ook, die nu alweer bijna, vergeten is. Maar deze verandering betekent een vastleggen van een harmonie en daardoor het voortdurend activeren van een aantal innerlijke kwaliteiten waarvan een deel zelfs van zuiver geestelijke aard is.

Nu kan er een andere factor komen, b.v. een rood-factor. Dan kunnen mensen, die in hun harmonischen mede dergelijke factoren hebben, die even intens beleven als die van het witte licht, ook als de kans dat de uiting naar meer stoffelijke waarden wordt verschoven groter is. Dus ook hier weer de kosmische invloed heeft op de uiting wel degelijk betrekking en kan deze voor een deel beheersen, maar ze moet eerst in de mens aanwezig zijn. Daarmede heb ik een aantal harmonische factoren voldoende omschreven en hopelijk duidelijk gemaakt.

We komen nu aan het derde deel van dit onderwerp.

We stellen dan dit:

Werkelijke harmonieën vallen buiten alle menselijke, redelijke en andere regels. De harmonie op zichzelf namelijk is een waarde, die - uitgezonderd de stoffelijke - een zo groot deel van het bestaan omvat en zovele waarden, dat zij daardoor alleen reeds voor het ego belangrijker is dan alle bijkomstigheden. Daar waar eeuwige waarden in de mens een rol spelen, zullen de tijdelijke waarden terzijde moeten treden.

U moet zich wel realiseren, dat al wat u doet ook een verandering is van uw besef en beleven. Zelfs als het alleen maar gaat om telepathisch contact, zal hierdoor uw instelling tegenover de wereld of delen van de wereld worden gewijzigd. Deze veranderingen moeten voor uzelf aanvaardbaar zijn. Indien harmonische factoren in u veranderingen tot stand, brengen die u zelf onaanvaardbaar of onjuist vindt, zo dient u ten koste van alles die harmonie tijdelijk te onderbreken, en wel tot op het ogenblik dat ofwel een hernieuwd contact ontstaat dat wel aanvaardbaar is, danwel u een manier heeft gevonden om dit contact op een aanvaardbare wijze te realiseren vanuit uzelf. U kunt nooit tegen de basis van uw wezen ingaan, ook niet als dat in feite een geïndoctrineerd stoffelijk bewustzijn bevat.

Een mens die gelukkig wil zijn dient verder te beseffen dat innerlijke krachten meer tellen dan feiten. Zolang je alleen naar buiten kijkt voor geluk, zal de disharmonie van alle kanten op je afstormen. Je zult zo druk bezig zijn met het beoordelen, veroordelen en eventueel verwerpen van al wat buiten je bestaat, dat de paar factoren waarmee die harmonie wel mogelijk is teloor

gaan; je ziet ze niet meer. Daarom is het heel erg belangrijk dat in u het leven in de eerste plaats let op harmonieën; op al datgene waarmee u zich om welke reden dan ook en hoe dan ook harmonisch kunt gevoelen. Door uw hele leven daarop te baseren zult u steeds in uzelf naar de beantwoording zoeken van al hetgeen er buiten u bestaat. Het betekent dat u onafhankelijker wordt van uiterlijkheden en dat u innerlijk naar grotere kracht en grotere eenheid groeit. Gelijktijdig wordt uw vermogen vergroot doordat u een beroep kunt doen op de eenmaal ontstane harmonie.

Als u denksystemen volgt (dat kan net zo goed zijn dat u communistisch of christelijk denkt, dat kan betrekking hebben op een bepaalde school die u volgt), dan dient u zich wel te realiseren dat alle formuleringen van school, geloof of ideaal in feite uiterlijkheden blijven. Het is de vormgeving die u probeert te vinden voor een in u bestaande waarde of harmonie. Probeer daarom nooit u te gedragen naar deze uiterlijke regels, als uw innerlijk u zegt dat de werkelijke harmonische factor anders is. Ik weet, dat dit voor velen gevaarlijk zal klinken, want ik heb hier eigenlijk gezegd: Trek u niets aan van alle geboden en van al datgene wat men u in naam van de staat, de mensheid of God aanbeveelt. Houd alleen rekening met de kracht en de harmonie die in u bestaan. Ik wijs u op de God in u die de enige maatstaf kan zijn voor al wat u bent, beleeft, doet en ervaart.

Dit is natuurlijk maatschappelijk onaanvaardbaar. Het oogmerk van de maatschappij is gelijkgerichtheid en die moet vooral uiterlijk worden afgedwongen. Maar harmonische waarden kunnen niet bestaan aan de hand van regels. Ze zijn eigenschappen, kwaliteiten. Als zodanig betekenen ze voor de mens het belangrijkste middel om gelukkig te zijn, om krachten in zich te vergaren. Dat kan evengoed stoffelijke levenskracht zijn als geestelijke kracht van de hoogste orde. Ze zijn voor de mens de beste mogelijkheid om zijn bewustzijn uit te breiden en toegang te krijgen tot steeds meer bewustzijnsvormen. Onthoudt u echter één ding:

Als u harmonische contacten heeft, dan ontstaat vaak de neiging om die contacten vooral uit te drukken in bepaalde, meestal zeer materiële termen zoals geld, sex, samenwerking e.d. Vergeet dat alstublieft. Dit zijn vormen die stoffelijk bestaan, maar die niet de essentie weergeven. Probeer te begrijpen waarom u deze termen gebruikt en u zult daarachter de eigenschappen zien liggen waaruit de werkelijke harmonische factor bestaat. Dan kunt u die factor uitdrukken op de meest juiste en meest aanvaardbare wijze en daardoor zowel in uzelf als in anderen de meest juiste en meest harmonische responsen veroorzaken.

Ik heb geprobeerd u in betrekkelijk kort bestek voldoende te zeggen over alle harmonische factoren, die er zijn. De grootste harmonische factor in uzelf is en blijft - we zeggen dat altijd met enige aarzeling - het Onbekende, God. Het is die wonderlijke kern, die je niet kunt omschrijven en die toch je leven dicteert. Maar datgene wat voor ons kenbaar en beleefbaar is, ook als het alleen maar als uiting van het Goddelijke mag worden beschouwd, is voor ons het hanteerbare. Daarom heb ik geprobeerd alle harmonische mogelijkheden en waarden uit te drukken in termen, die u kent en die voor u zij het misschien soms vaag - nog beleefbaar zijn.

Bouw steeds vanuit uw besef, uw leven en beleefbaarheid uw contact op met al datgene waarmee u harmonie gevoelt. Doe dat t.a.v. de schoonheid van een landschap, een tijdelijk verschijnsel, een levensvorm, een cultuurvorm, al wat u maar wilt. Het vormen van dergelijke harmonische bewuste contacten versterken in u de mogelijkheid om innerlijke harmonieën te beleven en uit die harmonieën voor uzelf de krachten te putten die u nodig heeft om juist, beter en gelukkiger te leven.

HOOFDLIJNEN VAN ONTWIKKELING

Ontwikkeling kan worden verdeeld in verschillende soorten. Er is de hoofdlijn van de rassenontwikkeling, van bewustzijnsontwikkeling en van geestelijke ontwikkeling. Het wonderlijke is, dat die zelden gelijk opgaan. De belangrijkste voor ons zijn natuurlijk de hoofdlijnen van de geestelijke ontwikkeling. Ik zou daarover graag eerst het een en ander zeggen.

Een geestelijke ontwikkeling begint altijd met een besef van het verschil tussen het "ik", en al het andere. Dan zijn er divergerende lijnen. Er zijn lijnen waarvan je kunt zeggen dat het "ik"

probeert al het andere aan zich gelijk te maken. Dat is geen erg positieve ontwikkeling, maar ze bestaat. De andere lijnen gaan uit van het standpunt: de erkenning van gelijkheid buiten het "ik", Dit is wel het best om de doodeenvoudige reden dat al deze lijnen voeren tot het ontwikkelen van harmonieën. Elke harmonie kan dan weer leiden tot uitbreiding van belevingsmogelijkheid.

Een geest, die voldoende harmonische waarden heeft ontwikkeld, leeft eigenlijk verschillende ontwikkelingslijnen tegelijkertijd, omdat hij wel zijn eigen ervarings- en ontwikkelingslijnen moet volgen, maar tevens van anderen daarbij zoveel belevingen en commentaren krijgt dat hij inzicht krijgt in het functioneren van het heelal, en dat is toch wel één van de grootste punten.

Als wij kijken naar de ontwikkelingslijnen in het bewustzijn, dan zijn die zuiver stoffelijk. Ze zijn kort en hangen samen met de stoffelijke vermogens. Daarnaast hebben wij de lijnen die uit de geest voortkomen en die zijn opgebouwd uit het geheel van de ervaringen welke die geest in alle werelden, sferen en incarnaties ooit heeft doorgemaakt. Deze lijnen zijn erg lang. Ze gaan door tot het einde bij wijze van spreken. Ook hier kunnen wij zeggen dat de verveelvoudiging van eigen ervaringsmogelijkheid ontstaat door de harmonie die men met andere lijnen krijgt.

Wat de kleine lijnen betreft, die zijn eerder de uitdrukking van de instrumentale mogelijkheden waarover u beschikt dan uitdrukking van de persoonlijkheidswaarde. Iemand, die een stel goede hersens heeft, kan veel meer doen dan iemand, die volgens menselijke normen alleen hersens heeft. Maar de ervaring die men opdoet wordt daardoor niet bepaald, maar alleen door datgene wat men feitelijk tot stand kan brengen en dat is minder belangrijk dan men schijnt te veronderstellen.

De ontwikkelingslijnen van de geest en van het bewustzijn worden gevolgd door de stoffelijke ontwikkelingslijn, die van de andere heel sterk afwijkt. De grondregel die we daarvoor kunnen stellen is de volgende:

Wanneer een ontwikkelingslijn in een soort ras ontstaat, dan is ze tevens genetisch gecodeerd. Hierdoor zullen de factoren, die in alle fasen van de ontwikkeling aanwezig zijn langs genetische weg in meer of minder sterke mate worden overgedragen aan elk volgend individu in de keten. Het komt er eigenlijk op neer dat, als uw verre voorvaderen in de takken van een boom hingen te zwaaien, met sterke beharing en aapachtig uiterlijk, iets van die kwaliteiten ook in u als mens van heden blijft voortbestaan. Maar als u voorvaderen heeft gehad die geruime tijd priester, profeet of iets dergelijks zijn geweest, dan zit dat er nu ook in. En heeft u heel veel komedianten in de familie gehad (er zijn ontzettend veel mensen die komedianten hebben gehad in de ontwikkelingsketen), dan is dat ook nu nog te merken. Komt dat bijzonder sterk naar buiten, dan kunt u altijd nog kiezen voor toneel of de politiek.

De ontwikkelingslijnen bevatten ook een beperkt geheugen. Er ontstaat in een ras op den duur een genetisch geheugen. Als nu een ras een bepaalde vorm van verfijning heeft bereikt, dan zal het mogelijk zijn om onder bepaalde omstandigheden terug te grijpen naar het weten en zelfs naar de feiten van het leven van voorgaande leden van hetzelfde geslacht. Geslacht hier gebruikt als soort, niet als onderscheid.

Als wij ons bezighouden met de grote ontwikkelingslijnen, dan moet wij ons afvragen: waar gaat dit naar toe?

We hebben de lichamelijke ontwikkelingslijn. Die ligt betrekkelijk eenvoudig. Naarmate het lichaam meer van zijn feitelijke functies kan delegeren aan instrumenten, zal het zijn eigen kwaliteiten verminderen, maar gelijktijdig zijn reactiemogelijkheid opvoeren, zodat het sneller kan reageren op signalen, maar gelijktijdig bij die ontwikkeling minder energie voor zichzelf produceert. Wat je niet nodig hebt in een genetische keten, dat verlies je. Als de mensen altijd een hoed dragen, dan hebben ze op den duur allemaal kletsoppen, want ze hebben geen haren meer nodig. Als je altijd kleren draagt, dan raak je een groot gedeelte van je lichaamsbeharing kwijt en zo kun je doorgaan.

Kijken we naar het bewustzijn, dan blijkt dat zuiver stoffelijk gezien het bewustzijn zich vooral bezighoudt met manipulatie. Het bewustzijn is stoffelijk gezien het erkennen van de omstandigheden waarin je leeft en daardoor ook het manipuleren van die omstandigheden. Daar de ervaringen van voorgaande geslachten voortdurend hieraan worden toegevoegd, ontstaat er op den duur een enorme vereenvoudiging en wordt dus vanuit dit bewustzijn bijna automatisch gereageerd op omstandigheden, die voor een voorgeslacht nog ondenkbaar waren. Geestelijk gezien heeft dit bewustzijn er ook wel het een en ander mee te maken. Dan geldt: Het bewustzijn begint altijd aan zijn ontplooiing, wanneer het één van de hoofdlijnen volgt die voert tot aanvaarding van de buitenwereld en om zichzelf scherper te definiëren. Een bewustzijn dat zich scherp definieert, zal de neiging hebben zekerheid te zoeken door andere door het "ik" als gelijksoortig gedefinieerde personen en/of krachten rond zich te groeperen. Anders gezegd: de kuddementaliteit ontstaat in de fase van bewustwording zonder meer. Eerst als het "ik", zo voor zichzelf de zekerheid heeft gekregen, zal het zich langzamerhand van die kuddementaliteit gaan losmaken. De feitelijke ontwikkeling van het bewustzijn in geestelijk belangrijke en hogere zin ontstaat eerst dan, wanneer het "ik" zich buiten die kuddementaliteit leert handhaven op grond van eigen persoonlijke waarden, eigen erkenning van gelijkwaardigheid en harmonie in de wereld buiten het "ik".

We kunnen dan nog doorgaan over al die andere dingen, maar ik vraag mij af, of dat veel zin heeft.

Als je gewoon de wereld en de geschiedenis van de wereld beschouwt, dan zie je stoffelijk die ontwikkelingslijnen wel heel duidelijk. Als je ziet hoe de verschillende soorten zich aanpassen aan de omstandigheden en de mogelijkheden, hoe de koudbloedigen op een gegeven ogenblik klein worden (dat heeft te maken met temperatuur e.d.) en warmbloedige dieren daarentegen aanmerkelijk groter worden, dan zie je als vanzelf dat er toch wel een stoffelijke aanpassing is. Maar ook het bewustzijn van de verschillende individuen (dan heb ik het niet alleen over mensen maar net zo goed over dieren) blijkt zich aan te passen.

Als we een hond van deze tijd bekijken, dan blijkt hij zich in een stadssamenleving heel goed te leren gedragen. Hij weet dus veel meer dan zijn voorvaderen. Aan de andere kant heeft hij bepaalde kwaliteiten, zoals zichzelf voedsel verschaffen, voor een groot gedeelte verloren. Kijk eens naar de paarden. Er is een tijd geweest dat het paard het hoofdvervoermiddel was. In die periode was het dier zeer sterk ingesteld op behoeften van zijn berijder en had daarmee een zeer sterke telepathische gebondenheid. Kijken we nu naar het paard zo blijkt dat het in steeds meer delen van de wereld meer en meer een luxe artikel is geworden. Het paard krijgt prima donna allures en probeert het maximum aan vrijheid te gewinnen t.a.v. zijn berijder. Dat is toch wel een verschil vind ik. Dit zien we eigenlijk overal.

Als u vijftig jaar geleden een auto zag aankomen, wist u niet hoe hard hij reed. Nu ziet u mensen oversteken die eigenlijk onbewust de snelheid en dus ook de afstand, die in een bepaalde tijd door het voertuig kan worden afgelegd, zodanig berekenen dat ze op hun dooie gemak door een druk verkeer lopen waar de voorvaders van vijftig jaar geleden allang een hartverlamming van hadden gekregen, indien ze niet voor die tijd waren overreden.

Zelfs op aarde zien we die ontwikkeling. We zien daar twee verschillende lijnen in die weer duidelijk aangeven in welke richting het kan gaan, ook aan de hand van stoffelijke beelden.

We zien aan de ene kant de neiging tot onzelfstandigheid (kuddegeest). Dat is iets wat in een vroeg stadium van een geestelijke ontwikkeling al pleegt voor te komen. Men zoekt de bescherming, de eenheid, het gezag; iemand die zegt hoe het moet zijn. Kijken we naar de andere kant, dan zien we dat juist in deze tijd - dat is heel leuk - heel veel mensen zich beginnen los te maken van de gezagsverhoudingen. Ze gaan voor zich na wat er nu eigenlijk zelfstandig kan worden gedaan. Dat ze daarbij niet altijd bereid zijn de consequenties van hun zelfstandigheid te aanvaarden, kunt u hen misschien kwalijk nemen maar dat is begrijpelijk, want een zelfstandigheid vanuit een beschermings- en kuddementaliteit is in de eerste plaats denken buiten de kudde om en pas dan handelen. Daarmee maak je je steeds meer los van de bescherming die de kudde biedt. Dat zijn dingen, die je in deze dagen kunt overzien. Dan kunt u wel begrijpen, dat dit niet alleen een zuiver stoffelijke ontwikkeling is, maar dat die geestelijke parallellen vertoont.

Nu is de ontwikkelingslijn op aarde uit de aard der zaak nooit een rechte lijn. Ze wordt heel vaak omschreven als een sinusorde, waarmee ze alleen maar een slingerlijntje bedoelen dat zowel onder als boven het nulpunt ongeveer gelijke bochten vertoont. Dat komt door de verschillende incarnatiegolven. We zouden misschien moeten zeggen dat de ontwikkeling in de richting van zelfstandigheid geestelijk kan worden uitgedrukt als rechtlijnig t.a.v. het individu dat die keuze heeft gemaakt, terwijl op aarde de mogelijkheid daartoe zich voortdurend vergroot en dan weer afneemt. Er is dus variabiliteit in de stoffelijke mogelijkheid, maar gelijktijdig een permanente ontwikkeling in de geestelijke geaardheid en het geestelijk doel.

Als ik dit allemaal tracht samen te vatten - zeer vereenvoudigd uit de aard der zaak - dan kom ik tot het volgende: Elke ontwikkeling kan een kringloop zijn. Elke kringloop op zich is verkeerd. Waar wij komen tot een voortdurende herhaling van feiten, mentaliteiten en ontwikkelingen zullen wij weliswaar hoogtepunten kennen, maar ze betekenen tevens dat we naar een dieptepunt toegaan. Elke ontwikkeling daarentegen, die - ook als ze niet volledig rechtlijnig is - een voortdurende groei, verandering en nieuwe ontwikkeling vertoont, is gunstig.

Geestelijk gezien betekent dit dat je heus wel moogt falen, maar dat je de perfectie nooit moogt zoeken in het herhalen van het reeds bereikte: Zoek steeds naar vernieuwing. Zoek steeds naar een nieuwe mogelijkheid. Zoek steeds naar een nieuwe innerlijke beleving, een nieuwe innerlijke aanvaarding. Probeer, als je een geloof hebt dat geloof niet te behouden zoals het is, maar laat het in je groeien. Maar al groeiende moet je wel één ding beseffen: je kunt nooit meer terugkeren naar het uitgangspunt zonder gelijktijdig je geestelijke waarden en ontwikkeling tot nul te reduceren. Dus; voortdurend verdergaan en verder denken. Niet proberen het oude ten koste van alles te behouden, maar steeds trachten in het oude het nieuwe te introduceren en zo door de vernieuwing tot een voortdurende uitbreiding van mogelijkheden, erkenningen enz. te komen.

Wanneer ik de lijnen beschouw, die nu kosmisch gezien voor de aarde van belang zijn, dan kom ik tot de conclusie dat de aarde op dit moment althans in een nogal wisselvallige periode verkeert en dat er nogal wat onzekerheden zijn. Laat mij het zo zeggen:

Er zijn heel veel mensen, die zo'n periode van onzekerheid als negatief beschouwen. In feite is het een keuzemogelijkheid. Zou je willen teruggaan naar wat geweest is, dan heb je eigenlijk een stempel gedrukt op je eigen ondergang. Probeer je echter in deze periode te komen tot een keuze voor iets wat er nog niet was of nog niet zo was en verder te gaan, dan kun je wel fouten maken, daar je zult steeds nieuwe ervaringen opdoen en daardoor een steeds beter mogelijkheid krijgen om de ontwikkeling van de gehele aarde vast te leggen.

De Aquariusperiode, die nu een rol speelt, heeft al zodanig aan momentum gewonnen dat vernieuwingen in velerlei opzichten onvermijdelijk zijn, volgens mij. Dat zijn niet alleen de stoffelijke vernieuwingen, maar ook de innerlijke vernieuwingen het anders denken, het anders leven, het anders voelen. Ik geloof, dat deze tendens - in botsing komend met degenen die willen terugkeren tot wat reeds was - grote geschillen tussen mensen zullen veroorzaken; misschien ook wel geweld en wat ellende. Maar het betekent wel, dat degenen die terugkeren, op een dood punt komen. Ze kunnen niet verder. Ze kunnen alleen maar terug. Degenen echter die vernieuwen, kunnen doorgaan. Zij kunnen de anderen langzaam daar zeker overvleugelen.

Ik geloof, dat kosmisch gezien op aarde vele vernieuwingen mogelijk zijn; die ook vele geestelijke vernieuwingen inhouden, als ik kijk naar al die golven van licht rood, wit, blauw. Er komen nogal wat verschillende kleuren of tendensen op de aarde af. Al die tendensen brengen onevenwichtigheid en moeilijkheden met zich mee.

Die kosmische tendens betekent voor bepaalde Mensentypen (voornamelijk voor de luchttekens) dat zij nu langzaam maar zeker een keuze zullen moeten doen. Zij zullen hun manier van leven en denken moeten veranderen willen ze verder komen, niet alleen in hun leven, maar vooral in hun innerlijke ontwikkeling. Dat is heel duidelijk. Wanneer dat op aarde gebeurt, dan zijn er heel veel wensen opeens bezig met grote veranderingen. Men zal zich

daarover nijdig maken en zeggen dat hoort niet, of: dat was anders beter geweest. In feite is het noodzakelijk en onvermijdelijk. Ik geloof, dat je dat eigenlijk overal kunt vinden.

Overal op aarde zal men tot een keuze moeten komen. En als nu bepaalde tekens dat directer en persoonlijk ervaren en andere dat meer in een massaliteit ondergaan, maakt weinig verschil.

De aarde moet op zeer korte termijn heel erg veranderen. Dit betekent ook dat, wanneer die verandering is geslaagd, er een aantal incarnaties mogelijk wordt waardoor het geestelijk niveau van de mensheid als geheel aanmerkelijk wordt verbeterd. Want wat in deze tijd kan incarneren, kan misschien wel veel tot stand brengen, maar er zijn veel hogere krachten die in de mensheid eveneens een rol zouden willen spelen.

Als die lijn van ontwikkeling in de mensheid niet tot een kringloop voert, maar werkelijk betekent een aarzelend en misschien tastend verdergaan naar een vernieuwing, dan kunnen wij er ook zeker van zijn dat over circa 20 á 50 jaren zich in de mensheid zoveel hooggeestelijke entiteiten zullen kunnen manifesteren, dat de hele menselijke geschiedenis een geestelijk belangrijker en juistere richting krijgt. Dat zijn punten, die men er zo uit kan afleiden.

Denkend over alles wat ik heb gezegd, heb ik weinig gezegd over de hoofdlijnen van ontwikkeling die u voor uzelf belangrijk vindt. Dit zijn de lijnen die in de totaliteit een grote rol spelen. Wat uzelf betreft, laten we het heel eenvoudig zeggen:

In uw eigen ontwikkeling is het heel erg belangrijk, dat u gewoon leert uzelf te vernieuwen. En dan geeft het niet, of u 8 jaar bent of 80, u moet proberen mee te veranderen. En als uw innerlijk denken en beleven veranderen, komt de rest vanzelf wel.

De meeste mensen denken: wij moeten het allemaal zelf bepalen en programmeren. Maar lieve mensen, wat denkt u daar wel van? Als u uw leven bekijkt, dan ziet u toch dat het altijd uiteenvalt in fasen waarin u wel een zekere vrijheid heeft, maar toch t.a.v. grote ontwikkelingen machteloos bent. Aanvaard dat dan.

Aanvaard dat u zich - stoffelijk gezien - steeds weer bevindt in fasen van ontwikkeling waarbij uw eigen beslissingsvrijheid betrekkelijk klein is. Maak daaruit geen gewetensnood. Het is nu eenmaal zo; dat moet u voorlopig dan maar zo doen. Maar probeer wel daarbij innerlijk een ontwikkeling door te maken waardoor u, wanneer de kans er is om vrijelijk te beslissen, u die beslissing ook inderdaad kunt nemen en niet terugvalt op oude gewoonten om daarin dan in godsnaam maar voor uzelf te verbergen, dat u in feite geen beslissing kunt nemen.

BARMHARTIGHEID

Helaas wordt door velen barmhartigheid gezien als zachtheid. Barmhartigheid kan zijn iemand doden omdat het leven te veel pijn brengt. Barmhartigheid kan zijn: aan de ellende van een ander voorbijgaan omdat je hulp nog kwetsender zou zijn dan de toestand zoals ze is. Om waarlijk barmhartig te zijn moet men begrip hebben voor de ander en voor de noden van de ander. Niemand, die disharmonisch is met zijn omgeving of met degene die hij ontmoet, kan werkelijk barmhartig zijn. Misschien kunnen wij barmhartigheid het best omschrijven in de termen van een Schepper, die hemel en aarde in stand houdt, die de mensen voortdurend bezielt. Hij zou u een ideale wereld kunnen geven en u ook tot slaven kunnen maken. Hij zou uw lijden kunnen opheffen en de gevolgen van uw dwaasheden ongedaan kunnen maken, maar hij is te barmhartig om dit te doen. Want u weet dat de geest die in de materie worstelt, de kracht die zichzelf voortdurend zoekt waar te daken en te vinden in wereld en sferen op den duur de persoonlijke, de eigen vreugde van de ontdekking van het heelal en de eenwording daarmee zal ervaren.

Door het weinige aan zorgen en pijn weg te nemen, door dingen als de dood terzijde te stellen wat de Schepper mogelijk zou kunnen doen zou God gelijktijdig de vervulling van het leven wegnemen.

Wie barmhartig is moet begrijpen, dat een ieder het recht heeft op zijn eigen problemen, zijn eigen zorgen, zijn eigen worsteling en zijn eigen noden. Dat je die mens moet helpen daar

waar hij zichzelf niet meer kan helpen, maar dat je hem bovenal het recht moet toekennen om zelf te worstelen en te strijden.

Dit is de ware barmhartigheid.

U bent het er misschien niet mee eens. Ik heb de barmhartigheid in uw ogen waarschijnlijk tamelijk onbarmhartig behandeld, maar als u erover nadenkt, zult u het met mij eens zijn. Niemand kan uw problemen, uw zorgen en uw pijnen wegnemen zonder u alle vrijheid en persoonlijkheid te ontnemen. Als u daarover nadenkt, heb ik misschien toch wel gelijk.

Ik hoop, dat hetgeen u deze avond heeft gehoord , voor u een wereldbeeld mogelijk maakt, dat u ook in uw eigen leven een klein beetje meer zelfvertrouwen geeft, een beetje meer begrip voor het onvermijdelijke en daardoor ook het vermogen om juist dáár in te grijpen waar u zelf iets kunt doen en kunt zijn.

LES 5 - HET GODDELIJKE PRINCIPE IN DE MENS

Wanneer we kijken naar de mens, dan is het niet erg duidelijk hoe daarin een goddelijk principe kan schuilen. Op zichzelf is dat begrijpelijk, want we zien de uiterlijkheden. Willen we echter proberen die goddelijke vonk in de mens terug te vinden, dan moeten we eerst proberen ons een voorstelling te maken van de samenhang van de kosmos zelf. Want wat wij een ziel noemen is in feite een deel van een kosmisch geheel.

Stel het u als volgt voor: De gehele ruimte is een kracht. Vergelijk dat mijnentwege met het veld van een magneet dat u zichtbaar kunt maken met wat ijzervijlsel; u heeft dat misschien wel eens gedaan. Nu bent u één ijzerkorreltje. Onze magneet is geen natuurlijke magneet, het is een elektromagneet. Dat wil zeggen, dat de polariteit kan wisselen. Het veld kan wegvallen of kan sterker of minder sterk worden. Nu is de mens dat ijzervijlsel; het ego dat op zich eigenlijk dood is, zoals wij dan leven en bestaan bezien.

Nu komt de goddelijke kracht. Die kracht induceert in ons iets wat vergeleken kan worden met datgene wat in het Goddelijke zelf bestaat. De magneet heeft polariteit, een noordpool en een zuidpool. Onder invloed van het krachtveld ontstaat bij u een vergelijkbaar iets. U gaat functioneren als een kleine magneet. We kunnen dus zeggen: het Goddelijke in de mens is in feite datgene wat door de totale kracht wordt geïnduceerd in het wezen mens.

Wat is dan de substantie? We kunnen nu wel met een magneet en ijzervijlsel gaan knoeien, maar dan blijft nog altijd de vraag: De mens is geen ijzer wat is het dan wel? Is het het lichaam? Dan blijkt het lichaam wel een rol te spelen, maar eigenlijk is het werkelijke "ik" toch iets anders. Dan moeten we zeggen:

Levenskracht is iets wat niet in een gelijkmatigheid bestaat. Levenskracht zou je je kunnen voorstellen als de klontertjes boter in karnemelk. En als je denkt aan de Indiase voorstelling van het karnen van de wereldzee is dat niet eens zo gek. Zo'n klontertje is eigenlijk een verdichting van eigenschappen die in de totaliteit aanwezig zijn. Op die manier krijgen we een voorstelling van het "ik".

Wat zijn dan de eigenschappen die verdicht worden? Kennelijk bewustzijn, het vermogen om vanuit zichzelf het andere te beschouwen. Hoe noemen we dat dan? In de totaliteit kunnen we zeggen: dat is God in de mens. De mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Er bestaan daar tal van bekende en vrome woorden voor. De praktijk is doorgewoond: wij kunnen in het leven niet bestaan, tenzij wij in onze levensprocessen de kracht weerspiegelen waaruit het leven als zodanig ontstaat. Die kracht is God. God is de eerste beweging, de explosie van kracht uit een voor ons onbekend iets, het Niet. Als die mens eenmaal leeft en hij is op aarde, dan zit er dus zo'n klontertje in.

Wat is dan de inwerking van de goddelijke kracht? De goddelijke kracht is er gewoon, maar ze is niet altijd gelijkmatig. God is wel altijd en overal en volledig aanwezig, maar a.h.w. op verschillende vlakken van werkzaamheid. Het ene ogenblik worden we er volkomen door gepakt, het volgende ogenblik gaat het aan ons voorbij. Zo bezien is het dus heel begrijpelijk, dat het Goddelijke in ons niet altijd even sterk kan reageren op de kosmos. Omgekeerd is het ook duidelijk dat de kosmos niet altijd dezelfde inwerking zal hebben op onze geest, ons "ik" en via dat "ik" natuurlijk ook op al datgene wat ermee samenhangt.

Wat zijn dan verder de principes van die kosmische kracht? Er zijn niveaus van kracht. Een niveau van kracht is een verschil in potentiaal. Het is eigenlijk meer: het is gelijktijdig een verandering van trilling. Ik weet niet, of u zich wel eens heeft beziggehouden met het afstemmen van een radiotoestel. U kunt afstemmen op kilometergolven; dat deden ze vroeger. U kunt afstemmen op metergolven, op milimeter- en centimetergolven. Nu is het kenmerkende dat de fluctuatie, dus de kenbare invloed, groter wordt naarmate de aanduiding van de golflengte lager wordt.

God kan dus op een hoge golflengte zitten. Wanneer God op een hoge golflengte zit, dan kan alleen dat deel van ons wezen daarop reageren dat is afgestemd op deze zeer hoge frequentie. Maar die hoge frequentie moet weer in ervaring worden vertaald. Dan komen we nu tot een vreemde conclusie. Hoe hoger de frequentie waarin de invloeden van het Goddelijke voor ons kenbaar kunnen worden, hoe vlugger de tijd verloopt, want onze opeenvolgende ervaringen komen snel.

Nu is het duidelijk dat voor een geest, die in de stof is er altijd een scheiding zal blijven bestaan tussen het stoffelijk mogelijke, het in de geest levende en hetgeen het Goddelijke als mogelijkheid schept. Dan moeten we daar ook een parallel trekken:

Wanneer de frequentie van die goddelijke impulsen zeer hoog is, dan ontstaan er zodanige inwerkingen op de geest dat deze daardoor volledig wordt gericht op een bepaalde beleving, een bepaald object, een bepaalde waarde. Dat kan dan metterdaad worden uitgedrukt mijnentwege in een oorvijs of iets dergelijks. Zo sterk kan dat dus zijn. Dan is de daad dus alleen maar het gevolg van zo'n grote reeks goddelijke impulsen dat daaruit automatisch conclusies kunnen worden getrokken - al dan niet juist - en het gedrag van het ego als geheel wordt bepaald. Op het ogenblik dat echter de golflengte lager wordt, ontstaat er een verschil tussen het dringende (de daadnoodzaak die bij mensen zo vaak aanwezig is) en de beschouwelijkerheid; het beseffen in de eerste plaats.

Als je iets beseft, dan kan het een heel lange tijd blijven hangen zonder dat het ooit wordt verwezenlijkt. Gelijktijdig kun je echter uit datgene wat bij de mens zich in zijn denken afspeelt wel degelijk conclusies trekken. Het kan invloed hebben op je besef van de wereld en de wijze waarop je werkt.

Stel nu, dat er nog tragere impulsen komen. Die kunnen we niet meer omzetten in iets mentaals. Ze zijn trage tonen die ons misschien blij maken zonder dat we weten waarom of die ons droefgeestig stemmen, die ons stil doen zijn en eigenlijk alleen maar laten afwachten. Wordt het nog trager, dan blijft alleen nog maar over de mogelijkheid om op een ander dan stoffelijk niveau waar te nemen. En dan verplaatst zich ons besef als vanzelf naar andere werelden.

Al die werelden hebben een tijd die niet vergelijkbaar is met de menselijke en zeker niet met vastgestelde, gemeten tijd. Hierin blijkt dan een fragment wel eens tot het bewustzijn door te dringen als een droom. Maar wat je dan ervaart is deel van een goddelijke werkelijkheid. Dit is een feit. Vandaar dat we kunnen zeggen: wanneer een mens voortdurend zich herhalende dromen krijgt en deze een vaste periodiciteit vertonen, dan mag worden aangenomen dat deze het directe gevolg zijn van een goddelijke werkelijkheidservaring die ver ligt buiten het normaal stoffelijke bewustzijnsbereik. Nu ziet u dat die goddelijke kracht alleen al door het feit, dat ze er is, maar niet altijd hetzelfde is, een zeer grote invloed op ons heeft.

Is de mens nu goddelijk in de zin van een bewust deel van de Godheid? Ik meen, dat we dat moeten ontkennen. Een mens kan namelijk niet het geheel overzien. Het zal u bekend zijn dat het totale bewustzijn (niet alleen van de mens maar ook van de geest) mogelijk wordt door het stellen van tegenstellingen. Eerst door de vergelijkbaarheid van waarden is het mogelijk om conclusies te trekken t.a.v. de wereld en jezelf. Diepen we dit nog wat verder uit, dan zeggen we: Ik zal op grond van mijn geaardheid, mijn neiging en instelling niet slechts die verschillende goddelijke trillingen ervaren, maar ik zal bovendien proberen deze om te zetten in iets wat in mijn bewustzijn betekenis heeft. En dat is dan weer een klein gedeelte van de totaliteit.

Als we zeggen: Iemand behoort tot een bepaalde straal, dan bedoelen we dat in zijn wezen en leven een bepaald facet van een goddelijke werkelijkheid een rol speelt. Maar dat houdt tevens in, dat die mens zich bewuster wordt van en sterker onder invloed staat eveneens van kosmische krachten en kosmische werkingen.

Het is gemakkelijk genoeg om dit alles theoretisch te stellen, maar het is heel moeilijk voor een mens om zijn denkwijze aan te passen aan de feiten. Het is mij altijd opgevallen dat in sprookjes e.d. en zelfs in romans er zelden toiletten zijn. Het is alsof men een bepaalde functie terzijde schuift, terwijl andere zeer Duits "durch die Blumen" worden gezien; zelfs als het

tulpen uit Amsterdam zijn. Hieruit kunnen we wel afleiden, dat de mens moeite heeft met het erkennen van de realiteit van impulsen, invloeden en werkingen, en dat hij vooral niet in staat is te beseffen hoe zelfs de meest nederige, stoffelijke verschijnselen en functies samenhangen met de goddelijke realiteit, daarin een ervaringsmogelijkheid vormen en daardoor ook mede in harmonie komen met kosmische krachten.

Zijn die krachten nu gelijk aan de krachten die in de bewustwording een grote rol spelen, dan spreken wij van een positieve ervaring. Is de harmonie eerder strijdig met de weg die men pleegt te volgen, dan spreken we van een negatieve ervaring. Maar in alle gevallen is er een goddelijke waarde in aanwezig. In alle gevallen is er een kosmische invloed aan het werk. In alle gevallen kan men kosmische wetmatigheden en krachten herkennen in het verloop van de bewustwording.

Wat in de mens is goddelijk?

Voor de mens is in zijn wezen alleen datgene waarlijk goddelijk wat zich aan zijn omschrijvings- en ontledingsvermogen onttrekt. Anders gezegd: God is iets wat we pas in het geding brengen, wanneer we te maken hebben met zaken die we niet kunnen aanpakken. Al het andere zien we dan als ons eigen werk. Dat is wel heel goed, maar niets is mogelijk zonder het Goddelijke. Dan is ook niets in ons mogelijk zonder die inductie van vergelijkbare waarden in ons wezen.

Het schema van ons bestaan is in wezen goddelijk, maar wij zullen het zien als eigen bestaan zolang het valt binnen ons erkenningsvermogen, beslissingsvermogen, onderzoekingsvermogen enz. Wij maken dus een splitsing tussen God en de mens, omdat we niet beseffen dat het totaal van het Goddelijke in het totaal van de mens voortdurend is weerspiegeld of beter gezegd, geïnduceerd is. Door dit verschil dat we maken wordt het beeld van God vaag, ongrijpbaar; het wordt onwerkelijk. Alleen wanneer we door hevige emoties gedreven op een bepaald ogenblik onszelf een beetje vergeten, dan halen we God erbij om deze stuwkrachten, die we niet kunnen beheersen en die we dan onbegrijpelijk vinden, toch weer een tintje van aanvaardbaarheid te geven.

In feite is dat niet juist. In wezen is al wat we doen, al wat we zijn - of het goed heet of kwaad, of het is vruchtbaarheid brengen aan de aarde of neutronenbommen maken - goddelijk. Dat kan niet zonder het Goddelijke bestaan. Zo zal de mens altijd rekening moeten houden met het feit, dat het geheel van elk gebeuren in zich het Goddelijke weerspiegelt en dat de mens niets kan zijn, kan doen of beseffen wat niet inhaerent is aan de goddelijke Kracht die in hem wordt weerspiegeld.

In hoeverre hebben we dan nog het recht te spreken over kosmische wetten en invloeden? Het antwoord is eenvoudig: In God bestaan geen wetten of invloeden, omdat het geheel van zijn wezen zich voortdurend in alle facetten uitdrukt in het geheel van al het aanwezige en van alle mogelijkheden. Maar aangezien wij in ons wezen krachtens ons besef die volledigheid niet kunnen verwerken of aanvaarden, zullen wij worden geconfronteerd met verschillende invloeden, stromingen en krachten. En naar gelang onze instelling, onze persoonlijkheid zullen we dan ook wel degelijk proberen om die krachten en instellingen te determineren. Wij gaan ze omschrijven in de termen van ons besef. Zo komen we tot de formulering van een kosmische wet, die eigenlijk niets anders is dan de begrenzing van het voor ons besef mogelijke. Wij komen tot de omschrijving van de kosmische krachten, die niet alleen persoonlijkheden behoeven te zijn of werkingen van volkomen reële aard, maar ze kunnen net zo goed voor ons de weergave zijn van reacties, die wij sterk ervaren zonder ze in wezen en oorzaak te kunnen omschrijven.

Waarom dan toch werken met kosmische krachten, invloeden en werkingen?

Dat wordt duidelijk, als we het vergelijken met een landkaart. We kunnen nu het gehele land overzien, maar dan is het toch nog nodig om ons eerst op de kaart te oriënteren, zodat we weten wat noord, zuid, oost, west is en onszelf daarbij. Dan is het ook nodig om de verschillende wegen en mogelijkheden afzonderlijk te volgen, anders krijgen we geen beeld van de werkelijkheid.

God is de kaartdia wij misschien voor een deel overzien. De kosmische wetten zijn de grenzen, maar tevens het kompasroosje; het is onze oriëntatiemogelijkheid. De kosmische invloeden zijn de wegen maar ook de belemmeringen, de hoogteverschillen e.d. die we zullen moeten overwinnen, als we bepaalde delen van de kaart in het bijzonder gaan beschouwen. Al hetgeen bij kosmische invloeden, krachten en wetten behoort is eigenlijk oriëntatie.

Kan die oriëntatie een persoonlijkheid hebben?

Voor zover ons bekend is: ja. Wij weten namelijk dat iemand meer kan zijn dan u, maar ook op dat gebied waarop u ook uw betekenis heeft. Dan ontstaat er een spontane hiërarchie, die niet is vastgelegd in de een of andere wet, die niet is gesteld door anderen buiten u, maar die eenvoudig voortvloeit uit het feit dat de ander meer is, meer weet of meer kan op het gebied waarop u zelf actief bent. Dit is de verhouding van de goeroe tot zijn chela.

De leraar is de man die alles in zich draagt wat de leerling als potentie in zich bezit. Omdat de leerling die potentie nog niet kan waarmaken, ontleent hij zijn mogelijkheden aan de ander. In wezen zijn ze echter gelijk. Je kunt geen goede leerling zijn, als je in je niet datgene hebt wat in je meester bestaat. Je kunt geen goede meester zijn, als je in je niet meer en harmonisch bevat wat in je leerling als beginsel aanwezig is. Kijk, dat is nu de hele kwestie van die wetten. Wij hebben die wetten nodig.

Als ik u zeg, dat er een kosmische invloed is die binnen enkele dagen een groot gedeelte: van Europa en waarschijnlijk een kleiner deel van Azië zal beroeren, dan zegt u onmiddellijk: Wat voor een invloed? Wat zal er gebeuren? Wie doet dat?

Wel, er zijn persoonlijkheden die zoveel meer omvatten van een bepaald aspect dan wij als mens of als geest geheel kunnen overzien, dat ze onze meerderen zijn. Ze zijn de Meesters van een straal, de Heersers van een kosmische storm en al dit dingen meer. Deze invloed komt. Ze brengt verwarring. Er is gevaar voor kleine catastrofes omdat er verwarring is. Die invloed is tegenstrijdig. Waarom? Is ze dat op zichzelf? Neen, op zichzelf is het een persoonlijkheid. U bent zelf toch ook vaak tegenstrijdig. Het ene ogenblik lacht u, het volgend ogenblik huilt u. Toch bent u altijd dezelfde. Zo moet u zich zo'n kracht voorstellen.

Maar aangezien die kracht de facetten gelijktijdig kan uiten (iets wat voor u nog niet helemaal voorstelbaar is), zal ze voor ons dus zeer verschillende werkingen tot stand brengen. De reacties zijn dan duidelijk. Wij zullen de natuurkrachten verkeerd taxeren - wanneer we op aarde zijn zeker. Wij zullen onze mogelijkheden overschatten. We zullen misschien op een gegeven ogenblik niet volgens ons besef van juistheid handelen en reageren. En omdat iedereen dat op zijn manier doet, komen er botsingen, ontstaat er chaos. Die chaos kan dan zo'n grote omvang aannemen dat men spreekt over een grote of een kleine catastrofe.

De Meesters waarover, we zo vaak spreken, waaronder de Meesters van Wijsheid wel zeer belangrijk zijn, moeten we ook weer zien als invloeden, die geënt zijn op een bepaald niveau van het Goddelijke. De goddelijke wijsheid die ons bereikt, is in feite alleen maar het oproepen van een totaliteitsbesef zoals dat bestaat in de bron van ons wezen, die zijn evenbeeld, d.w.z. dezelfde kracht en verhouding, in ons heeft geïnduceerd. Maar nu blijkt, dat wij bepaalde dingen daarvan niet kunnen aanvaarden of niet geheel kunnen aanvaarden. Dus is er voor ons een samenvatting nodig, een soort verkorting van de gehele inhoud die in ons leeft.

Er zijn krachten, dit inderdaad die bondigheid hebben bereikt, op welke wijze dan ook. Als wij met hen in contact komen, dan zijn ze voor ons een bron van wijsheid. Dan erkennen wij dat zij het inzicht bezitten dat bij ons misschien een potentie is, maar niet kan worden gerealiseerd. Dat zijn dan onze Meesters van Wijsheid. Maar als die wijsheid inwerkt, verandert die ook uw relatie met uw wereld. Zij verandert de relatie tussen u en geestelijke werelden wanneer u op aarde bent. Ze zal u mogelijkheden en inzichten geven in bestaande omstandigheden waardoor u geheel anders kunt reageren en veel meer kunt bereiken. Kijk, dat is nu een Heer van Wijsheid. Zeker, het is een persoonlijkheid waarmee we in contact komen. Maar de kracht als zodanig is niets anders dan een verschijnsel van het Goddelijke.

Als u zegt: God in mij, dan bent u geneigd om die God te zien als iets afzonderlijks. Dit is niet geheel juist, ook als de voorbeelden die ik heb aangehaald, zoals het klontertje vet in de karnemelk, daartoe misschien wel aanleiding geeft.

Het geheel van uw wezen met alle fouten, met alle vooroordelen is God. Niet dat u God Zelf bent, maar elk deel van u bestaat uit God. Je kunt dus zeggen. Elk wezen en elke mens is een goddelijk wezen, omdat het is opgebouwd uit het geheel der krachten en wordt bepaald door het geheel der krachten die het Onbekende voortdurend uitzendt. Het Onbekende dat we God noemen. Dan is er ook geen grens meer te trekken.

Er zijn mensen die zeggen: Dit kan wel en dat kan niet. Neen, alles kan. Het enige dat voor ons nodig is, is het beantwoorden. Dus de harmonie met die hogere niveaus of die tragere golven waarin de goddelijke waarde ook aanwezig is, nu eens sterker dan weer minder sterk. Het is de overeenstemming die we zoeken waardoor wordt bepaald wat we zijn en natuurlijk ook wat we beleven. Misschien zoudt u het zich kunnen voorstellen, als u het uittekent. Een aantal golvende lijnen die met elkaar parallel lopen op horizontaal vlak. De eerste lijn heeft vele bochtjes, de tweede iets minder en zo kunt u er desnoods tien tekenen. Nu zegt u: Hieronder in het midden van dat golflijntje zit ik. Zet daar maar een stip. Dan zegt u: Om mijzelf harmonisch bewust te zijn zal ik niet alleen moeten beantwoorden aan dit lijntje, maar ook aan alle daarboven liggende lijnen. U trekt dan een lijn naar boven en u krijgt een verbinding van alle vlakken waarop het Goddelijke waarschijnlijk afzonderlijk registreerbaar is, zodat het totaalbeeld van de werkelijkheid die in u ontstaat onafhankelijk is van de tijdsvariaties van uw bestaansvorm van het ogenblik.

Er is geen enkele mogelijkheid om een deel van die werkingen uit te schakelen. Als er een goddelijke kracht actief is, dan geeft het niet met welke golflengte we werken. Wij zijn eraan gebonden, want het geheel van die kracht is in ons als een soort replica geïnduceerd. Ze bestaat in ons ook. Op het ogenblik, dat we een of meer van die goddelijke golven (krachten) zouden verwaarlozen, verwaarlozen wij dus ook een deel van onszelf. Hierdoor ontstaat er onevenwichtigheid. Deze onevenwichtigheid betekent tevens weer een bias: een afwijking van het ideale pad waarmee we weer ervaringen opdoen die disharmonisch zijn en wat dies meer zij.

Theoretisch zou het voor een mens mogelijk moeten zijn om in een zodanige harmonie te leven, dat het geheel van alle tijdsverschijnselen wordt opgeheven door het geheel van alle eeuwigheidswaarden. En zo is in een totaalbesef de beleving zelf onbelangrijk geworden, daar zij slechts de uitdrukking vormt van de zijnstoestand. Dit bereik je als mens en als gegist niet zo gemakkelijk.

De krachten van de kosmos, de werkingen uit de kosmos zijn voor ons voortdurend herinneringen aan deze harmonieën die in ons bestaan. Onze disharmonieën op zich zijn een teken dat een bepaalde verandering in ons bestaan, ons denken, ons leven, ons ervaren noodzakelijk is. Wij beantwoorden niet aan datgene wat we innerlijk zijn. Dus is het antwoord op alle vragen betreffende het goddelijke in de mens:

Het goddelijke in de mens bestaat, maar het kan alleen worden gerealiseerd, indien de mens in zichzelf vrede weet te vinden en deze vrede met zijn wereld ook erkent. Op het ogenblik, dat u vrede heeft met al wat is, is het Goddelijke in u manifest en bent u niet meer gebonden aan de beperkingen van één bepaald tijdsniveau en een bepaald krachtniveau zodat u eveneens niet meer in het bijzonder gedictieerd zult worden door een van de Heren van de Stralen of bijzonder wordt beïnvloed door een Heer van Wijsheid. U bent dan boven de kosmos verheven. Maar dat is theorie.

De doorsnee-mens, juist omdat hij onevenwichtig is, is voortdurend gevoelig voor de invloeden van de sterren. Hij wordt aldoor mede beroerd door aanstormende stralingsgolven (op aarde nog niet meetbaar en daardoor niet eens theoretisch bekend), die het geheel van de gedragingen, de groeiprocessen, maar ook de gedachteprocessen van mensen beïnvloedt.

Als er geestelijke golven komen, dan bent u ook daarvoor ontvankelijk, omdat u zichzelf niet heeft waargemaakt. Zichzelf waarmaken is een proces dat niet in één leven of in korte tijd bereikbaar is. Soms kun je de eenheid van je bestaan wel voor een ogenblik beleven, maar

daarna valt de wereld weer uiteen in tegenstellingen, in moeilijkheden, in tegen- en meevallers en al wat je ook maar aan termen kent om afwijkende belevingen uit te drukken. Vraag u dan niet af, of deze toestand bereikbaar is. U heeft haar beleefd, of u zult haar een keer beleven. Die toestand is er wel. Vraag u veel liever af, hoe u in uw leven met al die wisselvalligheden, met al die beïnvloedingen misschien juist die invloeden kunt gebruiken om uw eigen harmonie te verbeteren en daardoor de innerlijke vrede wat dichterbij te brengen.

Hoe groter uw innerlijke evenwichtigheid is en hoe groter uw vermogen om krachten uit te stralen, des te groter is uw vermogen om innerlijk bewust te bepalen wat u aan beleving en betekenis verkiest. En bovenal, hoe meer u ook in staat bent om niet alleen kosmische krachten aan te voelen en hun betekenis te kennen, maar ook in staat zult zijn om de gehele beïnvloeding in de wereld rond u te erkennen en daaruit weer de positieve beantwoording te vormen aan dat Onbekende, dat geïnduceerd in het "ik" in feite een replica is van de onbekende goddelijke macht.

HEKSEN EN MAGIËRS

Als je bezig bent met het goddelijke in de mens en, met alle kosmische krachten die werkzaam zijn, dan vergeet je wel eens dat veel van wat magie en hekserij heet ook daarop berust. Het is ook wonderlijk, dat de meeste mensen om de juiste instelling te krijgen allerlei dingen doen die eigenlijk geen samenhang vertonen met de kracht die ze inschakelen. Om u een voorbeeld te geven:

Er is een zekere Lavinia geweest, een heks in Rome. Ze woonde op een kerkhof en voedde zich vooral met de ogen van vossen en stieren; en daar zag ze dan ook glazig van uit. Het wonderlijke was, dat ze met al deze vreemde gebruiken en gewoonten een bijzonder goede helderziende was en daarnaast sterke suggestieve en hypnotische krachten had. Waarom ze zo eigenaardig leefde? Wel, ze geloofde erin. Geloof is een van de dingen die je nodig hebt om de kracht die in je bestaat aan te boren en in werking te stellen.

Een meester is weer een heel ander mens. Een meester is iemand, die weet dat die kracht bestaat. Hij heeft haar a.h.w. gesorteerd. Als hij een effect nodig heeft, dan slaat hij innerlijk die kracht (trilling) aan, zoals een gitarist een bepaalde toon zoekt op zijn gitaar. Hij weet welke snaar en welke vingerstand nodig is. Hier is sprake van iets wat we onszelf soms inbeelden, omdat we niet weten waar het om gaat.

Ik wil in dit tweede gedeelte een paar punten opsommen, die te maken hebben met de eigenaardige krachten die heksen en magiërs op wonderbaarlijke wijze in werking weten te zetten.

De eerste kracht zou je de sympathische kracht kunnen noemen. Ze is namelijk een kracht, die inwerkt op alle gelijkgestemde wezens en waarden. Die sympathische kracht moet natuurlijk een gemiddelde weergeven. Als je een oorlogszuchtig volk hebt, dan zul je bij wijze van spreken een oorlogsdans moeten uitvoeren om de juiste afstemming en het juiste resultaat te krijgen. Heb je te maken met mensen die in vrede leven, dan zul je misschien een tijdlang in meditatie gaan. Want deze sympathische kracht is niets anders dan je instellen op wat je de grootste gemene deler van je omgeving zou kunnen noemen. Wanneer je die instelling vindt, ben je plotseling de gelijke van allen en je bent ook van allen gelijkelijk deel. Elke impuls die je dan geeft, wordt weerkaatst in het geheel. De aardigste voorbeelden daarvan zijn de z.g. heilige mensen die omgaan met wilde dieren, alsof ze familie van ze zijn. Ze zijn ingesteld op hun omgeving, de dieren zijn daar ook deel van, dientengevolge zijn ze daar zo sterk mee verbonden en aan verwant, dat de dieren zelfs bevelen uitvoeren die zo'n heilige geeft.

De tweede kracht is de tegenstelling. Wanneer we rekening houden met de natuurwetten, dan weten we dat tegenstellingen elkaar plegen aan te trekken. Nu kunnen we dit als volgt omschrijven:

Op het ogenblik, dat ik een teveel erken en mijzelf tot een tekort kan maken, zal het teveel overvloeien in het tekort. Waar ik een tekort erken, zal ik mijn eigen kracht concentreren totdat zij groter is geworden; zij zal dan het tekort opheffen.

Hier heb ik dus de mogelijkheid om eveneens evenwicht buiten mij tot stand te brengen. Maar ik kan dat alleen doen, indien ik de tegenstellingen erken en als mijn hele wezen en eventueel ook de ritën, die ik volvoer op die tegenstelling zijn gebaseerd.

De derde kracht is zekerheid. Ook zekerheid is een van die snaren die je kunt aanslaan. Als je werkelijk in iets gelooft, kun je dingen doen die anders onmogelijk zijn. In de zekerheid ben je alleen datgene wat je wilt zijn. Hierbij is het belangrijk, dat je zozeer geconcentreerd bent op hetgeen je wilt zijn, dat het andere wegvalt. Wat je uitstraalt is voor een deel levenskracht, voor een deel telepathie. Er zitten zelfs nog suggestieve waarden in.

De manier waarop het werkt? Wel, dit voorbeeld; het z.g. schieten met de magische pijl. Men zag dat vroeger bij de magiërs van Tibet. In de eerste plaats: afzondering is noodzakelijk. In de tweede plaats: het vermogen om een beeld voor jezelf op te bouwen van hetgeen je gaat doen. Dit werd heel vaak gedaan door het kneden van heuveltjes van saffraanrijst. In de derde plaats is er een voorstelling nodig. Die voorstelling werd dan gevormd aan de hand van b.v. een gewaad van het slachtoffer in kwestie of een afbeelding van hem of als het niet anders kon alleen maar een woordelijke beschrijving, die dan herhaald moest worden. Op het ogenblik, dat men voelt dat de ander werkelijkheid is geworden, wordt er een pijl afgeschoten. Die pijl schiet je door het gewaad, op de afbeelding, eventueel uit de tent, als je met de verbale kwestie werkt. Die pijl zal dan natuurlijk niet ver gaan, maar de dodende impuls wordt met sterke suggestiviteit overgebracht op het slachtoffer. Het gevolg is, dat het slachtoffer déinkt: nu sterf ik. Dit heeft tot gevolg dat het hart een enorme schok krijgt en zo'n persoon sterft dan gewoonlijk aan hartverlamming.

Er zijn heksen die het weer heel anders doen: Die heksen betoveren de mensen zoals dat heet. Men ziet die betovering dan als het resultaat van een verbond met de duivel, maar dat hoeft helemaal niet. Wat ik hiervoor nodig heb, is ook weer zekerheid. Zekerheid is de factor.

Op het ogenblik, dat ik een zegen of een vervloeking uitspreek en zeker ben dat dit mijn hele wezen betreft, zal ik zolang ik leef die invloed uitstralen. Zou ik nu verwachten dat ik dood zal gaan of dat het na mijn dood zal gebeuren, dan kan ik het alsnog doen en dan zal mijn geestelijk wezen daarop gericht zijn. Anders gezegd: een astraal voertuig dat dan alleen door deze wil en zekerheid in stand wordt gehouden. Zo kun je dus mensen lang na je dood goed doen of kwaad doen, precies zoals je wilt.

Een snaar (een kracht), die niet zoveel wordt gebruikt door heksen en magiërs maar die in de totale scala toch erg belangrijk is, is wat men noemt communicatie.

Communicatie is het overdragen van denkbeelden. De eenvoudigste situatie is telepathie, maar er zijn ook andere dingen denkbaar: het overdragen van beelden, van gevoelens, van ervaringen. Het is zelfs mogelijk dat je je eigen bewegingspatroon zo sterk overdraagt aan een ander, dat hij dat tijdelijk overneemt.

Bewegingspatroon.

Als ik spreek over de man die de pijl afschiet, dan is zijn bewegingspatroon datgene waarmee hij voor zichzelf uitbeeldt wat er komt. Wanneer een mens dingen doet - onverschillig wat - en ze hebben voor hem een bijzondere betekenis, dan wil hij dat koppelen aan een geestelijk besef. Dan kun je ook nog zeggen: auto-poetsen kan een bewegingspatroon zijn. Voor heel veel mensen zelfs een harmonisch patroon waarin wederkerigheid mogelijk wordt, omdat de anderen meestal ook hun auto poetsen. Het betekent gewoon, dat een innerlijke toestand door veel mensen het best wordt gerealiseerd en dat concentratie daarop het gemakkelijkst is, wanneer een uiterlijke weerkaatsing daarvan of een symbool ervan op welke wijze dan ook wordt geschapen.

Deze communicatie berust op het feit, dat we allemaal behoren tot dezelfde kracht. En wil het werken, dan moeten ook alle invloeden van buitenaf, die op ons neerkomen, eveneens gelijk zijn. Als het dus mogelijk is dat een bepaalde kosmische kracht op dit stukje grond wel komt, maar waar de ander zich bevindt niet, dan is die communicatie niet meer in een volledige overdracht mogelijk; dan zijn er storingen. Maar als alle invloeden gelijk zijn, dan maak ik gebruik van een gelijke afgestemdheid op de basis. Ik maak gebruik van alle invloeden die er

zijn, want die versterken alleen maar wat ik overdraag. Op deze manier kan ik spreken tot een ander, maar ik kan de ander ook verstaan.

Bij telepathie zegt men: Je hebt de luisteraars en je hebt de zenders. Maar als je van communicatie gebruikmaakt, dan verplaats je je zodanig met het denkbeeld in de ander, dat de ander daarop antwoordt en feitelijk reageert.

U kunt zeggen: Het antwoord formuleer je als zender toch weer zelf. Maar de ander ervaart het, dus de waarde van het antwoord is in de ander aanwezig. Dit is een invloed die in het dagelijks leven ook wel voorkomt. Voor zover mij bekend is zijn er maar weinig heksen en magiërs geweest die daarvan uitgebreid gebruikmaakten, met misschien als uitzondering in Europa de Graaf van St. Germain. Deze namelijk had de gewoonte om op die manier zijn belangrijke cliënten en degenen die hij wilde beïnvloeden a.h.w. van tevoren te benaderen zodat ze al geprepareerd waren en bepaalde denkbeelden al hadden ontvangen, voordat hij persoonlijk verscheen.

Wat moeten we nu met al die snaren doen? Heel eenvoudig: in uzelf zijn ze alle aanwezig. Als u een innerlijke zekerheid kunt wekken zonder enige twijfel daarbij te koesteren, dan heeft u kracht en kunt u die uitzenden. Daarmee kunt u werken. Wanneer u een communicatie tot stand brengt, dan kunt u daardoor zonder verder stoffelijke contacten, denkbeelden, invloeden en wat dies meer zij uitwisselen. En niet alleen als een droom, maar als iets wat in de ander ook feitelijk bestaat.

De heksen en tovenaars, de magiërs van het verleden en de paranormaal begaafden van deze tijd werken eigenlijk met een soort innerlijk klavier van mogelijkheden. Maar al die mogelijkheden hangen samen met het goddelijke in de mens. Ze hangen samen met de kosmische stralen, die de mensheid a.h.w. verdelen in bepaalde richtingen van bewustwording. Ze hebben zeker ook zeer veel te maken met de invloeden die normaal van buitenaf op aarde komen. Daarom geldt voor magiërs dat bepaalde bezweringen en handelingen alleen verricht kunnen worden op vastgestelde dagen. Dat betekent, dat die bezweringen niet alleen op een bepaalde datum of feestdag mogen worden verricht, maar bij het optreden van een bepaalde constellatie waardoor de sterren dus op een bepaalde manier op aarde inwerken.

Gaan we kijken naar de heksen, dan blijkt dat zij zich vooral sterk plegen te oriënteren op de maan en in mindere mate op de zon. Ook hier weer een rekening houden met twee invloeden van buitenaf, die bijzonder sterk zijn. Maar bij de heksen zien we nog iets anders: Zij hebben een samenwerking in gemeenschap. Omdat zij tezamen wel verschillende typen, invloeden en afstemmingen vertegenwoordigen, maar toch een gezamenlijk brandpunt hebben tijdens hun rituelen, ontstaat er dus een completer ervaren van kosmische en geestelijke invloeden dan elk voor zich bewust tot stand kan brengen. En daaruit lezen ze dan weer kosmische invloeden af. Niet alleen die er nu zijn, maar ook die er zullen komen. Dit kan zelfs kosmische invloeden betreffen die van zuiver geestelijke oorsprong zijn en die misschien pas over 3 á 4 maanden optreden. Aan de hand daarvan stellen ze dan weer samenkomsten vast voor een bepaald doel.

Ook bij heksen - de witte zowel als de anderen - zien wij dus een enorm respect voor kosmische invloeden. Maar we zien tevens het gebruikmaken van die door mij omschreven zaken. De zekerheid is daarbij heel belangrijk, omdat deze suggestief moet worden opgevoerd. Dit is zeer waarschijnlijk mede verantwoordelijk voor allerlei rituelen die op zichzelf nogal zinloos schijnen.

Wie zich bezighoudt met al deze verschijnselen moet beseffen: Een heks is niet iemand, die anders is dan een ander mens. Een magiër is geen buitengewoon mens, hij is een gewoon mens. Alleen, zij maken gebruik hetzij volledig bewust of misschien onbegrepen door middel van overleveringen, van basiskrachten die in de mens bestaan en van basisresonanties die kunnen worden opgewekt door rekening te houden met kosmische krachten buiten hen. Op die manier kun je veel bereiken.

Als u nu niet behoort tot de heksen en magiërs, dat nemen we maar niet aan, dan moet u het volgende onthouden:

Afstemming kunt u altijd vinden. Waar die afstemming vandaan komt, wat ze omvat is eigenlijk niet eens zo belangrijk behalve voor uzelf. Wanneer u met één of meer van de gegeven waarden tezamen komt tot een innerlijk volledig uitstralen of volledig ontvangen van bepaalde zaken die voor u belangrijk zijn, dan zult u tot uw verbazing ontdekken dat het soms heel erg goed gaat.

Bent u een beetje astrologisch ingesteld, dan zult u verder bemerken dat de beste kansen voor wederkerige contacten liggen op ogenblikken, dat de maan zich in bepaalde tekens bevindt. Op die manier kunt u voor uzelf een regeltje malen. U kunt ook zonder u bezig te houden met ingewikkelde magische zaken, zonder u voortdurend in te stellen op alles wat heksen en tovenaars eigen is, wel degelijk de krachten gebruiken die er in u wonen. Misschien dat u dan gaat beseffen hoe groots en omvattend het Goddelijke is in de mens. Maar dan gaat u ook begrijpen dat dat Goddelijke in zijn werking en waarde niet bepaald alle menselijke preferenties deelt.

Als u dat heeft geconstateerd, dan probeert u uzelf waar te maken op een manier die voor u aanvaardbaar is. En dan heb ik zo het gevoel, dat u daardoor zowel in uzelf als naar buiten toe heel veel nieuwe mogelijkheden ontdekt en vooral nieuw innerlijk evenwicht, nieuwe innerlijke kracht.

BEWUSTZIJN

Ik denk. In mij bouwen zich beelden op. Ik schep een wereld en ik meen dat die wereld alleen in mij bestaat. Maar hoe kan ik mij een wereld bouwen die niet reeds ergens werkelijkheid is? Ik kan alleen waarheid tot stand brengen. Ik kan niets maken of veroorzaken dat niet ergens reeds aanwezig is.

Ik besef steeds meer dat al wat ik denk, behoort tot een geheel dat ik alleen herken. Het is een beleven van dingen, zeer zeker, maar het is nog meer dan dat. Het is eigenlijk ook het weten om de dingen. En hoe meer ik weet om de dingen, hoe meer ik besef hoezeer ik met al die dingen zelf verbonden ben.

Het is het begrip dat ik met dit alles verbonden ben - of ik het weet of niet weet of wil - waaruit voor mij het bewustzijn ontstaat van de eenheid waaraan mijn persoonlijk bestaan voortdurend zal moeten beantwoorden. dan begint de werkelijke bewustwording, omdat ik steeds meer het geheel leer erkennen in al wat ik denk, wat ik ken, wat ik doe.

Onthoud één ding: het begrip gaat altijd aan de daad vooraf. Want de mensen, die dingen doen die ze niet begrijpen, denken dat ze andere dingen doen dan ze gedaan hebben. Daardoor komen ze voor gevoelens te staan, die ze niet hadden verwacht en die ze ten onrechte menen niet verdiend te hebben.

LES 6 - HET DENKEN

Als je begint te filosoferen en dat doen mensen nogal eens, dan zeg je op een gegeven ogenblik: ik denk, dus ben ik. Of denkt een ander dat ik denk dat ik ben?

Het is voor ons altijd een beetje moeilijk om ons te realiseren hoe betrekkelijk de werkelijkheid is. Dan krijg je vragen als: bestaat er nog iets anders buiten de gedachte? Het antwoord is: de ervaring. En als de ervaring een werkelijkheid is, dan kun je wel zeggen: het is de gedachte die de werkelijkheid maakt en dat kan waar zijn, maar desalniettemin hebben wij die werkelijkheid en hebben wij daarmee af te rekenen. Met andere woorden: als je denkt, dat er een steen op je tenen valt en je hebt pijn, een gebroken teen en al die andere dingen die erbij kunnen komen, dan kun je wel zeggen: ik denk het, maar het is echt.

Werkelijkheid ontstaat op het ogenblik, dat het besef - al dan niet op basis van feiten die met anderen worden gedeeld - zich zo volledig onderwerpt aan het gestelde, dat het niet in staat is de wetten van zijn wereld zonder meer te veranderen. Het denken is dus inderdaad belangrijker dan we zouden veronderstellen.

We kunnen zelfs nog veel verder gaan en zeggen: Wij hebben nu ruimte en tijd, maar in feite zijn ze één en hetzelfde. Ruimte en tijd zijn twee verschijnselen van iets. Wat is dat iets? Is dat het denken? Vermoedelijk een goddelijke denken, maar voor ons denken is het een werkelijkheid. U kunt wel denken dat uw tijd anders is. U kunt mogelijk uw eigen reacties veranderen zodat voor u het tijdsverloop een andere wordt, maar u kunt niet de wereld als geheel veranderen. U kunt het tijdsritme van de wereld niet voorstellen. Dan kunnen we stellen dat tijd een abstractie is, maar die abstractie kan wel betekenen dat u uw trein mist omdat u uw persoonlijke tijd wilt aanhouden, op dat ogenblik is het weer een werkelijkheid.

De kosmische krachten op zichzelf zou men volgens mij kunnen omschrijven als de structuur van het denken. Niet alleen van ons denken, maar van de totaliteit van alle mogelijke gedachten, alle mogelijke voorstellingen, alle mogelijke krachten. Want als ik word geconfronteerd met een kosmische kracht en ik ga haar geheel ontleden, dan blijkt op de achtergrond daarvan een denkbeeld te zijn. Neem de Christusgeest. Als je die gaat ontleden, dan kom je bij gevoelens van eenheid terecht. Ontleed je die nog verder, dan kom je tot de eindconclusie: alles is Eén. Alles is één, maar alles reageert verschillend. Dientengevolge is de Christusgeest het herstellen van de eenheid, ongeacht het verschil in uiting en denken.

De vorige maal hebben wij ons beziggehouden met o.m. de verschillende niveaus. U herinnert zich misschien dat wij dat hebben aangegeven als een aantal lijntjes met verschillende golvingen en dat je dan met je besef van het ene lijntje naar het andere moet gaan. Dat is de uitdrukking van een kosmisch verschijnsel. Op het ogenblik, dat het denken een andere wereld als werkelijkheid ervaart, beschikt het ego over de waarden, de mogelijkheden en werkingen van die wereld, maar is gelijktijdig onderhevig aan alle wetten die daarin bestaan. En dan zien we dat voor ons de kosmos door het denken wordt bepaald.

Bestaat er daarbuiten een realiteit? Ja, volgens mij wel. Maar wie ben ik. Een werkelijkheid is in feite niets anders dan een zo groot aantal gemeenschappelijke waarden en belevingsmogelijkheden dat wij ten aanzien van elkaar een volledig begrip kunnen vormen voor het geheel van het gebeuren. En daar zit je dan méé. Hoe moet ik dan proberen die gehele kosmos te zien?

Als ik begin met een denkbeeld, dan is dat natuurlijk heel mooi, maar ik kom er niet verder mee. Als ik stel, dat er verschillende werelden zijn, dan heb ik tot op zekere hoogte gelijk. Het blijkt echter, dat die verschillende werelden op een zeker moment weer met elkaar kunnen versmelten en weer een eenheid kunnen vormen. Er is dus geen concrete en blijvende verandering van een wereld in de kosmos. Er is een groot aantal variabelen waarbij

wereldbesef en wereldbeleving eveneens verschuiven. Indien daarachter waarden zijn, dan moeten we die dus heel primair zien.

Dan stel ik, voor een mens is er de materie. Dat die materie in wezen energie is en dat energie door werveling plus veldproductie haar eigen kwaliteit en structuur kan tonen welke ze alleen onder die omstandigheden van werveling enz. bezit, daaraan kunnen we voorbijgaan, want het is niet onze werkelijkheid. Onze werkelijkheid is niet: hier is een groot aantal heel kleine deeltjes voortdurend aan het wervelen. Hier staat een tafel: een oneindig aantal melkwegstelletjes samengevoegd tot een tafeltje. Als ik dat zeg t.a.v. materie, dan moet ik dat ook zeggen t.a.v. mijn eigen wereld, de geestelijke wereld.

De geestelijke wereld bestaat natuurlijk uit denkbeelden. Maar op het ogenblik, dat die denkbeelden voor het totaal van mijn mogelijkheden beheersend zijn en anderen zich in diezelfde mogelijkheden bewegen met dezelfde beperkingen, mag ik toch wel van een wereld spreken; dan is dat mijn werkelijkheid.

Vraag je je af, of er nog iets anders is dan het denken, dan kun je daarop geen antwoord geven. Je kunt zeggen waarschijnlijk niet. Alles wat er bestaat, kan weer door andere gedachten en denkers dan mij worden bepaald. Maar voor mij is er een werkelijkheid.

Als ik spreek over oorzaak en gevolg, dan spreek ik over tijd. De meeste mensen begrijpen dat niet. Zij denken: oorzaak en gevolg, een kosmische wet: Neen. Oorzaak en gevolg kunnen alleen bestaan in een tijdsverband, in een opeenvolging en niet in een gelijktijdigheid. Maar als die gelijktijdigheid bestaat, dat een denken buiten de tijd mogelijk is, dan is er geen oorzaak en gevolg. Dan is er alleen maar een hele reeks mogelijkheden waaruit bepaalde mogelijkheden naar voren kunnen worden gehaald en waarbij het tijdsverband wegvalt. Zoals een collega van mij eens opmerkte: Mensen begrijpen vaak niet precies wat er aan de hand is. Hij zei: Ik heb een tante gehad die dacht altijd dat ze een incarnatie van Cleopatra was. Mijn oom was het er niet mee eens. Hij dacht dat ze eerder de incarnatie was van de slang die Cleopatra heeft gebeten. Dat zijn ook denkbeelden.

Als ik kijk naar de kosmische werkingen dan zie ik de wet van gelijkblijvende velden of van evenwicht. Dat evenwicht bestaat altijd, wanneer ik het tijdsbegrip uitschakel. Maar als ik de tijd uitschakel, dan is het ruimtelijk niet meer uitdrukbaar. Ik kan dan niet zeggen: het ene is hier en het andere is daar. Ik kan zeggen: deze aspecten zijn samen. Ik kan er misschien afzonderlijke aspecten in zien, maar ik kan nooit de andere uitsluiten. Dan is er dus ook geen onevenwichtigheid denkbaar, geen verandering, geen verschuiving van evenwicht. En als die dan toch optreden, dan vloeit dat voort uit een begripsvermogen dat niet in staat is alles gelijktijdig te overbruggen, alles te overzien. Dus als je spreekt over kosmische krachten (dat zijn we ook nog aan het doen), dan moet je onmiddellijk stimuleren: zoals een wereld wordt bepaald door het denken van degene die door zijn gedachte het geheel van de beperkingen van die wereld op zichzelf van toepassing verklaart, zo geldt voor elke kosmische wet, dat zij van toepassing is op het ogenblik dat het denken niet de mogelijkheid heeft een meeromvattende conceptie in zich te aanvaarden en vanuit zich voor zichzelf te realiseren. Dan staan we weer heel ver van de werkelijkheid af. Nu is dat niet zo erg, want op het ogenblik zijn ze in de Tweede Kamer weer bezig om de werkelijkheid te ontwijken. Dat doet men elders in de wereld ook. Alleen als wij proberen praktisch te zijn, komen we voor een paar heel eigenaardige dingen te staan. Het eerste is dit: op het ogenblik, dat ik denk dat iets slecht is, is het gelijktijdig een benadelen van mijn mogelijkheid tot ontplooiing. Is dat reëel? Waarschijnlijk niet. Ik geloof niet, dat er goed en kwaad bestaan in een concrete uitdrukking.

Er is een kracht, zeker. Die kracht is goed en kwaad, is God en duivel, licht en duister, kortom, alle tegenstellingen bij elkaar. Dat zijn allemaal maar uitingen. Maar als ik denk dat het kwaad is, dan heb ik het gevoel dat ik het licht niet kan aanvaarden. Wanneer ik dat gevoel heb, zal ik het licht niet meer zien. Ik ontzeg mij dus de erkenning van licht. Dan leef ik in duister en ik denk: duister is ellende, dus ben ik ellendig. Zo zou het natuurlijk ook omgekeerd moeten zijn. Als ik denk, dat ik bepaalde dingen niet kan doen, dan kan ik ze niet doen. Maar denk ik dat ik ze wel kan doen, wat dan? Dan zal ik mijzelf daarvan moeten overtuigen.

De mens heeft een onderbewustzijn. Maar als uw onderbewustzijn zegt: "neen", dan kunt u duizend keer redeneren dat het "ja" moet zijn, het gebeurt niet. Maar als u zichzelf (uw gehele bewustzijn) zodanig groepeerd dat iets voor u normaal en mogelijk wordt, dan gebeurt het ook. Dan kunt u dat waarmaken. U kunt die krachten hanteren. U kunt krachten aflezen. Een typerend voorbeeld dat wij in verband met lessen als deze hebben kunnen vinden, is wel de moeilijkheid die de mensen hebben om de kosmische tendensen af te lezen. Ik denk dan vooral aan de geestelijke kleurtendensen. Die mensen zegen: Hoe weet ik wanneer er een rood-periode of gouden licht is? Op het moment dat ze die vraag stellen, ontzeggen zij zich de mogelijkheid om te reageren op de trilling zelf. Zij zullen het dus niet weten, omdat ze zich afvragen hoe ze het moeten weten. Dat klinkt krankzinnig, dat geef ik toe, maar het is daarom niet minder waar.

Denken is een beperking van je vermogen, zeker, maar ook van je wereld. Hoe meer het denkvermogen in staat is om kosmische tendensen als normale verschijnselen in het leven te aanvaarden, hoe meer die verschijnselen - ook normaal - zullen worden waargenomen.

Als ik een wonder verwacht, dan is de kans dat er een wonder gebeurt ongeveer 100.000 maal zo groot dan wanneer ik het niet verwacht. En als er 100.000 mensen zijn die tezamen een wonder verwachten, dan is de kans dat er een wonder gebeurt misschien wel een paar miljoen maal zo groot dan als je het alleen zelf verwacht of niet verwacht. Dit zijn eenvoudige regels die je in de praktijk leert. Dat heeft niets meer te maken met grote kosmische wetten; vaste waarden en vaste maatstaven. Zij rationaliseren de zaak. Zij zeggen, het is God die werkt, of, het is een uitwerking van de wet van oorzaak-en-gevolg. Maar dat is rationalisatie, d.w.z. het verschaffen van een verstandelijke uitleg van een verschijnsel dat volgens onze mogelijkheden anders redelijk niet uitdrukbaar zou zijn en daardoor voor vele mensen, die de rede vereren, ook niet aanvaardbaar.

Als u gewoon denkt wat is dan: vraag 1: voor u op dit moment belangrijk?

vraag 2: acht u hetgeen u denkt praktisch aanvaardbaar of niet?

vraag 3: beschouwt u uw gedachten als losstaand van de werkelijkheid of ziet u ze als onvermijdelijk verbonden met de werkelijkheid?

Kortom, zijn gedachten en daad voor u gescheiden waarden of zijn ze aanvullend ten opzichte van elkaar dat uit de gedachte de daad moet voortvloeien? Als u op de vragen antwoord geeft, heeft u iets gezegd over uw denken, maar u heeft ook iets gezegd over uzelf, uw mogelijkheden en zeker ook over de betekenis die kosmos en kosmische krachten voor u kunnen hebben.

Het is allemaal natuurlijk niet zo gemakkelijk. Het is niet zo, dat denk ik en dan is het zo. Het is wel degelijk een kwestie van er helemaal ingroeien dat iets zo is. De gedachte niet meer zien als iets wat buiten de werkelijkheid staat, maar als een direct deel van alles wat je werkelijkheid is. Maar bereik je dat, dan blijkt dat je vermogen tot denken je vermogen tot doen beheerst. Waar het concept is, kan de verwezenlijking onmiddellijk volgen. Naarmate die eenheid meer aanvaard is, zal meer van het voorstelbare ook in de eigen wereld en aan de eigen persoon kunnen worden waargemaakt.

Dat is natuurlijk weer typerend voor de mensen. Zij maken een scheiding. De mens zegt: God zit daar en ik zit hier. De mens denkt: theoretisch is het zo, maar in de praktijk moet ik voorlopig maar anders doen. Als je zo begint, dan leef je in een mensenwereld met menselijke waarden. Iedereen zal je aanvaarden en normaal vinden, want je bent iemand met mislukkingen en beperkingen. Maar wanneer je dat niet meer doet, ben je geïsoleerd van die normale wereld, want ze begrijpen niet meer wat je bent, wat je denkt en wat je doet. Dientengevolge ben je iets wat wordt gevreesd, een buitenbeentje dat moet worden vervolgd of opgesloten. Maar is het daarom minder waar dat op het ogenblik, dat denken en daad als eenheid worden beschouwd de mogelijkheden van de mens enorm toenemen? Volgens mij niet.

U kunt erom lachen en zeggen: Er is een wijze, die verandert even stenen in brood. Ik zie niet in waarom dat niet kan. Als hij gelooft dat hij het kan, dan is voor hem ook logisch om het te doen op het ogenblik, dat er brood nodig is en er steen aanwezig is. En dan zal er brood zijn.

Kosmische krachten aan het werk? Zeker. De hergroepering die het bewustzijn voortdurend tot stand kan brengen in alle uitingen van energie, inclusief materie. Maar het kan. De fout ligt dus eigenlijk bij jezelf. Als je zegt: Is dit mogelijk of zou het mogelijk zijn? dan heb je je kansen al veel verminderd. Dat is erg naar voor degenen die experimenteren, want het is een belemmering. Aan de andere kant is de hele bewustwording, de hele inwijding in feite een verandering van je systeem van beseffen, van bewustworden.

Elke kracht, die in de kosmos voorstelbaar is, kan voor degene die zich daarmee verbonden gevoelt ook een feitelijke waarde worden in de wereld waarin hij denkt te leven. Dat is ontegenzeggelijk waar.

Elk besef, dat een verwerping van waarden inhoudt, sluit de inwerking van die waarden uit voor degene die verwerpt.

Elke verandering van waarden in hun betekenis ten aanzien van het als normaal geldende impliceert, dat de beleving van die waarden inderdaad ook een andere wordt.

Je bent meester van je leven. Je bent meester van de kosmos dank zij je vermogen om te denken. Dat wil niet zeggen, dat er helemaal niets bestaat buiten jezelf. Het zou onzin zijn om dat aan te nemen. Maar alles wat er is wordt gezien, wordt beleefd, wordt benaderd vanuit het besef dat je daaromtrent hebt. Verander het besef en je betekenis, je werking, je invloed, je relatie met de wereld verandert. De eindconclusie is duidelijk Denken is niet het enige dat er bestaat; er is veel meer. Denken is de besefsfunctie. Zij is de sleutel tot alle krachten. En als er een God is en wij voelen die God als iets waarmee wij verwant zijn, dan zal in overeenstemming met onze visie van die God niet alleen die God voor ons kenbaar worden, maar de krachten die wij aan Hem toeschrijven worden ook voor ons toegankelijk. Het schijnbaar onmogelijke wordt mogelijk. Dat impliceert heel veel. Dat wil zeggen, dat een mens ondanks alles zijn eigen leven in de hand heeft. Dat wil zeggen, dat de mens ondanks alles het geheel van de kosmos voortdurend kan erkennen op het moment dat hij ervoor openstaat. Dat wil zeggen, dat elke voorstelbare kosmische kracht door elke mens kan worden gebruikt op het ogenblik, dat hij geen scheiding meer maakt tussen zichzelf en die kracht. Dat houdt in, dat de mens in feite veel meer een beeld van God is, een weergave van het Onbekende dan hij zichzelf ooit heeft kunnen bijbrengen.

De mens kan scheppen, desnoods uit het schijnbare niet. De mens kan vernietigen; hij kan de zichtbare vorm laten overgaan in een onzichtbare.

Hij kan samenhangen veranderen. De mens kan zichzelf beïnvloeden en veranderen. Hij kan zijn bestaan, bestaansduur en belevingsmogelijkheid beïnvloeden. De kosmos is mogelijkheid plus kracht. De mens is gedefinieerde mogelijkheid en gedefinieerde mate van kracht. Verander de definitie en je verandert de mens.

Ik meen, dat ik hiermede een beeld heb opgeroepen van mogelijkheden en feiten: Ik meen ook dat het een praktische betekenis heeft. Wij kijken naar de kosmische kracht en de kosmische werkingen en ook naar de achtergronden die er voor ons bij zitten. Maar mens zijn is juist leven in beperking, dat is ook duidelijk. Alleen, je kunt die beperking misschien iets verminderen. Dan zul je nog mens zijn, maar die menselijke beperking veel minder beleven.

Ik ga nu enkele punten stellen:

1. Bewust denken is niet voldoende. Men moet innerlijk en met zijn gehele wezen beleven en aanvaarden. Op het ogenblik, dat dit geschiedt zijn innerlijke beleving en aanvaarding bepalend voor eigen mogelijkheden in de eigen wereld.
2. Denken, terwijl we innerlijk onzeker zijn of het tegengestelde gevoelen, betekent dat wij slechts in de mate waarmee wij onze innerlijke factoren tijdelijk kunnen uitschakelen deel kunnen hebben aan hetgeen er in onze gedachten als mogelijk, wenselijk en waarschijnlijk wordt gesteld.

3. Onze neiging om alles in tegenstellingen uit te drukken en in gradaties weer te geven impliceert dat wij ook een directe kracht die een eenheid is niet zonder meer zullen beleven, aanvaarden en kennen.

Wij zullen haar eerst dan gaan waarderen, indien wij een tegengestelde waarde hebben gevonden of desnoods innerlijk hebben gesteld.

Slechts daar, waar wij tussen twee waarden een keuze kunnen doen of een punt voor onszelf kunnen bepalen, zullen de kosmische krachten in, voor en door ons werkzaam kunnen zijn.

Alle verschijnselen zijn zeer waarschijnlijk terug te brengen tot de gedachte. Maar alle verschijnselen die door ons worden beleefd, zonder dat wij ze onmiddellijk en naar wens kunnen wijzigen, zijn voor ons bindend. Al datgene wat voor ons op dit moment bindend is, is onze werkelijkheid. Al datgene wat wij in die binding kunnen veranderen betekent een verandering van onze werkelijkheid. Maar de grondwaarden van hetgeen wij als realiteit hebben ervaren blijven behouden, omdat wij ons ik-beeld, dat daarmee verbonden is, niet zonder meer en geheel zullen kunnen veranderen.

Dan kom ik nu tot de afsluiting. Elke invloed, die in de kosmos bestaat is voor zover ik het kan overzien het resultaat van besef, ook de invloed die een ster op verre afstand kan hebben op haar omgeving- en zelfs tot op de aarde. Ik meen dan ook dat we alle fluctuaties van energie - ook de stoffelijke - in de ruimte moeten zien als een proces dat door het denken tot stand wordt gebracht en voortvloeit uit reacties op een omgeving, die men voor zichzelf een bepaalde waardering heeft gegeven.

Indien dit gestelde juist is - nogmaals, ik geloof dit al weet ik het niet zeker - dan vloeit hieruit voort dat wij alleen door juist te voelen en te denken onze relatie met elke kosmische invloed en kracht zodanig kunnen veranderen, dat zij voor ons eigenlijk een versterking betekent van al hetgeen wij wenselijk en mogelijk achten. Wij zijn niet de slaven van de invloeden rond ons, noch van de kosmische wetten. Slechts ons besef en de wijze waarop wij dit besef hanteren (dus denken) bepalen in hoeverre wij onderworpen zijn aan de krachten die rond ons optreden.

Met deze punten heb ik geprobeerd een eindconclusie te trekken. Ik weet dat ze theoretisch is, maar in dit alles zit een praktische mogelijkheid verborgen. Wijzig uw denken en u wijzigt uw omstandigheden. Besef, dat denken niet is redeneren tegen uzelf, maar voelen vanuit uzelf. Het beste voorbeeld van deze twee-eenheid is een intens geloof dat zichzelf formuleert in een geloofsartikel.

Indien u kunt geloven in de goddelijke kracht in u, indien u kunt geloven in uw voortdurende verbondenheid met de harmonische mogelijkheden t.a.v. elke kosmische kracht en werking, dan zult u al deze krachten opnemen en op den duur maken tot iets wat u eigen is. Iets wat door u kan worden gebruikt om de wereld te veranderen. Zodat dit betoog over denken uitmond in de conclusies Wat je denkt, dat ben je. Dat wat je innerlijk weet, maak je waar. Verbeter niet je wereld, maar verander jezelf.

❖ *Komt er niet een zeker mate van zelfsuggestie bij te pas?*

U kunt soms met suggestie die dingen ook waarmaken. Laat mij u een vraag stellen: Op welk ogenblik kan ik over suggestie spreken, als het gaat om zaken die waar worden?

Wanneer iemand u hypnotiseert en u zegt dat u een kip bent, dan is dat suggestie. Als u zich voorhoudt dat u een edel mens bent en u zich daardoor zo gaat gedragen, dan is ook dat suggestie, zelfsuggestie. Maar op het ogenblik, dat u denkt dat u kracht heeft, uzelf suggereert dat u kracht heeft en u kunt daardoor een medemens genezen of een lamp laten branden, dan is er een effect buiten u ontstaan. Is het dan nog suggestie of is het een proces waardoor er een omschrijving wordt gevonden voor een tot dan toe niet te formuleren waarheid? Suggestie is dus alleen maar een aanduiding die de wereld geeft aan deze dingen. Zoals de wereld van veel zegt dat het niet waar is, terwijl het wel waar is en bepaalde dingen als waarheid postuleert die in wezen niet eens bestaan. En als we dan die conclusie trekken, zeggen we: Zolang de wereld gelooft dat die dingen waar zijn en daarnaar handelt, zullen de effecten

daarvan de waarheid schijnen te bevestigen. Op het ogenblik, dat het denken echter verandert, blijkt opeens dat het gestelde niet waar is.

❖ *Heeft het onbewust denken ook zo'n grote invloed op je doen en laten?*

Dat doet mij denken aan de verhouding hoofdambtenaar - minister.

De hoofdambtenaar constateert: zo is het. Dat is uw onderbewustzijn. Hij zegt dan tegen de minister: Verkoop jij het nu maar. Deze gaat dan denken, dus de beredenering volgen waardoor het innerlijk aangevoelde aanvaardbaar wordt. Maar het zijn twee factoren. Het denken kan het onderbewustzijn beïnvloeden en de ervaring ook. Omgekeerd zal het onderbewustzijn mede bepalend zijn voor de interpretatie van de ervaring en voor de teneur van het denken.

STROMEN VAN ENERGIE

Wat voor stromen van energie zijn er? Allereerst is er levenskracht. Levenskracht is in de mens en in alle leven in zekere mate geconcentreerd. Hoe openbaart het zich? In een voortdurende werveling. Bij de mens wordt het aura, bij een plant zien we dat als een kleine werveling, meestal buiten de plant of bij sommige bomen boven de kroon.

Hier hebben we te maken met energie die een uitwisseling kent. Wanneer mensen bij elkaar in de buurt komen, dan zien we dat sommige mensen ten aanzien van elkaar een zeker contact hebben. Wij zien een plotselinge emissie van een van de aura's uitgaan. De andere persoon wordt daardoor getroffen en wij zien dat beide aura's gelijkgeschakeld worden. Anders gezegd: energiestromen kunnen worden gebruikt om verschijnselen van energie in een harmonische factor samen te brengen. Wat is er nog meer?

Er is zoveel energie. De mensen hebben het steeds over atoomenergie. Atoomenergie is eigenlijk niets anders dan de energie die in alle materie aanwezig is, maar in dit geval op een zodanig onbeheersbare manier is vrijgemaakt dat men bang is dat de zaak overstroomt.

De normale energiestromen echter - dat vergeten de meeste mensen - zijn geen stromen die te vergelijken zijn met water. Als water stroomt, dan gaan dezelfde deeltjes verder. Bij energie is dat niet het geval. Energie blijft op de plaats, maar geeft een bepaalde impuls door aan een ander deeltje. Als je een magnetisch veld hebt, dan blijven alle veldlijnen op dezelfde plaats. Maar als er iets doorheen gaat, dan blijkt dat elke veldlijn gaat reageren op het voorwerp dat er doorheen gaat. Dientengevolge ontstaat energie uit het magnetisch veld in b.v. de geleider die er doorheen gaat. In dit geval is er dus sprake van een statische energie waarbij de stroming wordt veroorzaakt in iets anders.

U kent waarschijnlijk wel een van de gewone verschijnselen van statische energie. Heeft u wel eens een kammetje opgewreven? Als u een celluloid- of een schildpadkam een tijdje met een wollen lapje opwrijft, dan blijkt dat u daarmee heel veel stofjes kunt wegnemen. Ze worden aangetrokken.

Wat is hier aan de hand? Wel, de energie trekt alles aan wat anders ongeladen is. Er ontstaat een werking die niet vergelijkbaar is met de statische elektriciteit zelf, maar die een soort uitstraling daarvan vormt op een ander niveau waardoor alle tegengestelde energie wordt aangetrokken. Dat duurt dan net zolang totdat zo'n stofje al zijn energie aan de kam heeft afgegeven en daarvoor de energie van de kam heeft overgenomen. En dan zegt het stofje: tabé, nu moet ik je niet meer en verdwijnt. Zo zijn er dus bepaalde stromen van energie.

Als we zo daarover bezig zijn, dan moeten we ons ook realiseren dat wat wij zeggen voor een magnetisch veld, voor een mens, een plant ook in de kosmos moet gelden.

Als je kijkt naar een planeet, dan zie je dat die een aardmagnetisch veld heeft. Wat niets anders wil zeggen dan als er een massa is die in zichzelf roteert, ontstaat daar omheen een veld dat magnetische eigenschappen schijnt te bezitten waardoor energieoverdrachten mogelijk worden en gelijktijdig een zekere afscherming tegen energie van buiten zal optreden. Dat hebben alle planeten en alle sterren. Wat blijkt er verder?

Op het ogenblik, dat er een verandering op het aardoppervlak is, ontstaat er een storing van het aardmagnetisch veld. Het is net, alsof de krachtlijnen worden verbogen. Vanaf het punt waar dat gebeurt, ontstaat er wat men noemt weer een emissie, d.w.z. een projectie in de ruimte. Als nu een ander die projectie opvangt, zal hij die energie opnemen. Wat gebeurt er wanneer u in de zon zit? U wordt dan mooi bruin. Nu weten we wel dat daardoor o.a. vitaminen A, D en E en nog andere producten in de huid worden opgenomen, maar in feite ontvangt u een aantal stralingen van verschillende snelheid. Die gaan van ultra-violet tot infra-rood. Ze komen van de zon, niet van de aarde. Hoe komen ze van de zon af? Dan moeten we nagaan wat er op de zon gebeurt.

Als we goed kijken, dan zien we dat ze een eigen veld heeft. Dit wordt heel vaak door enorme erupties verbroken. Men kent dat als protuberans omdat het alleen te zien is, als men de zon afdekt. Dan ziet men dat de zon enorme steekvlammen de ruimte in gooit. Met die steekvlammen gaat niet alleen materie mee, maar wordt ook het rotatieveld van de zon op dat punt verzwakt. Er ontstaan emissies van kracht in een bepaalde richting die veel sterker zijn dan de normale stralingsafgifte van de ster. Als u dit goed onthoudt, dan kunt u zich voorstellen dat sterren op deze manier elkaar kunnen stimuleren, dat ze voor elkaar een zekere betekenis kunnen krijgen en dat de gehele ruimte vol kan zijn van allerlei banen van zo'n energie die misschien meer dan honderd lichtjaren ver door de ruimte gaan en daarbij iets van hun vaart en betekenis verliezen, maar toch nog sterk genoeg bij andere sterren aankomen om weer een reactie te wekken.

Stel nu, dat er iets in zo'n energiegolf binnenkomt. Wat ontstaat er dan? Er zijn in de ruimte allerlei stofdeeltjes, ongeveer een of twee moleculen per kubieke meter. Die deeltjes komen in de straling en ze beginnen opeens veel sneller te bewegen; ze gaan wentelen. Er ontstaat een tijdelijke verdichting van die op zich zeer ijle materiegolfjes. Het resultaat is dat er een magnetisch veld wordt geproduceerd. Dat veld beweegt zich over het algemeen onder een hoek t.a.v. de bestaande straling. Wanneer u daarmee in contact zoudt komen in de ruimte, dan heeft u te maken met een magnetische wervelstorm. Zo'n magnetische wervelstorm in de ruimte kan dus nooit ontstaan, wanneer geen materiedeeltjes daarbij betrokken zijn.

Dit zijn allemaal dingen die op stoffelijk niveau liggen. Al die stromen van energie komen zo nu en dan ook wel eens op de aarde terecht. De aarde reageert daarop. Maar omdat het voor de gehele aarde gelijk is, merkt u het niet. Het is net alsof u in een trein zit die in beweging is. Maar als u niet naar buiten kijkt en de trein goed veert, dan merkt u niet eens dat u rijdt. En soms als uw trein stilstaat en naast u vertrekt een trein in een andere richting, dan denkt u dat uw trein al rijdt. Dat is een kwestie van bewustzijn, van beseffen.

Wanneer dergelijke stralingen dus de aarde bereiken, dan zal hierdoor de situatie op aarde veranderen. Hetzij door veranderingen van de ionisatie-lagen, veranderingen in het magnetisch veld van de aarde en misschien zelfs in de eigen straling van de aarde. Degenen die op aarde zijn, ondergaan dat allemaal geleidelijk en daardoor wordt het niet bemerkt. De gevolgen daarvan merkt men echter wel, want dan blijkt dat de mensen plotseling erg onvoorzichtig worden. Ze zien dat dan als een falen en zeggen: Dat is een karakterfout of stemmingsfout. Maar dat is niet waar. Die mensen hebben in zich ook energiegolfjes het zenuwstelsel. Het zenuwstelsel met zijn doorgeven van signalen bepaalt weer de reactiesnelheid.

Nu is het zo, dat bij bepaalde stralingen de reactiesnelheid van de mens vermindert. Het is niet altijd een borrel waardoor dit gebeurt, het kan ook door een straling die uit de ruimte komt. Er ontstaan dan enorm veel verschijnselen op aarde die daarmee verwant zijn. Als u dat weet en u houdt er rekening mee, dan zult u zien dat u de ene keer wat vlugger, de andere keer wat minder vlug moet zijn. Er zijn natuurlijk heel wat meer dingen dan alleen maar sterren en planeten. Er zijn ook geestelijke zonnen. Wat is een geestelijke zon?

Een geestelijke zon is een hoeveelheid geestelijke energie die in en vanuit zichzelf reageert op alle soortgelijke vormen van energie in de omgeving. Zo'n geestelijke zon straalt. U heeft ook een geest, dus wat is het gevolg? Dat u ook iets van die straal krijgt. Dat is nu het wonderlijke.

Geestelijk gezien bent u namelijk niet beperkt. U bent niet aan ruimte gebonden, zelfs niet aan een maximale inhoud of een maximaal vermogen. Als u zich, wanneer u wordt geraakt door zo'n straal, nu openstelt, dan neemt u enorm veel energie op. Die energie moet u dan weer kwijt en dat kan dan door uw uitstraling. Het kan zijn dat u het deels omvormt tot lichamelijke stralingen. In 9 van de 10 gevallen zien we het vooral optreden als een lading in de aura.

Zo zit de hele ruimte, de hele kosmos vol met stralen van energie. En als we er nu toch mee bezig zijn, dan kunnen we ons afvragen hoe het dan zit met persoonlijkheden.

Er is een persoonlijkheid. Stel u voor, dat een persoonlijkheid 10 á 20 miljoen maal sterker in zijn geestelijke uitstraling is dan een mens. Die persoonlijkheid denkt. Wat gebeurt er? Zolang zijn denken evenwichtig is niets, want dat blijft gelijkmatig in zijn uitstraling, zijn aura. Op het ogenblik echter dat hij zich concentreert op een punt is het evenwicht verbroken en zal op dat punt de energie zich ontladen, maar hij is wel 20 miljoen maal sterker dan een gewoon mens. Dat wil zeggen, dat een gedachte dan plotseling een signaal wordt, zo sterk, dat zelfs een telepaat denkt dat hij een stem hoort. Die persoonlijkheid kan dan een levenskracht uitstralen waardoor niet één mens maar misschien wel honderd mensen vreugdig en joviaal beginnen te worden. En dat kan nog verdergaan.

Die entiteit kan die straal een zeer lange tijd aanhouden. Dat betekent, dat alle leven wat in die straal terechtkomt zich op die straling gaat oriënteren. Haar eigen krachtsverbruik, haar verdeling van krachten is op die energiestroom gebaseerd. Als je daaruit komt, dan weet je het niet meer, dan heb je het niet meer, dan ben je er niet meer. Daarom zegt men dat een mens tot een bepaalde straal behoort. Het is gewoon een energiestroom die uitgaat van een enorm groot bewustzijn. Dan is 20 miljoen maal sterker natuurlijk niets, dat begrijpt u ook wel. Het is zo intens en zo sterk dat iemand daardoor wordt georiënteerd, maar gelijktijdig neemt hij ook eigenschappen over. Want het is duidelijk dat, als zo'n straal voortdurend de nadruk legt op een bepaalde manier van reageren, van denken en van aanvoelen dat het wezen dat tot die straal behoort op den duur dit als normaal gaat zien.

Stromen van energie door de ruimte, in de kosmos - geestelijk zowel als anderszins - zijn conditionerend zolang ze een behoorlijke tijd aanhouden en gelijk blijven. Ze zijn dan conditionerend voor alle leven dat daarin bestaat en bepalen de mogelijkheden, maar ook de bestrevingen en de tendensen die vanuit dit leven ten opzichte van hun omgeving tot stand komen.

Dan hebben we niet alleen degenen die zich bezighouden met de ontwikkeling van bewustzijn en leven, maar er zijn er ook die zich alleen bezighouden met bewustzijn. Dat zijn de Heren van Wijsheid. Dat zijn wezens, die vanuit een menselijk standpunt, soms ook vanuit een geestelijk standpunt gezien, helemaal abstract zijn. Wat zij beleven is eigenlijk iets van de samenhang en de structuur van het bestaan. Ieder op zijn manier is daarmee zo bezig dat hij dat uitstraalt.

Nu is er ergens op aarde een vergelijkbaar bewustzijn, dat tot welke straal dan ook kan behoren. Wat doet die Heer van Wijsheid? Hij zegt: overeenstemming? Zijn ideeën stromen daar naartoe, want ik krijg een aanvulling terug. Er ontstaat een wisselwerking. Dit is wel heel zwak, maar het is voor die grote entiteit toch belangrijk. Het is een toevoeging. Gelijktijdig ontladend hij zijn hele weten. En als een mens daarvan nu een behoorlijk deel verwerkt, wat gebeurt er dan? Dan is hij ingewijd! Ingeleid waarin? Dat weten we niet. Dat ligt in de eerste plaats eraan met welke Heer van Wijsheid hij heeft gewerkt. In de tweede plaats, wat hij daarvan heeft kunnen accepteren en hoe hij het heeft kunnen verwerken. Die inwijding komt voort uit de Heren van Wijsheid. Het is in feite een inzicht in de essentie der dingen.

Zo zijn er ook Heren van Macht. Een Heer van Macht is iemand, die zich bezighoudt met het verloop van de energie in de kosmos. Dus ook weer een heel hoge geest met een enorme hoeveelheid energie. Deze houdt zich alleen maar bezig met alle wijzigingen van kracht - en dat zijn er nogal wat - overall in de kosmos te registreren. Komt er nu een onregelmatigheid, dan kan het zijn dat zo'n Heer van Macht zegt: Die krachtsverhoudingen interesseren mij wel niet, maar het is storend. Ik ga het aanvullen. En dan is het maar de vraag, of die aanvulling terecht is.

Het kan zijn, dat b.v. een ster tijdelijk iets minder straalt op een bepaald punt en dat zo'n Heer van Macht zegt: dat bevalt mij niet. Ik geef meer energie. Die kracht moet gelijk zijn. Maar daardoor wordt die kracht gelijk op een ogenblik, dat de ster niet in staat is haar eigen processen te beteugelen en dan komt er een nova: een enorm vlam in de ruimte. Geen planeet is er meer over in de buurt.

Een mens zegt soms Ik wil graag macht hebben. Er zitten andere mensen die ook aan macht denken. Dan kan er een moment komen dat die mens macht krijgt. Hij krijgt namelijk de energie waardoor hij zichzelf a.h.w. kan opleggen aan anderen, want hij is gezien vanuit een Heer van Macht stabiel. Maar zijn beeld van de wereld vervreemd daardoor. Hij krijgt het gevoel : alles wat ik zelf en doe is juist en waar. Als ik het maar zeg, dan gebeurt het.

Nu kun je dat natuurlijk wel tegen mensen zeggen en misschien aan bepaalde dieren opleggen, maar als het opeen gegeven moment begint te regenen, dan kun je met die macht niet zeggen: het moet droog zijn, tenzij je precies weet hoe die kracht te gebruiken. En dan ontstaat er iets wat op zwarte magie lijkt. Daarom gaan veel mensen die macht begeren aan macht ten onder. Ze hebben wel die kosmische band, maar ze zijn niet in staat om dit goed te verwerken. Ze zijn niet in staat om de macht die ze ontvangen op een evenwichtige wijze uit te stralen. Zodra het onevenwichtig wordt is er storing; dan krijgt iets anders macht. Bom. nova! De val van een dictator of iets dergelijks.

Zo zit geestelijk gezien de zaak ook vol met allerlei stromingen en stralingen. Wij maken het maar eenvoudig. Wij zeggen: er zijn 7 Heren van Stralen, 3 Heren van Wijsheid, 5 Heren van Macht. Al deze energiestromingen zijn allemaal positief op het ogenblik dat je weet wat je ermee kunt doen. Als je dat niet weet en het niet kunt verwerken, is het negatief.

Zonder ultra-violet zou er op aarde geen leven zijn. Die ultra-violetstraling is wel degelijk nodig om de huidige vorm van leven, inclusief de chlorofiel-omzettingscyclus enz. in stand te houden. Maar komt er teveel, dan gaat al het leven daaraan te gronde. Dus teveel is vernietigend. Dat is een probleem waarmee wij altijd te maken zullen hebben.

Er zijn stromen van kracht van zeer veel verschillende soorten. Zolang wij in staat zijn een kracht te verwerken, kunnen wij er positieve dingen mee doen. Zodra wij niet meer in staat zijn ze te verwerken of ze niet evenwichtig kunnen verwerken, ontstaat er over het algemeen een soort kortsluiting en worden wij daarvan het slachtoffer. Dit is zo ongeveer wat hierover te zeggen valt in kort bestek.

Maar is het tussen mensen ook niet zo? Mensen zullen vaak energie uitwisselen, zelfs moeten uitwisselen, want alleen daardoor worden ze evenwichtig en krijgen ze grotere mogelijkheden. Maar als iemand kracht uitwisselt met een ander die het niet kan verwerken, dan is het niet zo dat die ander daaraan te gronde gaat, neen, hij krijgt zelf de terugslag. Dat is nu weer het principe dat men in de magie vindt.

In de magie wordt gezegd wanneer je een kracht zendt naar een ander en die schermt zich af, dan keert de kracht naar jezelf terug. Je zou eigenlijk moeten zeggen: op het ogenblik, dat ik een kracht gebruik die haar bestemming niet bereikt - waar ik op gerekend, heb krijg ik de klap; omdat ik daarop ben ingesteld. Het is je eigen evenwicht dat bepaalt welke onevenwichtigheden uit de wereld je kunnen bereiken. Dat is heel eigenaardig.

Mensen onder elkaar kennen verschillende manieren van uitstralen, van het geven van werkingen e.d. Magie is er een van. Maar het is net zo goed het gewone menselijke contact. Het is zelfs de emotie die je van de ander tegemoet straalt. Je staat als mens eigenlijk voortdurend onder invloed van de uitstraling van je omgeving. Als u gewoon gaat winkelen en u loopt door een drukke winkelstraat, dan denkt u misschien dat u handig uw weg zoekt door een niet al te druk verkeer. Maar u loopt gelijktijdig spitsroede. Van alle kanten komen de stralingen en stromingen op u af. U bent geconditioneerd. U bent niet in staat om al die dingen te verwerken. Op den duur wordt u misschien wat kooplustiger of strijdlustiger omdat u die invloed van alle kanten tegelijk krijgt. Maar zolang die invloeden voldoende verdeeld zijn, doen ze u niets. Maar u leeft wel temidden van die stromingen. Als u dat gaat begrijpen, dan weet u op een gegeven ogenblik: ik herken een bepaalde stroming. Daarvoor geldt een eenvoudig regeltje:

Als je een bepaalde stroom of straling herkent, kun je je daarvoor afsluiten door haar bestaan voor jezelf te ontkennen. Hierdoor verdeel je het geheel van de inkomende kracht over het geheel van je wezen en zal er hoogstens een verandering in je eigen energiegehalte optreden, maar niet in je persoonlijkheid of je persoonlijk evenwicht.

U kunt daar ook op antwoorden. Wanneer u antwoordt, moet u zich goed realiseren dat elk antwoord - hoe beperkt ook - altijd het geheel van de ontvangen kracht bevat zodat zelfs het geringste antwoord altijd de intensiteit van uitwisseling zo groot maakt dat u zich verder én in uw bewustzijn en in uw gedrag en leven niet meer aan de uiting van de ander kunt onttrekken. (zie noot).

Noot

Als een stroming op u af komt en u herkent die - op welke wijze dan ook - dan is het antwoord, dat u deze energie in u opneemt. Wilt u bewust antwoorden, beschouw die stroming dan als een persoonlijkheid. Spreek tegen de persoonlijkheid die u in u ervaart en u moduleert gelijktijdig het antwoord dat u nu aan de andere factor geeft. Is het een kwestie van gevoel, dan straalt u dat gevoel terug. Is het een kwestie van redelijkheid, dan straalt u een redelijk argument terug enz. U geeft dus altijd iets terug op het ogenblik dat u beseft dat het er is. Als u dat besef voor uzelf preciseert, dan kunt u ook preciseren wat de hoofdtoon van het antwoord is dat u geeft aan de straling. U kunt zich echter niet onttrekken aan het geheel dat naar u toe is gekomen. U kunt alleen op een bepaald deel ervan in het bijzonder ingaan en daarbij niet het andere deel geheel buiten beschouwing laten. Het blijft een rol spelen.

Wij zitten hier bij elkaar. We bouwen een bepaald sfeertje op. Of dat sfeertje nu prettig is of niet, doet minder ter zake. Het is een gezamenlijk uitstraling waarop u moet gaan reageren. En nu weer iets typisch:

Wanneer die sterk verschilt van uw eigen uitstraling, dan zult u er misschien een tijd lang door worden gedomineerd. Maar als die invloed niet continu is, maar ze zich steeds weer herhaalt en als hetzelfde optreedt, dan ontstaat er een afwijzing: u ontvangt de invloed niet meer. Maar zodra er in de bijeenkomst invloeden ontstaan, die wel weer bij uw persoonlijkheid passen, dan ondergaat u ze veel intenser dan een ander, want u bent er veel gevoeliger voor en u reageert er veel directer op.

Zo is een bijeenkomst als deze in feite vaak een spel van allerlei krachten, krachtlijnen en krachtschermen. Een vloed van energie, overal. Stromen van energie, die van het ene eind van de schepping naar het andere razen. Maar ook stromingen van energie die bijna microscopisch klein heen en weer flitsen tussen mensen en tussen levende wezens, zelfs tussen mensen en materie. U kunt zich er niet aan onttrekken. Maar u kunt ongetwijfeld beseffen dat ze bestaan en u daardoor gemakkelijker aanpassen aan de krachten die u beroeren en die u niet kunt afwijzen.

NIET DENKEN

Wanneer ik denk dat ik niet denk, zo denk ik. Wanneer ik niet wil denken, zo denk ik aan datgene wat ik wil en denk ik, ook al denk ik dat ik niet meer denk.

Niet denken is een toestand waardoor de onbelangrijkheid der dingen langzaam doet insluimeren al wat er in mij bestaat en wat voor MIJ telt. Een toestand van sluimering waarin de beelden voorbijgaan zonder dat ik ze beschouw en de woorden in mij klinken, zonder dat ik hoor wat ze betekenen. En in dit niet denken spreken dan andere dingen, die belangrijker zijn misschien op hun wijze tot mij. Ik kan ze dan opeens begrijpen, omdat mijn aandacht niet meer is geboeid door al datgene wat zich voortdurend in en rond mij afspeelt.

Niet denken is echter iets anders dan niet beseffen. Wie niet beseft, bestaat niet. Maar wie beseft, behoeft niet noodzakelijkerwijs - indelend en redenen gevend - bezig te zijn met alles wat hem beroert. Hij kan - verkerend in een toestand van onverschilligheid - het aan zich voorbij laten gaan. En dan zullen zich steeds nieuwe indrukken in hen tonen, totdat er iets komt waarop hij wel moet reageren. Dan is het niet denken geworden tot een beseffen op hoger niveau waaruit echter weer het denken voortkomt.

Als u denkt, dat u in staat bent om werkelijk niet te denken, dan moet u zich wel bedenken. Want denken zult u altijd weer doen, zelfs wanneer u soms een ogenblik sluimert, totdat een indruk in u de processen van uw bewustzijn weer gewekt hebben tot een zeer persoonlijke reactie en combinatie.

LES 7 - EMOTIES

Er zijn veel mensen die menen dat emoties erg spontaan zijn of dat ze zonder meer bedwongen kunnen worden. Geen van beide is waar. De meeste van u zullen wel hebben gemerkt, dat je kort voordat het onweert ongedurig bent en daarna een gevoel van opluchting hebt. Dit ligt o.a. aan de statische lading van de lucht en eventueel aan de aanwezigheid van wat ozon in de lucht daarna. Waarmee ik maar wil zeggen, dat zuiver stoffelijke factoren in de kosmos uw emoties voor een groot gedeelte kunnen bepalen. Als wij van dat standpunt uit vertrekken, dan worden emoties erg belangrijk. Want de emoties zijn dan heel vaak de aanduiding van dingen die wij aanvoelen zonder dat wij redelijk kunnen omschrijven wat er aan de hand is. Ik zou dan graag van het vooromschreven punt vertrekken.

Er is op het ogenblik een nogal sterke invloed waarin groen, blauw en wit tezamen aanwezig zijn. Dit zijn kleuren die worden gebruikt om kosmisch geestelijke invloeden aan te duiden. Maar wij zijn er nog niet. Daarnaast zijn ook bepaalde planeetwerkingen heel sterk. Voor heel veel mensen is er een nogal ongunstig aspect waarin o.a. Neptunus een vierkant maakt, terwijl anderen bovendien nog te maken hebben met Saturnus. Als we al die invloeden bij elkaar nemen, dan is dat verstandelijk niet helemaal uit te leggen, maar wij kunnen misschien nagaan hoe de mensen zich ongeveer moeten voelen.

Als ik de gemiddelde emotie neem en dan ga ik uit van ongeveer deze breedtegraad, dan zou ik moeten stellen: Er is een zekere wispelturigheid in de gevoelens. Er zijn ogenblikken van grote opgewektheid en verwachting - die overigens vaak beschaamd worden door de feiten - gevolgd door gevoelens van mistroostigheid, neerslachtigheid en zelfs pogingen om aan de feiten te ontvluchten. Deze invloed loopt nu geschat ongeveer 10 dagen voor de meeste mensen; voor sommigen iets meer, voor anderen iets minder.

Nu zitten daarbij nog planetaire aspecten. Als u last heeft van b.v. Saturnus, dan heeft u te maken met al die onverwachte kleine mislukkingen en tegenslagen. U heeft een gevoel van machteloosheid. Dit wordt door de omstandigheden veroorzaakt. Combineer je dit nu met dat gevoel van onrust, de innerlijke wispelturigheid, het onvermogen je aan te passen, dan kom je als vanzelf in een toestand van wanhoop die zich ofwel in een levensverwerping kan manifesteren, dan wel in het ontvluchten aan bepaalde aspecten van je taak of van je leven. Dit aspect loopt nog enige dagen door.

Toch zul je in de wereld niet zo ontzettend veel fenomenen zien aan de hand waarvan deze gevoelens zonder meer verklaarbaar zijn. Je kunt niet zeggen; De aarde gaat beven. Er gaat daar dit gebeuren en daar dat. Dat weet je niet van tevoren en zelfs wanneer die dingen komen, blijken ze van betrekkelijk weinig invloed te zijn op de gevoelstoestand waarin je zelf verkeert. Daarom is het wel aardig om eens te kijken naar de feiten en de emoties.

U realiseert het zich misschien niet, maar we hebben kort geleden een aardbeving gehad en er staat weer een op stapel - overigens in een ander gebied. Daarbij zitten we in een periode (dat is eigenlijk vandaag al) aan de gang en loopt tot ongeveer donderdagavond waarin erg veel rampen kunnen gebeuren. Er kunnen catastrofes plaatshebben. Kleine dingen lopen uit de hand en voor men het weet is er iets waarbij heel veel mensen betrokken zijn en er misschien veel slachtoffers vallen: Voelt u dat aan? Neen. Zijn er gevoelens die u daarop wijzen? Neen. Heeft u voorgevoelens? Ja, misschien 4 op de 10.000 mensen of een op de 100.000. Maar de gedruktheid, die wel samenhangt met de mogelijkheid dat er rampen zullen zijn in deze periode, die hebben de mensen wel. En als je dat niet helemaal wilt beseffen, want ook de eigen gevoelswereld is iets wat je niet klakkeloos wilt aanvaarden, dan heb je nog een andere uitvlucht: "Bent u ook zo moe. Het moet vast liggen aan het omzetten van de tijd. Die zomertijd, daaraan zal het liggen." Helemaal niet. Dat zijn de uitvluchten die je zoekt. In feite bevind je je in een toestand waarin je gebonden bent. Je zoudt je het liefst in jezelf willen terugtrekken. Heerlijk in een afgesloten schilletje zitten met een goed boek misschien of iets

dergelijks en voor de rest: laat de wereld maar verder draaien. Dergelijke emoties zijn eigenlijk de weerkaatsing van kosmische waarden, die op zichzelf niet zonder meer afleesbaar of kenbaar zijn. Hieraan kunnen wij een paar regels ontleen. We moeten proberen het praktisch te houden.

1. Indien u zich bevindt in een ongewone gevoelstoestand, moet u niet aannemen dat dit alleen uit uzelf voortkomt. Emotionele veranderingen zijn over het algemeen mede een aanduiding van kosmische beïnvloeding, geestelijke beïnvloeding of het aanvoelen van een meer stoffelijke invloed of situatie. Dergelijke gevoelens zijn een waarschuwing. Wanneer u het gevoel krijgt dat u zich moet afsluiten, dan moet u zich niet afsluiten, maar u wel verdedigen. Wanneer u het gevoel heeft dat de wereld troosteloos en zinloos is, dan moet u juist proberen om daartegenover zelf wat licht of beweging te zetten.
2. Elke emotie heeft een lichamelijke invloed. Dit betekent, dat de gevoelstoestand waarin u zich bevindt ook uw lichamelijke ervaringen verandert. U kunt zich daardoor gejaagd voelen. Die gejaagdheid kan dan o.a. het resultaat zijn van adrenalineafscheiding. Zelfs uw stofwisselings- en groeiprocessen kunnen daardoor worden gestoord of veranderd. Juist daarom is het erg belangrijk dat een mens leert zijn emoties te erkennen voor wat ze zijn: indicaties van toestanden waartegen stelling moet worden genomen. Dan kunt u innerlijk over het algemeen kracht genoeg vinden om ook deze lichamelijke effecten terug te dringen. Een klein voorbeeld mag hier wel bij. Er zijn heel veel mensen die het gevoel hebben dat ze iets moeten bereiken; dat kan stoffelijk of geestelijk zijn. Gelijktijdig voelen ze zich gefrustreerd. Die frustratie kan wel degelijk voortkomen uit externe invloeden die niets met de stof te maken hebben. Dit gevoel van frustratie wordt omgezet in een onrust, die resulteert in een zekere onhandigheid of zelfoverschatting in de relatie met de wereld, maar tevens bij heel veel mensen aanleiding zijn tot o.a. reumatische pijnen, spierpijnen, hartaanvallen die niets met het hart te maken hebben maar gewoon benauwdheden zijn die in de borststreek liggen en waardoor het hart wat sneller schijnt te kloppen. Kortom, allerlei lichamelijke verschijnselen. Als je je daartegen te weer stelt, dan kun je zelf een tweede emotie wekken. Dat kun je wel bewust doen. Je kunt je stemming bewust opwerken in een bepaalde richting. Hierdoor wordt ook het lichamelijke effect tegengehouden. Met andere woorden: minder reumatische pijnen totdat ze verdwijnen. Minder hartkloppingen, minder het gevoel van opgesloten zijn en al die dingen meer. Dat kan erg belangrijk zijn.
3. Geestelijke invloeden kunnen over het algemeen niet stoffelijk vertaald worden. Toch zijn geestelijke invloeden en beïnvloedingen vaak heel erg belangrijk in het emotionele leven van de mens. Want u bent niet alleen in staat om emotioneel te reageren op dingen die u stoffelijk beroeren, maar ook de meest innerlijke zaken die misschien te maken hebben met geestelijke banden die vele incarnaties omspannen, met geestelijke contacten met sferen of werelden waar u bewust niets van weet, kunnen de emotie beïnvloeden. Omdat al deze factoren niet te overzien zijn, zal elke reactie op de emotie een poging moeten zijn om tegenover elke gevoelstoestand die op dit moment ergerlijk, niet aanvaardbaar of vermoeiend is, een andere te stellen, die u vanuit uzelf probeert te wekken. Hierdoor kunt u ook een geestelijk evenwicht bereiken en zult u eventuele krachten van hoge geestelijke sferen of misschien zelfs van geestelijk-kosmische betekenis op de juiste wijze leren verwerken. Dat zijn dan drie punten. In het laatste punt zit weer iets belangrijks:

Ik zit u te vertellen dat u even een emotie daartegenover moet stellen. U zegt dan: Ja, maar dat is niet zo gemakkelijk. Eigenlijk is het wel gemakkelijk. U kunt zich op een gegeven ogenblik machteloos voelen en u dan kwaad maken. Maar als u zich kwaad maakt, dan doorbreekt u de ban van uw machteloosheid. U komt tot actie. Er gebeurt dus iets anders. De emotie die uit de kwaadheid ontstaat, is heel vaak gerichte daadkracht of gerichte wilskracht. Er zijn veel mensen die pas iets doen, als ze nijdig worden. Dat heeft u zelf ook wel kunnen constateren. Waarom zou u dat dan ook niet kunnen? Maar er zijn nog andere dingen.

U heeft b.v. de behoefte om iets voor de medemens te betekenen, maar het wil niet goed. Waarom zou dat eigenlijk niet willen? U moet gewoon tegen uzelf zeggen: ik kan dit. U begint met een proces van zelsuggestie waarmee u probeert de nodige interesses, de nodige aandacht, de nodige levenskracht uit te stralen. Naarmate u zichzelf overtuigt dat dit het geval is, verandert uw emotionele toestand. Het hopeloze van zo-even wordt de uitdaging van nu. De gelatenheid en de neerslachtigheid van heden wordt dan opeens omgevormd tot het bewustzijn dat u het beste doet wat u kunt. Daarmede ontstaat er een innerlijke tevredenheid die weer resulteert in een juister reageren op kosmische omstandigheden, maar ook een innerlijk evenwichtiger reageren. Het is dus niet zo moeilijk als het wel lijkt.

Voor heel veel mensen is het niet gemakkelijk te aanvaarden als je zegt: die emoties zus en zo zijn niet juist. Dan zeggen ze: Ik was vandaag niet uitgeslapen en ik had wel geen hoofdpijn, maar ik had zo'n band om mijn hoofd. Die mensen realiseren zich niet wat er aan de hand kan zijn.

Misschien heeft u wel gedroomd of u had kort na het ontwaken een zeker gevoel of een bepaalde impuls, die op dat moment wel duidelijk was. Noteert u die. Want zeer veel beïnvloedingen die u redelijk niet kunt verwerken en die u zintuiglijk niet weet uit te drukken zult u via het onderbewustzijn en de geestelijke waarden in uw persoonlijkheid omzetten in een droombeleving of een gevoel dat pas in een toestand van volledige ontspanning tot zijn recht komt. Dit zijn dan weer indicaties.

Als u een droom heeft die u b.v. voortdurend autobotsingen laat zien, dan betekent dat helemaal niet dat u vandaag niet met het openbaar vervoer moet meegaan. Het betekent echter wel, dat u voor uzelf strijdige invloeden heeft geconstateerd. Strijdige invloeden kunnen wij alleen beheersen door het innerlijk evenwicht op te voeren. Wij proberen dus een gevoel van zekerheid, van onverstoorbareheid te wekken, Dan kan ons dit allemaal niet gebeuren.

Ik weet het, het is zelsuggestie. Maar met zelsuggestie kunt u heel veel emoties opwekken. Met zelsuggestie kun u voor een groot gedeelte zelfs uw lichamelijke toestand beïnvloeden. En als u dat op de goede manier doet, krijgt u in ieder geval resultaten. Emoties zijn eigenlijk alleen maar de reacties die wij vertonen op een besef, dat wij maar ten dele bewust willen beleven. Menigeen wordt boos en denkt dit met rede te doen, omdat niet boos worden zou betekenen: toegeven dat een ander gelijk heeft en daarmede je eigen waarde of betekenis verminderen in eigen ogen. Dat komt vaak voor.

Emoties zijn een complex geheel. Daar spelen niet alleen zuiver zintuiglijke zaken een rol in. U kunt ook emoties opwekken. Er zijn middeltjes genoeg waarmee je dat kunt doen. Ze gaan van psylibicine tot spaanse vlieg en van LSD tot hash. Ze wekken toestanden in het lichaam waar het evenwicht is verstoord en waardoor dat lichaam gaat reageren op niet aanwezige situaties en toestanden. En dan krijgen we ook die emoties. Maar waarom hebben wij al die hulpmiddelen nodig, als wij het geestelijk kunnen doen?

Emotie is altijd mede het resultaat van een mentaal proces. Zonder mentale processen zijn er geen emoties anders dan de lichamelijke reacties welke noodzakelijk zijn om elke instincthandeling een optimale verwerkingsmogelijkheid te geven. Dus als u dit registreert, dan weet u: alles wat mentaal kan zijn, kan ik zelf beïnvloeden.

Maar beïnvloeden betekent niet tegengaan. Het is vaak zo dat allerlei omstandigheden een rol spelen. Op een gegeven ogenblik ben je uitbundig of wanhopig en heb je het gevoel: dit is een emotie die ik moet bedwingen. Dan probeer je de kraan dicht te draaien. Als het een lekkende kraan is, gaat het, maar dan is de emotie niet zo groot. Maar als het een stortvloed van emoties is die je overspoelt, dan is het een soort Niagara Falls. Heeft u wel eens geprobeerd met een kurk zo'n waterval te stoppen? Dat is onmogelijk. Wat moet u dan doen? U moet proberen de betekenis van de emotie te veranderen. U moet proberen een lichtend en positief element te vinden en dat met alle kracht vast te houden totdat het geheel van uw reacties - nog steeds met behoud van de emotionele flux- in een positieve beleving wordt omgezet. Bij het wegvallen van het overheersende geheel en het te vervangen door een geïnduceerd geheel ontstaat er een groter evenwicht. En door dat evenwicht is dan langzaam aan misschien toch weer beheersing mogelijk.

Als ik naar de gevoelens van mensen kijk, dan zie ik vaak dat die gebaseerd zijn op interpretaties. Als je het gevoel hebt dat b.v. je leven nutteloos is, dan is dat natuurlijk niet waar. Geen enkel leven is nutteloos omdat een ieder alleen al door zijn bestaan invloed heeft op anderen; en dat is een vorm van nut in geestelijke zin.

Je bent niet eenzaam, tenzij je jezelf die eenzaamheid aanpraat. Want als je beseft dat zelfs door over straat te lopen je de bewegingspatronen van anderen mede helpt beïnvloeden, dan weet je, ik ben deel van een organisch geheel: de mensheid. Dus die eenzaamheid is iets wat je jezelf kunt aanpraten. Als je bovendien nog beseft dat je geestelijk door je gedachten, je reacties, je poging om jezelf - hoe dan ook - waar te maken in vele sferen indrukken achterlaat, dat je impulsen uitzendt waardoor vormen in een astrale sfeer tot stand kunnen komen of in stand worden gehouden, dan weet je dat die betekenis er wel degelijk is. Dan behoeft je niet te zeggen - ik ben blij dat ik die betekenis op deze manier heb. Door dat besef van zinvolheid ontstaat er een positieve reactie. Je gevoelens zijn niet meer een overstelpende neerslachtigheid, verlatenheid, doelloosheid of nutteloosheid. En dat betekent ook, dat je niet meer naar vroeger gaat terugzien, dat komt zo vaak voor.

Er zijn heel veel mensen die gaan zitten en zeggen: Als ik dit vroeger anders had gedaan, of: als ik nu eens anders was geweest, dan zou ik nu.... Zij gaan dan over mogelijkheden praten. Dat is een vlucht. Daardoor brengen ze de mogelijkheden van vandaag steeds meer in diskrediet. En dat is onaanvaardbaar, dat begrijpt u zelf ook wel. Die mensen moeten proberen om eerst te kijken wat ze nu wel kunnen zijn en doen. Je moet nooit meer willen doen dan je kunt, maar je kunt veel. Vooral als je in kleine dingen een zekere betekenis krijgt, kun je daaruit weer voldoening putten. Die voldoening betekent emotionele stabilisatie. Maar het betekent tevens dat je je energie terugkrijgt en je processen van denken en reageren op de vele sferen en je eigen wereld beter in de hand houdt.

Emoties zijn een moeilijke zaak, dat geef ik graag toe. Het lijkt vaak onredelijk, maar als de emoties met je weglopen, dan is je hele redelijkheid weg; dan ben je niet meer in staat om normaal te reageren. En als je dat gaat begrijpen, misschien dat je dan toch in staat bent om te zoeken naar een weg waardoor je een beetje meer jezelf bent en afrekent met het heden.

Heel veel mensen worden geplaagd door allerlei angsten: Angsten voor morgen bijvoorbeeld. Morgen is er nog niet. Bang zijn voor morgen heeft geen zin. Begrip dat en je zult die angst wel niet helemaal verdringen; ze blijft aanwezig: Ze is een emotie die in je doorwerkt, maar je krijgt meer mogelijkheden om vandaag iets positiefs te doen of te denken en dat daartegenover te stellen. Het evenwicht wordt hersteld.

Emotionele evenwichtigheid is een van de belangrijkste zaken voor een mens, als hij wil komen tot een bewuste en evenwichtige geestelijke vorming. Hier heb ik dan weer een nieuw element geïntroduceerd namelijk de geestelijke vorming.

Als u probeert om een letter in metaal te slaan (stempelletter) en u zet daar niet voldoende kracht op, dan komt die letter niet door. Als u een beleving in de stof heeft en er is geen emotie mee verbonden en u probeert dat in de geest vast te leggen, dan komt dat niet door, het geeft geen werkelijke indruk. Als u een hamer heeft, dan kunt u die letter met hevige kracht erin slaan. Als er een emotionele beleving is op de achtergrond van een situatie, dan wordt ze daardoor mede gefixeerd in het geestelijk bewustzijn. Wij mogen de emotie dus niet zien als iets overbodigs of nutteloos. Maar als we steeds blijven slaan op dezelfde letter, dan komt er geen verstaanbaar woord uit. Dan is het net, of je in je ervaringsregistratie aan het stotteren bent. Je herhaalt maar steeds één feit of één punt. Dat mag niet gebeuren. Daarom moet je die emotie erkennen en er een tweede tegenover stellen, zoals ik beschreven heb. Hierdoor ga je n.l. je besef weer richten op een ander aspect van je bestaan. Het herinneringsbeeld dat op die manier wordt vastgelegd wordt veelzijdig, want ook dit wordt geestelijk vastgelegd.

Andere zaken, die misschien in de stof erg belangrijk lijken, zullen u nu emotioneel niets doen. Dat is heel goed, want daardoor kunt ze overslaan. U heeft ze niet nodig voor uw geestelijke vorming en dan zijn ze van weinig belang. Op die manier kunt u langzaam maar zeker de registratie van uw stoffelijk leven in de geest en daardoor de mogelijkheid om in elke

harmonische uitwisseling met andere geesten en sferen daar een beroep op te doen uitbreiden. U kunt alles wat voor u werkelijk van belang is vastleggen. Dat geeft u geestelijk grotere mogelijkheden. Maar zelfs wanneer u op aarde bent, betekent het ook een groter vermogen tot contact met werelden en sferen, die niet van stoffelijke origine zijn.

Wanneer mensen een sterke emotie hebben, dan zenden ze vaak gedachten naar anderen uit. Het telepathische rapport, het uittreden en verschijnen is in de parapsychologie vele malen geregistreerd. Het bezoek van de dode aan mensen die nog niet eens weten dat hij gaat sterven. Het blijkt, dat daarbij de tijdsfactor niet geheel vaststaat. Soms verschijnt iemand nadat, maar soms ook voordat doodsgevaar optreedt. De verschijning is het overdragen van een gedachte. Het is het delen van een bewustzijn. Je zoudt op grond hiervan kunnen zeggen, dat sterke emoties de mens een grotere beschikking geven over een deel van zijn geestelijke mogelijkheden en zijn paranormale begaafdheden.

Dan is hieruit ook af te leiden dat een mens, die paranormale gaven wil hanteren daartoe een passende emotionele toestand in zich zal moeten opwekken om met een optimaal resultaat anderen te kunnen bereiken of een bepaalde wereld of sfeer te kunnen betreden. Als u dat begrijpt, dan wordt het weer eenvoudiger, want emotie lijkt altijd zo'n onbenaderbaar iets. Iets waarmee je eigenlijk de psychologie en de psychiatrie moet binnentreden. Maar als je begrijpt wat ze voor je doet, wat ze betekent, dan ga je ook begrijpen dat je door een juist gebruik van je emoties je krachten bewuster en gericht kunt gebruiken. Je kunt je mogelijkheden aanmerkelijk doen toenemen. Je kunt je ontvankelijkheid voor krachten van buiten aanmerkelijk vergroten of je daarvoor beter afschermen. En dan kom je op een punt waarop de zelfsuggestie, waarover wij hebben gesproken, niet meer alleen een poging is om de zaak in evenwicht te houden. Neen, het wordt eerder het bewust stimuleren van bepaalde reacties in het denken en in het lichaam om daardoor een tevoren vastgesteld doel beter te bereiken,

Wanneer wij te maken hebben met grote kosmische krachten (ik heb u enkele invloeden genoemd), o.a. die in deze dagen optreden, dan zou het wel eens kunnen zijn dat u zegt: ik kan nu juist helderzien. Dan moet ik mij instellen op de factor wit die samen met andere kleuren nu aanwezig is. Ik denk dan alleen in de termen van dit wit: een fel licht. Ik zie in mijn gedachten alles helder en scherp. Ik probeer mijzelf duidelijk te maken dat alles scherp getekend kenbaar wordt en op het ogenblik, dat ik het gevoel krijg dat ik sta te turen, maak ik mij zo leeg mogelijk. Ik laat gewoon alles maar op mij toekomen. Ineens zie ik vele details die ik voordien niet had gezien. Ik zie samenhangen en mogelijkheden, die tot dan niet constateerbaar waren. Daaruit trek ik dan mijn conclusies, maar heb ik ook mijn krachten en mijn beleving.

Het is mogelijk u op bepaalde kosmische invloeden in te stellen. Aangezien wij nu toch bezig zijn met een onderwerp waarin ook de invloed van de verschillende planeten een grote rol kan spelen voor ongeveer een derde van de mensheid - binnenkort ($\pm$ 25 april) komt er een Marsinvloed die de mensen erg onrustig maakt en ook erg instabiel in hun reacties naar buiten toe - moeten we dus ook rekening houden met invloeden die dan kunnen optreden. Nu heeft de astrologie al aardig wat aangegeven. U heeft een geboortehoroscoop nodig en dan moet u precies uitkijken wat voor u van belang is. Maar we kunnen het veel algemener doen.

Wanneer voor mij op dit moment globaal een sterke Saturnus-invloed geldt, dan is het duidelijk dat ik moet rekenen op allerlei plotselinge erkenningen en gebeurtenissen. Ik stel mij daarop gewoon in. Ik bouw een afweer op tegen alles wat mij emotioneel daarbij zou kunnen treffen; ik neem dus afstand van de dingen. Daardoor ben ik ook in staat om juist te reageren en kan ik gemakkelijker mijn eigen reserves gebruiken, indien het nodig is.

Er is een Mars-invloed. Dat is een drang tot vitaliteit die zelfs tot gewelddadigheid kan voeren, vooral als het een negatief aspect is. Indien dat nu toevallig voor uw teken gebeurt, dan houdt u daarmee rekening en zegt dus: ik heb reservekracht nodig. U maakt zich dan klaar om die reservekracht op te slaan. De emoties beroeren u nog wel, maar ze dwingen u niet meer om uit te barsten in drift of om plotseling allerlei dwaze en domme dingen te gaan doen. Integendeel, ze geven u een gevoel van geladenheid, van spanning waardoor u de zaken die u wilt doen gemakkelijker, beter en juist kunt volbrengen. Zo kunt u dat voor elke planeet nagaan.

Er zijn genoeg algemene richtlijnen die tamelijk redelijk zijn. U kunt zelfs van dag tot dag zien welke constellaties ongeveer optreden. En als u dan ook nog weet waar uw eigen sterrenbeeld staat en wat de invloed daarop is, dan weet u al meer dan genoeg. Op die manier kunt u leren uw emoties bewuster te gebruiken. Want uitschakelen gaat niet. U kunt uw emoties niet uitschakelen of ongedaan maken, maar u kunt ze wel gebruiken. U kunt uw emoties gebruiken om de veranderingen in het lichaam, die nu eenmaal niet helemaal teniet kunnen worden gedaan, te voeren naar een resultaat dat voor u begeerlijk is. U kunt tegenover elke invloed van buiten, die u aanvoelt en die te sterk op u inwerkt, een eigen tegeninvloed opbouwen, zodat u in staat bent het resultaat te richten waarop u maar wilt.

Als u uw emoties weet te gebruiken op de juiste manier, dan zijn ze niet alleen een uitstekend middel om goede resultaten te behalen op aarde, maar ze betekenen gelijktijdig een onnoemelijk grote verrijking van zowel uw geestelijke mogelijkheden als ook van uw geestelijke gevoeligheid en van datgene wat u er mentaal uit kunt aflezen.

Hiermede heb ik naar ik hoop genoeg over de emotie gezegd. Ik kan nog vele abstracte verhalen gaan afsteken, maar hier zijn een paar essentiële punten, die u binnen het kader van deze cursus ongetwijfeld goed kunnen dienen, wanneer u met emotionaliteiten bij uzelf en bij anderen te maken krijgt.

Wat het kosmisch effect betreft nogmaals; U kunt aan uzelf, aan uw droomleven, aan de eenzijdigheid van de denkbeelden die bij u op de voorgrond komen wel degelijk aanvoelen welke invloed zich op dat moment manifesteert. En als uw emoties daardoor worden opgewekt, zoek daar dan een tegenwicht voor. U zult merken dat u veel meer kunt en lichamelijker en anderszins veel minder lijdt onder uw emoties dan voor de meeste denkbaar is.

ERVARING

Ervaring is iets wat men doormaakt. Maar alles wat men doormaakt, interpreteert men zelf. Dientengevolge kan worden gezegd: elke ervaring is afhankelijk van de wijze waarop ze door de persoon zelf wordt geïnterpreteerd.

Er zijn heel veel mensen die zeggen: de ene ervaring is goed, de andere is kwaad. Dat is natuurlijk onzin. De ervaring die je denkt kwaad te zijn kan misschien zeer goed zijn en omgekeerd. Het belangrijkste bij ervaring is altijd weer de betekenis die je er zelf aan geeft en daardoor de waarde die je voor jezelf daarin kunt vinden. Nu is het heel goed mogelijk daar een heel verhaal over te gaan spinnen, een web van allerlei mogelijkheden, maar ik zou het graag wat eenvoudig houden en daarom begin ik met te stellen:

Een ervaring kan alleen dan bestaan, indien een denkbeeld, een gevoel en een daad samentreffen. Daar waar één van deze afwezig is, is er geen werkelijkheidsbeleving en als zodanig is de ervaring dus waardeloos, zinloos.

Wanneer een mens alles denkt, dan is het niets waard omdat hij niets doet. Wanneer een mens alles doet en er niet bij denkt, is het niets waard omdat er geen besef aan verbonden is en als zodanig de zaak niet wordt bestuurd. Wanneer je iets doet wat je goed hebt overdacht, maar daarbij geen enkele emotie kent, dan heeft het eveneens geen betekenis, want de werkelijke waarde ervan gaat aan je voorbij. Je stelt wel iets in de buitenwereld, maar je stelt het niet voor jezelf. Je moet de ervaring dus altijd zien als een soort drie-eenheid. In die drie-eenheid kun je heel veel eigenaardige feiten constateren.

Ik weet niet, of u wel eens heeft nagedacht over - laten we even vroom worden - de Christus. Als Jezus nu eens niet geleefd zou hebben en iemand dat verhaal alleen maar geschreven zou hebben (let wel, ik zeg niet dat dat zo is), dan zouden we nog moeten nagaan wat het christendom heeft gedaan. En dan blijkt, dat de oorzaak op zich eigenlijk onbelangrijk wordt op het ogenblik dat we worden geconfronteerd met het feit plus de denkwijzen en emoties die daaruit voortvloeien. Dat is nu het typerende voor alle ervaringen.

Wij proberen vaak die ervaringen (oorzaak en gevolg) teruggaand te vinden. Op welk punt is het eigenlijk begonnen? Er zijn mensen die zeggen; Ik ben slecht geworden omdat ik geboren ben. Daarin hebben ze natuurlijk ergens wel gelijk, maar dan zou je in de eerste plaats nog

veel verder moeten teruggaan en in de tweede plaats helpt het je niet. Het zoeken naar de oorzaak op zich heeft weinig of geen zin. Belangrijk is de constatering. Als u iets ervaart, geldt het volgende:

a. De situatie zoals ze nu is; b. mijn bewustzijn (dus mijn denken) zoals het nú is; c. de gevoelens die nu in mij een rol spelen. De conclusie uit deze drie punten is de ervaring. Dit is belangrijk, want het bepaalt niet alleen hoe de zaken verder zullen gaan, maar het bepaalt ook hoe ik verander. De ervaring is iets waardoor je verandert.

Er zijn veel dingen waarvan je denkt: ik zou ze liever niet meemaken, maar op zichzelf kunnen ze iets in je veranderen. Elke ervaring die bewust wordt beleefd, betekent een verandering in je waardering t.a.v. de wereld en van het eigen "ik". Als zodanig ontstaat er een nieuw wereldbeeld en een nieuwe gevoeligheid voor waarden uit de wereld zowel als van het eigen "ik". Ervaring is dus in feite een verschijnsel waaruit de progressie van de innerlijke ontwikkeling kan worden afgeleid.

Er zijn mensen die zeggen: je moet helemaal niets ervaren. Onschuld is het beste dat er bestaat. Ik weet het niet. Misschien zijn er mensen die in hun onschuld gelukkig zijn, maar dat komt dan waarschijnlijk omdat ze niet verder denken. Hoe kunt u nu weten of iets goed of kwaad is, als u het niet heeft geprobeerd? Er zijn mensen die zeggen: ik lust geen paella, geef mij maar liever biefstuk met doperwtjes. Maar hoe kunt u zeggen, of paella wel of niet lekker is, als u het nooit heeft geproefd? Dan is het een ervaring geworden en heeft het bij u bepaalde reacties gewekt. Dat kan betekenen dat paella voortaan bij u de emotie Ha! of de emotie Bah! oproept. Dat hangt van uzelf af, maar u bent daardoor rijker geworden. Ervaring is een verrijking van onze mogelijkheid tot oordelen en daardoor ook een betere oriëntatie t.a.v. een verschijnsel waarin wij ons bevinden en van de innerlijke toestand die wij in ons ervaren.

Nu kun je ervaringen natuurlijk gaan uitbuiten. Er zijn mensen die zeggen, je moet voortdurend ervaren. Dat is nu precies hetzelfde als zeggen Lieve mensen, als jullie sightseeing willen doen, moeten jullie zo hard mogelijk rijden. Later kunnen jullie erover praten wat jullie hebben gezien. Dat is natuurlijk zinloos. Er zijn mensen die zo snel door Europa reizen, dat ze later de foto's nodig hebben om te weten waar ze geweest zijn.

Er zijn mensen die zo door het leven gaan. Zij zijn voortdurend druk bezig dingen te doen en te doen. Ze vragen zich gewoon niet af wat er verder achter zit, of er soms nog een andere mogelijkheid of een kans is. En dan ga je fout, want de ervaring betekent niet alleen maar dat er iets gebeurt.

Het betekent dat je iets beséft, dat je iets voelt. En als je zoveel haast hebt dat je aan het voelen of het denken niet toekomt, dan kom je nergens. Een zekere overweging is nodig. Dan de vraag, zijn alle ervaringen even belangrijk? Dat is natuurlijk niet waar. U heeft in uw leven ervaringen gehad waarvan u nu denkt dat ze heel erg belangrijk waren. U heeft ook ervaringen gehad waarvan u nu denkt dat ze niets te betekenen hadden. Maar als u later (dat kan pas na de dood zijn, dus voorlopig heeft u geen haast) gaat kijken, dan blijkt dat die schijnbaar onbelangrijke ervaringen een heel grote invloed hebben gehad op uw verdere reacties.

De waarde van de ervaring kan niet bepaald worden krachtens het redelijk bewustzijn, maar alleen vanuit de totaliteit van het eigen wezen. Dat houdt ook in dat de feiten die u stelt eigenlijk lang niet zo belangrijk zijn als u denkt.

Je kunt denken, dat je de wereld gaat hervormen. Dat lukt je natuurlijk niet en dan zeg je: ik had het beter niet kunnen doen. Maar de poging om dat te doen plus de mislukkingen samen waren een aantal ervaringen waardoor je besef van de wereld en van jezelf beter werd. En dat betekent weer een juistere oriëntatie in geestelijk opzicht en daarmee kom je verder.

Er zijn ook mensen die zeggen, Wat heb ik aan ervaring. Ik heb voldoende regels om naar te leven. Maar dan vragen ze: Hoe staat het in "Hoe hoort het"? Of: Wat zegt de bijbel, de pastoor, de rabbi enz. ervan? Wat denken de bureu? En uit dat hele patroon kiezen ze en zeggen: Dat is goed voor mij. Maar leeft u daar zelf in? Het kan zijn dat sommige dingen voor u een levensvervulling zijn. Dan is elke manier van leven op zich goed, omdat ze een

weerkaatsing vormt van uw innerlijk wezen. Daardoor zal elke daad die u stelt gelijktijdig emotie en denken met zich brengen en als zodanig een verrijking van uw mogelijkheden en besef zijn.

Maar wie kan dat buiten u bepalen? Dat kan toch niemand? Niemand kan tegen u zeggen: dit is voor u goed. Er zijn artsen die u zeggen: Als u niet doet wat ik u zeg, dan heeft u geen drie maanden meer te leven. Als u dat niet doet, dan leeft u nog 20 jaar. Maar doet men dat, dan duurt het zo lang niet.

Er zijn mensen voortdurend bezig u duidelijk te maken hoe ongezond u leeft. U moet vooral erom denken: voldoende beweging, niet teveel van dit of van dat eten, niet dit gebruiken maar wel dat, je zus kleden en niet zo. En als je dat allemaal gedaan hebt, wat heb je dan? Niets. Want je wordt er niet ouder door dan je zonder dat geworden zou zijn. Je wordt er ook niet bewuster door. Je hebt er alleen maar een hoop ellende van. Dat is in het leven altijd het geval.

Mensen gaan u vertellen wat voor u de noodzakelijke ervaringen zijn. Dat kan niemand u vertellen. De noodzakelijke ervaring komt voort uit de situatie waarin u zich bevindt en wel volgens de waardering die u er zelf voor heeft. Dat is uw mogelijkheid, uw uitgangspunt voor de daad. Maar dan heeft u ook nog uw eigen gedachtewereld. Hoe voelt u die aan? Wat is voor u daarin belangrijk? Kan dat samenvallen met de mogelijkheden die er voor u zijn? Kunt u dit innerlijk aanvoelen als noodzakelijk of als goed of mijnentwege als iets wat bestreden moet worden? Als die drie factoren er zijn, ga dan uw gang maar.

Het is helemaal niet zo belangrijk, dat alles goed is volgens de normen van de mensen, dat alles precies volgens plan verloopt. Sommige mensen maken van hun leven een indeling, die nog minutieuzer en langduriger wordt uitgewerkt dan een streekplan voor de provincie en dat wil wat zeggen. Op die manier kunt u ook met uw leven bezig zijn. Maar kunt u het veranderen? Neen. Zeker, u heeft misschien veel ellendige ervaringen achter de rug. Maar daardoor bent u veranderd. U bent door dat verleden uzelf geworden zoals u nu bent. En dat betekent, dat u daardoor een bepaalde manier van denken heeft gekregen, dat u het leven en de mogelijkheden van dat leven, geestelijk en anderszins op een bepaalde manier aanvoelt. En dat betekent weer, dat u in de daadmogelijkheden die er bestaan gemakkelijker en juister kunt kiezen voor uzelf. U zult dan begrijpen dat ervaring erg belangrijk is.

Ervaring is natuurlijk ook nog iets anders. Als u voor de eerste keer gaat vissen, dan weet u niet wat voor aas u moet gebruiken. Waar een lekker stekkie is. De hengel die u gebruikt zal misschien ook niet goed zijn. U komt met de beste en duurste uitrusting en vangt niets. Naast u zit een jongetje met een gewone tak en een snoertje en die vangt alles. Kijk, dat jongetje heeft meer ervaring met het vissen dan u. Dat klinkt erg gek, maar ervaring is ook het vermogen om aan te voelen wat er mogelijk is. Ervaring is de kennis, al is het maar om bij het hengelen op het juiste moment aan te slaan. Slaat u op het goede moment aan, als er geknabbeld wordt, dan heeft u beet. Doet u dat niet, dan bent u een worm en weer een illusie armer.

Zo is het in het leven precies eender. De ervaring geeft je de mogelijkheid de dingen gemakkelijker en juister te doen. Iemand, die nog nooit een stoel heeft gemaakt, komt ten slotte met een voetkrukje aan omdat hij de vier poten niet gelijk kreeg. Maar iemand, die ervaring daarin heeft, heeft het niet eens nodig om alles nauwkeurig af te meten. Hij bekijkt het en maakt het zonder veel moeite verder af.

De ervaring geeft dus tevens een vergrote mogelijkheid tot juiste daadstelling. Maar als je terug gaat naar de manier waarop die ervaring is opgedaan, dan verval je weer in de fouten van het verleden. Dat is misschien wel het belangrijkste punt. Want als je zegt: ik doe het alleen op mijn ervaring, dan bereik je niet veel. De ervaring op zichzelf is wat je in het verleden hebt geleerd moet toepassen om in het heden juist te kunnen ervaren. Maar er is meer bij nodig, zoals is gezegd. Je moet het aanvoelen. Je moet erover nadenken.

Stel nu, dat u al die ervaring gaat gebruiken als een soort naslagwerk. Hoe zit dat in elkaar? Dan komt u nergens. De ervaring is een geheel. Ervaring wordt zoiets als intuïtie. Het is een automatisme. Zoals een pianist zich niet meer zit af te vragen waar en hoe hij een bepaalde

toets moet aanslaan. Hij kijkt naar zijn muziek en speelt automatisch. Zoals de chauffeur ook niet zit te overwegen hoe hij zijn voet op het rempedaal moet zetten en met hoeveel kracht hij dat zal doen. Hij ziet de situatie en reageert.

Dat is ook ervaring. Maar die ervaring is alleen maar de mogelijkheid tot het juist reageren in het heden. Alles wat je ervaart, kan door dit verleden mede, worden bepaald, zolang je het als een geheel, als een impuls in jezelf wilt accepteren.

U heeft geestelijk en anderszins ervaringen opgedaan. Dat wil zeggen: u bent geconditioneerd tot een reageren. Als u geestelijk iets wilt doen (geestelijk genezen b.v.) en u heeft een hele procedure nodig om op gang te komen, dan betekent dat alleen maar dat u daardoor veel minder juist en minder snel een daad kunt stellen. Maar als u voelt: die hulp is noodzakelijk en u automatisch beroept op de totale inhoud van uw wezen (hoeveel incarnaties erin zitten behoefte u niet te interesseren), dan heeft u op dat moment die kracht en kunt u die op het juiste ogenblik en op de juiste manier uitstralen naar de persoon die haar nodig heeft. Maar er is gevoel bij nodig. U beseft de noodzaak. U beseft de kracht. U geeft de kracht (de daad). Dat zijn de drie factoren. En als de ander geneest door die kracht, dan is dat voor u een ervaring. Het is een innerlijke vreugde, maar gelijktijdig een zekerheid. Het maakt het u de volgende keer mogelijk om nog beter en nog sneller te reageren.

Er zijn veel mensen die zeggen: Je kunt toch niet alles intuïtief doen. Intuïtief is voor sommige mensen een lelijk woord. Wat is eigenlijk die intuïtie van u? Dat is het geheel van alle invloeden die in u werkzaam zijn of in u worden geprojecteerd. Dat is het werktuig dat u heeft. De intuïtie zegt niet dat het onvermijdelijk is dat u iets doet. Het zegt wel - dat gezien al wat vooraf is gegaan - dit voor u op dit moment de situatie is.

Dan vraag je je af; hoe voel ik mij t.a.v. deze nu besepte mogelijkheid, noodzaak of situatie? Wat stel ik daar als daad tegenover? En dan blijkt ineens dat je met die intuïtie veel meer tot stand brengt. Dat je het veel beter doet. Dat je voor jezelf die ervaringen opbouwt die voor jou noodzakelijk zijn. Want de belevingen die je dan doormaakt, of ze nu goed of kwaad zijn volgens de ogenblikkelijke beoordeling, houden wel degelijk in - en dat mag je niet vergeten - dat je weer grotere waarden van bewustzijn in je bergt en dat je dus een beheerster beroep kunt doen op al je krachten en mogelijkheden.

Intuïtie is een beginsel, een werktuig waarmee de daad beter kan worden gesteld. Waaruit een besluit opwelt zonder dat het noodzakelijk is om eerst die voorafgaande fase te volgen en waardoor bovendien, mits de goede emotie en de juiste instelling aanwezig zijn, de daad, de projectie kan plaatsvinden. Als u zich dat heeft gerealiseerd, dan weet u dat u met ervaringen heel veel kunt doen.

Dan is het natuurlijk ook wel weer zo dat er mensen zijn die zeggen. Maar ik heb veel ervaring. Toen u jong was, heeft u vast wel een oom, een tante of een ouder gekend die op grond van zijn of haar diepgaande ervaringen u precies ging vertellen wat u moest doen en laten. Nu is dat natuurlijk ergens wel gemakkelijk, als een ander beslissingen voor je neemt. Dan kun je je dat laten aanleunen, maar voor jou heeft het geen betekenis. Maar als je zelf ook ervaringen opdoet, wat blijkt dan? Je gaat al het geleerde in een nieuw daglicht zien. Je gaat je anders oriënteren. En dat betekent een verrijking van je inzicht in een werkelijkheid, die - hoe persoonlijk dan ook - toch ook grotere kosmische krachten en waarden aanspreekt.

Wanneer je een harmonie bereikt op grond van je persoonlijke belevingen en ervaringen, dan is die harmonie veel groter, veel omvattender en veel hoger dan alles wat je als harmonie wordt aangepreft, zonder dat je het intens doormaakt. Dan stellen wij, dat ervaring de weg is tot harmonie.

Dan stellen we verder: Een harmonie kan alleen van ogenblik tot ogenblik bestaan. Ze is nooit een permanente toestand, die voor ons volledig en blijvend bestaat of die voor ons en anderen, volledig en blijvend zou kunnen bestaan. Er zijn voortdurend variaties in. De ervaring maakt het je dan mogelijk op de variaties te reageren zodat voor jezelf een gemiddelde harmonie, een gemiddelde vorm van eenheid behouden blijft, ongeacht de variaties die buiten je of in je ontstaan. Dat is erg belangrijk.

Een mens zonder ervaring kan heel gauw in paniek raken. Die weet niet meer wat hij doet, die denkt niet meer, die beseft niet meer, hij doet. Of omgekeerd, hij zit zo te beseffen en te voelen dat hij helemaal niets doet. In beide gevallen kun je zeggen: er is niets aan. de hand. Er is niets belangrijks. Er komt niets uit voort.

Indien wij in staat zijn om een kosmisch geheel uit te drukken binnen de beperking van het ogenblik waarop wij leven, dan zal blijken dat elke ervaring eeuwigheidswaarden in zich draagt en als zodanig onze resonanties t.a.v. eeuwige waarden vergroot. Dat is een tamelijk ver gaande conclusie. We zullen het in een paar punten vastleggen.

Alle mogelijkheden die denkbaar zijn bestaan in de kosmos, ook als ik ze mij niet realiseer. Ik bezit slechts de mogelijkheid om een aantal van alle mogelijkheden die er in de kosmos zijn te verwezenlijken. Er zijn erbij die ik niet kan beseffen en er zijn erbij die ik niet kan verdragen; dus die mij emotioneel onaanvaardbaar voorkomen. Ik moet dus kiezen uit het geheel van waarden die er in de kosmos bestaat. Maar op het ogenblik dat ik daarop innerlijk in mijn wereld en in mijn denken juist heb gereageerd (dus het gevoel krijg dit is op dit moment goed) dan resoneert dat deel van de mogelijkheden in de kosmos met mijn wezen.

Er is een kosmische of oerwaarde die a.h.w. in mij wordt bevestigd door een toestand of een daad die op zich voorbijgaand is. Maar de kosmische waarde die in mij is ontstaan, blijft in mij behouden, want een eenmaal bereikte resonantie met de kosmos gaat niet teloor, ook als zij uit het menselijk en soms geestelijk bewustzijn tijdelijk wordt verdreven door andere belevingen, resonanties en ervaringen. En dat is nu hetgeen waar het om draait.

De werkelijkheid is dat wij tijdloos leven. Wij zullen dat nooit helemaal beseffen. Maar wij bestaan met al wat wij ooit geweest hadden kunnen zijn en ooit nog zullen zijn. Dit alles tezamen maakt ons wezen uit in kosmische zin. Doordat wij met een deel daarvan in aanraking komen, zullen andere delen van het "ik" voor ons begrijpelijk worden. Eenvoudiger gezegd: Als je een paar sommen hebt gemaakt, kun je vele gelijksoortige sommen maken zonder dat het nodig is dat je ze eerst elk afzonderlijk hebt leren maken. Dus één ervaring geeft je toegang tot een heel gebied van mogelijkheden, maar ook van besef. Je komt daarmee dicht bij je innerlijk "ik", je ware zelf. Dit ware zelf is het enige wat in de kosmos juist moet en kan reageren. Deze erkenning van je innerlijke waarde kan dus aan de hand van ervaringen, die je kunt vergelijken met een soort steekproeven, steeds worden opgewekt. De resonantie tussen het nu erkende "ik" en de kosmos wordt groter door elke ervaring die voor het "ik" juist is zowel in uiting, in besef als in emotie.

Ik heb vaak verschillende in wezen gelijkwaardige mogelijkheden, die elk op zich ervaring betekenen. De keuze daartussen wordt vaak bepaald door op zichzelf helemaal niet belangrijke zaken. Misschien door de tijd of het gemakkelijk bereikbaar zijn van het een of ander. Misschien dat de mode in een bepaalde richting wijst op dat ogenblik.

Nu moet u goed beseffen: uit vele gelijkwaardige ervaringsmogelijkheden kies ik de ervaring, die op dat moment het best bij mij past. Dit betekent, dat ik heel veel ervaringen die mogelijk zijn terzijde zal schuiven en daarvoor andere in de plaats zet. Maar omdat dit in de kosmos een samenhangend geheel is, zal ik in één werkelijke ervaring een begripsvermogen verkrijgen dat vele ervaringen bevat. Selectieve ervaring is voor de mens een noodzaak. Hij kan namelijk niet alleen intuïtief ervaringen gaan oproepen en verwerken. Als hij dat doet, dan verliest hij iets wat menselijk is, namelijk het planmatige.

Uw geest heeft een bewustzijn dat niet volledig is. Daarin komen hiaten voor. Uw incarnatie heeft o.a. ten doel dergelijke hiaten aan te vullen zodat er geestelijk zo volledig en zo juist mogelijk kan worden gereageerd t.a.v. de totaliteit van geestelijke krachten die u beroeren. Als u alleen maar intuïtief gaat reageren, dan komt er een ogenblik dat u eigenlijk niet meer zelf kiest; dat het bewustzijn wordt uitgeschakeld.

Hét denken is dan eigenlijk niet meer aanwezig. Maar denk je op basis van de intuïtie over de daadstellingsmogelijkheid die er op dat moment is en kies je bewust voor dit of voor een ander gebeuren (het verwerklijken van iets waarbij je emotionele instelling betrokken is), dan kom je als vanzelfsprekend tot het zoeken van die ervaringen welke tevens een zo juist mogelijke aanvulling voor het geestelijk bewustzijn betekenen. Je hebt nu eenmaal die emotie nodig om

de ervaring vast te leggen en de resonantiewaarde, die de geest dan weer heeft t.a.v. allerlei zaken, te bepalen.

Doordat u ook kosmisch in die keuze een heel gebied van uw wezen leert kennen en geestelijk (dat is anders dan kosmisch, want het is beperkter) een aanvulling vindt van uw onevenwichtigheden, zult u daardoor in staat zijn om a: een volgende keer beter te incarneren, b: juister te reageren op alle invloeden, werkingen en waarden die vanuit de sferen op u afkomen, door uw harmonisch zijn zult u ook veel grotere krachten kunnen verwerken, die tot op dit ogenblik u in bewustzijn hebben verblind.

Bij dit laatste punt mag ik u wel even herinneren aan een Rozenkruisersvoorstelling waarin wordt gezegd:

“Leven is een soort cirkelgang waarmee je in het leven komt, door het duister gaat, de levende sfeer weer vindt en elke andere sfeer achtereenvolgens tot het ogenblik, dat je bij het licht komt. Het licht verdooft je, je gaat door het licht heen zonder het te weten, totdat je weer in de neergang komt.” Nu zegt men erbij: Dit licht is zo sterk en zo fel, dat je het niet kunt verdragen. Op het ogenblik, dat u geestelijk de evenwichtigheid heeft bereikt, zult u meer geestelijk besef van de werkelijkheid kunnen verdragen. U kunt met uw geestelijk bestaan dichter komen bij uw kosmische werkelijkheid van bestaan. En daardoor moeten we aan dit geheel nog iets toevoegen. Als er meer vergelijkbare of schijnbaar gelijkwaardige ervaringsmogelijkheden aanwezig zijn, zal het niet voldoende zijn om alleen intuïtief te reageren, maar zal het, indien er een verschil in doel bestaat, belangrijk zijn dat doel ook bewust en wel overwogen te kiezen; dit in overeenstemming met zowel de eigen emotionele inhoud als met de eigen erkenning van de wereld. Eerst daardoor zal de daadstelling de meest juiste zijn en zal de bewustwording, die uit het geheel voortkomt, ook de omvattendste zijn en de grootste bereiking in de geest en vaak ook in de stof mogelijk maken.

❖ *En als mijn keuze nu anders uitvalt?*

Als uw keuze anders uitvalt, maakt dat op zichzelf niet zoveel uit. Is uw keuze echter niet in overeenstemming met de werkelijkheid van uw wezen, zoals u die beseft plus de werkelijkheid van uw wereld zoals u die ervaart, dan is het mogelijk dat u daardoor een hiaat in uw geestelijke bewustzijn niet volledig heeft aangevuld. Dan zal de ervaring weliswaar aanwezig zijn, maar ze zal niet bijdragen tot een grotere evenwichtigheid.

Dit betekent, dat in de geest gekomen de mogelijkheid, voor u kleiner wordt om uw kosmisch zijn te beseffen in zijn volledigheid. Op zichzelf doet het niet ter zake, want eens komt u daar toch.

❖ *Alleen met een grotere mate van onevenwichtigheid?*

Neen. Je komt eindelijk eens tot de evenwichtigheid, maar het duurt langer. Maar wat is langer? Een Chinees wijsgeer heeft eens gezegd:

“Hij, die zich voort haast langs een stoffige weg, terwijl hij genietend kan wandelen in fraaie tuinen in de schaduw der bomen, is een dwaas, want het doel zal toch bereikt worden.

Maar hij, die genietend het doel heeft bereikt. hij zal in vreugde en kracht bij zijn doel aankomen. De ander is uitgeput en stoffig. Hij zal bij het doel aangekomen een tijdlang machteloos zijn.”

Dit is een vrije vertaling ervan. Het maakt misschien duidelijk wat ik bedoel.

Welke keuze u maakt, wordt geheel aan u overgelaten. Niemand kan u zeggen wat goed of wat kwaad is. Onthoudt u dat: Maar voor uzelf weet u dat wel. Zodra u ingaat tegen datgene wat voor uw gevoel en volgens uw besef harmonisch is en wat in daadstelling een harmonische mogelijkheid bevat, zult u de gevolgen daarvan ondergaan. De rest komt vanzelf wel weer...

❖ *U had het over besef. Door de ervaring wordt toch ook je begripsvermogen verruimd?*

Besef vloeit uit dit alles voort. Ik heb het begrip wat verder uitgewerkt dan mensen over het algemeen doen.

Je besef is natuurlijk wel verruimd, maar dat is alleen je stoffelijk besef. Je geestelijk besef, je geestelijke inhoud is echter ook verruimd en ten slotte je eenheid met het kosmische, tijdloze "ik" dat je bent.

Dat is voor mij de belangrijkste factor. Door ervaring wordt je wijzer, maar die wijsheid moet je dan niet gebruiken om steeds te overleggen hoe wijs je dan wel bent geworden, maar eenvoudig de verkregen bekwaamheid gebruiken.

BEGRIP EN BESEF

Ik besef, dat er een God bestaat. Ik besef, dat buiten de tijd oneindigheid het wezen wel moet zijn van al en ook van mij.

Maar ik begrijp het niet. Voor mijn begrip is een oneindigheid te groot en voor volmaaktheid is mijn begrip te klein.

Ik besef, dat ze ergens bestaat, dat ze ergens moet zijn.

Ik voel en weet. En in mijzelf erkennend, ervaar ik soms een God, een kracht, een werkelijkheid, een licht. Maar ik begrijp ze niet, want waar begrijpen komt, daar moet ik mij omschrijven en formuleren, wetend wel en goed dat wat er is.

Al te vaak ontmoet ik iets wat ik niet ken, maar toch besef, ook al begrijp ik het niet. Ik besef wat het betekent voor mijn wezen.

Ik besef welke invloed het zal hebben op dat wat ik ben, wat ik onderga en de wijze waarop ik besta, maar begrijpen doe ik het nog niet.

Vaak wordt dat wat ik heb beseft door daadstelling tot werkelijkheid en langzaam aan en niet direct ten slotte ook begrepen zodat besef zijn vormen krijgt. Maar zelfs wanneer dat nog niet kan, wanneer men weet en zwijgt, besef ik soms, want het besef verheft zich boven alle grenzen van mijn weten en mijn mogelijkheid.

Het is de band, die mij met het onbegrepen verbindt, waardoor ik ondanks alles steeds het onbegrepen hervind in dat wat ik begrijpen wil.

Soms begrijp ik ook, dat wat ik heb beseft. Ik sta daar niet bij stil, want ik moet verder gaan.

Besef zegt mij: Het doel is lang nog niet bereikt, ook als het begrip mij zegt : Je bent al ver gegaan.

LOUTERING

Loutring! het verliezen van het overbodige. Het verliezen van het niet tot het "ik", behorende, reiniging.

Loutring wordt menselijk gezien vaak beschouwd als door lijden tot aanvaarding komen. Dit is niet juist.

Loutring is het vermogen om de essentie van jezelf voortdurend en intens te zijn en te beleven, terwijl de onbelangrijke zaken, waaraan je je misschien een lange tijd hebt gehecht, verdwijnen. Het is de geest der dingen leren kennen en de uiterlijkheden daarvan terzijde schuiven.

Loutring is de harmonie met de werkelijkheid van je wezen, je geest, je voorgeschiedenis, met alle krachten die in je bestaan, herwinnen. Een Loutringsberg, zoals Dante Alighieri die heeft geschetst, is een voortdurende reeks kwellingen.

Loutring is geen kwelling, tenzij je meer hecht aan datgene wat je niet bent dan aan datgene wat je wel bent.

Zolang je jezelf blijft, ben je geloutrerd. Dan kun je de hemel wijden - om met Dante te spreken - de hemel betreden en je Beatrice ontmoeten. Maar op het ogenblik, dat je denkt zaken, die niet wezenlijk zijn, te moeten behouden - of dit nu is de achtung van je medemensen, bezit of een bepaalde voorstelling die niet bij je past - zul je daardoor lijden.

Het lijden vloeit voor uit je eigen poging om te behouden wat je niet bent.

Gelouterd zijn wil zeggen teruggekeerd zijn tot de essentie van je eigen wezen en daardoor innerlijk en in contact met de kosmos jezelf zijnde weer harmonisch reageren op al het bestaande.

LES 8 - RELATIES

Wie aan astrologie doet, leert onmiddellijk dat een bepaalde edelsteen bij een bepaald teken behoort. Houdt u zich bezig met kruidkunde e.d. dan wordt u al snel verteld dat bepaalde kruiden samengaan met bepaalde kwalen en dat ze bovendien invloed hebben op zekere delen van het menselijk lichaam. Houdt u zich bezig met de opsporing van metalen via de wichelroede, dan hoort u dat er een bepaalde prikkel optreedt en dat de gevoeligheid daarvoor de mens in staat stelt om mét die wichelroede aan te wijzen waar olie, waters metalen aanwezig zijn. Wat is de achtergrond hiervan? Ik zou het betrekkelijk eenvoudig kunnen maken, maar wij hebben het ook nog over de kosmos en daarom moet u me dan maar toestaan het wat moeilijker te maken.

De gehele kosmos bestaat uit een aantal kracht- of energiepatronen. Elk patroon hangt samen niet alleen met de structuur van de materie, maar eveneens met de zich daarin mogelijk bevindende kristallisatiestructuren. Dat betekent weer dat een dergelijke manier van kristallisatie de reactiemogelijkheid bepaalt van metalen, gesteenten en wat dies meer zij. Het betekent echter ook, dat stoffen en ook levend organisme - dat kun je weer uitdrukken in een factor op de refractie-index - daardoor bepaalde stralingspatronen vertonen. Deze stralingspatronen vertonen al dan niet een gelijkenis met die van bepaalde metalen, steensoorten enz.

In de kosmos zien wij heel veel verschillende soorten structuren. Een van de meest bekende is de z. g. cluster. Hier zien wij een groot aantal, meestal niet meer zo actieve sterren bij elkaar staan. De onderlinge afstand kan worden gemeten in lichtmaanden. Als wij zien hoe die sterren elkaar beïnvloeden, dan is dat werkelijk iets verschrikkelijks. Er ontstaan stormen in die sterrenhoop, er zijn enorme werkingen en dat betekent, dat alles wat daarin moet blijven bestaan van een zeer bijzondere structuur moet zijn. Het is niet meer voldoende dat er een gewoon energiepatroon is. Neen, het moet een energiepatroon zijn dat niet amorf kan worden; dat zich niet eventueel kan overgeven aan een zodanige verkleining dat het eindresultaat eigenlijk geen structuur meer vertoont. Het gevolg is, dat daar de z.g. verdichte kristalstructuren ontstaan.

Een verdichte kristalstructuur kunt u zich ongeveer als volgt voorstellen: Als u een staalplaat neemt met een dikte van ongeveer 12 cm. en u zoudt het kristal ijzer heeft ook zijn eigen kristalvorm herleiden tot die kristallen welke in de grote sterrenclusters voorkomen, dan zoudt u een dikte hebben van iets minder dan een tiende millimeter. Dat wil zeggen, dat dezelfde materie en hetzelfde gewicht zich bevinden in een veel kleinere ruimte. Het is ook duidelijk, dat de structuur in dat geval moet afwijken van wat men op aarde kent. IJzer in zijn superverdichte vorm kan wel reageren op een kristalstructuur van ijzer. Bij de mens komt ijzer voor in het lichaam in solutie, in een oplossing. Die oplossing heeft een zo'n geringe vastheid dat ze de grotere vastheid niet meer kan herkennen.

Er kan geen resonantie tussen zijn.

Kijken we naar andere vormen, dan kennen we ook nog de uitermate verdichte structuren van de in zichzelf teruggevallen sterren. Dat zijn sterren met een bijzonder hoog gehalte aan zware metalen. Daar komt een dichtheid voor die zo groot is, dat u het alleen nog maar ziet als een zwart gat. Elk partikel licht dat daar naartoe gaat, wordt namelijk zo sterk aangetrokken, dat het niet meer mogelijk is dat het licht uitstraalt. Het is duidelijk, dat ook de daar voorkomende vormen niet in staat zijn te reageren op iets wat in de mens leeft en dat de mens op zijn beurt ook niet hierdoor wordt getroffen; hij kan er niet door worden beïnvloed.

Als wij verder gaan kijken, vinden wij in de gehele kosmos nog iets anders. Er is een patroon. Wij kunnen dat misschien als een ruitjespatroon zien, maar dan wel in drie dimensies, van allerhande krachtlijnen en krachtstralen. Dit is een veld dat niet als volledig magnetisch kan

worden aangeduid; het is pseudo-magnetisch. Dit veld heeft ook weer een bepalende invloed op alles wat zich daarin bevindt. Wat is hier nu het meest belangrijke?

Wel, wanneer een dergelijk kracht patroon ontstaat en materie zal een van die krachtlijnen doorsnijden, dan ontstaat er een heroriëntering van alle structuren, dus ook van kristalstructuren. Dat betekent dat gevoeligheden veranderen. En wanneer men op aarde is en de aarde komt op een gegeven ogenblik terecht in zo'n krachtlijn (dat zou denkbaar zijn), dan zal het lijken alsof er een energiestorm woedt op alle planeten en ook op de zon. Dat is de verschijningsvorm ervan die we als mens kunnen constateren. Maar wat gelijktijdig zou gebeuren is, dat de eigenwaarde van alle kristallen verandert en voor wat de mens betreft van het DNA. De mensen zouden dus andere wezens gaan voortbrengen. Zij kunnen hun eigenschappen niet meer vastleggen in hun nageslacht als voorheen.

Dit zijn grondwaarden die u even moet onthouden. Want als wij willen praten over de invloed van b.v. een edelsteen op een mens en omgekeerd, dan zijn wij teveel geneigd te zeggen dat is een directe relatie, of: het hangt af van gedachtekracht. Niet is minder waar.

Een mens heeft in zich een groot aantal stoffen. Hij heeft in zijn lichaam tenminste een drietal belangrijke krachtstromen en zowel de krachtstromen als de stoffen hebben een eigen structuur. Die structuur is eigen aan dit zonnestelsel. Buiten dit zonnestelsel kunnen er dus afwijkende structuren ontstaan. In dit zonnestelsel zijn afwijkende structuren soms mogelijk, maar dat zijn dan maar zeer kleine hoeveelheden t.a.v. het oorspronkelijke materiaal.

U reageert op een edelsteen. Waarom? Omdat deze edelsteen harmonieert met de krachtafstemming van uw wezen, daarmee met een deel van uw gedachtenuitstraling en ook omdat die structuur een krachtrooster vertoont dat een overeenkomst heeft met tenminste een á twee stoffen die zich in uw lichaam bevinden: Als dat niet het geval is, is die wederkerige beïnvloeding niet mogelijk.

Gesteld, dat die beïnvloeding plaatsvindt, dan kunnen we zeggen Elke gedachte, die in de edelsteen ooit is opgenomen, zal voor mij als een telepathisch signaal verschijnen. Ze zal mij, hetzij in mijn bewustzijn, hetzij in mijn onderbewustzijn beïnvloeden. Ik kan mij daaraan moeilijk onttrekken. Omgekeerd zal al datgene wat in mij leeft en in mij actief is ook de edelsteen beroeren. Dat betekent dat in die edelsteen bestaande kleine energieën geactiveerd kunnen worden door mijn gedachten. Een edelsteen kan een mens beïnvloeden en een mens kan een edelsteen beïnvloeden.

Gaan wij bij een plant kijken, dan wordt het iets moeilijker. Maar gelukkig hebben wij hier toch iets wat weer ongeveer gelijk is bij de mens, bij het dier. We noemen dat dan maar het DNA-patroon: dat is een moleculair atoom waarin de eigenschappen worden voortgeplant.

Als een deeltje van het DNA-patroon in een plant vergelijkbaar is met een deeltje van het DNA-patroon dat een mens in zich draagt, dan zal die mens in het bijzonder op die plant reageren. Eveneens zal die mens ook op die plant veel gemakkelijker invloed kunnen uitoefenen, al is het alleen maar omdat zijn gedachte-uitstraling, die mede in de resonantiemogelijkheid bepaald zijn door het DNA-patroon, die plant beter bereiken.

Als iemand een "groene duim" heeft, dan betekent dat dat hij een buitengewoon gevoel heeft voor planten. Wat kunnen we daaruit afleiden? Dit is een gave; het is niet iets wat men kan leren. De mens die een "groene duim" heeft is gevoelig voor de uitstraling van planten, terwijl ook zijn eigen uitstraling door de planten wordt geabsorbeerd. Er is een wederkerigheidsrelatie waardoor de mens bijna automatisch datgene doet wat voor de plant het meest aangenaam of het meest noodzakelijk is, terwijl de plant op haar beurt de aanvaarding, de goedkeuring, de groeistimulansen die in het menselijk denken liggen voor zich accepteert en daarop reageert. Het is geen denkproces, maar gewoon een stimuleringsproces in de levensstroom.

Als we daarmee bezig zijn, kunnen we natuurlijk nog verder gaan, want er zijn zoveel eigenaardige structuren waarop een mens reageert. Neem nu eens een parel, die ten onrechte wel eens een edelsteen wordt genoemd, ofschoon het in feite niets anders is dan een in kalklagen gehulde prikkelkern die door een schelpdier niet verwijderd kon worden. Daar komt het op neer. Hoe kan het dan, als we het hebben over die structuren en patronen, dat een

parel op sommige mensen invloed kan hebben en op andere niet? En dat een parel, als sommige mensen haar dragen mooier wordt, terwijl andere mensen die parel juist snel dof zien worden? Nu kunnen we natuurlijk over huidafscheiding gaan spreken. Maar zelfs als wij die parel inpakken zodat ze niet kan worden aangetast, dan vertoont ze nog dat vreemde verschijnsel en wordt dof. De verklaring daarvoor is weer betrekkelijk eenvoudig:

De glans van een parel is afhankelijk van de breking. Er zijn een groot aantal zeer dunne kalklaagjes (de afscheiding) die over elkaar liggen. Wanneer nu de relatie tussen die laagjes juist is, dan krijgt de parel diepte: ze glanst. Als de relatie tussen het bovenste laagje en de onderliggende laagjes wordt verbroken, dan wordt de parel dof; d.w.z. ze heeft geen glans, geen levende gloed meer. Het antwoord is eenvoudig dit:

Wanneer u, al is het maar door uw uitstraling, met de kalk die in de parel zit harmonisch bent, maar niet harmonisch met de opbouw (de structuur) van de parel, dan zal de parel dof worden. Omgekeerd, wanneer u gezond bent en die parel is bij u ook gezond, dan is ze natuurlijk een mooie indicatie van uw lichamelijke conditie. Want op het ogenblik, dat uw levensstromen (het energiepatroon dat uw gezondheid bepaalt) verzwakken, zal de parel daarop reageren. De parel reageert niet op een huidafscheiding, maar gewoon op een verandering van energiepatroon. Het is dus heel iets anders dan ringen die afgeven.

Ringen die afgeven doen dat over het algemeen, omdat in de afscheiding van de huid enige zuren aanwezig zijn en daardoor een oxidatieproces ontstaat. Dat oxidatieproces resulteert dan weer in het ontstaan van zwarte laagjes. De huid neemt dan een deel daarvan op en dan heeft u die zwarte vingers en het doffe metaal. Maar als we dat metaal isoleren door daarop b.v. een plastic laagje aan te brengen, dan verkleurt het niet. Een parel kunnen we in plastic verpakken en ze verkleurt toch.

Iets dergelijks kunt u zien bij sommige edelstenen. Robijn, amethyst, smaragd en ook de z.g. drie-geel diamant (met een bepaalde verontreiniging) reageren daar heel sterk op. Deze stenen hebben namelijk de neiging om ook heel sterk te reageren op het kracht patroon, het energiepatroon van de mens. Als u wilt zien of uw eigen energiepatroon in orde is, dan moet u dat voor de spiegel doen. U brengt de steen in aanraking met de plaats waar ongeveer het 'derde' oog zit. Dus tussen de wenkbrauwen, maar iets hoger. U zult zien, dat dan de steen, als u zelf energiegeladen bent, plotseling een grotere refractie-index heeft, het is alsof ze meer licht absorbeert dan normaal. Indien echter uw lichamelijke toestand negatief is, dan blijkt dat de steen opeens veel minder reactie toont.

Uit dit alles zou kunnen worden afgeleid dat er tussen edelstenen en mensen een bepaalde relatie kan bestaan, dat ditzelfde mogelijk is voor planten en om de reeks volledig te maken, het kan ook met mineralen, met metalen en zelfs met dieren bestaan.

Dan moeten we ons eens gaan afvragen of dergelijke stenen, planten, mineralen e.d. in relatie tot ons eigen wezen eigenlijk niet tevens een weerkaatsing zijn van de krachten uit de kosmos?

Lood b.v. blijkt voor een Saturnuskracht de ontvanger te zijn. Lood, dat verder erg isolerend en zeer negatief is (een bijna uitgewerkt element) is voor een Saturnuskracht juist iets wat accepteert. Zou een zeer sterke Saturnuskracht een lange tijd op een stukje lood inwerken, dan blijkt dat zich in dat lood fijne kristallen vormen. Dit laatste experiment is naar mij bekend nog nooit gedaan, maar wanneer iemand dat experiment zou doen, zou hij dat kunnen ontdekken. Misschien dat ze dat in de ruimtevaart nog eens uitvinden.

Zo goed als een mens een eigen stralingspatroon heeft, hebben ook planeten en sterren een eigen stralingspatroon. Dit is aanmerkelijk complexer dan dat van de mens. Maar als daarin weer stukjes zijn die praktisch geheel overeenkomen met de kristalstructuur van een metaal of van een bepaalde steensoort, dan is het duidelijk dat ook daar een wederkerigheid zal zijn. Die wederkerigheid kun je dan weer als volgt omschrijven:

Op het ogenblik, dat een sterke invloed van een bepaalde planeet optreedt en een metaal geschikt is voor het ontvangen daarvan, zal een versterking van alle energie in en aan dit metaal gebonden onmiddellijk optreden. Hierdoor zal de eigen stralingswerking van het metaal

t.a.v. zijn omgeving toenemen en allen, die daarop zijn afgestemd, hoe dan ook, eveneens veel sterker beroeren dan normaal.

Nu heeft u misschien wel gehoord dat men een zonnediagram op goud met maken, een maandiagram op zilver en een Marsdiagram op ijzer. Waarom is dat? Waarschijnlijk niet omdat de mensen verstand hebben van die stralingspatronen en alle reacties die daardoor kunnen worden ontwikkeld. Maar men heeft wel ontdekt dat er een samenhang is tussen een bepaalde planeet en een bepaald metaal. Nu is men door de ervaring ertoe gekomen te erkennen: Als ik goud heb, dan blijkt dit de zonne-uitstralingen bijzonder sterk op te vangen. Het blijkt de kracht van de zon bijzonder sterk te concentreren. Iemand, die dat goud dan bij zich draagt, zal daardoor op een zekere manier worden beroerd. Verbind ik aan het metaal (dat is het grapje met het zegel of het amulet) een sterk emotioneel gedachtepatroon met een vaste gerichtheid, dan zal deze gerichtheid uitermate worden versterkt door de relatie tussen het metaal en de daarbij behorende ster of planeet. Dit is dus gewoon magie.

We kunnen nog een stap verder gaan. Er zijn planten die bepaalde metaalsporen bijzonder graag opnemen, zoals er planten zijn die bij voorkeur bepaalde zuren opnemen in hun voedingsstoffen. Andere daarentegen nemen juist basen op. Elk van die dingen hebben een reactie op een van de planeten en bovendien nog op een aantal sterren: Dit is weer wat erg ingewikkeld om dat verder uit te werken.

Als u zich nu realiseert dat dergelijke dingen ook in planten aanwezig zijn, dan zal het duidelijk zijn dat een plant ook bijzonder sterk zal reageren op b.v. de maan. Er zijn planten die juist bij maanlicht geplukt moeten worden, opdat het sap, zoals men zegt, dan veel krachtiger is. In de kruidkunde weet men dat. Waarom? Omdat de invloed van de maan een zodanige harmonie vormt met de plant en haar levensprocessen dat er een veel hogere geladenheid ontstaat en er gelijktijdig een voedselopname is met een veel grotere verdichting van bepaalde elementen dan normaal.

Daarom zijn de werkzame stoffen van Belladonnen geplukt bij volle maan veel groter dan wanneer ze gewoon wordt geplukt. Andere planten moeten het juist van het eerste zonlicht hebben, dan hebben ze de grootste concentratie. Weer andere planten kun je het best plukken in het middaguur. Vroeger was dat een hele wetenschap. Tegenwoordig is dat allemaal langzamerhand verdrongen in de apotheek. Maar er is werkelijk een relatie tussen planeten en planten.

Gaan we kijken naar metalen, dan zien we dat in elke soort structuur die op aarde voorkomt en waarin een vast patroon als herontstaan de kern aanwezig is er altijd een relatie zal zijn met bepaalde krachten uit de kosmos.

Nu ik dit gezegd heb over planten, gesteenten etc. gaan we spreken over de mens zelf.

Een mens is over het algemeen min of meer gevoelig voor alle planeten. Hij heeft een tamelijk complex organisme. Dat wil zeggen, dat vele stoffen en structuren, die onder een bepaalde planeet vallen, in een mens aanwezig zijn. Maar wanneer dan zo'n planeet inwerkt, is het de vraag of die structuren in de mens bevinden, want daardoor wordt de werking van de planeet op de mens bepaald.

Als ik dit zeg t.a.v. een planeet, dan moet ik dit ook zeggen t.a.v. alle sterren die een vergelijkbare uitstraling hebben; een kracht dus die een eigen kernpatroon overbrengt die vergelijkbaar is met die van metaal of van stoffen die deel uitmaken van het menselijk organisme. Het wordt u dan duidelijk waarom astrologie niet zo onzinnig is als het wel lijkt. De astrologie stelt bepaalde relaties en verhoudingen, maar ze kan niet precies verklaren waarop. Die verklaring zit nu juist in het z.g. kristalresonantie-effect. Als we kijken wat ze tegenwoordig op aarde doen, is dat fantastisch.

Ze nemen een kristal, brengen dat op goede grootte en op de juiste afstemming en opeens kun je alleen een bepaalde golflengte van een radiostraling ontvangen. Je kunt een kristal zodanig afstemmen dat het a.h.w. vibreert zodra het een elektrische stroom ontvangt van een zeer bepaalde trilling en zonder enige afwijking. Dat heeft u wel eens gehoord in de moderne techniek.

De natuurlijke structuren hebben vergelijkbare eigenschappen. Ze hebben deze voor de gehele kosmos en voor alle krachten die daarin voorkomen. Het is niet mogelijk een kristal te creëren dat allen op de maan reageert. Het is wel mogelijk een kristal te creëren dat voornamelijk op de maan reageert en op alle vergelijkbare, in feite gepolariseerde stralingen die daaruit voortkomen. En als er een ster is die dezelfde straling geeft, dan zal het effect op het kristal ook hetzelfde zijn.

Wat heel veel mensen ook niet begrijpen is, dat een kristal niet alleen naar een structuur is, een vorm waarin onder omstandigheden een stof werkzaam is. Een kristal is wel degelijk een krachtsverhouding, een krachtveld. Dat blijkt ook wel uit dat geslepen kristalletje dat alleen een bepaalde radiogolflengte doorlaat, dat alleen een bepaald trillingsgetal accepteert onder beïnvloeding van elektriciteit, als daarin een kleine spanning wordt aangebracht. Een kristal heeft dus niet alleen materie, het heeft ook een krachtpatroon. Dit krachtpatroon kan worden omschreven als een beperkt trillingspatroon. En nu is het mooie, dat alles wat wij kennen aan levensuitingen eveneens een eigen trillingspatroon heeft. Soms variabel, soms vast.

Nu gaan we naar u, de mens, kijken. U bent in de buurt van dieren en planten. Uw denken zou misschien afgestemd kunnen zijn op een bepaald metaal. Waarom niet? U heeft misschien een grote planeetgevoeligheid op een zeker terrein. Maar u heeft een gedachtepatroon.

Stel, dat dat gedachtepatroon een kritiekloze aanvaarding is van alles wat u ziet. Dan bent u voor de omgeving als uitstraling neutraal. Dat wil zeggen geen dier valt u aan, maar ook geen dier vlucht voor u weg. Ga er op uit gericht op een bepaald dier. Het eigenaardige is, dat u daar niet alleen sneller op reageert als het in de buurt is, maar dat deze dieren vaak ook aangetrokken worden door uw gedachte-uitstraling. De ornithologen, de vogelkenners, zullen dat misschien wel eens ervaren hebben. Als zij zich b.v. bezighouden met de blauwe gaai, de groene kuifspecht of wat voor andere bijzondere vogels ze ook gaan observeren, dan hebben ze daar dagen over lopen peinen. Ze gaan naar een bepaald gebied en verwachten helemaal niet dat zo'n vogel zich daar zal vertonen, maar ze zijn er wel intens mee bezig. En wat zien ze? Juist. De blauwe gaai, de groene kuifspecht of wat voor andere vogel ook. Het gaat zelfs zover dat het ook voor bepaalde insecten geldt.

Mensen die een instelling hebben t.a.v. een soort muggen worden meer gestoken dan mensen die een andere instelling hebben. Toch is hun bloed even zoet. Ook die dieren worden wel degelijk aangetrokken door iets. In de natuur kunt u dat heel vaak zien. Een tweekleurige insectensoort (de mot b.v.) De ene soort is licht en de andere donker van kleur. Het milieu is donker. Wat blijkt nu? Alle lichte motten worden weggepikt. Nu zeggen de mensen: ze zijn zichtbaar. Wacht even: Breng de vogels over in een ander milieu waar de achtergrond veel lichter is. Nu zou u denken dat ze de donkere motten pakken. Neen, ze pakken nog steeds de lichte. Waarom? Omdat zij door hun normaal levensritme zijn afgestemd op de levenstrilling die samenhangt met die kleur. Het is maar een klein verschil met de donkere soort. Eigenlijk is het maar één erfelijke factor, toch blijken ze daarop te zijn afgestemd. Zo zou je tot de conclusie moeten komen, dat eigenlijk de attractie van de mensen onderling zelfs voor een deel kan zijn afgestemd juist op dat eigen patroon.

Dat klinkt dan weer vreemd voor de mensen. Zij hebben daarover allerlei opvattingen zoals de eeuwige zieleliefde die 41 miljard jaar geleden is begonnen en de aarde ook pas begon en die sedertdien door vele vormen is gefladderd tot ze elkaar in het heden tegen het lijf zijn gelopen en er nu een lijf aan lijf gevecht van maken. Dat is allemaal heel mooi en dat zou op geestelijk terrein wel waar kunnen zijn, maar dat betekent nog helemaal niet dat er dan ook vergelijkbare stoffelijke factoren bestaan. Het kan echter wel zijn, dat twee mensen een bijna identieke uitstraling hebben. Die zullen elkaar dan veel eerder accepteren als een factor van zichzelf en daardoor gemakkelijker, spontaner en vrijer met elkaar omgaan dan mensen, die een tegengestelde uitstraling hebben. Als u dat gaat begrijpen, dan wordt het ook veel, duidelijker hoe de menselijke verhoudingen in elkaar zitten.

U denkt wel eens dat de kosmos en al de krachten van de kosmos die op de achtergrond liggen en waarvan wij niet zoveel merken hoogstens het wereldgebeuren beïnvloeden. Vergis u niet: De hele kosmos is een eenheid. Alle patronen, die in de kosmos voorkomen, komen ook voor in alle soorten, vormen, organismen etc, die in de totale kosmos bestaan. Dat geldt voor

alle bezielde waarden of dat nu een ster is of een vlo. Die beïnvloeding is er. De afgestemdheid, die binnen de kosmos alleen reeds op deze stoffelijke energiebasis aanwezig is, is bepalend voor de onderlinge relatie.

Die relatie kan bestaan tussen soorten. Die relatie kan bestaan tussen levende wezens en bepaalde materialen. Ze kan bestaan tussen planten en bepaalde levende wezens, tussen planten en bepaalde materialen. Deze afgestemdheid is deel van een kosmische patroon.

Wanneer u zich ooit afvraagt hoe het nu komt dat bepaalde edelstenen voor een mens een bepaalde werking hebben, dan heeft u nu, naar ik hoop, het antwoord gevonden. Dat antwoord luidt:

Er zijn zoveel vergelijkbare factoren in de mens aanwezig en in de structuur van de steen, dat het energiepatroon van de steen respondeert op dat van de mens en omgekeerd. Als een mens een steen als een talisman ziet en gelooft dat die steen hem kan helpen, dan zal hij zoveel van zijn eigen normaal niet gebruikte energie op die steen richten, dat ze die in rijke mate kan weerkaatsen en dan is de edelsteen zelf nog werkzaam.

DE KOSMISCHE TAKEN

De mens leeft op aarde. De mens is deel van de kosmos. De mens heeft buiten de tijd een betekenis die is vastgelegd. Alles wat hij doet binnen de tijd moet in overeenstemming zijn met deze werkelijkheid waaraan hij zich niet kan onttrekken.

Indien u het zo stelt, dan kunt u dit zien als een taak voor de mens. Maar is dat een taak? Een taak is een opdracht. Iemand zegt u dat u iets moet doen. Ik meen, dat "taak" eigenlijk een verkeerd woord is om de doodeenvoudige reden dat je het al hebt. Je weet het alleen nog niet. Daarom zou je de taak van de mens in de kosmos "bewustwording" kunnen noemen, zichzelf worden. En dat zal voor al het andere in de kosmos evenzeer gelden. Of dat nu een ster is die miljarden jaren oud is of een mens die misschien pas enkele malen op aarde heeft geleefd, allemaal hebben ze in de kosmos een vaste waarde. En als ze zich die waarde realiseren, dan is de uiting niet meer iets wat hen kan vangen. Het is het ontkomen aan de gevangenschap van een bestaan in de materie of in een beperkte sfeer.

Wanneer je op aarde leeft, dat weet u zelf wel, dan word je door de omstandigheden gedichteerd. Je probeert daaraan te ontkomen, je probeer je aan te passen. Je maakt je allerlei illusies en dromen en ze komen niet uit. Je verwacht allerlei dingen en het gebeurt toch weer anders. Dan zeg je; Het is Gods wil, of: het is het noodlot. Maar als je achteraf nagaat wat er allemaal een rol bij speelt, dan kom je vreemd genoeg tot de conclusie; Eigenlijk ben ik er zelf direct mee verbonden. Zonder mij zou het zo niet gebeurd zijn. Ik moest juist op dat ogenblik op die plaats zijn, anders had dat niet kunnen gebeuren. Ik moest juist met die mensen en onder die omstandigheden samengaan, want anders had die situatie niet kunnen ontstaan. Met andere woorden: veel van hetgeen we in het leven zien als onze vrije beslissing, blijkt achteraf eigenlijk onontkoombaar te zijn geweest, omdat wij zijn wie wij zijn. En als je daarvan uitgaat, is het eenvoudig genoeg.

Op het ogenblik dat ik beseft wat ik ben weet ik welke keuze ik moet doen. Op het ogenblik, dat ik weet welke keuze ik moet doen, maak ik bewust waar wat ik ben. Maar op het ogenblik, dat ik dat doe zal ik het geheel, de kosmische betekenis van mijn wezen, steeds betrekken bij alles, zelfs bij de kleinste gebeurtenis op aarde. En dan zou ik kunnen zeggen: ik heb mijn taak al volbracht.

Het is allemaal zo moeizaam als je een mens ziet streven en klauteren op een onmetelijk lange Jacobsladder die in de hemel uitkomt, maar waar hij inmiddels zontwintig keer afvalt om z'n nek te breken. De werkelijkheid is eenvoudiger én moeilijker.

Weet u, als u bezig bent met uw kosmische taak en u probeert te zien wat u kosmisch bent, dan zult u heel vaak vergeten wat u nu bent en wat u nu doet. Wat u nu bent en wat u nu doet, het gebeuren van dit ogenblik met zijn mogelijkheden en onmogelijkheden, met zijn slagen en zijn frustraties, dat is de uitdrukking van iets wat u kosmisch bent. Dus begin nu maar voorop te stellen; In kosmische zin zal ik vandaag moeten leven volgens de

omstandigheden die vandaag bestaan en volgens de waarden die vandaag volgens mijn besef en wezen niet mij harmonisch zijn. Dan komt de rest vanzelf wel.

Nu is het woord "kosmisch" iets wat natuurlijk veel verder gaat dan de materie. De materie is een uiting. Men zegt wel eens: De gehele materie is niets anders dan een tijdelijke concretisering van energie welke kan voortbestaan buiten elke vorm en zich dan onttrekt aan elke definitie en waarneembare tegenstelling. Dat is een heel mooie formule en bovendien niet geheel onjuist. Maar wanneer ik nu in die materie zit, dan is mijn kosmos de materie. Dat mag ik niet vergeten. Al het andere wat erbij komt, zal ik zijn, maar ik ken het niet. En dat wat ik niet besef te zijn, wat ik niet weet omtrent mijzelf en de kosmos, kan ik onmogelijk projecteren in dat wat ik vandaag ben.

Als je dan toch bepaalde kosmische regels stelt, dan zijn dat kennelijk niet de regels die bij je horen, die zijn van iemand anders. Misschien heeft u wel eens geprobeerd om een schaap op te voeren tot jachthond. Dat is erg moeilijk. In uiterlijkheden kunt u misschien nog slagen, maar het beest blijft "bé" roepen. Op diezelfde manier moet u het ook zien ten aanzien van uzelf.

Nu gaan we even wat filosoferen, want dat hoort er ook bij. Wij spreken over het onbekende onder de naam God. God is alles. God is het oerbegrip. Maar God is ook datgene waarin geen tegenstelling is, totdat God de tegenstelling vanuit Zich projecteert. Laten we dit dan de kern van de kosmos noemen. Dan vloeit hier uit voort dat er in God geen goed en geen kwaad, geen links en geen rechts is, kortom, niets is wat tegenstelling is. Dan zal ten aanzien van deze oorspronkelijke bron alles voortdurend en gelijkwaardig deel van de Godheid blijven uitmaken. Hier zijn onderscheidingen dan geen betekenis. Alleen het bestaan is van betekenis.

Wanneer die God Zich uit in bepaalde tegenstellingen, dan kan het zijn dat wij behoren tot dat deel van het Goddelijke dat in die tegenstelling tot uiting komt. Wij zijn dus deel van God, maar daarin gelijktijdig deel van een bepaalde projectie. Wil je nu zeggen dat het onze taak is om God terug te vinden, dan heb je het mis, want God projecteert ons. Dat is de goddelijke wil. Dan kan het dus nooit onze bestemming zijn om terug te keren. Maar het is voor ons wel belangrijk, dat we weten wat wij in die projectie zijn, dat wij functioneren volgens de kern waaruit wij zijn voortgekomen.

Dit functioneren volgens die kern heeft weer te maken met het "Ken uzelve", met de bewustwording van ons eigen wezen. Helaas zijn wij niet in staat die kern te bereiken. God is voor ons onuitdrukbaar. Het niet in tegenstellingen uitgedrukte en in zich onbegrensde is niet definieerbaar. Het is ternauwernood beleefbaar. Het is alleen maar een schok. Je kunt dus niet teruggaan tot die kern. Je kunt alleen je steeds meer bewust worden van datgene wat je vanuit die kern in wezen bent.

Dan komt de mens misschien een beetje met zichzelf in moeilijkheden. Want, zo zegt hij, een zon kan leven baren en kan leven vernietigen. Is het nu goed dat ze leven vernietigt? Het antwoord is: Als ze leven heeft gebaard kennelijk wel, want beide functies komen voort uit dat wat ze is. En dat geldt evenzeer voor de mens.

Men zegt: Is het nu goed om mensen te doden? Het antwoord is; Volgens uw eigen besef niet en daarom is het voor u niet aanvaardbaar. Dat betekent, dat u in een situatie kunt komen waarin u doden moet. Dan is dat doden geen schuld, maar een waarmaken van datgene wat u bent. Het is de uiting van uw persoonlijkheid. Het is niet alleen maar een kwestie van preken en mooie en edele dingen doen.

De meeste mensen staren zich blind op: wij willen leven zoals Jezus heeft geleefd. Dan moeten ze eerst maar beginnen met alle elektrische apparaten weg te gooien, hun bezit weg te geven, niet meer te denken aan C.A.O., maar alleen te leven voor anderen. Dat spelen ze niet eens klaar, want ze zijn daar eenvoudig niet rijp voor. Hun functie is op dit ogenblik een andere. Dat wil niet zeggen dat de grootste schurk van vandaag niet de nieuwe Wereldmeester kan worden in een onbepaalde toekomst. Dat is mogelijk. Dat kan gezien vanuit het Goddelijke deel zijn van zijn wezen. Maar dat houdt helemaal niet in dat hij vandaag tegenover de mensen minder schurk is.

Ik geloof dat dit een interessant punt is. Want als je het hebt over de kosmische bestemming, dan ben je zo voortdurend bezig om uit te wijken uit de werkelijkheid. Je probeert te ontkomen aan hetgeen je bent, hetgeen je doet en daardoor zin en betekenis te geven aan alle dingen die je nog niet hebt kunnen waarmaken, maar waarop je hoopt. Anders gezegd; Streven naar de kosmische bestemming is voor heel veel mensen niets anders dan het creëren van een illusie waardoor datgene wat ze zijn voor henzelf aanvaardbaarder wordt. Als zodanig is die illusie wel te accepteren. Niemand kan er iets op tegen hebben, maar ze is niet bestemming op zichzelf, noch een redelijke weergave daarvan.

Als wij de kosmische samenhangen ontleden, zijn wij geneigd alles in systemen uit te drukken. Er zijn heel veel dingen bij die u kent. Bijvoorbeeld; u behoort tot een bepaalde straal.

Wat betekent dat eigenlijk? Is dat uw lotsbestemming? Is dat uw kosmische betekenis? In zekere zin wel. Een bepaalde straal betekent een bepaalde eigenschap. Het is niet alleen een weg van bewustwording, een aantal kwaliteiten. Neen, het is een eigenschap, een werking, die in het totaal van de tegenstellingen binnen de kosmos functioneert.

Als je behoort tot een bepaalde straal, dien je die dus waar te maken. Pogen om anders te zijn dan je volgens de straal waartoe je behoort zou moeten zijn, is in feite alleen maar je verzetten tegen de kern van je wezen en tegen datgene wat ik dan toch wel weer een kosmische bestemming zou willen noemen:

Je behoort niet alleen tot een bepaalde straal, maar ook tot een bepaalde sfeer. Ook deze sferen worden vaak in stralen uitgedrukt, maar dat wordt dan verwarrend. Het betekent niet anders dan dat je een bewustzijnspeil bezit waardoor je gehele uiting mede bepaald wordt. Maar je behoort nog steeds tot dezelfde tendens. Je bent b.v. mystiek, wetenschappelijk, emotioneel, aanvaardend ingesteld of misschien in het bijzonder op relaties. Dat zijn allemaal mogelijkheden. Word je meer bewust, dan ga je de betekenis van die dingen anders zien. Je gaat meer begrijpen wat je in wezen tot stand kunt brengen en daardoor zul je jezelf juist uitdrukken. Dat is bewustwording, natuurlijk. Maar daarmee verandert er niets. Want al datgene wat je nu bewust doet, zou je anders onbewust en mogelijk op een wat andere manier eveneens tot stand hebben gebracht. Dat wat je bij anderen teweeg brengt is onontkoombaar. Het lot, zoals je het zelf beleeft, wordt voor een groot gedeelte bepaald door je besef van je eigen wezen en je vermogen om in jezelf de kosmos toch nog te ervaren en daarmee harmonisch te zijn.

Zo komen we aan een aantal stellingen, die wat menselijker zijn, maar die toch ook ergens consequenties hebben.

Als je dit namelijk voorlegt aan mensen, die niet verder denken, dan zeggen ze: Dat betekent dus dat ik maar kan doen wat ik wil. Dat is niet waar, omdat wat u wilt niet altijd in overeenstemming is met hetgeen u bent. Zolang uw willen en uw wezen samenvallen, kunt u alles doen wat u wilt. Dan is er geen enkele macht die u daarvoor schuldig kan verklaren of u kan verheerlijken. Als u uzelf bent op de juiste manier, dan doet u gewoon dat wat voor u en de kosmos noodzakelijk is. Dan kunt u banden leggen die door vele sferen gaan, dan kunt u gebeurtenissen veroorzaken die, al zal niemand dat bewust zien, over 10.000 jaar nog van invloed zijn. Dan bent u gewoon uzelf. Maar u leeft in een wereld waarin de denkbeelden niet in overeenstemming zijn met de feiten van uw innerlijk wezen.

U wordt geconfronteerd met een wereld waarin allerlei vooropgestelde beelden eigenlijk een hoofdrol spelen. Men noemt het dan wel conditionering, maar het gaat nog wel wat verder. Het is doodgewoon een wereldvoorstelling die op zich een halve illusie is, omdat ze elk feit alleen maar in een bepaalde richting pleegt te interpreteren. Kijk, daar komen uw angsten en begeerten uit voort. Daar komen voor u bepaalde afwijzingen uit voort, ongeacht uw eigen wezen. En omgekeerd doet u bepaalde dingen die helemaal niet stroken met dat wat u bent. Dan denkt u; ik kan de wereld anders beïnvloeden. Neen. Als u probeert een mens te doden tegen wil en dank en het ligt niet in uw lijn om die mens te doden, dan bezorgt u hem misschien een doodschrik, maar daardoor wordt hij gezonder, want uw eigenlijke functie is juist om anderen te stimuleren en niet te vernietigen.

Het kan ook zijn dat u zegt: Deze mens ga ik genezen. Dat wilt u zo graag, dat vindt u goed. Maar op het ogenblik, dat u begint aan die genezing, helpt u in feite de ander naar onze kant over te gaan. En dan zegt u: Dat was een grote mislukking. Neen, dat was geen mislukking. U heeft gewoon gefunctioneerd zoals u moest functioneren. Daarom moet u heel goed begrijpen, dat u alleen dat tot stand kunt brengen wat tot uw kosmisch wezen behoort of uw kosmische taak en bestemming. Al het andere kunt u wel anders bedoelen dan het uitpakt, maar daaraan kunt u niets veranderen. Uw inwerking t.a.v. de kosmos is vastgelegd op het moment dat uw wezen als uiting in de kosmos verscheen. En dat wil zeggen, dat u behoort tot een klasse van wezens, die misschien als zodanig vanuit de kosmos zijn geconditioneerd om alleen bepaalde effecten, bepaalde tegenstellingen in het geheel van de schepping tot stand te brengen.

Wie zo denkt, zal zich wel eens gaan afvragen: Kan ik dan zelf niets doen? U kunt veel doen.

In u is en blijft - hoe u ook leeft en in welke wereld u bent - de oriëntatie op de kosmos bestaan op de grondwaarden van uw wezen. Zolang u handelt in volkomen overeenstemming met uw wezen is er niets aan de hand. U zult dan in uw relatie met de wereld een veel duidelijker beeld krijgen van uw betekenis. En dan moet u niet zeggen: Die betekenis bevalt mij niet. U moet zeggen: Dat ben ik dus. Daardoor wordt u niet alleen bewuster, maar kunt u ook de effecten, die u moet veroorzaken, beter begrijpen en wat meer is: u kunt de positieve kant daarvan ook voor anderen duidelijker maken.

Alles in de kosmos sluit aaneen. Het lijkt soms wel een Chinese puzzel. Als je de mensen alleen maar goed laat zijn, dan heb je slechts één staafje eruit gehaald dat "kwaad" heet. Alle andere eigenschappen laat je zo. En komt er ook maar één beweging, dan valt de hele puzzel uit elkaar; de samenhang is weg.

De mensheid bestaat nu eenmaal tussen de begrippen goed en kwaad. Als één van die twee wegvalt, kan ze niet meer bestaan. Dan hebben de mensen geen enkele mogelijkheid meer zichzelf te handhaven en gaan ze te gronde. Je kunt ook zeggen: Water en vuur zijn twee vijanden van elkaar. Maar vergeet niet, dat wanneer het vuur het water niet verdampt en het daardoor tot ontbinding brengt het zelf niet meer voldoende zuurstof kan krijgen en blijven verkrijgen om zichzelf in stand te houden.

Neem de planten. Planten zijn er om door de mensen te worden opgegeten. Vergeet het maar: Het hele leven op aarde is gebaseerd op de zuurstofcyclus. Die zuurstofcyclus impliceert echter - en dat vergeten heel veel mensen - dat er een voortdurende omzetting moet zijn waardoor zuurstof vrij komt, omdat het totaal van de aanwezige zuurstof op aarde veel te gering is om het bestaan van de levenscyclus te handhaven. Er zijn dus gewoon planten nodig om de zuurstof te produceren waardoor de levensvormen, die zuurstof nodig hebben, kunnen functioneren om op hun beurt weer een rol te spelen in het geheel. Dat noemt men ecologie. Het betekent, dat alles zijn eigen functie en eigen betekenis heeft.

Dan zegt men met een groots gebaar: We weten dat wel. Als er b.v. te veel antilopen zijn, dan zullen de leeuwen zich vermenigvuldigen en deze zullen dan weer zodanig inhakken op de antilopen, dat er weer te weinig antilopen zijn waardoor er een aantal leeuwen verhongert en dan is het evenwicht herstelt. Ze zeggen niet: O, wat wreed, of: dat is verkeerd of slecht. Maar is het dan op aarde niet zo, dat wanneer er mensen zijn die de vrijheid moeten vinden, er dan ook dictatoren moeten zijn. Waar geen onvrijheid is, kan vrijheid niet worden beleefd en omgekeerd. Als alles goed zou gaan op aarde en er geen problemen zouden zijn, dan zou de mens eenvoudig inslapen. Hij zou niets meer bereiken.

Denk aan de technische ontwikkeling van de mensheid. De mensen maken in één wereldoorlog technische vorderingen die anders 30 eeuwen zouden vergen nu in een paar jaar. Dat wil zeggen, dat de mensheid haar mogelijkheden verandert maar daarmee ook haar bestaanscondities. En toch blijven mensen mensen. Dit is de hele kosmische samenhang.

Ik geloof, dat de mens het te benepen ziet. Hij houdt zich ermee bezig wie wie slaat, wie met wie naar bed gaat, wie terecht predikt en wie de ander misleidt. Maar wat de mens altijd vergeet, is dat die dingen als verschijnsel weinig betekenen. Alleen daar waar ze beantwoorden aan het kosmische wezen van de mens hebben ze werkelijk invloed. Maar dan is het feit onvermijdelijk geworden.

Nu kunnen wij dat toeschrijven aan de sterren, aan de geestelijk kosmische golven die optreden en wat ons eigen besef betreft, aan onze beleving en misschien zelfs aan een deel van onze mogelijkheden. Op een bepaald ogenblik is dat wel waar, maar voor het geheel van ons "zijn" niet. Daarom wil ik deze beschouwing besluiten met de volgende opmerking:

In de kosmos staat vast wat je bent. Niet als vorm, maar als invloed in het geheel door alle tijden, in alle werelden en in alle denkbare verschijningsvormen. Het is de kern van alle verschijningen waarin het "ik" zich ooit zal kunnen manifesteren. Deze kern is de werkelijke bestemming. Datgene wat je bent in samenhang met al het andere en zo de directe weergave van het Goddelijke, dat is je taak. Maar onontkoombaar, want het is ook je wezen.

Leef daarom volgens je beste weten. Probeer nooit om anders te zijn dan je bent, maar wel om zo goed mogelijk te beantwoorden volgens hetgeen je bent aan je innerlijke gevoelens van juistheid. Op die manier alleen kun je je taak vervullen.

Denk niet, dat hierbij alleen de diepzinnige elementen van het leven een rol spelen en dat je aan de speelse voorbij kunt gaan. De speelse elementen zijn evenzeer deel van je kosmische taal, van je werkelijke betekenis in het geheel, zoals alle diepzinnigheden waarin je jezelf pleegt te verliezen. Soms lijkt het mij wel eens toe dat de mens in zijn speelse momenten meer waard wordt dan hij in zijn diepzinnigheden voor zichzelf ooit kan zijn.

CONDITIONERING

Ze hebben mij gezegd hoe ik moet zijn, wat ik moet doen en waar ik moet gaan. Hoe ik moet denken, hoe ik moet zien, waar ik verder moet lopen en waar ik moet staan.

Ze hebben mij gezegd: Dit is werkelijkheid. God wil het. Dit is het bestaan.

Zo leef ik, vergetend dat wat ik ben, in door mensen geschapen waan.

Ze hebben mij gezegd: Dit is goed, dat is kwaad. Maar in mijzelf leeft een licht, dat een heel andere zin aan alle dingen geeft.

In mij bestaat er een licht dat zegt niets goed of kwaad, maar: dit is terecht en dat zal toch wel overbodig zijn. Ik vind uit zin en overbodigheid mijzelf terug ondanks conditionering, al kost het mij soms strijd om te aanvaarden wat ik ben.

Ik leef, ik besta en als ik door de sferen ga, dan zal men overal vrij zeggen: Dit is waar en dat is slecht. Dit is goed en dat is niet juist. Dit is eeuwigdurend recht.

Maar wat ik ben, zo ik besta, dat is een werkelijkheid die boven sferen blijft voortbestaan, die duurt tot buiten alle tijd. Dat wat ik ben is onbeperkt, onbegrensd in sfeer en tijd. En al wat anderen mij hebben geleerd, vergaat in deze eeuwigheid.

Daarom ben ik mijzelf en leef ik mijzelf en zoek ik mijzelf voortdurend te zijn en vind ik de vrijheid mijzelf te leven, vind ik de vrijheid om uit mij te weven een band met de kosmos, die rond mij bestaat.

Laat conditionering een droombeeld dan wezen dat mij in het leven langzaam vergaat. Dat mij in de sferen eindelijk verlaat totdat ik weer word dat wat ik ben: een deel van de God, die ik diep in mijzelf voortdurend als licht en als waarheid erken.

Conditionering is de onderwerping aan de rede van de ander. Dat wat een ander is en zegt, moet je erkennen maar vanuit jezelf, niet vanuit voorop gestelde waarden. Als u daarmee rekening houdt, dan zal misschien het voorgaande u zelfs nog helpen om te erkennen in hoeverre u niet alleen geconditioneerd bent, maar ook in hoeverre u de punten waar het werkelijk op aan komt teniet kunt doen.

LES 9 - BEZIELING

De kern van elk levend wezen is een ziel. Een ziel als zodanig is een kracht die niet geheel tot het eigen wezen behoort, maar waardoor het verbonden is - in ons geval b.v. - met de oerkracht. De ziel op zichzelf zou men kunnen omschrijven als een kosmische energie, die door haar aanwezigheid de mogelijkheid schept om een verschil tot stand te brengen tussen de omgeving en de directe nabijheid van die ziel, deze kosmische energie. De ziel vormt de begrenzingsmogelijkheid zoals de geest de bewustzijnsmogelijkheid omschrijft.

Nu wordt het woord bezieling in heel veel verschillende betekenissen gebruikt. Ze zeggen van iemand, dat hij een bezielde redenaar is. Dan bedoelen ze helemaal niet dat die man zijn ziel erin legt, ze bedoelen alleen maar dat hij indruk maakt. Ze kunnen zeggen dat een bezielde werkelijkheid tot stand komt. Ze bedoelen: dit leeft voor mij. Zo kunnen we doorgaan. Het wezen van de bezieling is dus kennelijk, dat er iets meer aanwezig is dan alleen datgene wat als eigen "ik" kan worden beschouwd. Dat geldt voor uw ziel, dat geldt voor de kracht die een zon bezielt, dat geldt zelfs voor dat ogenblik van bezieling waarin u even buiten uw eigen mentale grenzen treedt en tot belevingen komt, dus tot een besef, dat uw normale zijn te boven gaat. Het is dus een toevoeging.

Wat is de bron van die toevoeging? We kunnen het natuurlijk eenvoudig zeggen: alle bezieling komt van God. We weten wel niet wat God is, we weten niet wat bezieling is, maar het komt van God. We kunnen echter proberen om het een beetje te analyseren.

Onze ziel is deel van de kosmos. Of we dat nu het licht noemen of God dat blijft allemaal even vaag; het is tijdloos, het is niet overzienbaar. Het is eigenlijk niet eens benaderbaar. Wij kunnen het wel met ons gevoel beleven, maar we kunnen er niet werkelijk een mening of een oordeel over vormen. Dat is dus nogal gemakkelijk.

De ziel is een deel van ons, inderdaad. Maar als wij ons bezielde gevoelen door de een of andere drang of door een verschijnsel, waar komt dat dan vandaan? Dan blijkt in 9 van de 10 gevallen dat die bezieling te maken heeft met hetzij invloeden, hetzij gewoon krachten die van buitenaf optreden.

De bezieling, die een man of een vrouw kan treffen, de begeestering waardoor men plotseling wordt getroffen door een denkbeeld en eigenlijk over zijn eigen grenzen heen getild schijnt te worden, blijkt heel vaak een telepathische te zijn. Een bezieling kan gewoon voortkomen uit een harmonie tussen vele mensen die in u bepaalde grenzen, bepaalde beperkingen tijdelijk opheft en zo in uw wezen een grotere volheid van mogelijkheden schept dan normaal aanwezig is. Het kan ook zijn dat het een geest is:

Een geest kan ook bezieler zijn. Niet dat hij u een ziel geeft, maar hij kan wel degelijk in uw bewustzijn waarden injecteren die daarin niet bestaan of combinaties mogelijk maken die voor u niet normaal zijn, zodat u opeens met een nieuwe visie, een nieuw beleven, een nieuw gevoel misschien wordt geconfronteerd. In dier voege kunnen we dus wel zeggen, dat bezieling eigenlijk altijd een kwestie is van een kracht, die ons van buitenaf bereikt en dat de aard van de bezieling mede wordt bepaald door de geardheid van die kracht.

Verder kunnen wij zeggen, dat er één alom tegenwoordige en altijd optredende energie is die altijd bij ons blijft (onze werkelijke ziel). Dit geldt voor alle levende wezens. Daarnaast kunnen er ook incidenteel optredende krachten zijn - waar dan ook vandaan - en die kunnen invloed hebben op onze persoonlijkheid, op ons denken, ons bewustzijn en vaak zelfs op onze vermogens.

Bronnen van bezieling vanuit de geestelijke, niet-stoffelijke werelden.

Er zijn bepaalde Heren. Dit zijn krachtlijnen, ontwikkelingslijnen die een eigen frequentie hebben. Zij hebben contact met alle wezens die deze ontvangstmogelijkheid ingebouwd

hebben. Het is zoiets als een afgestemde ontvanger. De mens is een ontvanger. Er is een kosmische kracht en deze zendt bepaalde golven uit. Soms zijn dat golven van wijsheid, soms andere. De golf waarop u bent afgestemd spreekt aan. Op dat ogenblik ontstaat er in uw wezen de neiging en de mogelijkheid om uitvoeriger dan normaal te reageren op die invloeden en u zult alle werkingen daarvan in uw wereld beter begrijpen. U zult daardoor ongetwijfeld ook in eigen daad- en denkpatroon worden beïnvloed.

Deze Heren zijn ver weg. Hun invloeden zijn nogal algemeen. Wij spreken doorgaans over 7 grote Heren en nog 3 Heren van Kracht. Maar of je nu spreekt over een Heer van een Straal, over één van de Heren van Wijsheid of over de Heren van Kracht het is altijd hetzelfde liedje: deze invloed is partieel. Ze spreekt dus niet iedereen aan, maar alleen degenen die afgestemd zijn. Ze teert echter op alle afgestemden wel gelijk in. Je kunt dus niet zeggen, zoals sommige mensen denken te kunnen doen: Ik word bezield door een hoge geest. De Heren van Wijsheid hebben mij beroerd. Als je dat denkt en je meent dat je daardoor anders bent dan een ander, dan ben je er maar beroerd aan toe, want die wijsheid ontvangt een ander evenzeer. De uitdrukking die je eraan geeft, behoort wel tot je eigen wezen en je eigen mogelijkheden, maar de mogelijkheid als zodanig is voor iedereen gelijk.

Iets anders wordt het, wanneer we te maken krijgen met sterkere persoonlijke krachten. Sommige mensen noemen dat engelen, anderen weer hoge geesten. Sommigen zeggen zelfs, Het zijn de Meesters die leiding geven aan de aarde. Maar hoe u ze ook noemt, deze zijn Persoonlijkheden. Terwijl een Heer van een Straal, van Harmonie, van Wijsheid of van Kracht eigenlijk het gehele Al beroert, zal zo'n Meester, zo'n Persoonlijkheid, alleen een bepaald deel van het Al beroeren. Wat meer is, hij zal daarbij een veel scherpere afstemming kiezen dan denkbaar is voor iemand, die in het algemeen een golf van bewustzijn de wereld instuurt. Een voorbeeld!

Neem Jezus, die zich de laatste tijd weer wat meer met de wereld bezighoudt. Jezus is een Grootmeester. Jezus kan inspireren. Jezus kan kracht geven, natuurlijk. Maar hij geeft deze bewust. Hij kan in verschijning treden op misschien 20 plaatsen op aarde gelijktijdig, indien hij dat wenst, maar hij zal elke plaats afzonderlijk kiezen en bestemmen. Er is geen algemeenheid meer. Dit is bewust en met wil bepaald.

Een bezielende kracht van deze geaardheid, dus stammend uit de geestelijke werelden, kan bij een groot aantal mensen selectief bepaalde mogelijkheden wekken. Dat kan voor de een zijn een juister besef van eigen situatie, voor een tweede misschien het ontdekken van krachten die in hem sluimeren en voor een derde de mogelijkheid om iets te veranderen. Dat is dan stuk voor stuk een gerichte bezieling. Anders gezegd: Jezus is degene die niet alleen de kracht, maar ook de geaardheid van de mogelijke reactie bepaalt en deze beperkt tot een enkeling of desnoods tot enkele mensen, dus nooit tot een heel volk. In deze vorm van bezield zijn krijg je dus kennis, invloeden, mogelijkheden van de hoogste geestelijke werelden (de nietstoffelijke werelden die worden aangepast aan en uitgedrukt in de stoffelijke wereld en wel door specifiek voor een bepaald doen gekozen representanten.

Dan hebben we de gewone bezieling die heel dicht bij ligt bij wat men inspiratie noemt. Die kan ook uit de geest komen.

Kijk eens, wanneer ik over deze wereld loop rond te dolen - wat nog wel eens gebeurt - en ik zie iemand in moeilijkheden zitten, dan kan ik zeggen: Als je dat piefje nu op dat palletje drukt, dan doet dat ding het weer. Of ik kan zeggen: Nu moet je even stil zijn en diep adem halen, dan gaat het wel beter. En dan kan ik op zo'n ogenblik de reactie wel doorzetten en de persoon bewust maken van die invloed. Er kan dan nu een situatie ontstaan waarin mijn kennis en soms ook mijn kracht tijdelijk via zo'n persoon werkt.

Zo kan ik ook iemand helpen, wanneer er een argumentatie of een dispuut is. Ik zou langs komen en denken daar moet een goed antwoord op worden gegeven. Dan kan ik zo iemand stimuleren totdat hij zijn normale grenzen van uitdrukking en mogelijkheden overschrijdt en daardoor een bezield antwoord geeft waarvan hij later zelf staat te kijken. Dit zijn normaal voorkomende dingen.

Dan zijn er nog de stoffelijke zaken. Dat zijn al die invloeden uit de kosmos waarover we al meer hebben gesproken. We hebben daar te maken met uitstralingen van de zon. We hebben te maken met sterke veranderingen van lucht-aardepotentiaal lichtelektrische. We kunnen te maken krijgen met magnetische wervelingen. We kunnen te maken hebben met allerlei biologische of geestelijk aansprekende beïnvloedingen die stammen van de zon, uit de ruimte enz.

Dit lijkt ook bezieling, maar is dat in wezen natuurlijk niet. We zullen het heel vaak wel bezieling noemen, omdat daardoor onze eigen reacties zozeer veranderen dat we onszelf niet meer herkennen. Zo kan b.v. - ik noem nu maar wat - een uitbarsting op de zon voor sommige mensen leiden tot een enorme agressiviteit, maar voor anderen met hetzelfde gemak voeren tot een bijzonder scherp inzicht waardoor ze plotseling door de problemen heen het feit zien waar het om gaat. Zij hebben dan toch ook het idee dat er iets op hen inwerkt, dat ze iets meer zijn. En zij zullen dat dan ook bezieling noemen. In het persoonlijk leven speelt bezieling in deze zin dus wel degelijk een rol.

Er zijn meer van die gevallen waar we eigenlijk wel van een soort bezieling kunnen spreken. Wat moeten we denken van een rassengeest? Een rassengeest zal natuurlijk niet een heel ras gelijkschakelen. Die neiging om alles te normaliseren tot het denken en het bestaan toe dat is typisch menselijk. Een rassengeest bewaakt o.m. erfelijke eigenschappen en factoren. Hij bewaakt ook het geestesleven van een bepaalde groep die hij onder zijn beheer heeft. Als er nu in die groep bepaalde elementen gaan optreden die op dat ogenblik gezien in dit ras niet aanvaardbaar zijn, dan treedt hij op als bezieler; d.w.z. dat hij dit ras op grond van hereditaire kwaliteiten gaat aanspreken. Dat betekent dat hij dan 70 tot 80 % van zo'n ras inderdaad bereikt. Hij laat bij allen ongeveer gelijke impulsen opkomen. Het gedrag wordt dan tijdelijk veranderd : en door die gedragsverandering kan weer het lot van zo'n ras worden bestemd.

Wanneer nu een dergelijke poging plaatsvindt, zullen de mensen dus anders gaan redeneren, ze gaan anders denken, hun emoties zoeken een brandpunt. Je kunt dan iemand in dat brandpunt plaatsen. Je krijgt dan b.v. een nieuwe staatsman, een nieuwe prediker, priester of profeet. Al deze mensen, omdat ze het brandpunt zijn van een werking die de rassengeest in het gehele ras tot stand tracht te brengen, worden vervreemd van hun persoonlijke reactie. Wat zij dan zijn is eigenlijk iets anders dan hun werkelijke wezen. Hun uitstraling is veel sterker. Hun invloed op de mensen is veel groter. En juist daardoor lijkt het weer, of ze bijzonder bezielde persoonlijkheden

zijn, die - of ze nu door de duivel of door God bezielde zijn, want daar heeft de mens altijd wel een bepaald oordeel over - meer zijn dan gewone mensen. In feite is dat niet waar. Het is zo, dat iemand door de omstandigheden blijkt te kunnen functioneren als brandpunt voor een invloed van een rassengeest.

Dan hebben we de groepsgeesten. Een groepsgeest kan ook reageren. Een groep kan groot of klein zijn. Laten we ons voorbeeld maar beperken tot een groep van maximaal 100 personen, dus een kleine groep.

De groepsgeest probeert al die mensen te helpen. Voor een groepsgeest is een harmonisch patroon in de groep noodzakelijk, onvermijdelijk. En als daarin stoffelijk en misschien ook kosmisch storingen optreden, dan zal hij alles doen om ze op te heffen. Hij wil dat de groep als een eenheid functioneert en wil dat in stand houden. Dus moet hij ingrijpen in het bewustzijn van de leden van de groep. Hij kan dit niet doen door hen hun vrijheid te ontnemen. Hij kan het wel doen door een preferentie te creëren voor bepaalde denkbeelden en bepaalde reacties. Hij kan de groep zo aaneensmeden dat ze een gesloten geheel vormt. En als het niet anders gaat, doet hij dat desnoods door een vijandschap te scheppen t.a.v. alles wat niet tot de groep behoort. Het belangrijke is, dat de groep in de eerste plaats een eenheid vormt. Ook dan kunnen we zeggen, dat de mensen van die groep bezielde zijn door gevoelens, emoties en denkbeelden die eigenlijk niet thuishoren in hun persoonlijk bestaan, maar die hun van buitenaf worden ingelegd. Ze gaan reageren op iets wat ze beschouwen als deel van zichzelf, ofschoon het in feite een invloed is die door de groepsgeest wordt uitgeoefend.

Nu zult u zeggen: Waar blijven wij dan eigenlijk? De mensen zijn altijd zo druk bezig met vragen als: Wanneer komt de ziel in het lichaam? Ja, wanneer stapt de passagier in de autobus? Niet op het ogenblik dat hij uitstapt, maar op het ogenblik dat hij vertrekt. Dat zijn dingen waarover je moeilijk iets kunt zeggen.

Een geest, die incarneert, bezielt in feite ook iets. Want zo'n stoffelijk organisme werkt wel, het biologisch geheel bestaat wel, maar het heeft iets nodig dat coordineert, dat a.h.w. inhoud, betekenis geeft aan het stoffelijk werken. Die geest zal een lichaam kiezen. Dat is altijd het eerste punt. Bij de keuze van het lichaam verbindt hij iets van zijn eigen kracht aan het wordend organisme. Het is alleen een lijntje, maar het is toch voldoende om daardoor eigenschappen en kwaliteiten van de geest te laten mee vibreren in die stof. Omgekeerd ook: de stoffelijke ontwikkeling a.h.w. door te sturen zodat ze in die geest en vooral in het besef van die geest vorm krijgt en hij weet wanneer hij moet reageren. Dan komt er een ogenblik dat die geest in het lichaam trekt. Is dat nu bezieling? In zekere zin wel, want die geest brengt zijn eigen ziel mee. Is het bezieling in de zin dat er een nieuwe ziel wordt geschapen op dat moment? Neen, want het is goddelijke levenskracht die al in andere vormen en structuren eveneens bezielend is opgetreden en die rond zich bovendien een persoonlijk bewustzijn bezit. Maar goed, je kunt zeggen: de vrucht wordt op een bepaald moment bezielde. Ik heb hiermede, meen ik, het merendeel van de belangrijke factoren van bezieling wel genoemd.

Gezien het feit, dat we nu bezieling hebben beschouwd als één invloed, moeten we ons ook nog realiseren dat er heel veel mensen zijn, die inspiratie met bezieling verwarren. Inspiratie is heel iets anders.

Wat u inspiratie noemt, kan van buitenaf komen, dat is ongetwijfeld waar. Maar het is niet iets wat het geheel van uw wezen beïnvloedt. Inspiratie is altijd datgene waardoor uw denkprocessen worden beïnvloed. Waar bezieling altijd externe factoren veronderstelt, kan inspiratie uit het eigen "ik" voortkomen. Een mens kan gewoon vanuit zijn onderbewustzijn bepaalde dingen opeens beseffen en denken: dit is een inspiratie, en misschien daarvoor zelfs een schuldige aanwijzen: dat heeft de geest gedaan.

Inspiratie heeft dus alleen te maken met het plotseling ontstaan van denkbeelden die niet in overeenstemming zijn met datgene wat je zelf als normaal beschouwt.

Bezieling daarentegen is een beïnvloeding van een persoon of van vele personen, desnoods van een deel van de ruimte waardoor het geheel van de geaardheid en de bewustzijnswaarde zodanig worden beïnvloed dat de externe factor tenminste ook een deel van het gedragspatroon en de bewustwordingsmogelijkheid beïnvloedt. Als we het zo zeggen, dan wordt het misschien ook duidelijk waarom er zo'n verschil moet worden gemaakt.

Een ziel is altijd iets wat niet van uzelf is. Als we bepaalde dingen bezieling noemen, dan hebben we altijd nog te maken met beelden, die in de eerste plaats buiten u bestaan en om welke reden dan ook op u worden afgedrukt. Of met een beheersing van uw persoonlijkheid waardoor die wordt omgevormd tot ze beantwoordt aan de eisen van een wezen dat buiten u bestaat. Maar als u gewoon tot iets wordt geïnspireerd, dan is het het geheel van uw wezen dat daarbij een rol speelt.

Inspiratie is ook niet iets wat om je heen gebeurt. Het is altijd een proces dat in je gevoelens, in je denken een rol speelt en waarbij je zelf de beslissing neemt.

Wanneer er uit de kosmos een golf aanrolt die de mensen agressief maakt, dan kun je de mensen slechts aansprakelijk stellen voor die agressie in zoverre ze bewust wordt gehanteerd. Als een poging tot inspiratie ook agressie inhoudt, dan wordt het beeld van de agressie wel in u wakker, maar u bent in staat om de werkelijkheid nog daarmee te vergelijken; u kunt tot een zelfstandig besluit komen. Dit grote verschil zullen de meeste mensen helaas over het hoofd zien.

Inspiratie kan een mens er zeker toe brengen om een hele toespraak te houden waarbij een geest bepaalt wat die mens zegt. Dat kan echter alleen, indien er tussen die mens en die geest een harmonie bestaat. Wat meer is, als die mens zich ook bewust is van die harmonie. Zelfs bij alle gezonde vormen van mediumschap (er zijn ook nog andere) is het nodig dat er eerst

een harmonie is tussen de persoon die doorgeeft op aarde en de entiteit die de boodschap bepaalt, zoals in mijn geval b.v. U moet begrijpen dat we alles wat dwingt op een andere manier moeten beschouwen dan iets wat hoogstens kan conditioneren. Conditioneren is het steeds herhalen van waarden waardoor je misschien op den duur vergeet wat je ziet, wat je beleeft, wat je waarneemt en het anders gaat interpreteren. Dat is mogelijk. Maar je bent er zelf bij. Je hebt nog steeds de mogelijkheid tot beseffen. Alles wat je doet is nog steeds deel van je persoonlijkheid, van je wezen. Op het ogenblik echter dat je niet meer in staat bent het uitzonderlijke van de situatie te begrijpen, daaraan helemaal geen deel kunt hebben en op generlei wijze je bewust daarmee verbonden weet, spreken we pas van werkelijke bezieling.

Bezieling is iets wat in u kan berusten en uitstralen naar anderen, zonder dat u zich van die uitstraling bewust bent en waarschijnlijk zelfs zonder dat u zich bewust bent van de invloeden die u heeft wakker geroepen en van de invloeden die ook rond u een rol zijn gaan spelen. Het is voor een mens misschien beter om zich niet al teveel met die dingen bezig te houden.

U heeft een ziel. Goed. De kosmos beïnvloedt u. Zeker. Maar als mens kunt u die dingen niet allemaal uit elkaar houden. U kunt misschien - we hebben daarvoor wel eens aanwijzingen gegeven - met enige moeite en experimenten erachter komen tot welke straal u eigenlijk behoort. En weet u dat, wat heeft u er dan nog aan? U kunt misschien als mens geestelijke harmonieën wat gemakkelijker bepalen, maar als u dat allemaal weet, wat heeft u eraan? Alleen als het een essentieel deel is van uw bewust streven en werken waar u zelf bij betrokken bent, is het zinvol. In de gevallen dat het niet zo is, zoudt u eigenlijk die dingen voorlopig maar terzijde moeten leggen. Dat ligt mij beter.

Ik neem graag aan, dat God ons allen heeft beziel. Maar of God dat nu wel of niet heeft gedaan of dat een ander daarvoor aansprakelijk is (als je naar het gedrag van de mensen kijkt, denk je dat wel eens dat gaat mij niet aan. Ik ben er. Het feit dat ik er ben, betekent dat ik moet leven. Het feit dat ik leef, betekent bewustzijnsprocessen, betekent emoties, betekent ook erkenning van verschillende werelden en van omstandigheden. En zolang die direct betrokken zijn bij dat wat ik nu ben, bij de waarheid, de wereld die ik nu erken, is het zinvol. Op het ogenblik, dat ze er ver vanaf liggen, heb ik er niets aan.

Het is natuurlijk heel mooi om over het paradijs te filosoferen en over Adam en Eva ,de eerste naturalisten ter wereld. Maar als u daar nu een hele tijd over filosofeert en u vergeet wat u zelf bent, heeft u niets bereikt.

We zijn beziel, goed. Er zijn invloeden uit de kosmos, geestelijke en zelfs stoffelijk, die inwerken op de mens en daardoor zijn persoonlijkheid enigszins beïnvloeden en veranderen zonder dat hij het zelf kan weten. Dat is waar. Maar als u het niet kunt zien of weten, wat heeft u er dan aan om de mogelijkheid te kennen? Het belangrijke bij bezieling is juist dat de eigen persoonlijkheid in een positieve erkenning reageert ongeacht waarop, ongeacht hoe in overeenstemming met wat het "ik" op dit moment als volledig juist, als waar ervaart. En waar het dan vandaan komt, zal u een zorg zijn.

Bij inspiratie kan het nog zijn dat je zegt: waar komt het vandaan? omdat je dan je eigen vermogens hebt. Je kunt kritisch kijken naar hetgeen er in je ontstaat of uit je voortkomt. Maar bij bezieling ben je op dat punt althans niet meer volledig jezelf. De verandering is niet iets wat onder controle valt van je bewustzijn, je rede of je wil. Het is iets wat pas later kan worden beseft of in zijn gevolgen kan worden erkend, maar niet op zichzelf valt te definiëren. Waarom je je dan druk maken? U vindt het misschien gek dat ik dat erbij zeg.

Het leven van een mens (dit behoort wel niet helemaal bij het onderwerp, maar het lijkt mij toch wel belangrijk) is eigenlijk een deel van de totale mensheid. U weet het- het verhaal van de Rode Adam en al wat erbij hoort. Deze parabel heeft wel zin. De mensheid omvat een bepaald deel van het scheppend vermogen en de erkenningen, die binnen het scheppend vermogen bereikbaar zijn vanuit een bepaalde benadering. Mensen zijn dus onderling voortdurend met elkaar verbonden. Maar de bewustzijns waarde van het geheel der mensheid, inclusief alle geesten die ooit mens zijn geweest en die het ooit zullen worden én ook u, verandert elk ogenblik. Elk ogenblik wordt de betekenis anders in het geheel. En dat betekent,

dat uw eigen waarderingen, uw eigen wetten en regels maar beperkt gelden. Ze gelden wel voor u, maar ze bepalen niet de waarde in het geheel. Laat mij het zo stellen :

Er kan een ogenblik zijn dat het doden van een medemens eigenlijk voor de mensheid noodzakelijk is. Dan is het nog niet goed dat u een medemens doodt, want u kunt hem zijn leven niet teruggeven. Dat is dan vanuit een menselijk standpunt gezien. Maar tevens wordt het onvermijdelijk, dat u bewust of onbewust de dood van die ander veroorzaakt. Dan moet u dat aanvaarden. Het kan zijn, dat een mens in zijn gedragingen op een gegeven moment helemaal afwijkt van alles wat ethisch, moreel, sociaal, menselijk of economisch verantwoord wordt geacht. Het is heel begrijpelijk dat dat niet wordt goedgekeurd, maar op dat ogenblik is dat juist binnen de totale mensheid. Want het geheel van de mensheid kent natuurlijk ook een "bezieling" als ik liet zo mag uitdrukken. Dat wil zeggen.- alle delen van de kosmische of de goddelijke kracht die in de mensen aanwezig zijn, beantwoorden weer aan het patroon van de kosmische mens. Zo is de mensheid dus bezielt door een harmonische waarde die in elke ziel is terug te vinden. En het is die harmonische waarde die voor een groot gedeelte de kleine dingen bepalen.

Er zijn mensen die zeggen: Dat kan alleen gelden, als het om grote dingen gaat. Waarom? Als je kijkt naar de stranden die rond een oceaen liggen, dan kun je wel zeggen: Dat zijn tenminste grote dingen. Maar ze zijn ook uit korrels zand opgebouwd. Als drie korrels zand een beetje van positie veranderen, dan betekent dat misschien dat bij vloed één rimpeltje van het zand anders komt te liggen. En dat betekent weer dat wanneer het zand opdroogt en het gaat verstuiven de wind net een iets andere werking heeft. En dan kan dat ook nog betekenen dat er een duinenrij komt of misschien dat de zee gemakkelijker toegang krijgt. Dat kunnen die korrels zand niet overzien. Zo kunt u niet overzien wat datgene wat u bent en doet betekent voor een deel van de mensheid.

Maar er is een soort monitor. Er is een gemeenschappelijke kracht in Die ziel (niet in de geest, dus niet in het bewustzijn maar in de levende kracht zelf waardoor dergelijke dingen meegereguleerd worden. Niet alles wat u doet is belangrijk. Maar op sommige ogenblikken is dat wat u doet voor de gehele mensheid in haar ontwikkeling zo belangrijk dat het a.h.w. moet gebeuren. Denk niet, dat dit een kwestie is van inspiratie die u dan krijgt. Het is een bezielt zijn door de totaliteit. Het is een gedreven worden in een bepaalde richting. Zelf zul je dat nooit weten of misschien pas veel later erkennen. maar de wetten en de krachten van de kosmos houden nu eenmaal geen rekening met het menselijk bewustzijn. Ze zijn eenvoudig deel van Je totaliteit. Ze regeren die totaliteit en u wordt mede geregeerd.

Daarom zou ik zeggen, als u zich druk maakt over vragen als " bezieling " bewogen wordt door geestelijke of andere krachten, trek u er niet al teveel van aan. Probeer in uzelf een gevoel van juistheid te bewaren. Probeer in uzelf te beseffen elk ogenblik verandert de betekenis van de door mij erkende regels en wetten voor mij indien ik juist wil reageren in de totaliteit. In deze totale veranderlijkheid heb ik maar één beroep: de kracht van mijn ziel. Dat is de innerlijke energie die mij beweegt, dat is de innerlijke veerkracht die buiten alle redelijkheid om in mij steeds weer aanwezig is. Het is datgene wat mij ondanks mijn emoties voortjaagt. Het is datgene wat mij tegen mijn redelijkheid in plotseling ertoe brengt ons behaalde dingen te doen. En als ik ze gedaan heb, wanneer ik heb beantwoord aan deze kosmische bezielende impuls, dan ga ik gewoon verder zoals ik ben met gevolgen die ik misschien zelf niet heb gewenst, dat is mogelijk, met ervaringen waarvan ik de betekenis zelf nog niet geheel kan beseffen, maar omdat ik de uitdrukking ben geweest van de noodzaak van het geheel op dat ene ogenblik, ben ik binnen dat geheel aansprakelijk en word ik door het geheel gesteund, zodat geestelijk wat kracht en besef betreft het "ik" zichzelf kan handhaven, ja, zijn eigen waarde en betekenis binnen het geheel eerder juist dan minder juist gaat beseffen.

Ik heb vele dingen gezegd die u reeds heeft gehoord. Ik zou u willen raden in dit verband vooral te letten op de nieuwe samenhangen, die ik in het onderwerp naar voren heb geschoven. Ik heb u hiermee eigenlijk het raadsel verklaard van de werking van de goddelijke Kracht via de essentie van de totale mensheid naar uw eigen wezen toe. Ik meen, dat dit voor u verhelderend zou kunnen werken en daarom heb ik dat laatste stukje erbij gegeven.

DE SAMENWERKING TUSSEN STOF EN GEEST

Als u vanuit een geestelijk standpunt de aarde en het stoffelijk bestaan bekijkt, dan moet u zich wel realiseren dat voor de geest de aarde eigenlijk een soort school is, een testbaan waar je alle eigenschappen die je als geest nodig hebt om een kosmische harmonie te beleven kunt ontwikkelen, eventueel bekritisieren en leren verbeteren. Het is duidelijk, dat de geest dus interesse heeft voor de stof, al is het maar uit zelfzuchtige of doelmatige overwegingen. Ik zeg niet dat het altijd zo is, we zijn niet altijd zelfzuchtig, maar het komt toch voor. Als je dus kijkt naar de samenwerking tussen stof en geest, dan is vanuit de geest gezien het belangrijkste dat de stoffelijke bewustwordingsmogelijkheden blijven bestaan en eventueel worden uitgebreid.

Verder is het van groot belang voor de geest dat de mogelijkheden die er op aarde bestaan weer in overeenstemming zijn met de belevingsbehoefte van allen die in de geest op incarnatie wachten. De geest zal dus vanuit haar eigen standpunt altijd weer proberen om vooral die geestelijke elementen en de situaties waarin ze beproefd kunnen worden op aarde te bevorderen.

Voor de mens is dat weer heel iets anders. De mens denkt aan het geestelijk bestaan als een soort luilekkerland in de wolken. Hij probeert zich voor te stellen hoe hij zo snel mogelijk in dat heerlijke gebied kan komen waar alle zorgen voorbij zijn, waar de zon eeuwig schijnt en waar het toerisme tot aan het goddelijk licht toe mogelijk is gemaakt. De mens zal dus proberen de geest te zien als een veredeling van het menselijk zijn, en daar zit een zekere strijdigheid in.

Een mens, die al te zeer geestelijk leeft en streeft, zal daardoor heel veel stoffelijke ervaringsmogelijkheden terzijde leggen. Indien dat nu in overeenstemming is met de geest die in dat lichaam leeft, dan is daar helemaal geen bezwaar tegen. Integendeel, dan zal men vanuit de geest zo iemand vaak helpen, omdat men denkt: daardoor komen er weer meer ervaringsmogelijkheden in de wereld die voor verdere incarnaties in de stof van belang kunnen zijn.

Maar als zo'n mens zich helemaal afzondert van het stoffelijke bestaan en alleen nog maar met het hoofd in de wolken leeft, dan zeg je als geest nog maar: Potverdorie, daar worden kansen verknoeid: Daar moeten we iets tegen doen. En dat probeer je dan ook. Niet dat het altijd lukt. Als je b.v. probeert een kloosterzuster bij te brengen dat het alleen leven met een hypothetische verloofde in een voortdurende gebedsbezigheid niet voldoende is, dan zal ze niet accepteren dat ze een verkeerde keuze heeft gemaakt; ze zal alleen steeds zuurder en bitterder worden. Het geheel van haar innerlijke teleurstelling komt tot uiting in het knijpen van degenen die ze eventueel mag verzorgen. (Ik zeg niet dat ze de kat in het donker knijpt, ze doet het meer overdag. De nachten zijn voor het gebed gereserveerd.) Hier heeft u al een voorstelling van het verschil in benadering.

U weet allemaal, dat een van de belangrijkste factoren die op aarde werkzaam zijn de z.g. Witte Broederschap is tezamen met het Verborgene Priesterrijk en nog enkele andere groepen. Deze groepen zijn bezig om op aarde de belevingsmogelijkheden te scheppen die voor de geest goed zijn en die gelijktijdig voor de mensheid een optimale mogelijkheid tot bewustwording kunnen leveren. Dat betekent, dat men de nadruk legt op de stoffelijke aspecten en de daaruit voortvloeiende consequenties; dus niet eerst op de geestelijke consequenties, maar op het stoffelijke aspect waaruit de geestelijke consequentie kan voortkomen. Dat betekent dat de bewustwording, die men de mensen op aarde geeft, voor de mensheid inderdaad géestelijk van groot belang is, maar dat gelijktijdig stoffelijk allerlei dingen worden gedaan waarvan je zegt; Hoe kunnen zij nu zo stom zijn: Dat is heel begrijpelijk, want zij zijn niet menselijk.

De mens, die vanuit zijn standpunt meewerkt met de Witte Broederschap bekijkt het eigenlijk precies van de andere kant. Je kunt het vergelijken met de linkervleugel en de rechternleugel van het CDA. Er is een uiterlijke samenwerking maar toch zal degene die in de stof meewerkt met de Witte Broederschap vooral bezig zijn om dit geestelijk bewustzijn onder de mensen (de hogere ethiek zoals hij die ziet naar voren te schuiven. Terwijl de geest juist bezig is om de stoffelijke belevingsmogelijkheid te accentueren. Zo ontstaat er eigenlijk een soort compromis.

Want de geest, die samenwerkt met de stof, moet heel goed begrijpen dat de geest die in de stof zit haar eigen geestelijk bestaan toch ook wil realiseren en dat ze dat alleen maar heel beperkt kan uitdrukken in het lichaam dat ze heeft. Zodat de voorstelling, die men van een geestelijk bestaan ontwerpt, niet altijd direct met de geestelijke behoefte en noodzaken in overeenstemming is. Zo'n geest geef je de mogelijkheid om enerzijds al die dingen te beleven en waar te maken. Anderzijds confronteer je haar weer met de bitterheid van het stoffelijk bestaan. Om het heel eenvoudig te zeggen: Misschien wandel je op aarde met de Vader en doe je wonderen, maar dan moet je niet verbaasd zijn, als er een kruisiging op moet volgen. Dat is gewoon onvermijdelijk.

Deze situatie heeft geleid tot pogingen om in de mensheid een golfbeweging van bewustzijn op gang te brengen. Dat impliceert dat je probeert om leiding te geven aan de stoffelijke ontwikkeling. Gelijkzeitig aanvaard je als geest dat er op aarde heel veel verschillende groepen van besef en van mogelijkheid bestaan. Dat is gunstig, want zoveel te meer verschillende mogelijkheden heeft een geest die wil incarneren. Daardoor ben je weer in staat om elk van die groepen te stimuleren en de daarin bestaande afwijkingen t.a.v. wat de stofmens als norm ziet gewoon te handhaven. Die handhaving is belangrijk. Het is een extra ervaringmogelijkheid voor de geest en als zodanig geeft het dus voor het geheel van de mensheid en voor het geheel van het geestelijk bestaan een grotere besefsmogelijkheid en een betere kans op inwijding.

Het zal u duidelijk zijn dat die strijdigheid, want dat is het eigenlijk wel, in doelstelling tussen de grote geestelijke groeperingen die de aarde proberen te helpen en te leiden en de mensen die op aarde leven, zal worden weerspiegeld in uw eigen persoonlijkheid.

U heeft een lichaam. Dat lichaam is geconditioneerd, het is erfelijk bepaald, het heeft eigenschappen en kwaliteiten. Daarin leeft een geest. Die geest heeft heel eigen behoeften belevingsbehoeften, ervaringsbehoeften. Die zullen soms heel erg strijdig zijn met alles wat u stoffelijk heeft geleerd. Het resultaat is, dat u dan dingen gaat doen waardoor u dan op grond van uw stoffelijk gekregen conditionering enorme problemen gaat krijgen. Of omgekeerd; dat u een bepaalde droom, een geestelijke noodzaak eigenlijk wel voortdurend koestert, maar dat u haar niet aan de werkelijkheid durft toetsen. Dat is dan een tekortkoming. U moet gewoon proberen om geest en stof te laten samenwerken. Het beste zou zijn - zowel in de grote gemeenschap als in de mens zelf - als u zoudt proberen om het innerlijk licht (de geestelijke noodzaak) te toetsen aan de stoffelijke mogelijkheden.

Ik ben mij ervan bewust dat een groep als de Witte Broederschap op aarde dingen waarmaakt die verder gaan dan goed is voor degenen die leven. Het zal niet vaak gebeuren, maar het gebeurt.

Het is mij ook bekend, dat er mensen zijn die door de geestelijke inbreng in hun eigen bewustzijn tot een aantal reacties komen, die helemaal niet meer stroken met hetgeen stoffelijk voor hen nog aanvaardbaar is en hen daardoor in een positie brengen waardoor ze én geestelijk én stoffelijk soms geen uitweg meer zien. Het belangrijke is, dat er een samenwerking is. Die samenwerking zullen we dan ook eens bekijken.

Wat is de optimale samenwerking tussen geest en stof? In de eerste plaats: Als je in de stof leeft, heb je te maken met stoffelijke wetmatigheden en mogelijkheden. Daarmee moet je rekening houden, dat kan niet anders. In de tweede plaats heb je een geest. Deze geest heeft bepaalde ervarings- en belevingsbehoeften. Deze ervarings- en belevingsbehoeften moeten dan worden afgespiegeld in de mogelijkheden. Voor zover die mogelijkheden reiken, kan dan de ervaring gezocht worden. Voor zover echter de beperkingen van de stof aanwezig zijn, moet men ook dit geestelijk element ter zijde stellen. U moet er innerlijk dus niet mee bezig blijven en over iets blijven dromen, terwijl de rest van het leven aan u voorbijgaat. U moet gewoon proberen een combinatie te vinden waardoor deze beide samen een realiteit gaan vormen. Het wonderlijke hierbij is, dat u dan op den duur als vanzelf die mogelijkheden gaat vinden en zien, die voor u geestelijk en stoffelijk belangrijk zijn. U krijgt nieuwe ontplooiingsmogelijkheden, maar u zult ook, als u uw keuze verkeerd maakt, nieuwe tegenslagen ondervinden. Een mens kan dus harmonisch gaan leven. En datzelfde kunnen de

grote groeperingen als de Witte Broederschap met de mensheid langzamerhand tot stand brengen.

We weten dat er altijd in een tijd van ongeveer 2200 jaar een periode is van circa 100 tot 150 jaar (niet erg lang misschien maar toch wel belangrijk voor het stoffelijke leven) waarin optimale mogelijkheden zich voordoen voor het weergeven van geestelijke erkenningen in de stof en het uitdrukken van stoffelijke erkenningen op een zodanige manier dat ze ook geestelijk belangrijk zijn. Er is dan een Gouden Eeuw.

De geest, die een dergelijke periode wil vervroegen, zal er rekening mee moeten houden dat gewoonlijk de mensheid op dat moment er nog niet rijp voor is en dat de kosmische stromingen en invloeden alle pogingen en werkzaamheden zullen verstoren; dus dat hij niets bereikt. Wacht hij te lang, dan heeft de mensheid haar top overschreden en kan in de mensheid die harmonie van stof en geest niet voldoende sterk tot uiting komen. Het is dus een kwestie van timing. Ook als je als geest geen andere tijd kent dan de persoonlijke, zo moet je rekening houden met de ritmen die het stoffelijk bestaan regeren.

Je moet proberen in het stoffelijk leven te constateren op welk ogenblik de grootste mogelijkheid in de mensheid bestaat voor een directe en volledige harmonie tussen het geestelijk willen en het stoffelijk kunnen. Als je dat waarmaakt, heb je een heel grote vooruitgang gekregen. We krijgen dan in zo'n periode wat men noemt: de vervulling van de Meester of Leraar.

Meester en Leraar zijn ook weer van die woorden waar de mensen eigenlijk een beetje raar tegenaan kijken. Een Meester of Leraar is in feite niets anders dan een zeer hoge geest, die zijn geestelijke mogelijkheden volledig of grotendeels behoudt, ook wanneer hij incarneert in de stof. Hier kan de geestelijke wereld als de voornaamste naar voren worden geschoven en wel in de termen van het lichamelijke en stoffelijke beleven.

Zo'n Leraar of Leermeester brengt dan een aantal belangrijke waarden de mensen onder ogen. En deze gaan daar op hun eigen manier naar leven. Het wonderlijke is echter, dat zo'n leer dan bij de mensen a.h.w. versteent, het wordt een soort reliek van het verleden. Maar het heeft toch ook wel weer processen in de mensheid op gang gebracht. Om u een voorbeeld te geven:

Het christendom is geen groen hout meer en geen dor hout, het is versteend hout. Dus als je nu nog christen bent in de volledig dogmatische zin van het Woord, ben je eigenlijk van het Versteende Houtje. Maar wat heeft het christendom niet allemaal voortgebracht:

Het heeft nieuwe filosofische richtingen gestimuleerd. Het heeft een nieuwe inhoud en betekenis gegeven aan allerlei begrippen als magie, alchemie. De kabbala b.v. is filosofisch gezien zo sterk mede door het christendom bepaald, dat alleen daardoor al grote bereikingen mogelijk waren. Als we nu kijken naar de periode van ongeveer 150 jaar waarin deze dingen het sterkst door werkten, dan ontdekken we dat in die tijd de meeste richting gevende denkers en filosofen hebben geleefd maar ook de beste scheppende kunstenaars dat alles van geestelijke en stoffelijke waarde is samengevoegd en in een enorm harmonisch aspect is verwerkt.

Elke keer weer komt er een dergelijke periode. De Witte Broederschap en het Verborgen Priesterrijk kunnen zeker proberen eenlingen in te wijden en kracht te geven. Ze kunnen proberen om de wereld te sturen in de richting van een betere bewustwording, naar de mogelijkheid van een grotere vervulling, maar pas wanneer de harmonische periode optreedt, zal die vervulling werkelijkheid worden. Dan zullen de mensen de geestelijke waarden weten weer te geven en zullen hun stoffelijke overwegingen en belevingen een directe weergave zijn van een geestelijke behoefte aan bewustwording. U ziet, dat er in die samenwerking tussen geest en stof wel het een en ander schuilt.

Als ik dat allemaal zo vertel, dan kan ik mij best voorstellen dat er dan mensen zijn die zeggen: Als dat allemaal zo is, dat moet dan daarmee: Wat u moet doen: In de eerste plaats beseffen wie u bent. Dat betekent dat u zowel uw materiële neigingen als uw geestelijke neigingen moet kennen. In de tweede plaats moet u beseffen dat elk innerlijk proces alleen

dan betekenis en waarde krijgt, indien het wordt omgezet in de daad. De daad is namelijk de stoffelijke uitdrukking van datgene wat geestelijk beseffen heet. Alleen door de daad is het mogelijk het besef te toetsen op zijn werkelijke betekenis en te komen tot een verruiming van eigen mogelijkheid en besef. In de derde plaats moet u zeggen: Mens, je verandert steeds. U bent niet altijd dezelfde, ook al denkt u dat. En het is niet alleen een lichamelijke verandering. Het zijn ook veranderingen van temperament, van denken, maar ook van innerlijke beleving, van geestelijke ervaring, van het ontvangen en uitstralen zelfs van krachten uit andere werelden.

Elke periode geeft dus haar eigen mogelijkheden, maar ook haar eigen verplichtingen. De verplichting is altijd weer: datgene wat je innerlijk beseft waarmaken en wel in overeenstemming met wat je bent en met de mogelijkheden waarover je beschikt. Als je dat nu maar in de gaten houdt, zul je ontdekken dat ook persoonlijk een harmonische samenwerking, zelfs in een minder harmonische werelds denkbaar is. Dan kunnen stof en geest langzaam maar zeker een eenheid worden waarin elke daad de weergave is van een geestelijke behoefte en inhoud. Omgekeerd alle gebeuren op aarde kan worden omgezet in een geestelijke betekenis zodat er krachten aan kunnen worden ontleend of een nieuw besef daarin kan worden gevonden.

De samenwerking tussen stof en geest is helaas niet altijd volledig of goed, maar in beginsel bestaat ze altijd en overal. En ze zal altijd - of we het ook bekijken in massaal of in persoonlijk opzicht - zich verwezenlijken. Pas als die verwezenlijking reëel en volledig is geworden voor het "ik", kan de geest zeggen: Ik heb de school van de stof achter mij en ik ga verder op nieuwe wegen.

U moet dit goed onthouden: Wat ik u hier voorzet is een feit, het is niet alleen theorie, niet alleen filosofie, maar een weergave van werkelijke verhoudingen zoals ze bestaan. Ieder mens is echter op zich anders. Dus moet een ieder maar eerst uitmaken wat hij zelf is en wat voor hem belangrijk is. Wat hij geestelijk wil, wat hij geestelijk voelt en erkent, wat hij stoffelijk voelt, denkt en erkent. Als u die twee nu maar met elkaar in overeenstemming kunt brengen, dan bent u al een heel eind.

Ik wil u nog wel een aardig ding verraden: Op het ogenblik, dat u zelf die harmonie bereikt, zelfs al is dat maar voor een kort ogenblik, dan bent u daardoor ook volledig in harmonie met die grote geestelijke kracht zoals o.m. de Witte Broederschap en zeer waarschijnlijk ook met specifieke entiteiten die meewerken. Die erkenningen geven u dan het gevoel van ontzettend licht zijn en "het leven is toch nog de moeite waard" (het is soms moeilijk om het je tegenwoordig in te denken, maar dat komt wel weer) én dan keert u terug tot wat u bent. En dan moet u niet blijven hunkeren naar wat is geweest, maar proberen het harmonisch element dat daar op dat moment bestond te continueren in het alledaagse. Dan krijg je als vanzelf de inwijding, omdat die grotere harmonie met de grotere geestelijke eenheid je duidelijker laat zien wat je stoffelijk betekent en wat je in feite moet zijn.

KRACHT EN ENERGIE

Kracht is dat wat je in je body hebt. Energie is datgene waarvoor je een rekening krijgt van het G.E.B.

Energie is in feite kracht. Het zijn twee woorden voor hetzelfde. Dus als je die dingen wilt onderscheiden, dan moet je dat doen door te zeggen: Voor mij is energie zielekracht of wilskracht. Kracht zonder meer is zuiver materieel. Maar dat is een onderscheid dat je zelf maakt.

Wil je over kracht of energie mediteren, dan is het eerste wat je moet beseffen: er is altijd en overal energie, er is altijd kracht aanwezig. Als je dit beseft, kun je die kracht gebruiken. Het belangrijke voor een mens is niet om altijd weer zijn eigen kracht en energie in te zetten, maar om te beseffen welke krachten en energieën er rond hem zijn en deze dan te gebruiken, wanneer hij voelt dat dit de beste resultaten geeft.

Een mens of een geest kan een-zijn met de kosmos. Maar als je werkelijk één bent met de kosmos, dan blijft er geen behoefte meer over om iets aan de krachtverhoudingen zoals ze

bestaan te veranderen. Elke beïnvloeding van bestaande krachtverhoudingen is in feite iets waarbij het "ik", een rol speelt; dus het "ik" in tegenstelling tot de kosmos.

Wie mediteert moet beseffen: door mijn eigen beperking kom ik tot het gebruiken van krachten. Door mijn besef van de wereld rond mij kom ik tot het opnemen van krachten en zo tot een vergroten van mijn mogelijkheden. Maar volledig bewust geworden ben ik één met alle krachten en zal deze niet meer richten, omdat hun bestaan op zichzelf voor mij voldoende is.

Voor de rest moet u maar één ding onthouden: Hoe energiever u het leven te lijf gaat, hoe groter het aantal krachten u tegenover u vindt. Dus is het altijd zinvol om zo nu en dan wat langzaam aan te doen, juist om tegenstellingen en tegenstanden te vermijden waar ze niet noodzakelijk zijn.

LES 10 - DE GODDELIJKE LIEFDE

Het is een beetje moeilijk om daarover te spreken, want de goddelijke liefde is één facet van de totaliteit. De meeste mensen kijken eraan voorbij. Ze begrijpen niet precies wat er eigenlijk aan de hand is. Zij zeggen God is liefde. Inderdaad. Indien wij de totaliteit met liefde benaderen, dan wordt er een soort liefde teruggestraald. Maar als wij het totaal met haat benaderen, dan zal ook haat tot ons terugkeren. Als wij met intense aandacht leven, dan is het leven vol en rijk. Maar als wij die aandacht niet geven, dan verwerpt het leven ons. Daaraan doen we nu eenmaal niets.

God is niet alleen het liefdevolle licht dat voortdurend alles goed maakt. God is het totaal van alle kosmische invloeden en het totaal van alle mogelijkheden. God is liefde én haat. God is intensiteit van belangstelling én absolute onverschilligheid. God is geboorte en dood. God is tederheid en geweld. En daarom is zo'n onderwerp wat moeilijker te behandelen dan u denkt. Want als je de goddelijke liefde als uitgangspunt stelt, dan ben je geneigd om alleen de eenzijdige facetten van in standhouding e.d. aan te snijden. Laten we proberen het een beetje veelzijdiger te doen en ons allereerst afvragen:

Als het totaal van de kosmische invloeden zowel goed als nadelig kan zijn voor de mens, is God dan ook niet nadelig voor de mens?

Het antwoord is: Ja. Wij leven in een wereld die wij vanuit onszelf beschouwen. Daar kunnen wij niet aan ontkomen. Al wat wij zijn, vinden wij terug in de kosmos rondom ons. Dat wat wij naar de wereld uitstralen, straalt de wereld naar ons uit - of wij het beseffen of niet -. Daarom is God alle dingen. En alle invloeden die uit de kosmos tot ons komen - of ze nu goed of kwaad zijn vanuit uw menselijk standpunt - zijn evenzeer goddelijk, evenzeer deel van datzelfde licht. Maar het is de manier waarop wij reageren op die invloeden waardoor hun betekenis voor ons in de eerste plaats wordt bepaald en in de tweede plaats de bewustwording, die wij daaruit laten putten, voor ons wordt gedefinieerd.

De tweede vraag is: Als God liefde is, waarom laat Hij dan al deze dingen toe? Dat is een vraag die men steeds weer hoort.

Laat God de dingen toe of scheidt God de mogelijkheid daartoe? Hier zou men met theologen kunnen komen aandragen die hebben geconstateerd dat God de mensen een vrije wil heeft gegeven en daarom alles toelaat, ofschoon Hij het niet wil. Maar dan zeg ik: Dan is die God toch wel een wat rare pias, als Hij regels stelt waardoor het zeker is - want Hij is alwetend - dat al zijn schepselen alles gaan doen wat Hij niet wil. Dat is onbegrijpelijk. Maar ja, God zelf is onbegrijpelijk. Daarom kun je er altijd onderuit komen. Ik meen, dat je het anders moet zeggen:

De wereld van de mensen is een weerkaatsing van de wereld zoals die rond u bestaat. Kijk naar de dieren. Het is eet of wordt gegeten. Kijk naar de gevechten; de hardheid die er overal is. Kijk naar een paar vredesduiven, wanneer er toevallig een jonge doffer op het terrein van een andere komt en kijk dan eens hoe bloedig de strijd kan worden. Kijk naar die mooie, zachte herten en zie hoe ze op een gegeven ogenblik wel degelijk vechten om de suprematie. Kijk naar al die insecten waar de een de ander vaak doodt op walgelijk wrede manieren en vraag u dan eens af, of dit beeld van de schepping niet veel dichter bij de werkelijkheid ligt dan het een of andere droombeeld van een liefdevolle God en van mensen die voortdurend in vrede leven. Er is echter een verschil tussen de mens en het dier, het dier aanvaardt zijn wereld zoals die is. De mens probeert de wereld te veranderen totdat ze beantwoordt aan datgene wat hij, de mens, wil zijn. Daar kunnen we dan zeggen. Dat is een goddelijke opdracht of een goddelijke taak. Maar is dat waar? Wat is redelijk in dit verband?

Als ik kijk naar de kosmische invloeden om ons heen, dan zie ik voortdurend dat ze ook geweld brengen. Dezelfde kosmische golf die een mens bewustwording brengt, kan ook de aarde doen

beven zodat er hele steden in puin vallen. Dezelfde regen die hier vruchtbaarheid brengt, veroorzaakt elders een ramp waardoor dieren verdrinken, mensen in nood komen of omkomen en armoede en hongersnood voor zeer velen het gevolg ervan zijn. Ligt dat aan de regen? Ligt dat aan de mensen? Dat is moeilijk uit te maken. Het patroon waarmee wij te maken hebben, kunnen wij natuurlijk wel enigszins analyseren en dan blijkt:

De natuur is in haar wezen gewelddadig. Zij is dit niet bewust en gericht. Alles wat denkt, beïnvloedt daardoor de omgeving en wordt door de omgeving beïnvloed. Er is niet alleen maar sprake van een daadwerkelijk ingrijpen. Neen, er is daarnaast een uitstraling, een gedachtekracht waardoor de mens zelf in die omgeving eigenlijk een soort atmosfeer schept.

Die sfeer of atmosfeer kan negatief zijn. En als die sfeer t.a.v. de totaliteit negatief genoeg is, dan is de kans groot dat, wanneer er in die buurt een ramp plaatsheeft en de natuur in opstand komt, juist dat gebied het zwaarst wordt getroffen. Dat blijkt elke keer weer. Als u zich even wilt realiseren dat in de tijd van de strijd rond Vietnam er in die streek tenminste 12 malen overstromingen en andere rampen, waaronder tyfoons, zodanig hebben huisgehouden dat hele streken onder water stonden, dat hele oogsten werden vernietigd, dan is het toch niet zo vreemd, als je dat zo stelt. Zeker als daarnaast andere, vrediger gebieden geen schade leden. De instelling van de mens trekt dus bepaalde werkingen aan. Maar dan is het de mens zelf die dat doet, niet God.

God heeft echter wel een wet geschapen waardoor alle geestelijke en stoffelijke krachten in een bepaalde evenwichtigheid ten opzichte van elkaar functioneren. En dat betekent dat wij - wanneer wij als mens of als geest zoeken naar liefde en naar vrede - in de eerste plaats de bereidheid moeten hebben om die zelf uit te stralen, om zelf dat te zijn. Wij kunnen door de manier waarop wij denken, leven en reageren invloed uitoefenen op de wereld om ons heen.

U zegt: God is liefde. Maar als God liefde is waarom heeft Hij dan de dood toegelaten? Het antwoord is alweer duidelijk: De dood is voor de mens het einde van zijn bestaan omdat hij het verdere niet kan zien. Hij kan zich dat niet voorstellen. Maar moet dan de rups zeggen dat hij sterft, wanneer hij een vlinder wordt? Je verandert van toestand en daarmee veranderen je levenscondities, de eisen die je aan het leven stelt, de mogelijkheden die je in het leven hebt, ongetwijfeld, maar je leeft voort. Dan is de dood dus geen straf, maar ook geen zegening. Hij is eenvoudig een continuïteit. Het is weer het eigen wezen van de mens dat bepaalt hoe hij sterft en hoe hij na de dood verder leeft. Is het de liefde Gods die dat toelaat? Misschien wel in zeer kosmische zin, maar zeker niet in de beperkte zin waarin wij ermee te maken hebben.

Als je kijkt naar mensen die b.v. magie bedrijven (dat gebeurt zo vaak), dan kun je je wel gaan afvragen, of dat wel of niet toelaatbaar is. De magie is het gebruikmaken van allerlei krachten die de doorsnee-mens niet kent. Wat blijkt daarbij zeer belangrijk? Dat je werkt in overeenstemming met bepaalde kosmische stralingen. Vandaar dat sommige magische rituelen alleen voltrokken kunnen worden bij opgaande zon. Andere juist weer bij ondergaande zon. Sommige zaken kun je alleen in het voorjaar doen, wanneer bovendien Venus, Mars, Saturnus of Jupiter goed staan. En zo kun je verder gaan.

Die aanwijzingen klinken allemaal gek. Maar als wij rekening houden met het feit, dat er in de kosmos allerlei invloeden op ons afkomen, dan is het duidelijk dat een magiër gebruik maakt van allerlei kosmische waarden door de juiste combinatie van krachten te berekenen en zich daarop in te stellen. Daardoor kan hij resultaten verkrijgen die voor een ander gewoon niet denkbaar zijn. Is dat nu God die dat doet? Daarop is geen antwoord te geven. Die krachten zijn er. Het gebruik dat ervan wordt gemaakt is weer afhankelijk van het bewustzijn, de instelling, de persoonlijkheid van de mens, in casu de magiër.

Als die resultaten anderen beroeren, dan kan dat alleen, indien er een harmonische factor is. Je kunt iemand met magie de dood zenden. Maar dan moet de ander in zich die elementen dragen waardoor de dood voor hem op de een of andere manier aanvaardbaar is. Zelfs als verschrikking, maar hij moet aanvaardbaar zijn. Op het ogenblik, dat die mens zegt: Dit is een kracht die ik erken, kaatst hij die kracht terug. Het is dus wel heel duidelijk, dat wij ook in dit opzicht niet kunnen zeggen dat God liefde is of haat of de oorzaak van al dat magische of andere gebeuren. Wij kunnen alleen zeggen; God is. Misschien is dat wel het belangrijkste, als

wij proberen alle kosmische waarden samen te vatten. Wij hebben nu al heel wat onderwerpen daarover samen besproken.

Als ik spreek over God, dan spreek ik over het grote Onbekende. Als mens ken je daaraan eigenschappen toe. Als u volledig daarin gelooft, dan zullen die eigenschappen voor u het meest klaarblijkelijk zijn. Wij kunnen het misschien anders stellen: Uit de gehele scala van kosmische invloeden die rond mij zijn, selecteer ik al datgene wat voor mij de liefde Gods bevestigt. Dan is onze gerichtheid op een bepaalde eigenschap van het Goddelijke én het Onbekende helemaal niet iets waarmee wij die God bepalen, maar wel onze relatie met onze omgeving temidden van het totaal der mogelijkheden.

Nu weet ik wel dat er heel veel mensen zijn die zeggen: Ja, maar en dan komen ze aandragen met de bijbel of met andere waarheden. Jezus heeft gezegd. Dat hoor je zo vaak. Wat heeft Jezus eigenlijk gezegd? Hij heeft gezegd dat je zelf op een bepaalde manier moet leven. Hij heeft gezegd, dat je gewoon vertrouwen moet hebben, dat je moet geloven. Met andere woorden, dat je je relatie met de kosmos ook op niet geheel redelijke manier kunt definiëren. Jezus heeft gezegd, dat als je dat doet op de juiste manier, je dan resultaat hebt. Dat geldt voor het uitdrijven van duivelen, voor het opwekken van doden, voor het genezen van zieken enz. Is dat dan een wonder? Och, misschien is het ergens een wonder. Maar zeker is, dat de mens door zijn eigen instelling bepalend is.

Als u een medemens wilt helpen, b.v. wilt genezen en u gelooft niet dat u het kunt of u betwijfelt dat u het kunt, dan zult u nooit goede resultaten behalen. Op het ogenblik dat u voelt hier kan ik helpen, dan mag dat verstandelijk volkomen onjuist zijn, maar dan kunt u helpen.

Een bekend voorbeeld is Petrus die Jezus over het water ziet wandelen en denkt: ik neem ook maar de kortste weg. En dan loopt hij over het water totdat hij zich realiseert wat hij doet. Op dat ogenblik stelt hij in zijn bewustzijn een andere relatie tussen zichzelf en het water. Hij zegt dan: het water kan mij niet dragen en dan roept hij prompt: Heer, ik zink. Hij had het zelf veroorzaakt. Ze zou ik willen zeggen: De mens is te zeer zichzelf om in die zin te spreken van een goddelijke liefde.

Misschien moeten wij ons dan afvragen wat God is. Dat is ook een moeilijk onderwerp.

God is alle dingen. Als God alle dingen is, dan is er niets wat wij kunnen afkeuren omdat het niet Gods wil is. Ook geen moord, ook geen doodslag, ook geen oorlog, ook niet al die andere dingen waarvan de mensen zeggen dat wil God niet. Wij kunnen niets verwerpen en niets afkeuren op grond van het feit dat God het niet wil, want God maakt het mogelijk. God is de kracht waarin die mogelijkheid wordt geschapen.

Dan zeggen de mensen; Maar het is Gods liefde waardoor wij de kans krijgen om tegen zijn wil in te handelen. Nu, dat vind ik gewoon onzin. Dat is gewoon niet aanvaardbaar. Hier wordt een grootmoedigheid verondersteld die zal moeten voeren tot de eeuwige verdoemenis. Dat vind ik niet alleen geen liefde, maar dat vind ik ook geen rechtvaardigheid. Dan is God eigenlijk iemand die uitverkiezing pleegt. Hij heeft een aantal uitverkorenen, die mogen dan de hemel binnen en alle anderen worden voortdurend in verleiding gebracht met drugs en alle andere dingen in de wereld die leuk zijn en als ze ervoor bezwijken, dan zegt God: Dat heb ik jullie juist verboden en nu gaan jullie naar de hel. Kom nou:

God is alle dingen; ook de dingen die de mensen niet goed vinden. Want goed of niet goed, aanvaardbaar of niet aanvaardbaar, dat wordt door de mens bepaald, niet door God. Wat voor de mens bewustzijn brengt, wat zijn wezen verder doet openbloeien, dat wordt niet bepaald door de Gods genade alleen. Neen, het is de selectie van de kosmische waarde Gods die de mens als harmonisch met zichzelf ervarend omzet in een werkelijkheid. Zodra hij dat doet, is die werkelijkheid er inderdaad en dan maakt hij voor zichzelf een deel van de kosmos waar. Maar als God alle dingen is, dan is God dus ook alle tijd.

Dan kunnen wij zeggen, God heeft zijn gehele schepping lief. Ongetwijfeld zal Hij zichzelf aanvaarden en daarmee het geheel van zijn schepping. Misschien mogen we dat liefde noemen. Ik weet het niet. Maar zeker is wel, dat het gehele wezen Gods - vanuit ons

standpunt althans - harmonisch moet zijn. Het is alomvattend. Het is een evenwicht. Als het onevenwichtig is, dan valt het uiteen. In dat evenwicht passen wij. Niet zoals wij zouden willen zijn of zoals wij menen dat wij zouden moeten zijn, maar zoals wij zijn.

Het feit, dat ieder van ons - welke weg hij ook gaat, wat hij ook doet - deel uitmaakt van die tijdloze werkelijkheid die we dan maar God noemen, het feit dat alle krachten, die zich in die werkelijkheid manifesteren ook als wij die achtereenvolgens ervaren, invloed hebben op ons en onze harmonische binding vormen met de totaliteit, dat zou ik dan misschien de liefde Gods willen noemen. Maar ik zou nooit zover willen gaan dat ik zeg: Er is maar één waarheid. De mensen kunnen die aanvaarden en begrijpen. Ik zou nooit zover gaan dat ik zeg: God is alleen maar liefde, een soort fondantachtige Schepper, die met overdadige zoetheid de wereld medelijdend beziet en opneemt in zijn genade.

Het is erg gemakkelijk als je zo denkt. Het is veel moeilijker, als je zegt; Als ik mijzelf lief heb, dan is dat niet om dat wat ik denk te zijn, maar omdat ik ben, omdat ik leef. En omdat ik besta, heb ik God lief. Het leven dat in mij is en dat voor mij bestaat in welke sfeer of wereld dan ook, van het hoogste licht tot het diepste duister, van de grofste stof tot de meest lichtende vervluchtiging, dat is Gods liefde. Dan zit ik er misschien heel dicht bij.

Wat wij de liefde Gods noemen is eigenlijk het veld waarin wij leven. Het is de wereld. waarin wij bestaan. Het is de kracht waarmee wij werken. Als wij dan spreken over kosmische invloeden, kosmische krachten, dan moeten wij wel begrijpen dat wij het hebben over delen van het geheel. Zaken die nu voor ons duidelijk worden en die morgen voor ons vervluchtigen, maar die in wezen altijd blijven bestaan.

Er is een oude legende, een soort sciencefictionverhaal uit ongeveer 1896-97 waarin iemand zover van de aarde weet weg te komen dat hij het licht van de aarde kan opvangen en kijk, hij ziet Adam en Eva in het paradijs. Nu was dat in die tijd natuurlijk noodzakelijk: als je het begin van de wereld zag, dan moest je mensen zien en wel Adam en Eva in het paradijs. God aan het werk. Als die man zich dan omkeert en dichterbij komt, dan ziet hij ineens de gehele geschiedenis zich ontrollen. Hij ziet de legioenen van Rome, de grootheid van Egypte. Hij ziet later Karel de Grote en tenslotte Napoleon optrekken. Die dingen zijn er allemaal. En dan komt er een heel eigenaardige vraag naar voren: Is het nu eigenlijk wel zo lang geleden, want voor mij is het nu. En daarmee is een antwoord gegeven op een grote vraag.

Al deze kosmische invloeden zijn altijd wel ergens aanwezig en actief. Ze zijn voortdurend deel van de kosmos. Maar wij beleven ze achtereenvolgens door onze positie, door onze benadering en instelling. Dan kunnen wij wel zeggen dat is in het begin een decreet, dat is de wil Gods in de schepping, maar daaraan hebben wij niets want wij zitten er vandaag mee. En dan niet met het geheel, maar met dat stukje dat wij vandaag te beleven hebben. Dan is het toch logisch dat wij zeggen, voor mij is dit nu. Voor mij is het heden. Dan is het geheel van onze beleving een registratie van iets wat tijdloos bestaat, maar wel in vele opeenvolgende fasen. Misschien is de liefde Gods wel, dat wij geen deel kunnen zijn van de totaliteit zonder eens die totaliteit te beseffen. Dat zou ik misschien nog aanvaardbaar achten, al het andere verwerp ik.

Dan blijft er nog over de vraag: Is er een goddelijke waarheid, want God is zo liefdevol. Hij heeft ons op aarde de waarheid gegeven door Jezus Christus. Of Allah heeft zijn profeet Mohammed gezonden. Er zijn 1001 methoden om het te omschrijven. Kan er een goddelijke waarheid zijn?

Ik meen niet, dat er een goddelijke waarheid is. Ik meen, dat er een goddelijke werkelijkheid zou kunnen bestaan. Wat wij als een goddelijke waarheid zien is één klein aspect van de totaliteit, één splinter van de rots der eeuwigheid. En dan roepen wij: Wij weten het. Wij hebben de goddelijke waarheid.

Wat hebben wij eigenlijk? Vaak een isolement waardoor wij het ons onmogelijk malen om verder te gaan. En dan verkondigen wij onze waarheid fervent zoals de E.O. (de eenzijdige omroep). Dan roepen wij uit: Dit is de enige waarheid, al het andere is leugen. Ondertussen liegen wij, want onze twijfels en onzekerheden verbergen wij, onze onmacht ontkennen wij. En daar waar we slagen zeggen wij: Het is God die het doet, waardoor wij zelf niet aansprakelijk zijn. Ik geloof niet, dat dat juist is.

Ik heb niets tegen die mensen of tegen een bepaalde omroep. Wij hebben allemaal menselijkheden die je moet kunnen aanvaarden. Maar als ik kijk naar het begrip dat u heeft genoemd: de goddelijke liefde, het alomvattende, dan zeg ik: Hoe jammer eigenlijk dat een mens door zich blind te staren op één klein korreltje waarheid voorbijgaat aan die totale werkelijkheid waarin hij leeft en daardoor minder beseft van die waarheid dan noodzakelijk is.

Ik geloof, dat je voortdurend moet leren, voortdurend moet ervaren, dat je eigenlijk niets moet verwerpen behalve als het disharmonisch voor je is op dit ogenblik. En dat je in de aanvaarding van alle gebeuren en alle verschijnselen dan misschien de harmonie en de vrede kunt vinden waardoor de verschijnselen onbelangrijker worden en het enig belangrijke naar voren komt; je verbondenheid met het geheel.

Dat is voor mij de enige uiting van goddelijke liefde die ik mij kan voorstellen. Te zeggen; Dit is de bron van alle dingen, is juist. Maar te zeggen, dat het de bron is van de goede dingen, lijkt mij al een splitsing van de werkelijkheid. Tegenover de scheppende kracht en de enige werkelijke heil, andere goden of duistere krachten te poneren, lijkt mij een verloochening van het wezen van de werkelijkheid. En dat betekent ook, dat de mens niet zal oordelen, niet mag oordelen. Dat, het enige waarover hij een oordeel mag en kan vellen zijn eigen wezen is. En dan niet op grond van uiterlijkheden, maar alleen op grond van zijn eigen harmonie, zijn eigen ervaring, zijn eigen beleven.

De vrede die zo voor u kan ontstaan, juist door de aanvaarding van het geheel van alle belevingen, door de aanvaarding van het geheel van alle werkingen en verschuivingen in uw bewustzijn, dat zou dan volgens mij de uiting moeten zijn van de totaliteit. En wilt u die vrede, die aanvaarding goddelijke liefde noemen, dan is mij dat best. Maar als u denkt dat de goddelijke liefde u het recht geeft om wetten te stellen aan de wereld, eisen te stellen aan God, dan vrees ik dat u niet weet wat de goddelijke liefde in wezen is.

❖ *Is de naam Adonai zoveel omvattend?*

Adonai is een godsbegrip vanuit een bepaalde religieuze benadering en oorspronkelijk een zonnegod. De naam betekent wat de mens erin zoekt.

Als u zegt Adonai, dan heeft u het volgens mij over de hoofdtrilling, die in dit zonnestelsel regeert, maar niet over God, over de totale werkelijkheid. U heeft het over een klein aspect ervan. Daarom is het mogelijk dat er een God is die een bepaalde stam beschermt, begunstigt en voorgaat.

Een stamgod, een kleine deelgod. Voor die stam is dat de enige God. In de kosmos is het echter maar één klein straaltje van de goddelijke zon dat toevallig en tijdelijk een bepaald volk een bepaalde tijd beroert.

Adonai is door zijn klank een magische naam. Het is een geheime naam, in zekere zin door de aanduiding van de goddelijke liefde en de aanvaarding, die er ongetwijfeld in schuilt.

Zo kan ik ook de rechter en de macht aanroepen J.H.V.H. of Jehova als u dat liever heeft. Maar ook dan heb ik te maken met een God die in feite uit het vuur geboren is, want Jehova was de naam van een vuurgod.

Wanneer wij proberen door te dringen tot de werkelijkheid, dan zijn de namen van de goden die ons zijn overgeleverd niets anders dan heel kleine schaduwlijntjes die aanduiden waar de werkelijkheid begint, en dat is daar waar die schaduwlijn ophoudt.

Met je bewustzijn, je kennen en je weten kun je een deel van het vlak van het bestaan invullen. Dat is je kennis, je besef, je inzicht, je wijsheid. Maar er blijft altijd een onbenaderbaar vlak over een wit gebied waarvan je niet weet wat erin zit. Door de begrenzing van dit witte gebied kun je in ieder geval zeggen: Kijk, hier is God. Maar je kunt niet zeggen wat God is. Je kunt hem ook niet benoemen, want met alle menselijke namen, met alle menselijke klanken, tonen en mogelijkheden kun je niet de naam spreken van de 144 tekens die volgens de overlevering onuitspreekbaar en onberekenbaar de werkelijke God omvat. En dan is het getal 144 - vreemd genoeg - te herleiden tot 9. Het hogepriesterlijke getal van de mens, die voor zijn God treedt en Hem mag aanschouwen, maar niet kan doordringen in zijn Wezen.

KOSMISCHE KRACHTEN

Men moet begrijpen dat allerlei invloeden op de hele wereld inwerken. Elke invloed op zichzelf is aanvaardbaar. Het vervelende is dat ze soms met elkaar in botsing komen. En wanneer krachten met elkaar in botsing komen, weten de meeste mensen daar geen raad mee. Daarom wil ik daarover een paar eenvoudige regels geven.

Elke kosmische kracht op zichzelf is positief bruikbaar. Wanneer twee positieve krachten tezamen u bereiken, dan zult u ze moeten samenvoegen tot een gelijk gericht zijn, anders worden ze in u tot strijdige krachten. Wanneer u strijdige krachten in u ervaart, dan kost u dat veel energie om daarmee verder te leven. Een mens die tegen zichzelf verdeeld is, is in feite een mens die probeert een kosmos in zijn vele verschillende factoren actief te beleven zonder daarbij in staat te zijn in zichzelf de nodige harmonie op te brengen waardoor alle krachten hem verder stuwen naar een bewustwording, naar een beleving, naar een erkenning.

Er zijn heel veel mensen die zeggen: Kosmische krachten zijn heel mooi, maar wat doe je ermee. Eigenlijk doet u er niets mee. Een kosmische kracht doet ook niets met u. Een kosmische kracht is vergelijkbaar met een stroming in een rivier waar u in een bootje op zit. Als u de juiste stroming te pakken heeft, dan komt u gemakkelijker op uw bestemming aan. Roeit u tegen de stroom op, dan wordt u doodmoe en u komt nergens. Daarom is het belangrijk dat u elke kosmische kracht of stroming aanvaardt in de zin en de richting waarin ze wijst en daarna besluit wat u zult doen.

Er zijn bepaalde krachten, die tegengericht zijn aan alles wat wij nastreven. Wat doet u dus? U probeert buiten de stroom te komen, ook als dat betekent dat u een tijdje een stilstand moet verwerken. Er zijn soms gebeurtenissen die plotseling voor vele jaren worden verbroken en daarna weer herleven. Er zijn bepaalde invloeden die u innerlijk een buitengewoon gevoel van bewustzijn geven en voordat u het weet is het weer afgelopen. Dan zegt u: Ik ben iets kwijt geraakt. Maar dat is helemaal niet waar. Als u beseft welke invloeden er op dat ogenblik werkzaam zijn, dan ontdekt u dat er alleen een verschuiving heeft plaatsgevonden. Mijn raad voor een ieder die probeert met kosmische krachten te werken is dan:

Ga steeds uit van uw eigen harmonische factor. Als u het gevoel heeft dat iets - om welke reden dan ook - niet helemaal harmonisch of aanvaardbaar is, laat het dan rusten. Het komt misschien later.

Als u te maken heeft met een wereld waarin u geen weg weet omdat ze te verward lijkt, kies die richting welke voor u op dat ogenblik de meest harmonische, dus de meest aanvaardbare is. Beleef deze, maar tracht niet anderen mee te sleuren in de richting die u heeft gekozen. Op deze manier krijgt u een aantal belevingen die uw bewustwording bevordert en tevens een grotere innerlijke vrede verschaft.

Wanneer u te maken heeft met mensen die anders zijn, dus anders reageren dan u had verwacht of had gewenst, dan moet u altijd onthouden dat zij hebben te werken met hun eigen kosmische verhoudingen en krachten. Datgene wat zij misschien als disharmonisch verwerpen, kan voor u harmonisch zijn. Maar op het ogenblik, dat u hun disharmonie overneemt - op welke wijze dan ook - zult u uw eigen harmonische mogelijkheden daardoor verliezen. Het is tenslotte prettiger om innerlijk vrede te hebben, toch nog licht te zien om verder te gaan ondanks alles dan om verward te raken in het negativisme van andere mensen.

Verder moet u onthouden: Een kosmische kracht of stroming kunt u alleen zelf gebruiken. Het is dus niet zo, dat u tegen een ander kunt zeggen. Daar komt een kosmische kracht, doe jij dit of dat ermee. U kunt het alleen zelf doen. Dit houdt in dat u attent moet zijn op de ritmen en de invloeden die u zelf ondergaat. Op het ogenblik dat u voelt: nu word ik beroerd door een kracht van materiële energie, doet u stoffelijke dingen. Het volgende ogenblik zegt u: Ik ben in een bespiegelende stemming. Dan gaat u mediteren of doet u andere zaken die van geestelijke aard zijn. Steeds er op letten, wat beroert mij op dit ogenblik. Nooit onrustig zijn.

Onrust is te vergelijken met het volgende: Er zijn mensen die zo bang zijn dat ze niet zullen kunnen slapen dat ze daardoor niet in slaap komen, waarna ze zich beklagen over het feit dat

ze niet hebben geslapen en daardoor zich moe voelen zonder dat ze feitelijk moe zijn, zodat ze door hun vermoeidheid alleen dan slapen als ze actief moeten zijn, maar zodra ze behoren te slapen weer slapeloos blijken. Dit is een verschijnsel dat wij heel vaak zien en dat u ook in uw eigen leven heeft. Op het ogenblik, dat u in verzet komt tegen alles, put u zichzelf uit en u bereikt weinig. Als er iets gebeurt, dan is ook de kosmos daarbij betrokken. Probeer dus na te gaan wat voor u uit de kosmos op dat ogenblik positief is en werk daarmee. U zult zien dat het andere opeens aanvaardbaarder wordt. Maar u moet zich aanpassen.

Er is een heel mooi verhaal over mensen, die aan kosmische bewustwording doen en daarom voor de spiegel gaan staan. Dat kan helpen als je beseft: dat wat ik zie, dat ben ik eigenlijk niet. Op het ogenblik dat je zegt: Ach, wat mooi, kun je beter doorlopen. Want je hebt niet te maken met uit uiterlijkheden, dat denken de mensen wel. Wat u van buiten lijkt te zijn, dat bent u toch niet. Wat u zegt te willen, dat wilt u soms helemaal niet. En datgene waarvan u zegt dat u het afkeurt, dat zoudt u misschien best willen, als u dacht dat anderen het niet zouden afkeuren. Waar of niet? Besef dat dan even. Maar dat wil helemaal niet zeggen, dat u nu heel anders moet gaan leven. Het wil alleen zeggen, dat u anders moet gaan beseffen.

Als u weet wat u in wezen bent, dan voelt u die invloeden veel zuiverder aan. Want als u alleen bezig bent met het waanbeeld dat u van uzelf heeft opgebouwd, dan veronderstelt u kosmische mogelijkheden die er voor u niet zijn. Dus, probeer altijd de juiste harmonieën te vinden.

Dan heb ik een paar heel praktische tips voor sommige mensen in deze tijd.

1. U moet er rekening mee houden dat de eerstvolgende periode voor de meeste mensen nogal wat tegenstellingen brengt. Heel vaak zijn dat teleurstellingen, omdat de mensen n.l. op iets rekenen wat niet waar kan worden in de wereld. Daar zijn kosmische stromingen tegen gericht. Aanvaard dat en kijk wat u wel aan positieve mogelijkheden vindt. U zult dan tot uw verbazing ontdekken dat ze voortdurend aanwezig zijn, maar dat ze alleen anders liggen dan u dacht.
2. Voor de meeste mensen begint rond 19 september een periode die wat gunstiger is. Heel veel mensen, die lange tijd een beetje tegenslag hebben gehad, krijgen het gevoel; nu gaat het wel. Maar besef dan heel goed wat u eigenlijk wilde bereiken in de afgelopen tijd, want dat is dan te verwezenlijken. Maar als u zegt: nu gaat het goed en u begint dan plannen te maken, dan grijpt u weer voorbij de mogelijkheden die u heeft en komt u niet verder. Het is een periode van ongeveer 2 maanden. In die tijd kunt u heel wat in orde maken, als u dat wilt. U kunt dan vooral afrekenen met heel veel dingen uit het verleden, die eigenlijk op de een of andere manier niet zo harmonisch waren.
3. Verder moet u er rekening mee houden dat we een periode krijgen, dat geldt voor later in het jaar, die heel sterk de bewustwording in de hand werkt. Het is een soort wijsheid. U gaat zien wat er achter de uiterlijkheden schuilt. Maar als u dat ziet en u kijkt niet naar uzelf, dan meent u dat u zelf veel beter bent dan alle anderen, en dat is natuurlijk dwaas. Begrijp in hoeverre u zelf betrokken bent bij alle dingen, die in uw ogen verkeerd lijken. Probeer te begrijpen hoe de goede dingen, die u nu opeens achter de uiterlijkheden ontdekt een rol spelen voor u en op welke wijze u daarop kunt inhaken. Op die manier kunt u veel meer begrijpen, veel meer bereiken en ook heeft u een grote kans dat u het nieuwe jaar ingaat als een bewuster en wat gelukkiger mens.
4. Dan wil ik u erop wijzen (dit is eigenlijk al voor het volgende jaar) dat er voor veel mensen zo ongeveer half februari een periode van tegenstellingen intreedt. Dat komt omdat de meeste mensen een wereldbeeld hebben waaraan de wereld niet meer beantwoordt. Ze zullen dus dingen, waarvan ze dachten dat is van mij of dat behoort bij mij moeten afstaan. Ze zullen zaken waarvan ze dachten dat komt nooit, plotseling ontvangen zonder dat ze weten hoe ze eraan komen. In die tijd is dus het gebeuren uitermate onverwacht. Stel u in die periode dus in op gelijkmatigheid of vrede, want dan is er een straal van levenskracht die kan worden omgezet in evenwichtigheid. Door evenwichtig te blijven - ongeacht wat u wint of verliest, ongeacht alle toevalligheden

die u schijnen te overspoelen - zult u in staat zijn om uit die periode een bewuster gebruik te maken van kosmische krachten. Daarmee kunt u een heel eind verder komen.

Dit is niet veel meer dan een heel kort en praktisch overzicht van een groot aantal stromingen en werkingen die in de komende periode optreden. Ik heb enkele hoofdtendensen aangegeven die voor de meeste mensen gelden.

Als u de voorgaande regels daarbij betreft, zult u tot uw verbazing ontdekken dat we hier toch wel een handig en praktisch bruikbaar geheel hebben. Het is zoiets als de gebruiksaanwijzing die bij vele elektrische apparaten is te vinden. Het is niet helemaal duidelijk, je moet wel even kijken hoe het kan en je weet niet of het snoer wel lang genoeg is, je moet misschien de apparatuur verplaatsen, maar dan kan het apparaat functioneren.

Uw innerlijke mogelijkheden en uw harmonie kunnen onder deze omstandigheden steeds juister gaan functioneren met een grote mogelijkheid om bewuster te worden tegen de tijd dat de volgende Wessacbijeenkomst plaatsvindt.

Indien u uitgaat van wat er is en de gebruiksaanwijzing die ik u heb gegeven hanteert om u innerlijk te oriënteren met een steeds groeiend besef van wat u in wezen bent, in wezen wilt, in wezen veroordeelt, dan kunt u uzelf meer waarmaken en gelijktijdig uw verbondenheid met de totaliteit juister beleven.

VERBEELDING

Verbeelding is een moeilijke zaak. Ik ken mensen die verbeelding bezitten en mensen die verbeelding hebben. Nu is het zo: iemand die verbeelding heeft, verbeeldt zich dat hij meer is dan hij feitelijk is. Daardoor beeldt hij zich in dat hij meer mag eisen van de wereld dan redelijk is, terwijl hij gelijktijdig pretendeert geestelijk meer te zijn dan hij ooit kan zijn.

Verbeelding op zichzelf is eigenlijk voorstellingsvermogen. Voorstellingsvermogen gebaseerd op een innerlijke harmonie verschaft de mens beelden omtrent zijn wereld, zichzelf, zijn mogelijkheden en bereikingen van waaruit hij zijn gedrag, maar ook zijn kosmische verbondenheden juister kan definiëren.

Verbeelding wordt dan een soort functie. Een uitbeelden van werkelijkheden, die in de wereld nog niet zo concreet tot uiting zijn gekomen. In deze uitbeelding vind je dan jezelf terug, maar ook je mogelijkheden. Niet zoals ze in de wereld op dit moment concreet bestaan, maar zoals ze in jou op dit ogenblik concreet berusten.

Door waar te maken wat in de verbeelding is ontstaan als een deel van je besepte werkelijkheid en je bestaan kun je als vanzelf een bewustwording opbouwen waarin de kosmische krachten een grotere rol spelen, waarin je eigen erkenning van de feiten en je innerlijke vrede toenemen en waardoor je de problemen die er voor je bestaan leert overwinnen, totdat je op den duur zegt: Wat er ook gebeurt, ik ben niet bang, want in mijn verbeelding heb ik reeds gezien wat de werkelijkheid kan worden, als ik mijn belemmeringen verlies.

Namens allen die hebben gesproken in de loop van deze cursus hartelijk dank voor de gegeven belangstelling, voor de gegeven onderwerpen. Wij hopen dat u uit de veelheid van woorden voor uzelf een paar essentiële gegevens hebt kunnen distilleren waarmee u zelf iets kunt doen.

Wij hebben geprobeerd u sleutels te geven, maar u moet ze toch zelf in het slot steken en weten welke deur u daarmee voor uzelf kunt openmaken.